

KOMITET OBCHODU
350-TEJ ROCZNICY
GIMNAZJUM im. B. NOWODWORSKIEGO
POD WEZWANIEM ŚW. ANNY
KRAKÓW, GROBLE 9
TELEFON 103-88

JW Pau
H. Aleksander Girkumajer

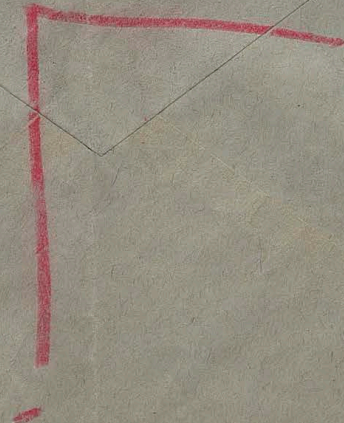
Kraków
Biblioteka Jap. Klasz.

6884

6884/II

to VII

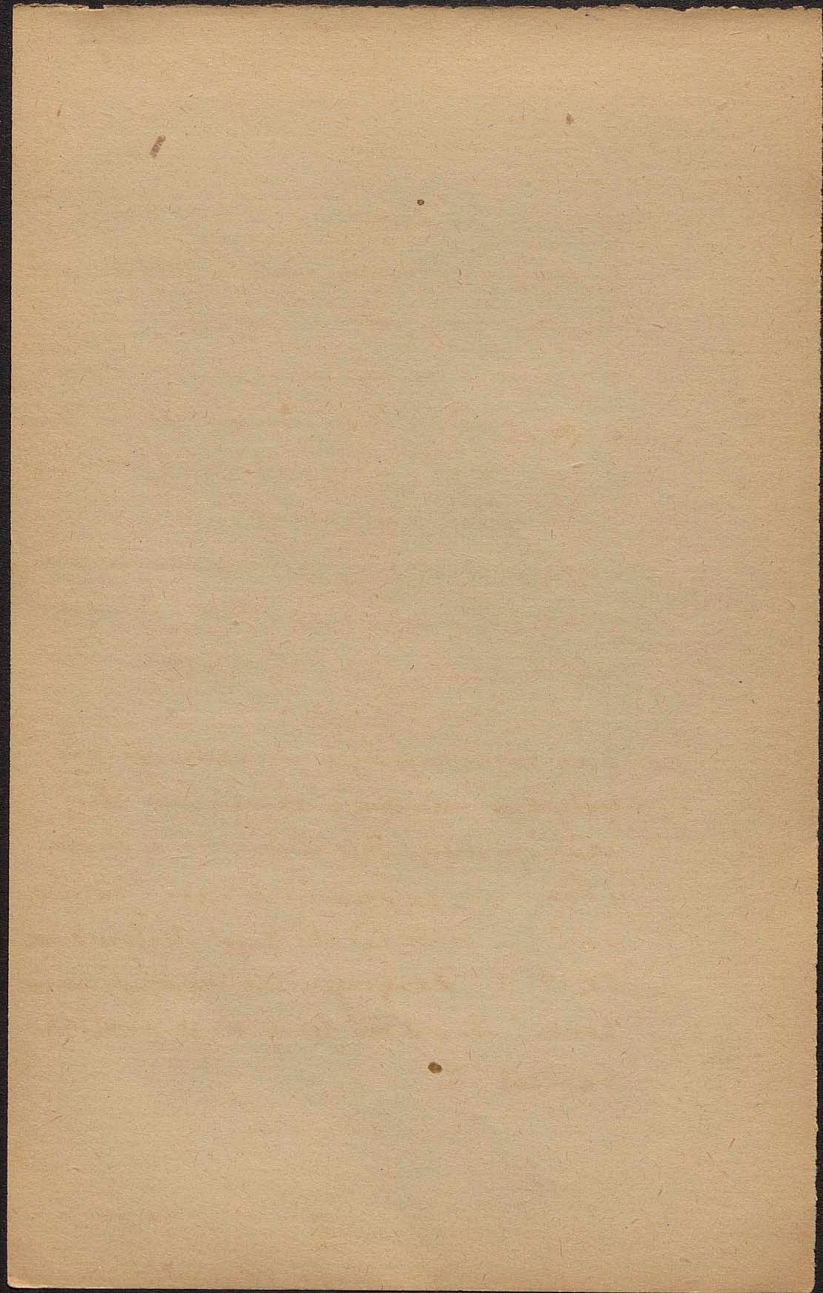
189.

1.

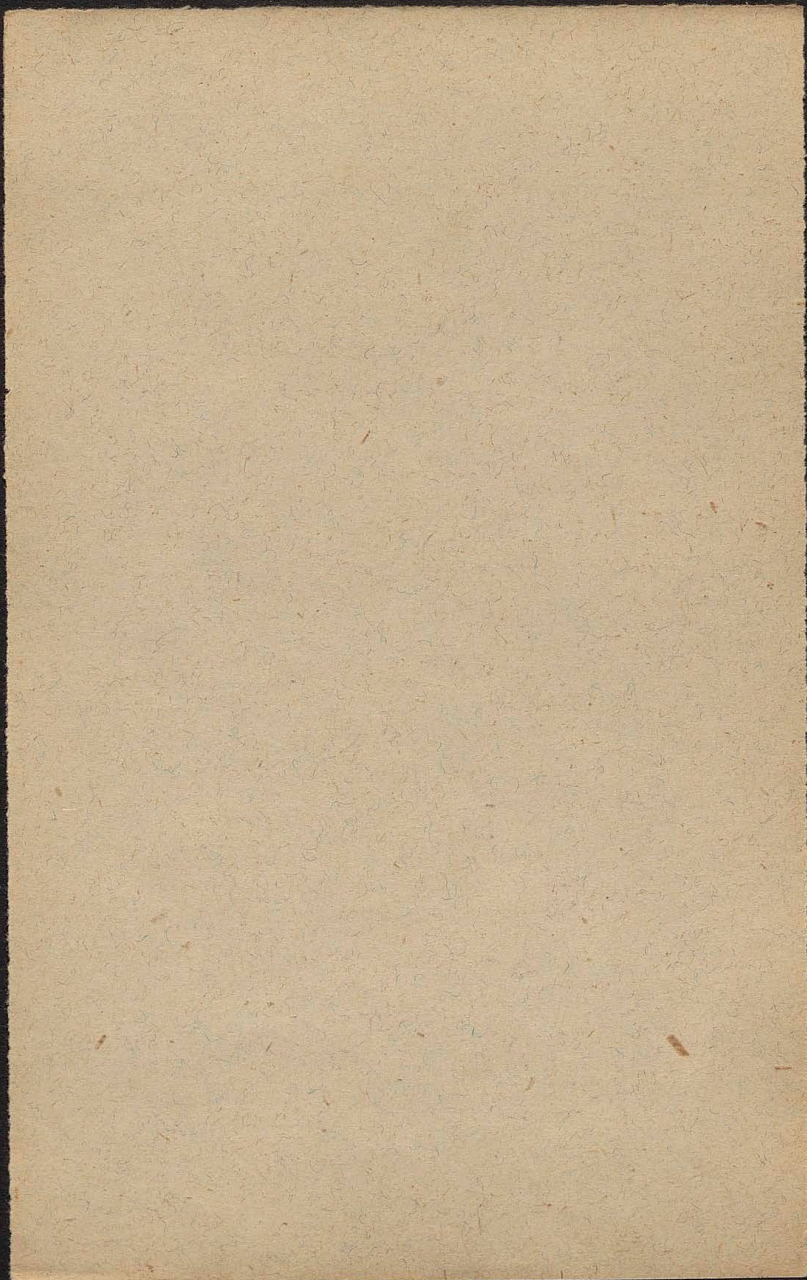
L w gwarze lud. po Darmogostkach nosowych ξ i
 ξ , jeżeli przed nimi jest spółgłoska mięk-
ka, przechodzi w n up. wri^gu, wyci^gu,
wypia^gu, wri^gna, wyci^gna, wypia^gna
„Wyci^gna go (kula) wedle para” O. kol.
1. 249. W innych warach karłowicie
swoje brzmienie: rina^g

„Wri^gu ci ję ka raka i ka oba bocki”
O. kol. 1. 67 „Wlewnas wstali i ję wri^g-
ni” ib. 249 „kasia listy wri^gna, listów
nie czytata” ib. 268.

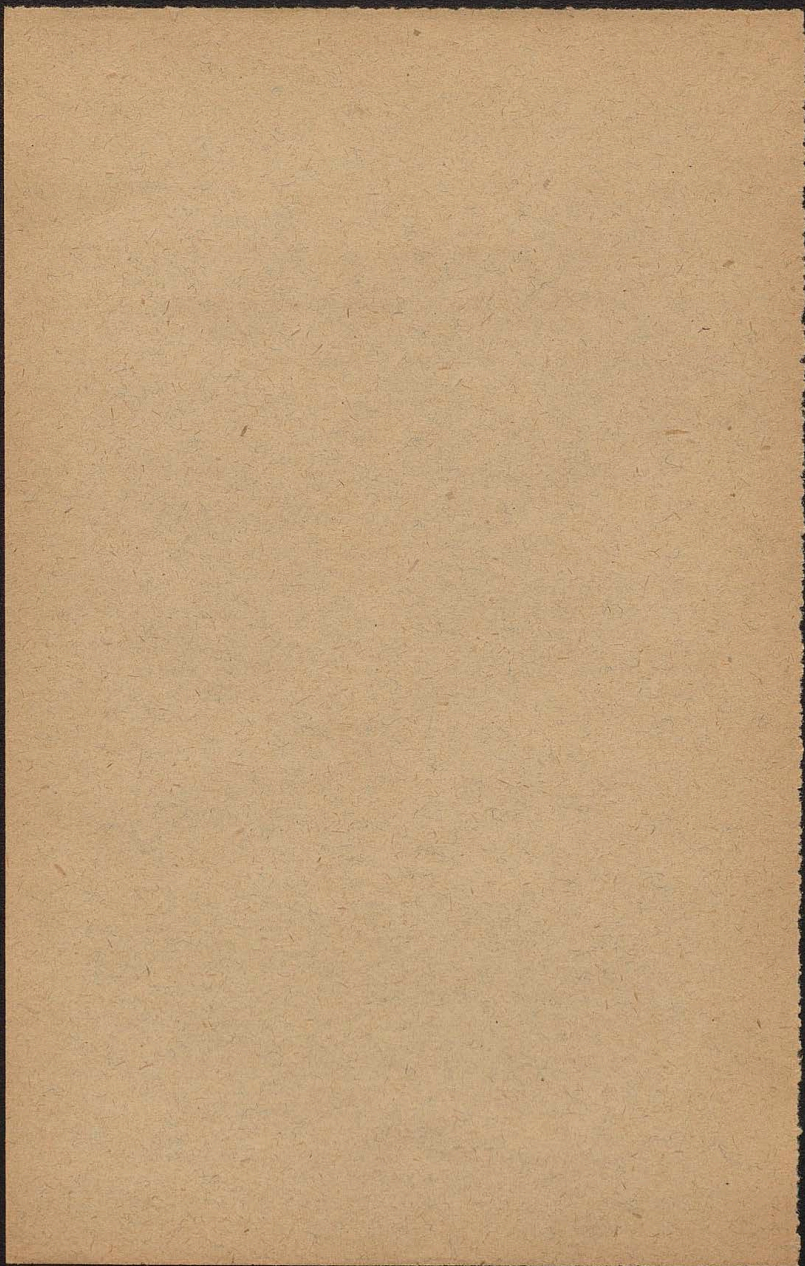
ξ na końcu wyrazów, gdy następuje przed
spółgłoską miękką, w karłowiczym stało
czemu podobnym, nie wymawia się wcale
„Pased na polowanie do lasa” Wsi Ka-
wada pow. nowo-sądecki Karol Matyja S. lu.
88. 175. 2. „Drugiego dnia nie dożył, umar
zawaz” ib. „A ten bierzy się go poklepa
bardzo” ib.

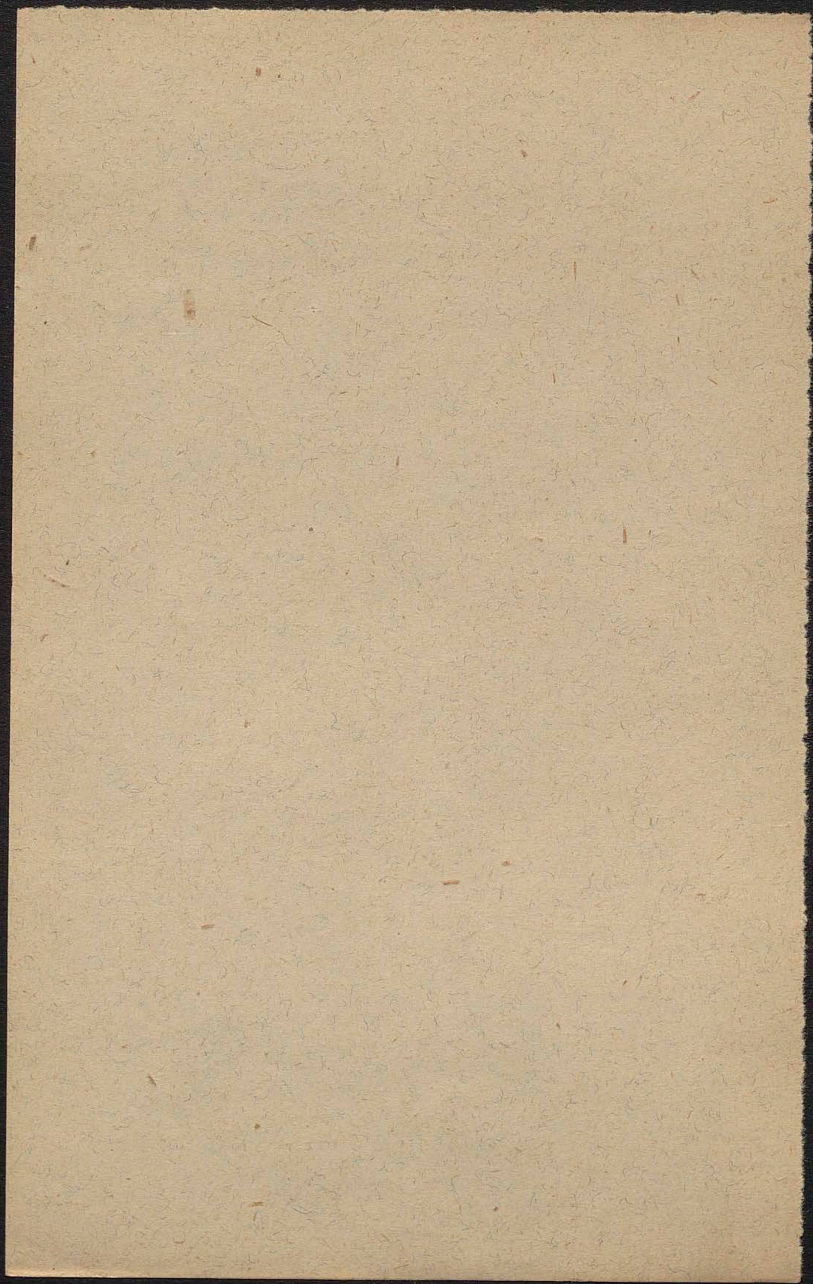
Labędzi-ia-ie z białej jak pierwsze Tabędzia
„Główna doryż durnie wmuwita się
na słonny wyje Tabędziej” J. Kras. 46.
31.

Lachac' sie - chata - cha st. r. q. in. u. potachai' us
 dan. praw. mówią o maciorze, świni
 okazywanej przed ptiozym „potachai' us”
 stgryzi' us z kiewuocem

Lacheta - y. m. ty - cio. mn. praw. intowich cho-
drzy w Tachmanach, od artus, obzar
paniec.

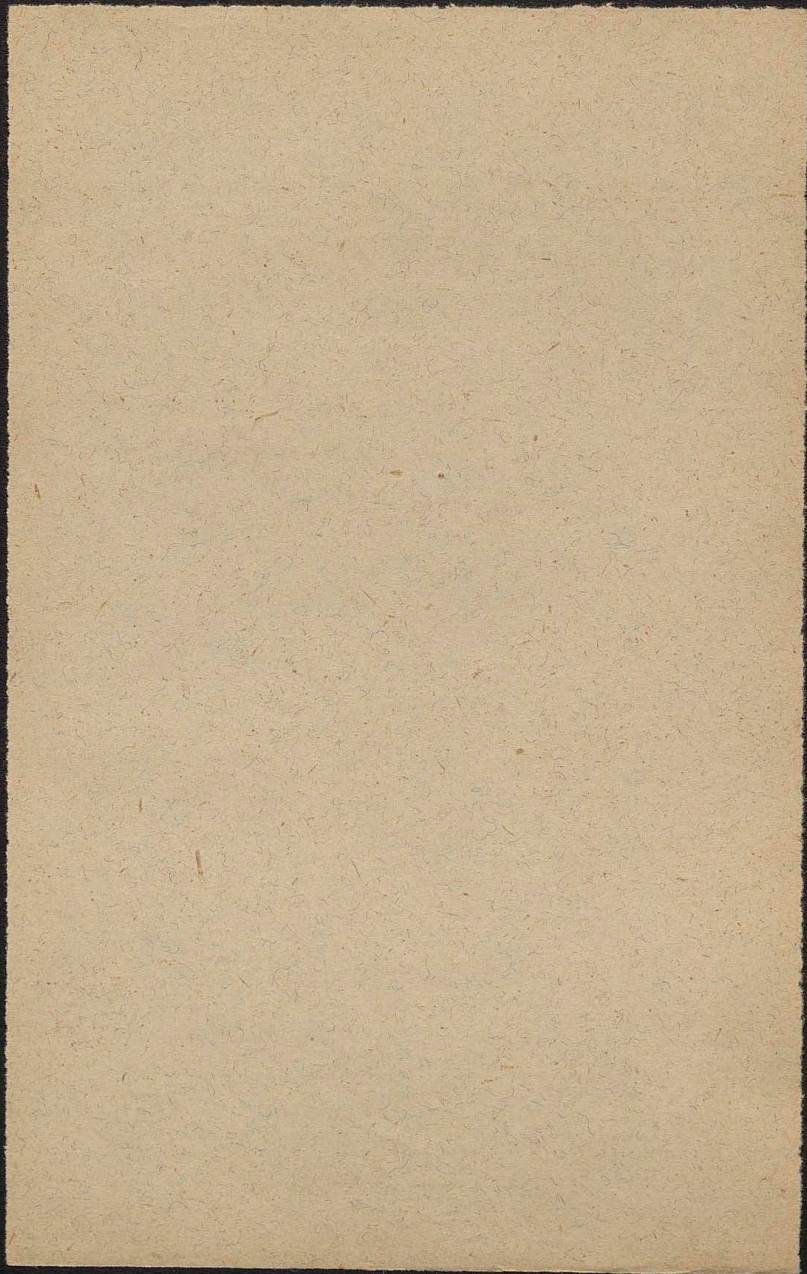

Lachman-a m. ny-ów. mn. Lachmaniec-nia

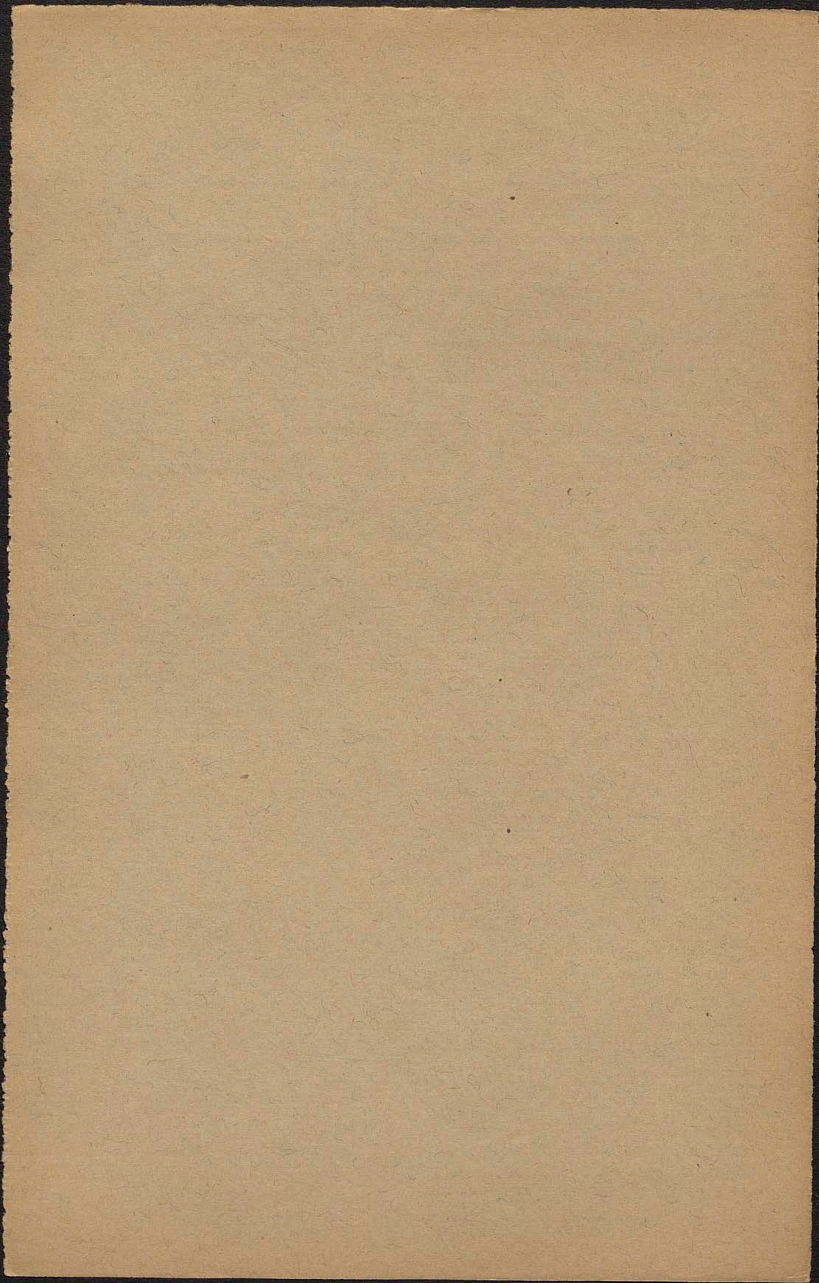
m. ńie-ów. mn. galgan, tach, stara,
kulinarna, porzanna odzież & fig.

„Sztuka nie obejmuje ugdy żywota...
Lachmanieców tych ona nie śmie dotknąć,
aby się o nie nie powalata” J. Wran.

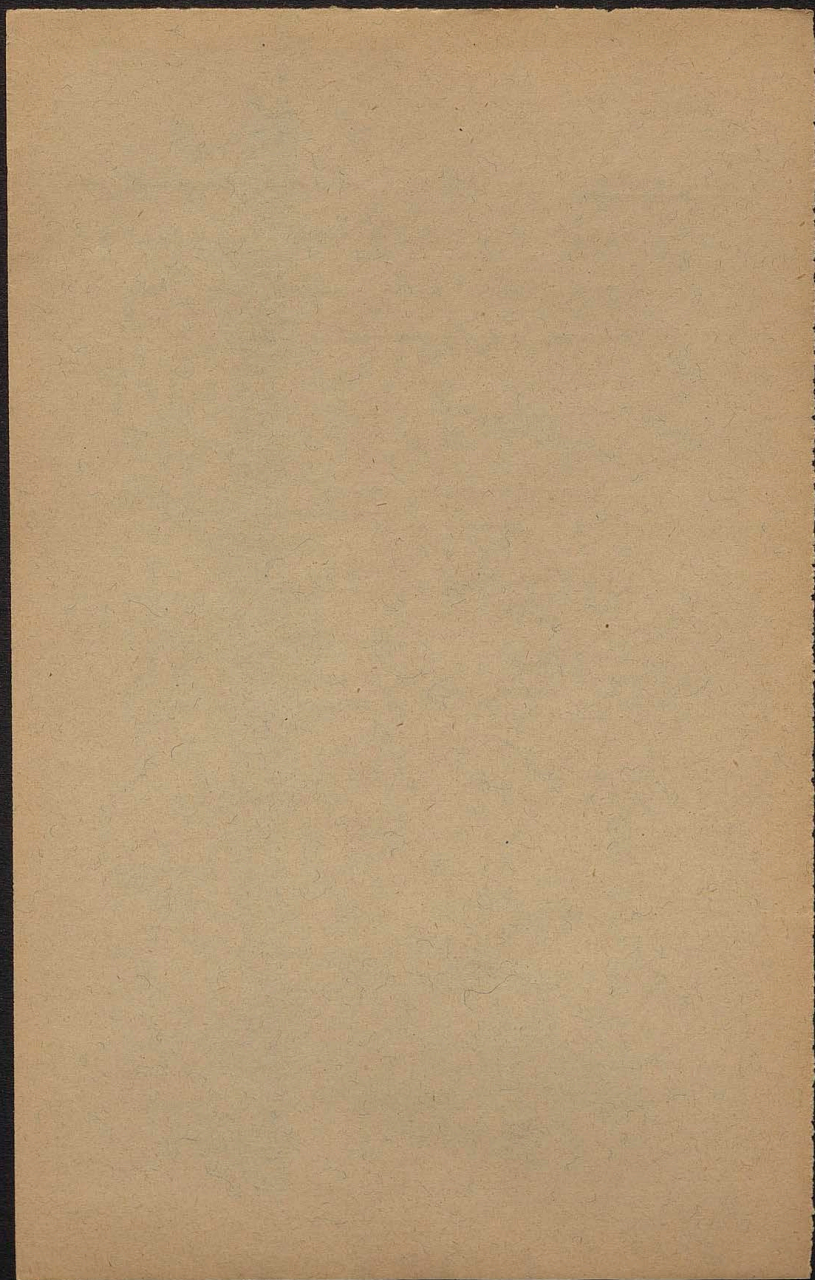
Na em. na wul. 57.

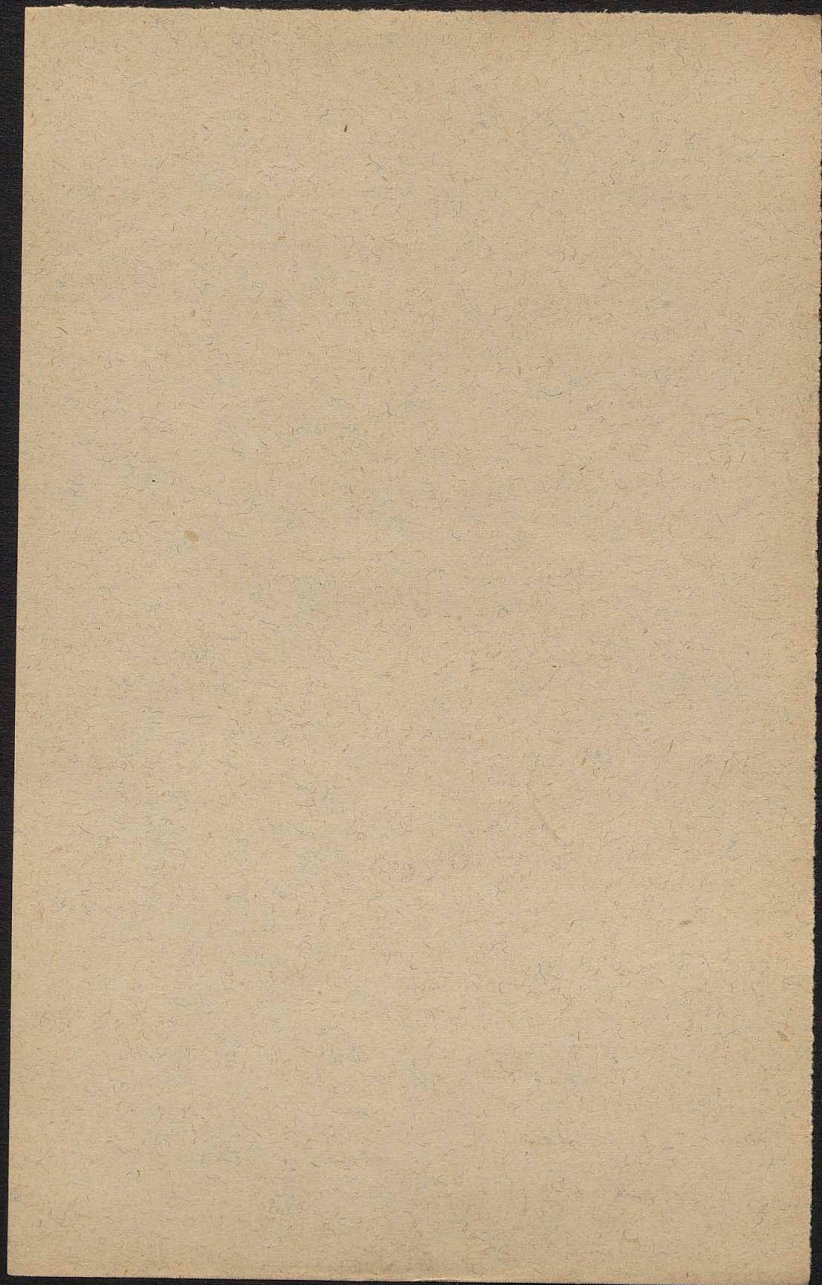
Lachmanny-a-e od tachmarow, teichma
nami odriany „ To tachmarne bie
Dactwo, ma swe cnoty i gorzechy ° T.
Leuort. Sropha 9.

Laciński-a-ie z niegl. „Barba podobnie jak
okrest ma trzy maraty, lecz tyhu nie po-
siada rejcio kornyjomych, ale drwiga tak
zwane siegle Tamińskie” Syg. Wiśn.

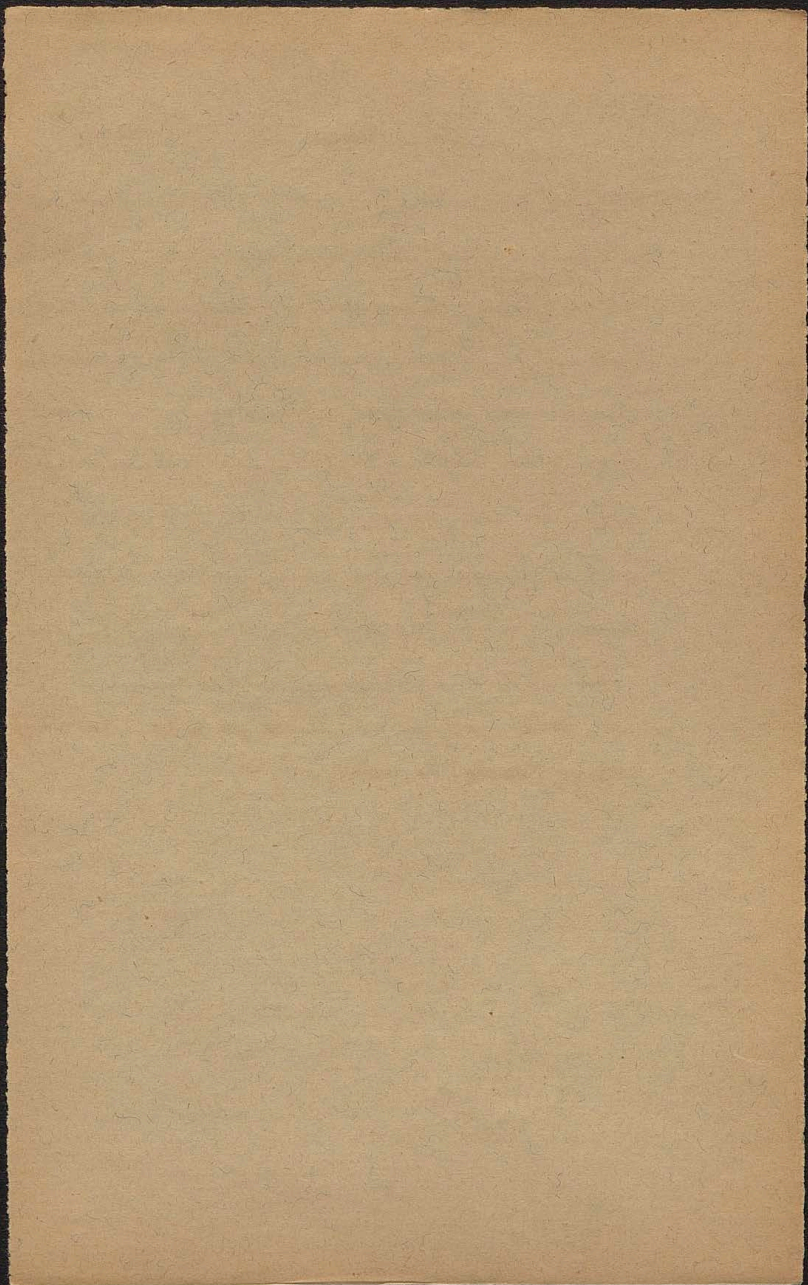

Ladwinthi-a-ie tho prysł. intens. bardzo ta-
 dny, nadobny, ładniejszy „Żebyś mi
 jutro wyglądała ładnie i świeżo
 jak róże” Z. Kawek. 4. 340.

Natadowai' dlu. i' Ktadowai'

Ladowai' st. or. udhm. z nie od Tadamku, tem od
Tadu, Tadić, Tad kaprowadnai, ryko-
wai, ^{przygotowywai} „Poniewai spodnie-
wano się gości, więc lokaj z pokojowką
Ladowali talerze i nakrycia” D. Prus
kur. waw. 1878. 244 (1) § — się st. kaim spo-
sobie' się, rykowai' się, przygotowywai' się
„Ladowata się od rana do tego miejsca,
która miała dostać od Moskwy” J. nar.
1882. 285, 3. Sędziwo sąd. w Brzeskowie.
(1) up. „Tadny' woz, to pojedzie po ryko. Natadny'
cepigs (socks) to orki” (Ryki)

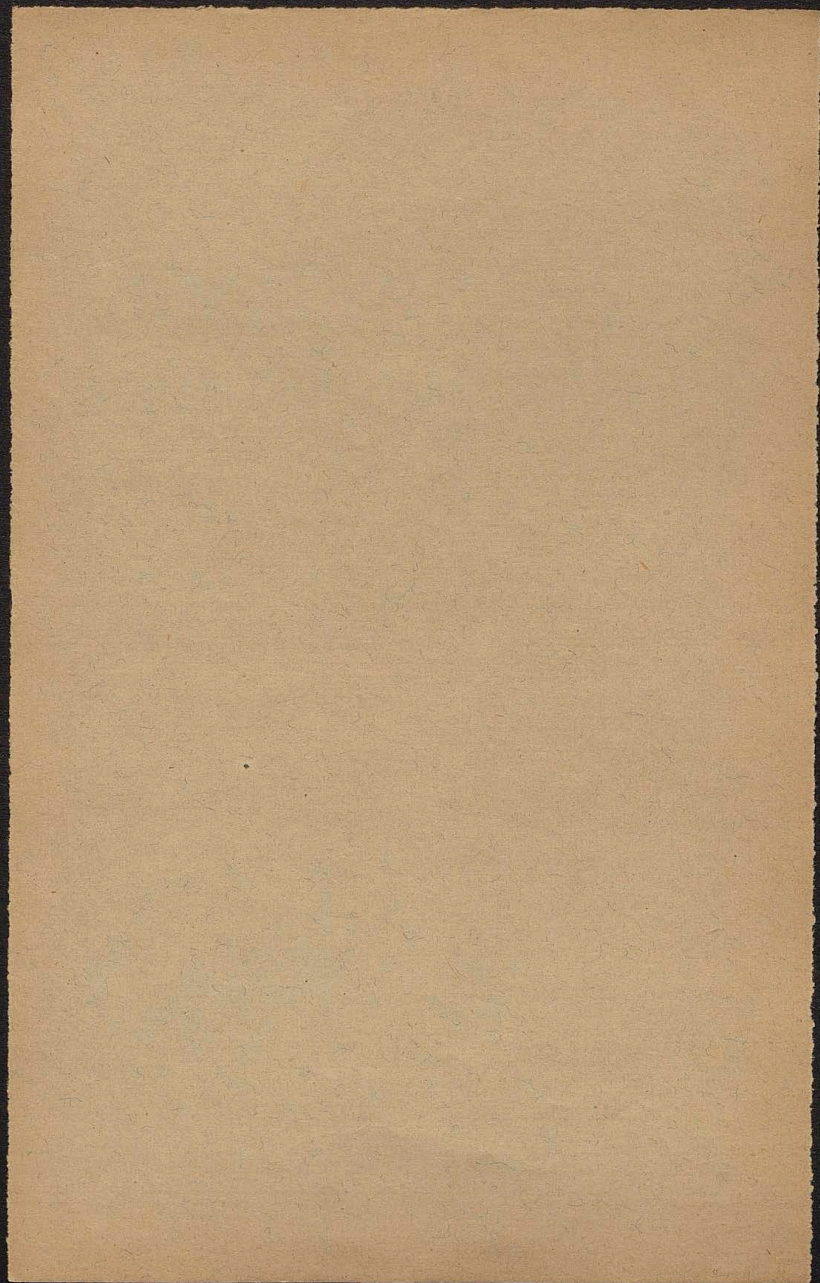

Ladzić st. cz. ndkn. natadzić potadzić stadzić,
 dkn. Tad w cnem skaprowadzić, wyk-
wać, przygotowywać, gotować, osiawer-
zić korytka już ładną, w driedzińcu przed
ganikiem i pietkom jeśi dadzą "w. Bol 7-
 214. " I do tej drogi w punkcie wrąytko
ładzić, a na pot inocy stąj nad od prawa-
dnit " ib. 1. pach. hetm. 16. " Zauważ i gnowca
przed czasem natadzić " ib. 63. " I przyjgi
potrzeba, i ważno potadzić, i gosi poli-
czyć " ib. 7. 204. " Samie po myśliwku sta-
dnit " ib. 1. pach. hetm. 12. " Myśliwa kulbaka
tak była stadawa, że wrąytko tam nie-
wał stawa sta prwy sobie: bo w olstrach
krucice, a strzelba w wyptoku, uaboje w
tovebie, a trąbka prwy trochu " ib. 7. 210.
ś- się st. zaim. przygotowywać nie, przy-
sabiać nie " I wał nie jaki szelony, i w
drogę nie ładzi " ib. 3. 80. cf. Tadawa,
Tagudni " Rozkazatem Wzgrzyrkowi, aby

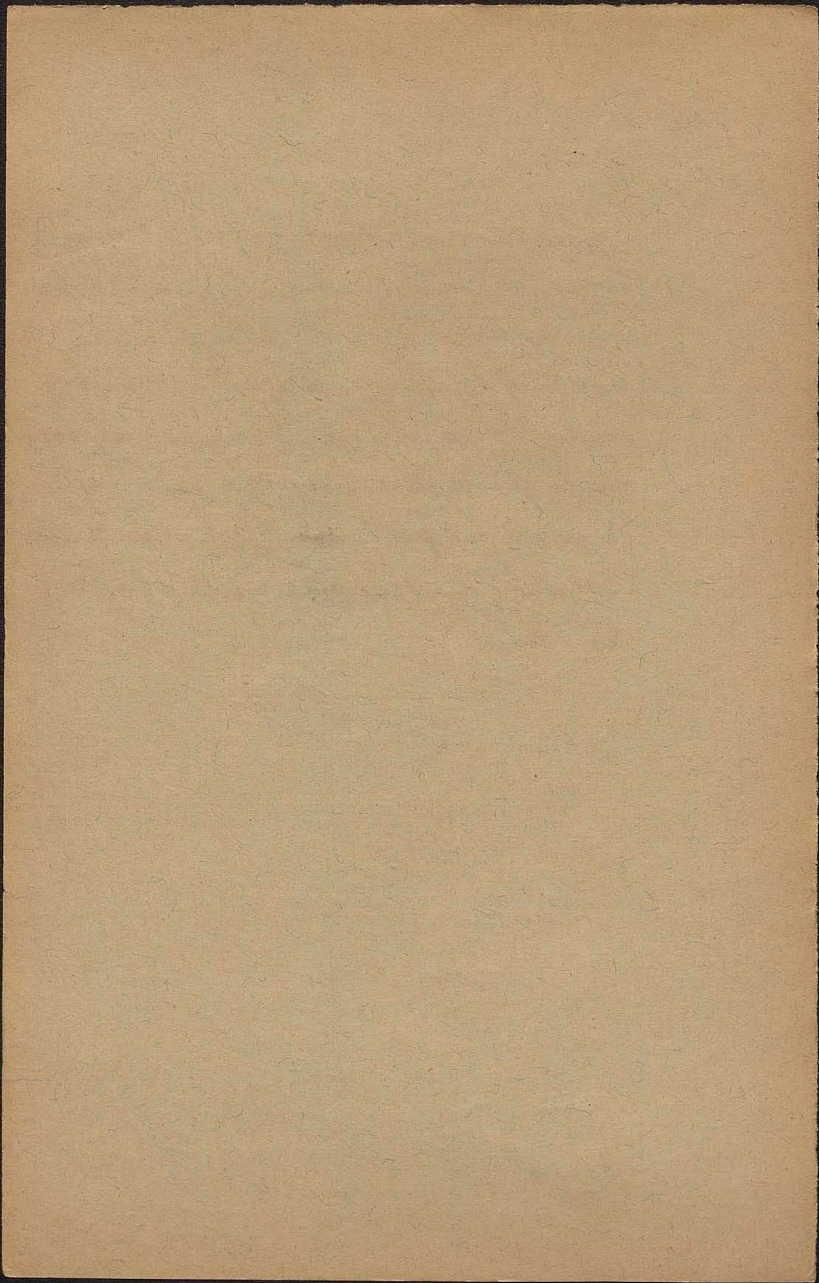
parokomny telege, stadiwsky, wyjechał
do Ustrzyk, i tam na mnie czekał" L. Kowal.

1. 246.

Łagódnic' st. ca. udkn. & praw. Galic. Podole. Ładnie,
 wykonal' prawy łagódnic', Łagódnic' dn.
 „przygotowai' lub poprawi' up.” Łagó-
dnic' napiel, prawy łagódnic' siedzenie, Ła-
gódnic' kamel "t. j. poprawi' kępsuty" A.
 Krcm. praw. podol. Russ. Tow. nauk. Wrub. 41. 212.
 praw. Drohob. P. Vanyf. Mater. praw. 1. 71.

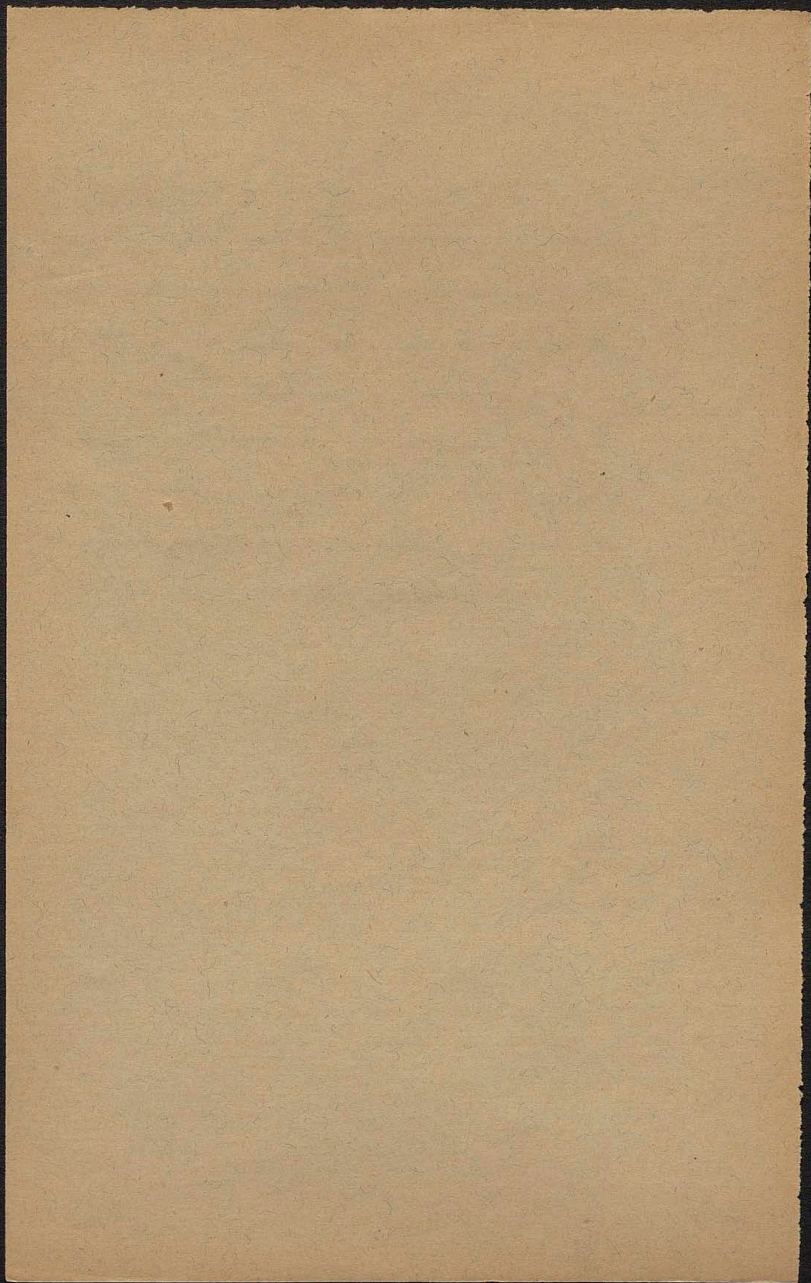
Lajdacryna - y. m. ny. ov. um. rdb. Tajdah.
 z pewnym wiatrem „ Jest to sobie Tajda-
 cryna, ale nie i takiemi w pewnych ra-
 zach postawic' mowa " H. Kras. Senec i ne-
 ka 305. z kgrub. gm. Lajdus - a. m. Laj-
dacrysko - a. n. i m. „ Synkaskes mi raje,
 ale ja ji nie ches, przyjdzie lada Tajdus,
 do ucha ji sepe " ~~Star.~~ O. Wol. Mor. 3. 22b.
 „ Wiedza-c' ze scwyska wielkie Tajdacy-
 ska " tamie.

Lakotnis-sia. u. spierne. takotnie, lubiggy
 takocie „ Najmadsze prysmalie, na pot-
 mistkach u koto, wiond rozkoveriggych
 sie takotnisinw obiegaty.” J. Krasa. 36. 57.

Faint, illegible text at the top of the page, possibly bleed-through from the reverse side.

Lam-u. m. ny-dio. un. strounica, sypalta,
 kolumna písma u dñenniku, gancie,
 to co ne stvorených pwnex keceva cacionek.
 wytanie się dla odiznięcia na jednej sypal-
 cie. pwp. in plur. „Tamny písma” = karty pi-
 sma fig. samo písma, dñennik. „God obne
 historie wywotnijs seusaajs i dobre stwng
 do katheria sypur u prvtych Tamach
 dñennikarokh” J. J. Kras. wick 1877. 146.

Tamaniec -ńca. m. ńce-ów. um. ruch, szok
i t. p. polegający na wyłamaniu
ciała „Ten k obliczemu w moze unurra-
nem „konik” robi rzeździernik tamani-
ców na minucie” *Echo umw. i teatr.* 1. 55
„Zwinny rajgryna w susach i Tamani-
cach teci na umie” *Spuśi.* 71. 11) 3 ciasto
kruche do tamania nie do krajania „A
w port powroderi - to grzyb i polówka,
Tamaniec z makiem i surona śliwka”
w. Pol 1. pach. hetm. 35. 3 kawierni wyłamy-
wany z hopalmi, nie ubrobiony „Obecnie
znajduje się na placu budowy ciosów i
Tamania przeszło 220 metrois sześciu-
nych” *S. uav.* 1885. 120. 3.

11) „Te ustawione tryte, Tamance i diogi,
nie wiele się przydadze, kiedy kto ubogi”
Ju. Niemc. 2. 105. „W jego ruchach - jest coś
nerwowego, coś utrokatnego, coś czepi
podobnym do Telegrafu, nie elektrycz-
nego, ale tego, co za naraych czasów

z wiedzy do wiedzy Tancanie wyprawiet."

A. br. Fr. Dk. 11. 66.

Tarnigłowska - i. z. zadanie naukowe, trudne

Do rozważania, kwestja jakas tak postawiona, że aby ja rozstrzygnąć trzeba dobrze głębię matemat. „Jakkimże cudem w przyrodzie, pomy roku klimatyczne, uprzedzić mogł o dni 16 wyl. o pół ucieka, pomy fizyczne, kiedy bionas analogis z dziennych przyrostów temperatura, winnyby się raczej spóźniać o ucieka? Jakkimże Tarnigłowska, która na dzień roztawianym bez rozważania, ażeby czytelnicy zabawiali się mogli jej rozważaniem” Echo (Warsz.) 1880. b.

„Aleksowi w tej roli nie takwo byto wybrnąć z psychologizacji Tarnigłowski: zmusić widza do uwierzenia, że powołany człowiek wie co powiedzians kochem się na przemian we własnej i cudzej krwi” Wt. Drogos. Kur. War. 1874. 228.

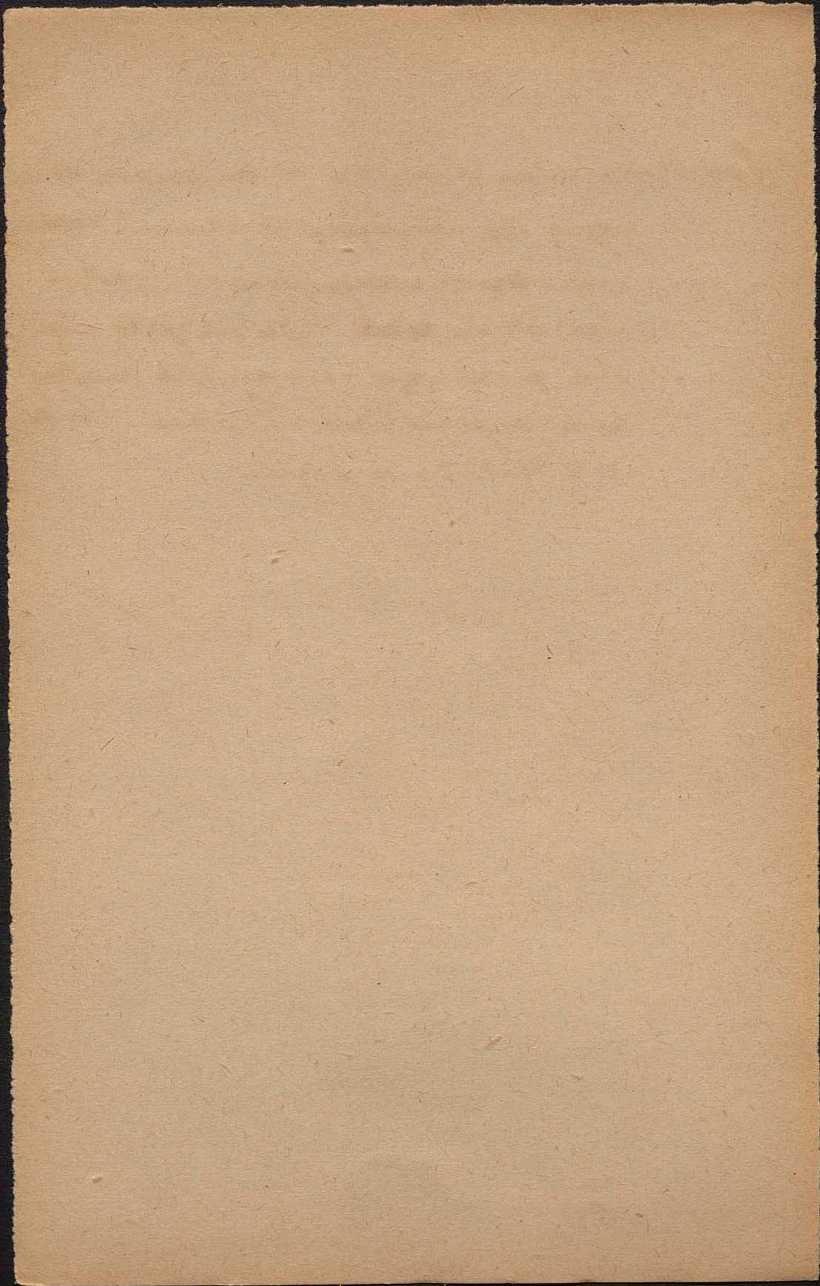
„Najtrudniejszą Tarnigłowską przedstawiła kwestja o kryzysie miasta; magistrat na ten cel wiec tylko przeznaczyl 6000 rubli rocznie, ożywienie zaś miasta kosztowatoby kilka razy więcej” D. Prus Now. 1882. 285. 2. kłp. ⁽¹⁾ „Nada marności, ukta.

„Dajmych się nam dowodzenia Tarnigłowskiej p. t. „równowaga Europy”” Wiek 1886. 202. 1. (1) z Za-

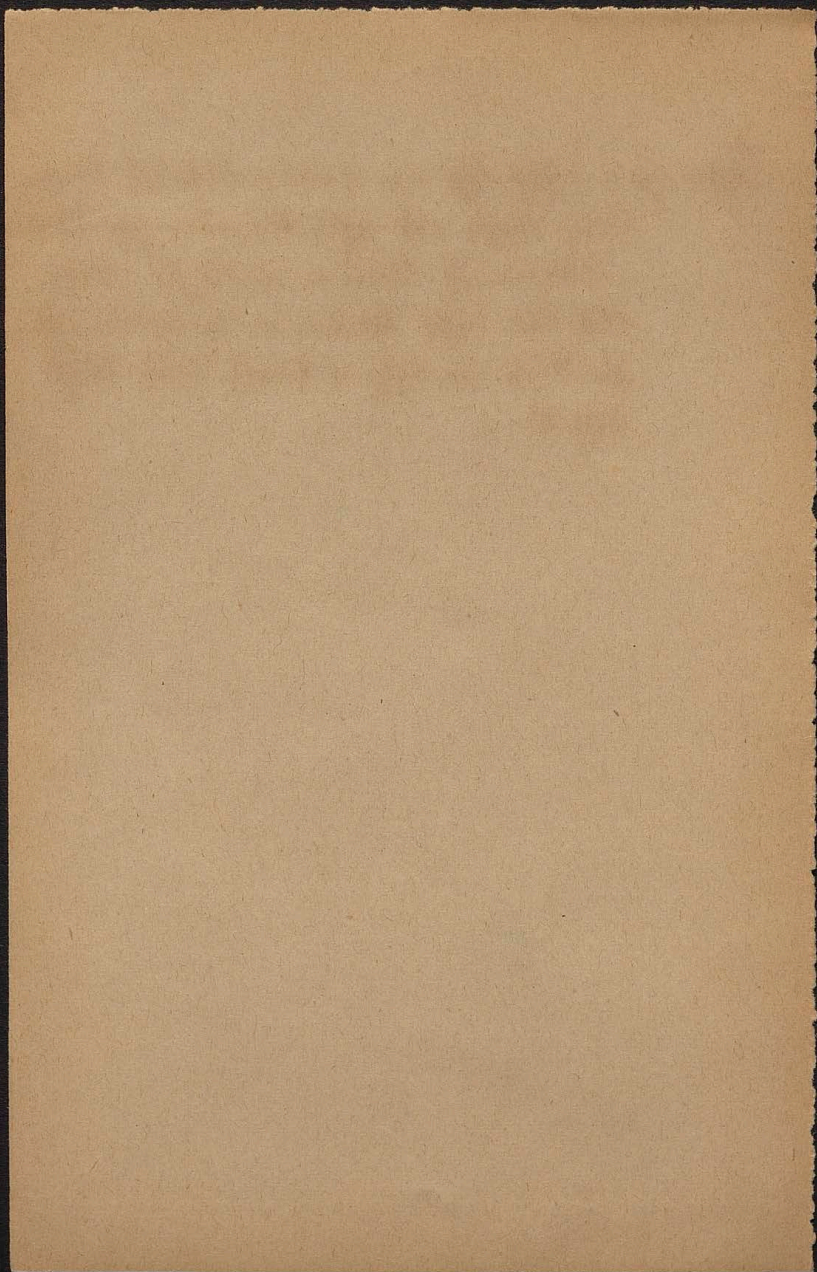
bańka polegajca na układanii (1)

"Dawko byt rad, że im taka, tamigłowie,
kadal do rozwiązania" L. Kawak. G. lwow.
1887. 204. (4), "Czasem kachodnita tu Dziwnia,
aby pod okiem macochy, układał historycz-
ne tamigłowieki" M. Gawał. Dłuska 203. 309

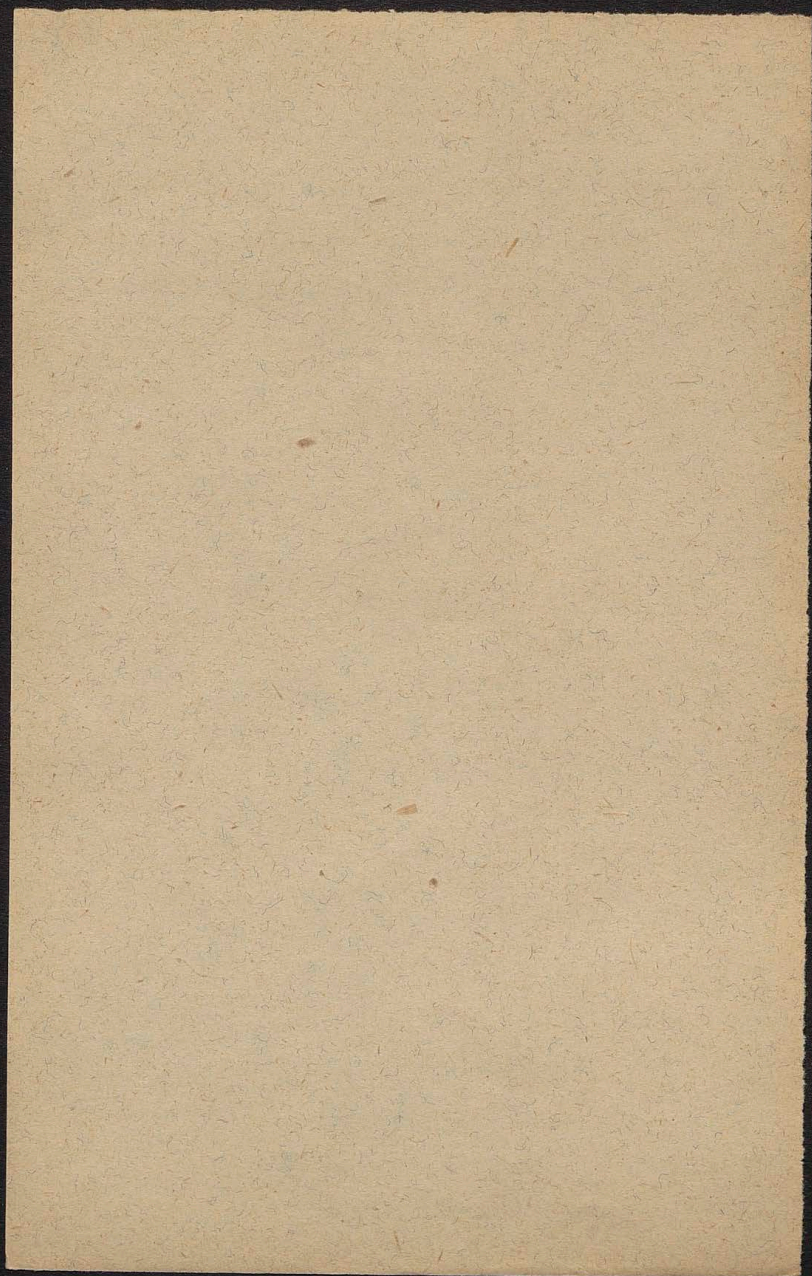
Tamickark-ri. m. ki-óio m. wataha Tamene, mola
 wysię i t. p. naradzają na stancie kartku
 „Ni z tego ni z owego, jak się nie kupie”
 (kawa) Strata, wiatr! Bzdzi jak gdyby ty
 duch przewidyjący na wszystkich Tamickar-
 kach angielskich i wioły jej boki.” A. hr. Fr.
 Dż. 11. 179. ty. na wysięcudu

Lapa - y. i. Tapy - tap um. z metou. sakolna kava,
bicie linjz lub organ kwardem po dtoni
„Obwymaty dzieci w sakole po cetero
tak zw. „Tapy” traciaz za to, ze drini po-
pudnio nie byly w szkole” wiek 1887.
259. 4.

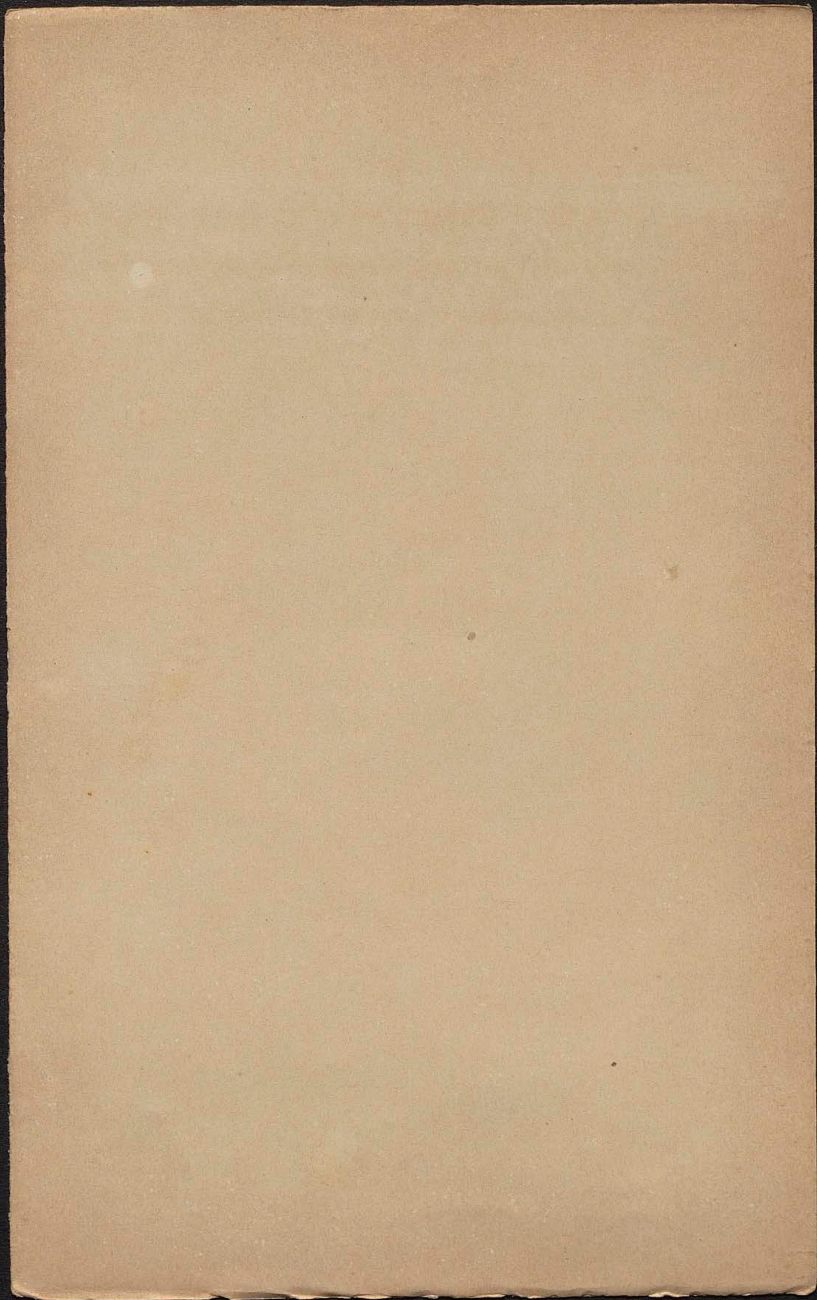

Lapaty-a-e prou. up. „Cóż mi dać, chyba
kalekę psa albo łapatego gótebia, zily
je hodował“ 77. Kw. 71. 88. „Zabiera
gótebie, ja ci najsiłowniejsze, białe, czu-
bate i łapate wybiorę“ ib. 73. 102. ?

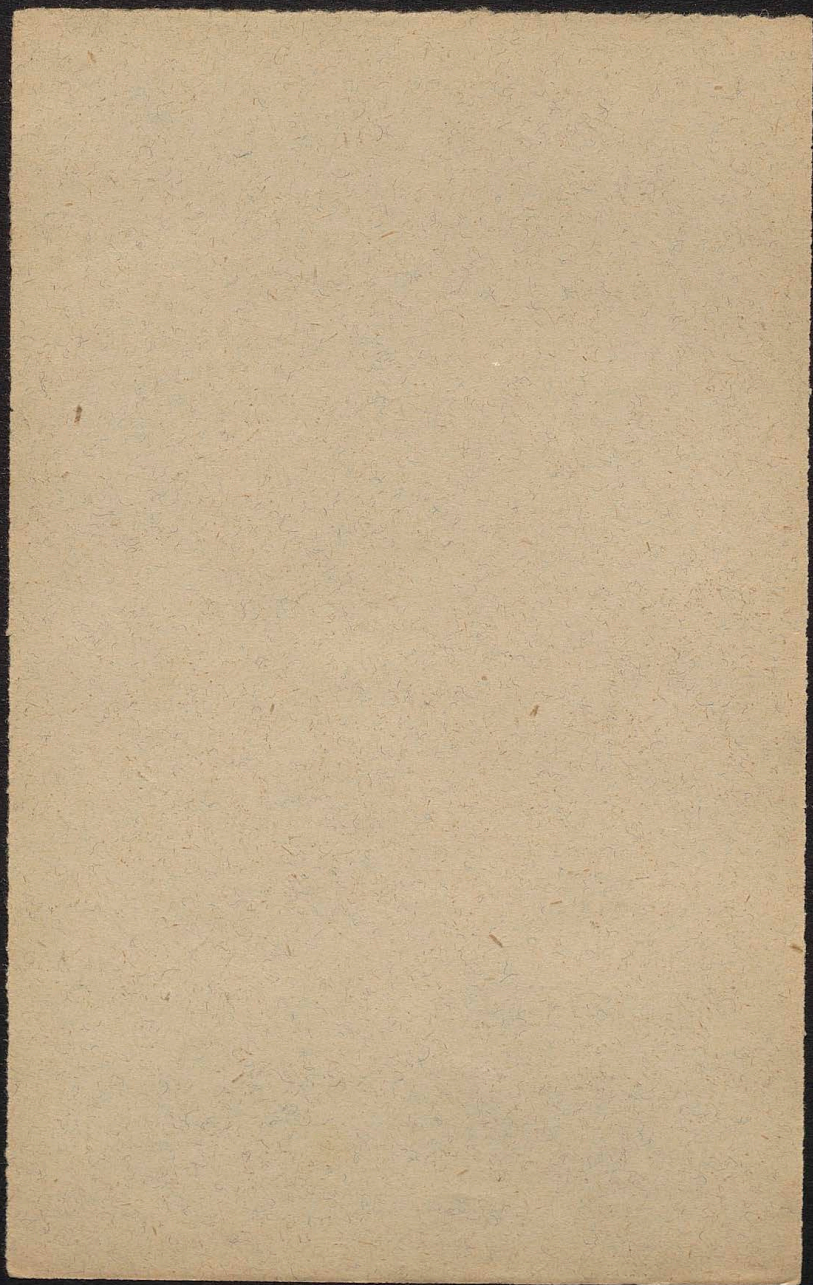

19
20

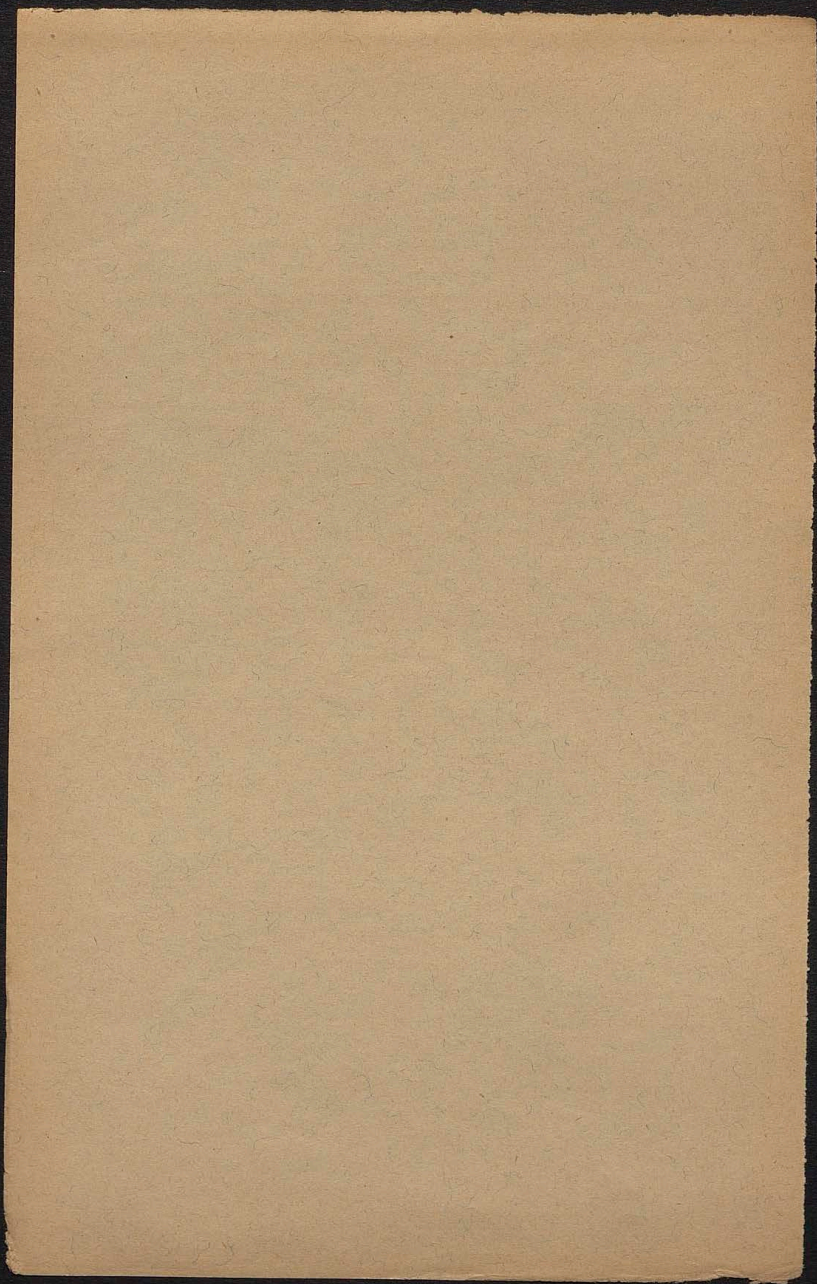
Lapawka-i. z. gw. pierwsza trawa na wiosnę,
na zielonych przez wodę tafelki (Poznańskie)

Tapciuch - a. m. chy. o. prosp. chodzący w Tap-
ciach, brudas, liderlich, byle jakis, "Dyle
Tapciuch daje Dnis stwo, a my go kto
dotrzymuje, to rzesz inna" Mucha 1878.

Lapczywie prync. takowic, powiadliwie „Lycha-
lisiny Lapczywie jej romanse, ale bylo
to cos tak niestrawnego..” Kbiqn. Prs. Tyg.
1866. 333.

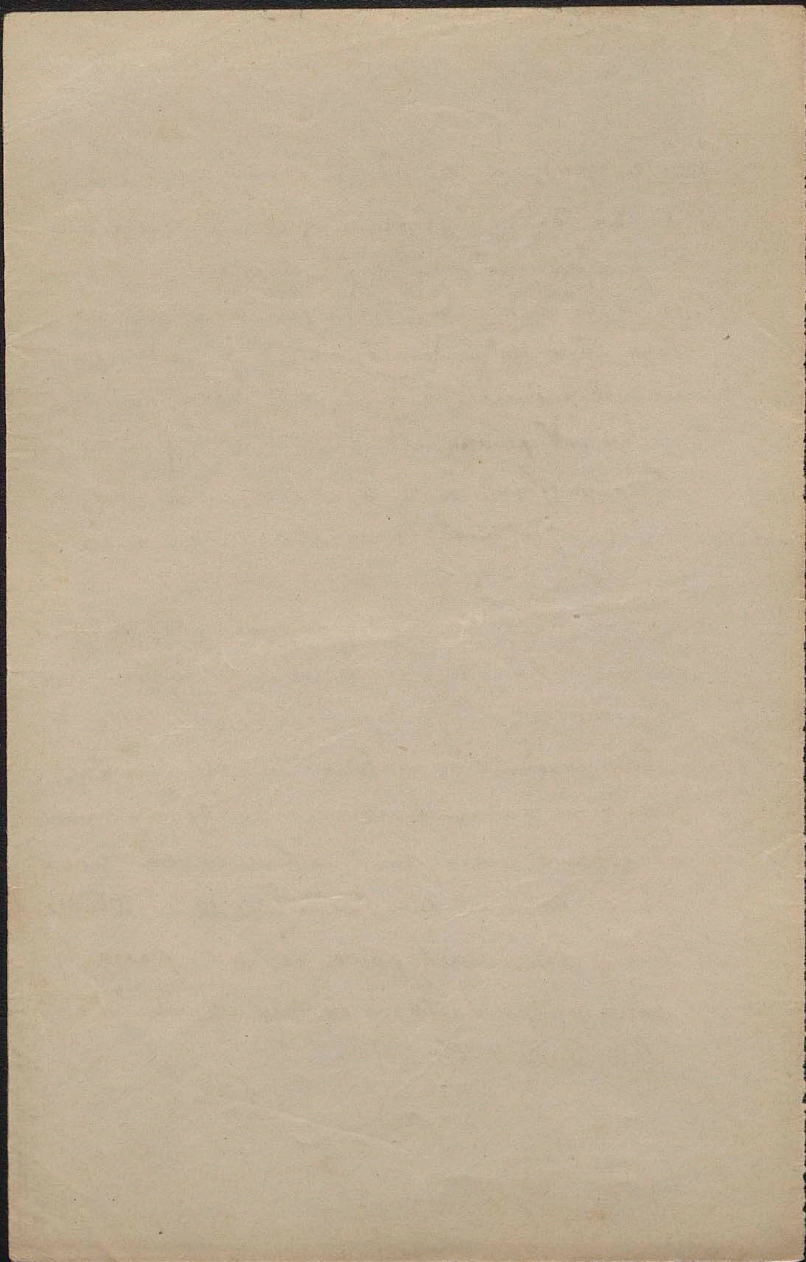

Lapowe-ego. n. Lapowka-i. i. pogaodl. Kuban, si-
korka, datek nieprawy w celu przekupienia
i przykarcenia sobie kogos', kradziez praktyku-
je sie u nich albo directe jako kradziez, albo ten
jako Lapowe ° G. nar. 1880. 201. 2. „ Na licytacji
naturalnie utrzymuje sie ten, ktory dał naj-
wiekszy Lapowka " ib.

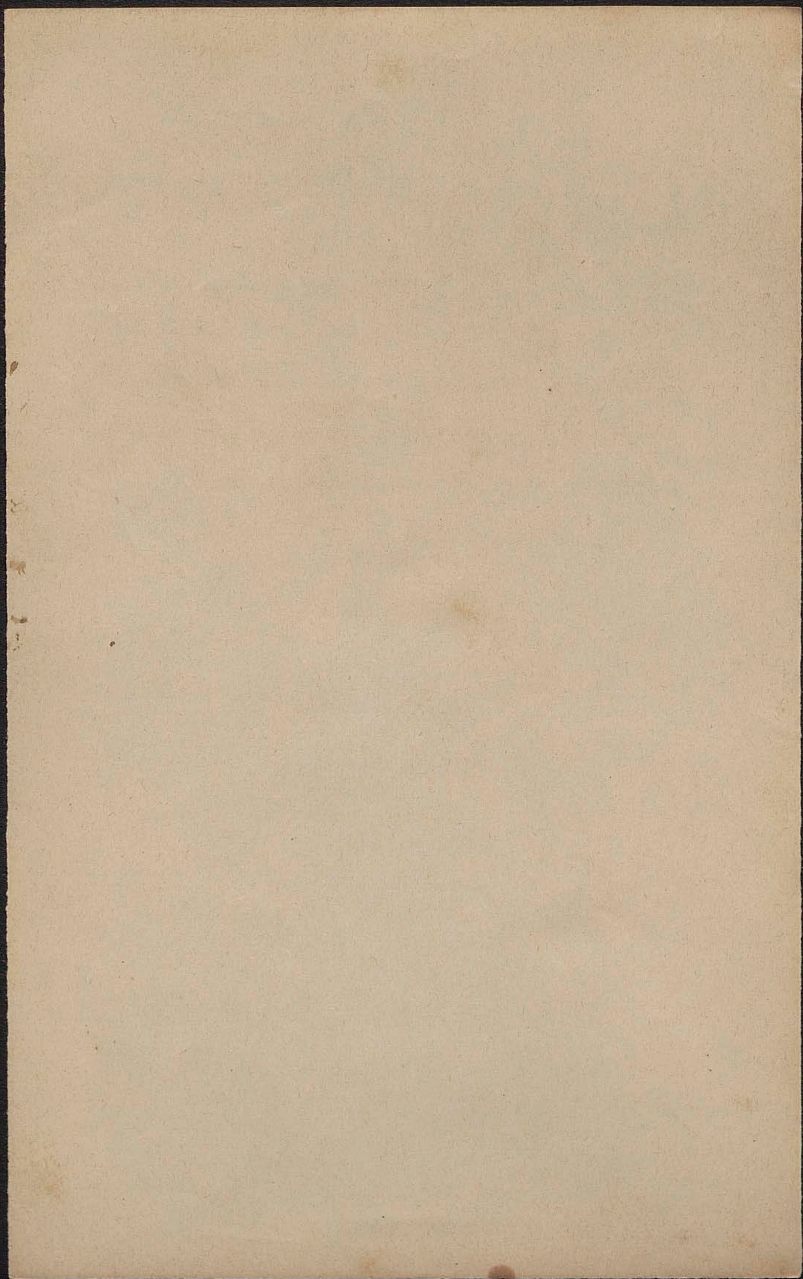
Lapownictwo-a. n. branie Lapowek, „ Lapo-
ownictwo jest tu tak rozwielnorodne, ze bez tego
nie zrobic nie mozna. " G. nar. 1880. 201. 2.

Lapownik-a. m. biorczy Lapowki, „ Powracznie
znany i racowny Lapownik X. po kazdej wsi tej
Lapowce, myje sobie rzece " Kur. Swiat. 1880. 51.

„ Gdy urzadnik co ma rubli troyta, rzuca
swoje w aksamit ubierze, kazdy to przyzna,
ze sprawa nieczysta i ze tam chyba Lapow-
ka sie bierze. " Kur. Swiat. 1871. 12. 2. „ Wladze
braty ogromne Lapowe, ze na to patrzyly
powa palce na to co sie tam dzialo " Dr. Ste.
Law. Tydz. 4. 86.

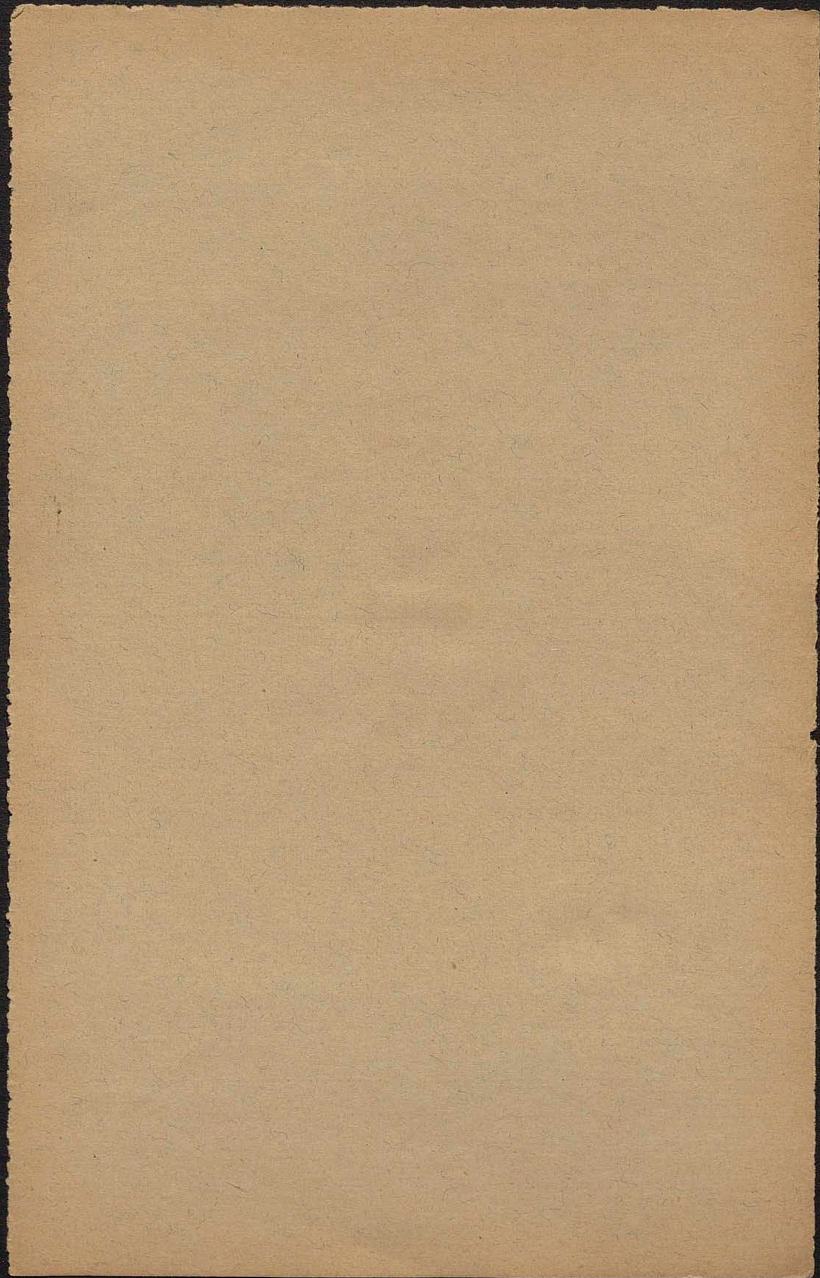
Lapsendak - a. m. pogardl. chatat kypowki „Pet-
no byto pejsow i Lapsendakow wazdzie” Pt.
kwas. 32. 36. 1) 2 meton. kyp „Ale cos tego Lap-
sendaka Funkla nie widai” A. Winiar. Nad Walty.
17 (1) „La norzenie wborowionych przepisanii
pejsow i Lapsendakow skazani zostali na ka-
placenie wtrafu” Wiek 1882. 243. 3.

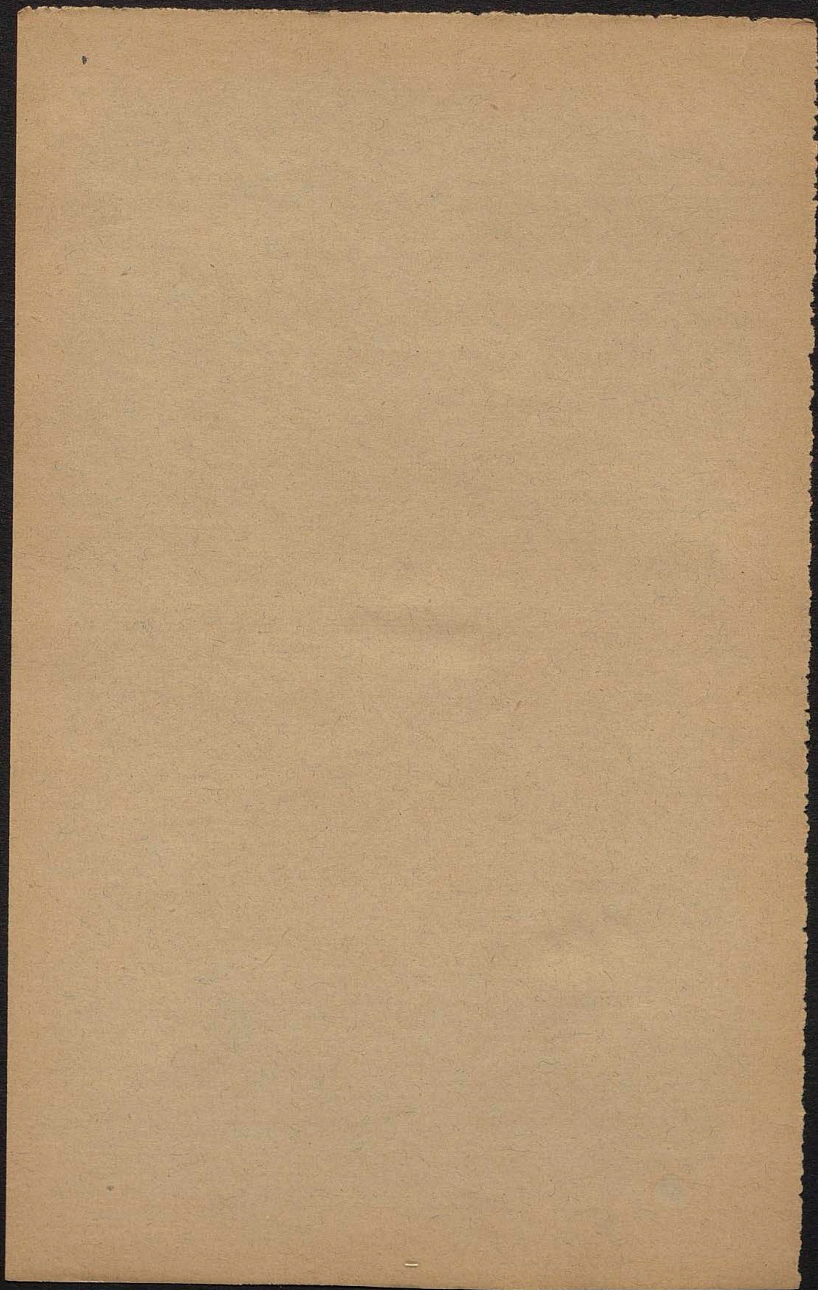
23

25

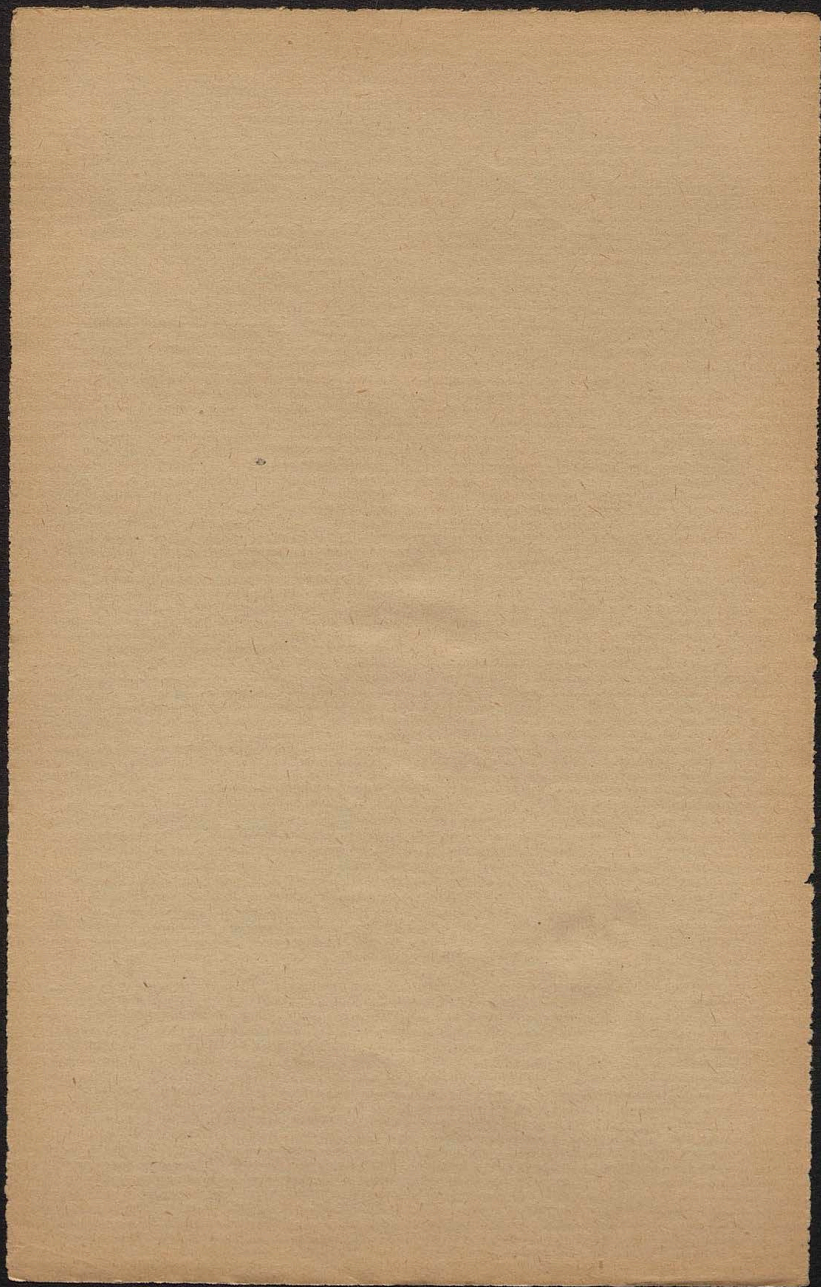
Laska - i. i. & przytowiono: „z Tarkhi najuciech”
= ni stał ni z uwąd, bez powodu, nie
z rozmyślu

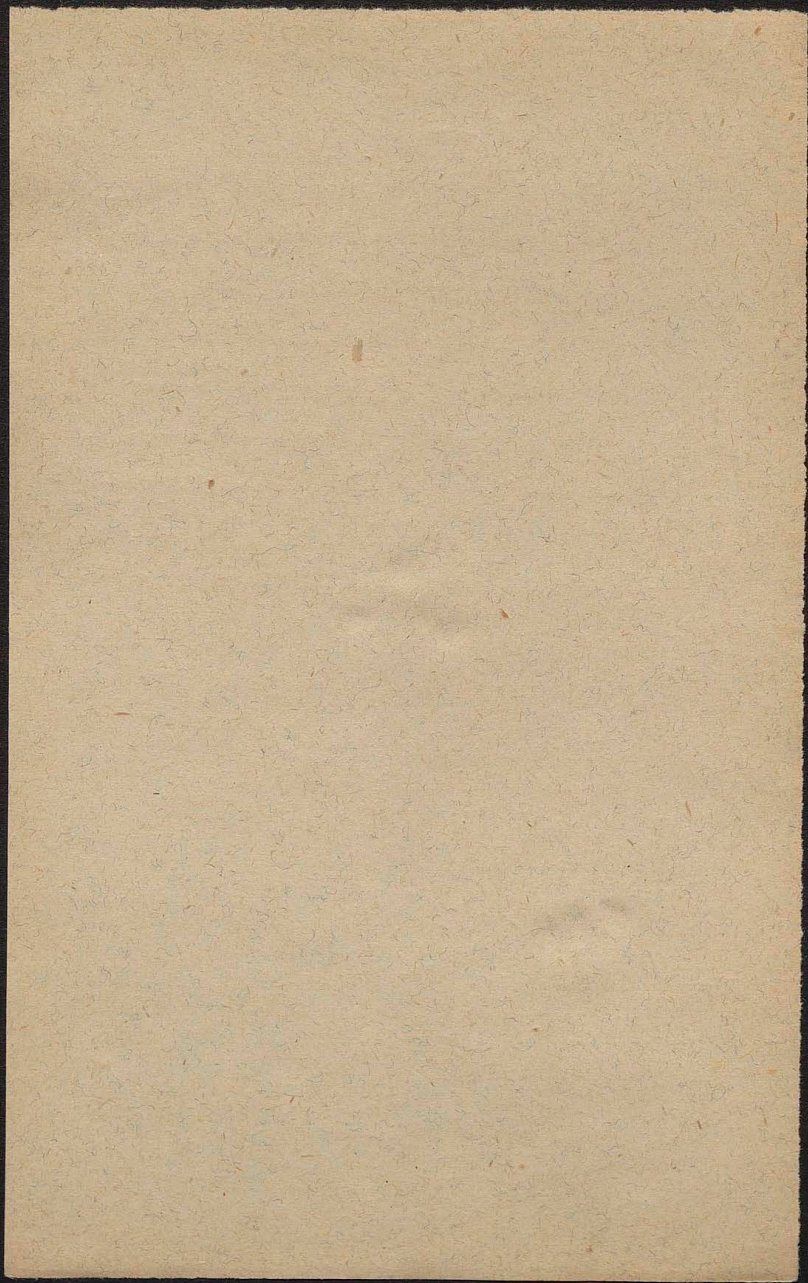
Lavrovowy - a - e od nazwiska rodzowego Lavrus.
„Oto go masz na tym wiekierunku raven.
wiatym, z którego dziś tylko mejska
twara z Lavrusowog suprymę pogląda”
P. J. Kras. 2. 205.

Latwintarki-a-ie, ko prost. Latwintki-a-ie-tho
prost. cathiem tatory, tawincheuy „w
taki to sposob tawintki ma sz dok-
uac pojednanie „narodno i mędro” z
wladzej papierka.” wiek 1887. 168. z.

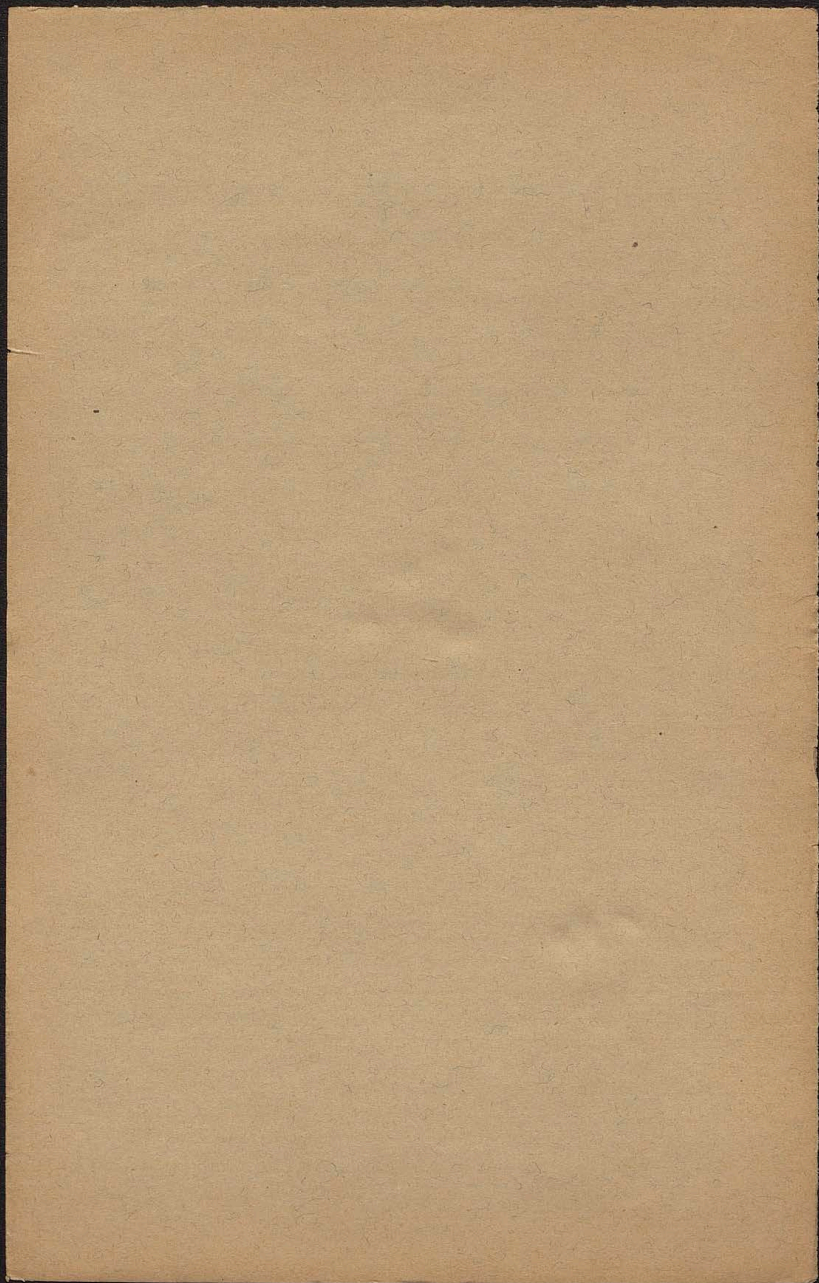

Lawa - y. r. wy-taw um. z odmiat, nasyp piasku
lub kwiu nad wodami, w ogóle pewna
przeobrażenie czystych, nawiązanych pia-
sków. Miejscami lawy kłótych piasków,
od których promienie słoneczne z tego
się odbijają silnie, dodają surowości pej-
żażowi, a rozróżnienie na nich czarne ja-
łowcowe kłóty, mając coś w sobie
cementarowego. "Z. Wrao. 71. 101.

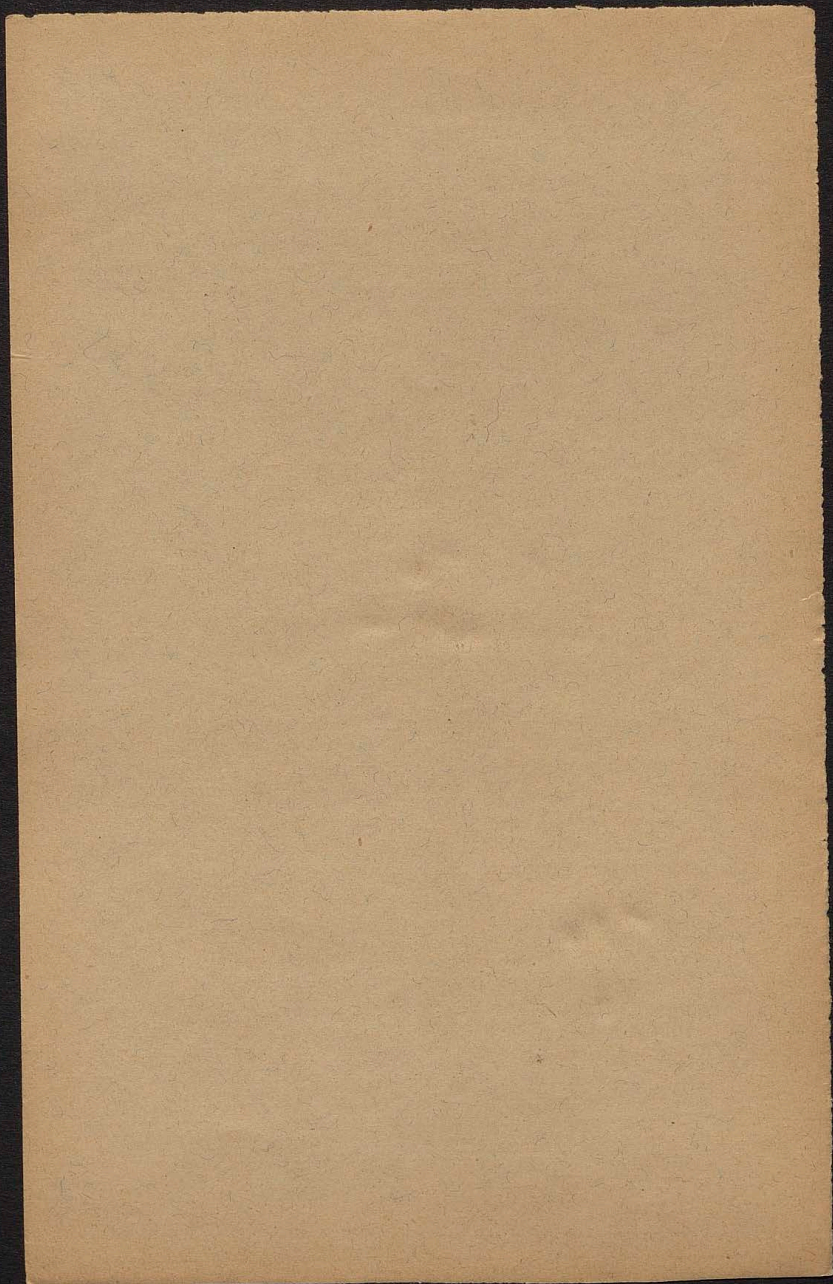

27
29

Lawkowy - a. e. od Lawek. „publikační lawko-
wa” t. j. siedząca w Lawkach w odrośnię-
ciu od tej kłosa musi stać up. ~~na~~ wido-
wisku, konercie, w ogrodku i t. p. „widno-
wie katałkowi w ogrodkach kładę się
okurmicie tyłko i oceniai krawienie wy-
razais trywjalnych” Echo 1877. 152.

Larizga - i. m. qj' - oio. um. prow. kuy: ten co nis
wtócy, tam od wsi do wsi po proibie,
wtóczga, wtócy kiy:

Tepek

29
31

Tepek-bka. u. § przyświadczenia „po Tebkach” po
wierzeniu, powierzeniowicie, byle xbyć” wie-
dziat wprawdzie dwoje, ale bardzo powierzeniow-
nie; wryskniego pomarać po Tebkach, jak to po-
wiadają” M. Dat. Pis. lit. 7. 2. (2)

Leb-bka. u. § mówią o wymożi, sprawie:

„w Teb wiażsi” = xginię, przepaśi, pojsi na nie
„^{powierzał się} ~~W~~ada w jego ręce śledztwo i dał: jak pan
nie pomożesz, to sprawa weźmie w Teb” Ślęz.

sqd. 5. nar. 1882. 286. 2. — § przyświadczenia „Teb na
Teb” „⁽¹⁾ na gotę Tby” = samowstów, jedu na drugiego
„krótka sprawa i najlepsza rzecz — w potę... sta-
niemy Teb na Teb” J. Kraw. Sta. waw. 2. 233. (3)

„przejażendować Teb na Teb” = jedu przedmiot
za drugi, bez przydatku § znaczenia „Teb na Teb”
^{szkła w sztalce}

Lepeka-y. z. żart. głowa „Coby się to dxiato
w mojej Tepecie i kółku, gdyby nie ten pre-
zewatywny środek” Djab. 1882. 7. 2. „Sumie ku
brannie, trzymając insygnie w ręce przed sobą,
aby Tepek nie rozwałi w kartanionym gratach
sieni” J. Let. Słowo 1883. 37. 1

work

(1) „bój „na góte tły” = wozany, zapasy „Pruci-
cili się na bagnety. Bój zawracat na całej
linii - bój na góte tły. Artylerja umilkła”
T. J. J. Kłoty 12. 14.

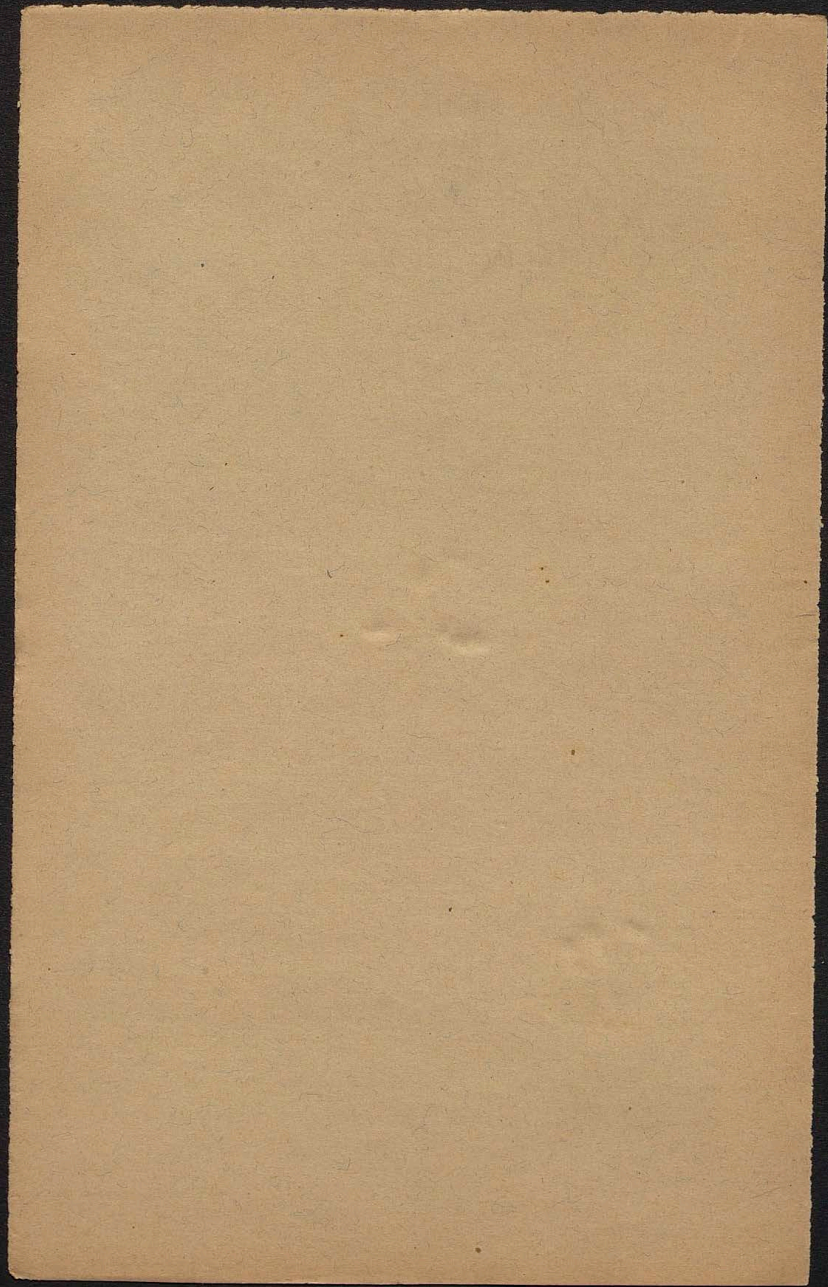
(2) „W bieżącym wieku pań i elektryczności...
turyści przeklatują kolejarzy i lekarzy z miast
sta do miasta, zaledwie „po tebkach” oglądają
przełęcz, a o wżem badania wewnątrz
krecie nie trądno” Al. J. J. pow. 1880. 132.

(3) „Tomisniaty się strony między sobą... Ta data nie-
kierke, owa blych i barta. Zamiana teb na teb!
I wazni tu nas ciżgną przed kwadke?” Al. Krawish.
T. J. J. 4. 14. 68.

30

32

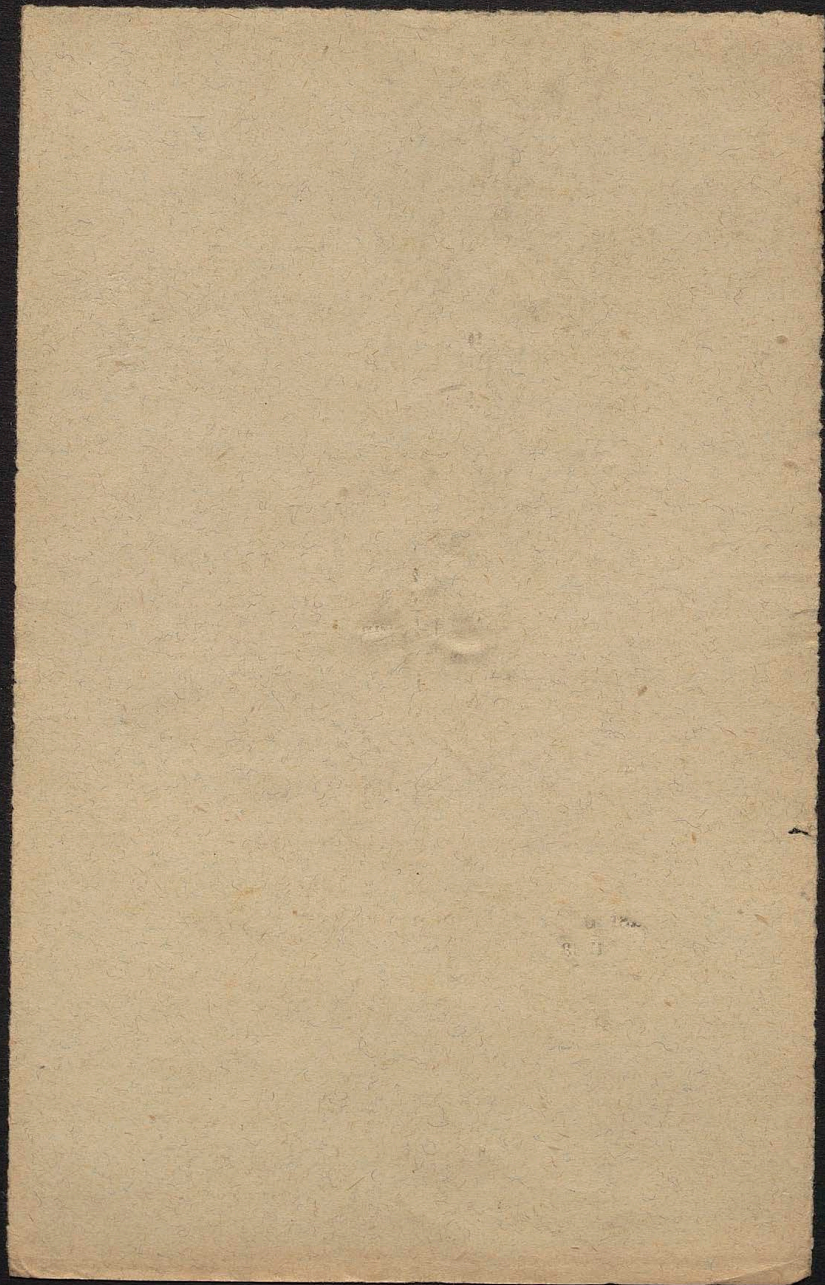
Lecina y. h. ob. Let.

Leżycanin-a. canie-canum. zamieszkały
 Leżycie, obywatel powiatu dawniej
 województwa Leżyckiego, Toż pomy
 kielichu lub pomy rakownicy, gdy się nie
 kiedy ochota wstawna, toć jaki taki
 Leżycanina piskorzem narwie" S. Gwizd.
 Zagr. wiy: 43.

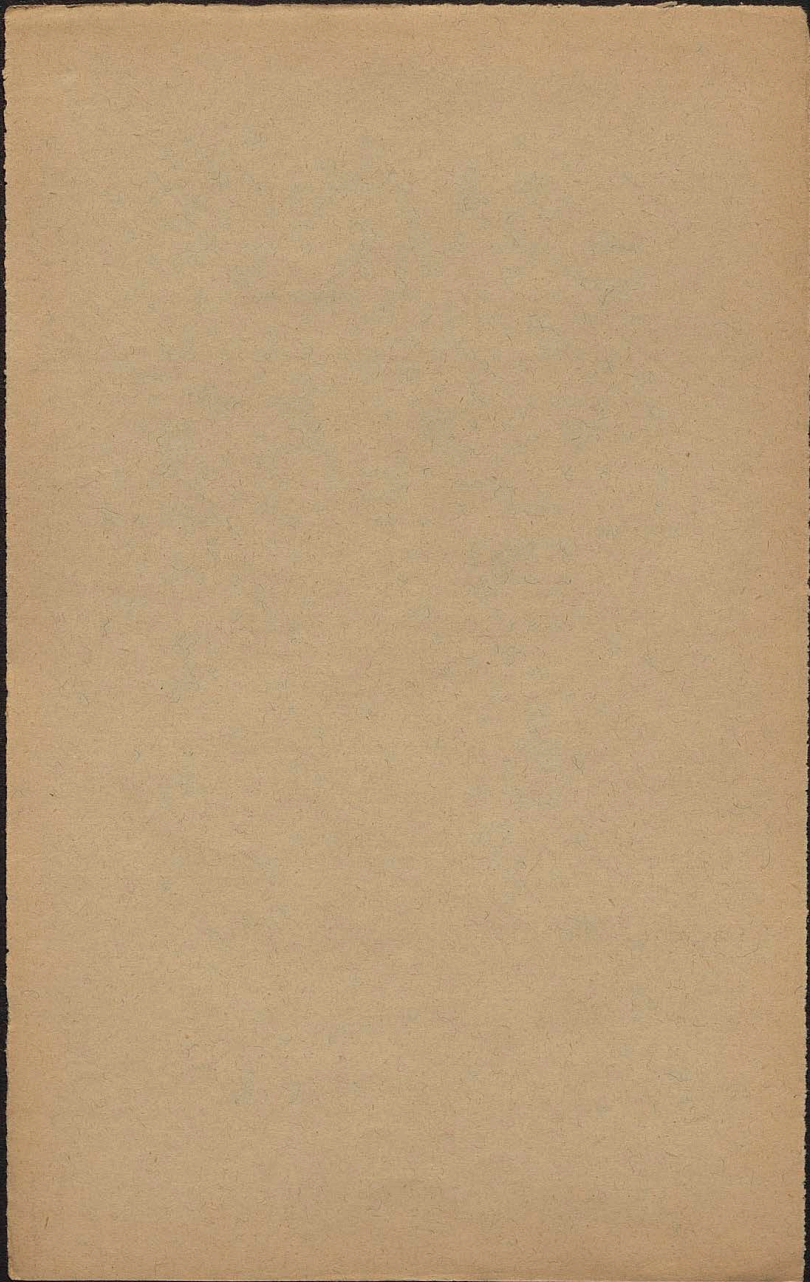
Leżycki-a-ic, od m. Leżycy lub od powia-
 tu a dawniej województwa „Posel Leżycki”
 szlachta Leżycka”

Leżyński-a-ic, od m. Leżany „Kąpowe
 podczas jarmarku leżyńskiego trawka-
 kuje na stole i wietrz wzięw się wstolwieh”
 wiek 1887. 128. 3.

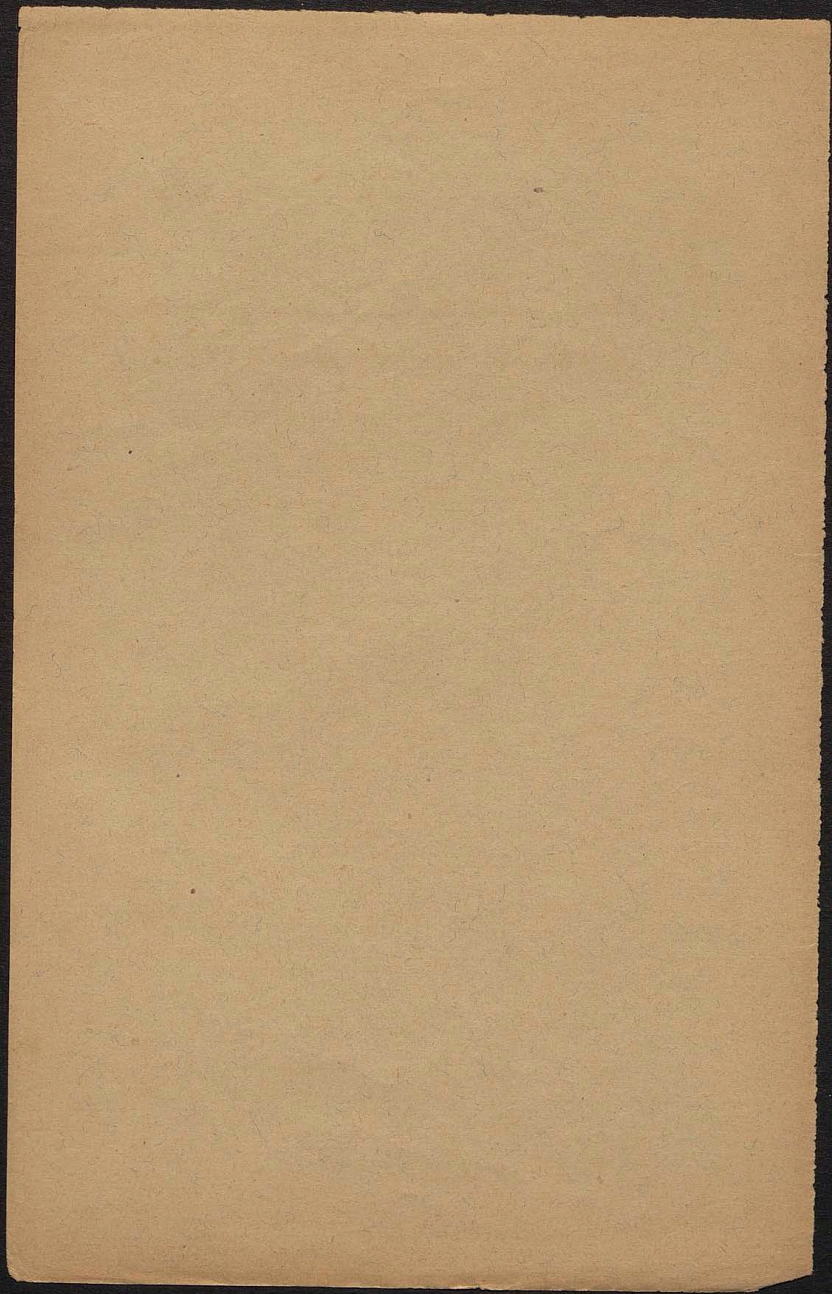

Лет-у. м. ты-ою. мн. Лесина-у. и. ны-ци. мн.

Тодыга од рослины окоповей ур. карто.
фли, бульвы „ Спутчиривие земли под
картофле справяя розвитку тетою “кур.
vol. 1883. 7.

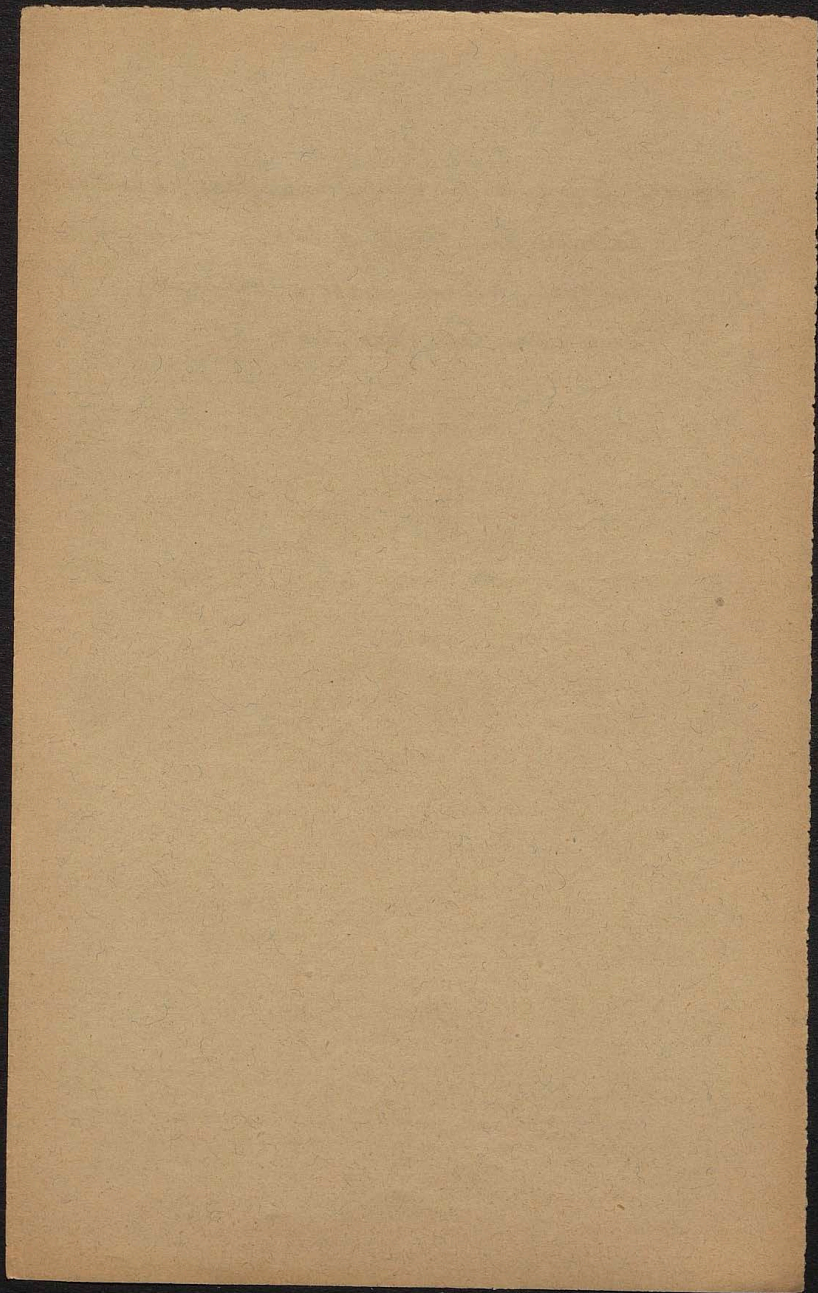
Labija - ii. i. prou. Kuj. prajjemnošć, rox.
koxk, wiywanie, labowanie w Roman-
skim: „labija sein Leben), prajjemnošć,
gratka” O. kot. mater prou. 1. 34.

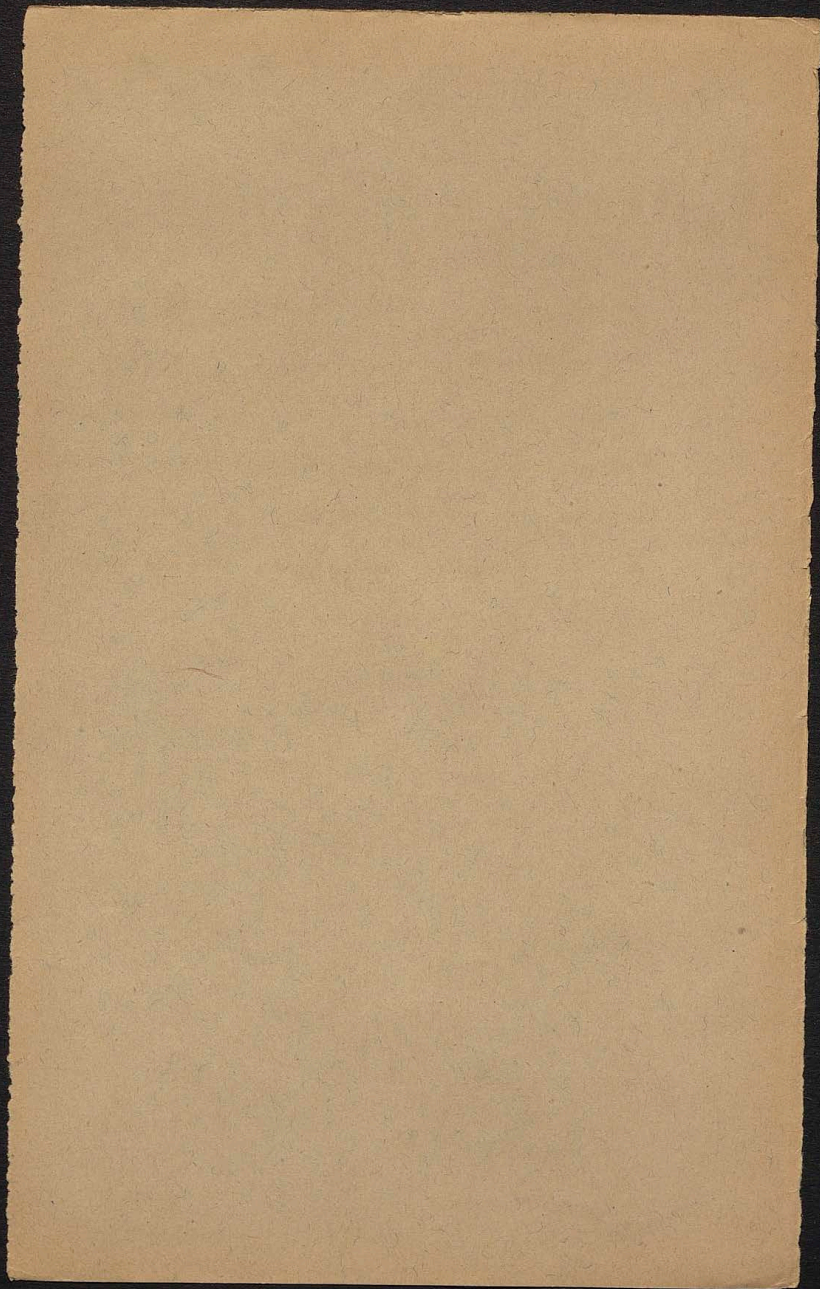
2

361

Labiryntowy - a - e peten karkotów uakrotalt
labiryntu „Potok w labiryntowych ka-
krotach mknie niepowstrzymanym ps-
dem” Wal. Lox. Czar. Matw. 57.

Lac' st. ex. cont. § „trzy łaci“ = płać „Lidrajco.“
 i ty się pytasz czemu ja trzy łejg? „A.
 tw. Fr. 2. 56 § prosp. — tego, bić „lac' tri-
 jenn“ gromosic „Lampart, 'povachaj!
 'prawie ja ci łanie“ k. 2 al. art. 264. 12. „bry.
 kazał nam, żebyśmy szło pokazać się jesu-
 rze w ich domu, obidi go ualekijie. — A
 to mu urządził przyjsie. ' I było łanie? „
 M. Dat. Pańs. dźiadq 188.

wstawy, nie mającym podkomornego mi-
siać być ciałem nie łada, któremu ucha
dać było warto "Zł. Kwart. Ist. War. 1. 10.

"Nozna ciska spryjata tej pracy, a byta to
praca nielada" "Zł. Kwart. Dies. lit. 2. 690."

"Zabova gospodark nielada" "W. Syrok. Gaw.

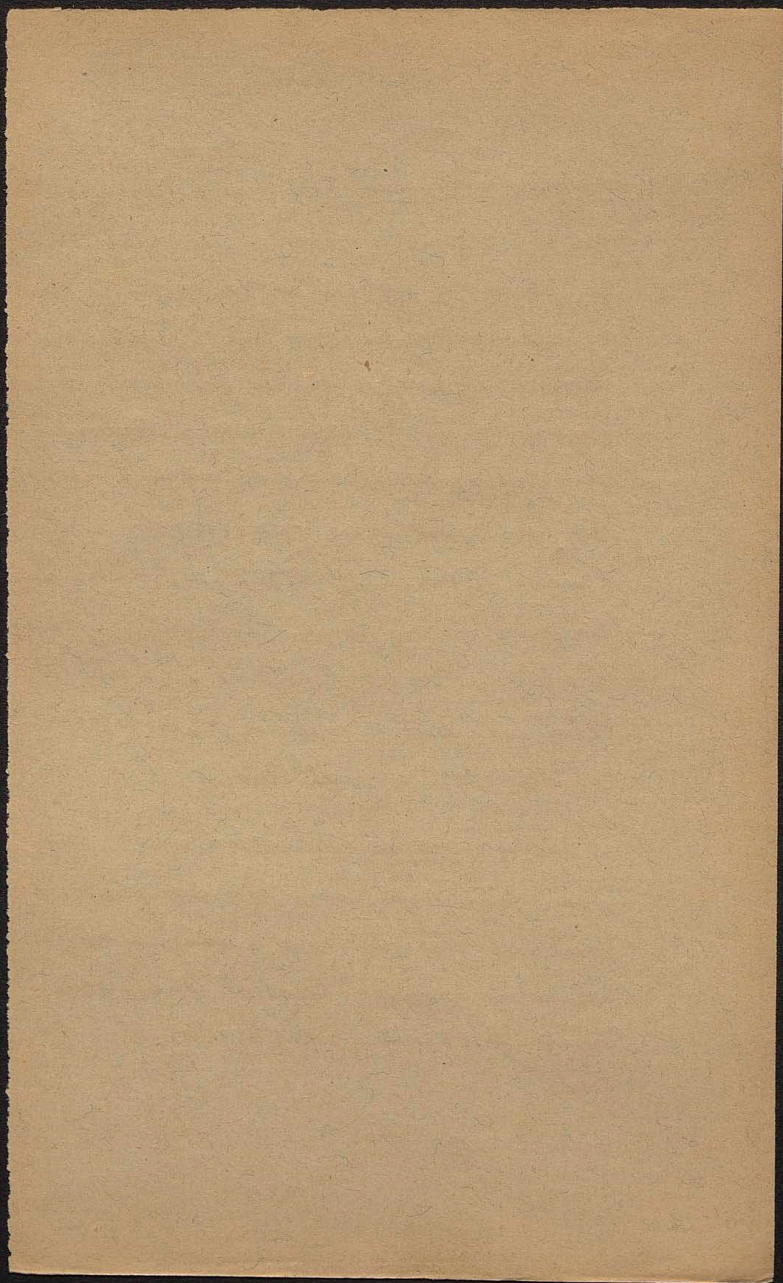
4. 32 "Hej, weraŋ, tei siŋ oni za tby, jak
siŋ spotkajŋ, bo obaj kabijaki' nie łada"

"H. Siemk. Og. i mie. 2. 25." "Kłopot nie łada"

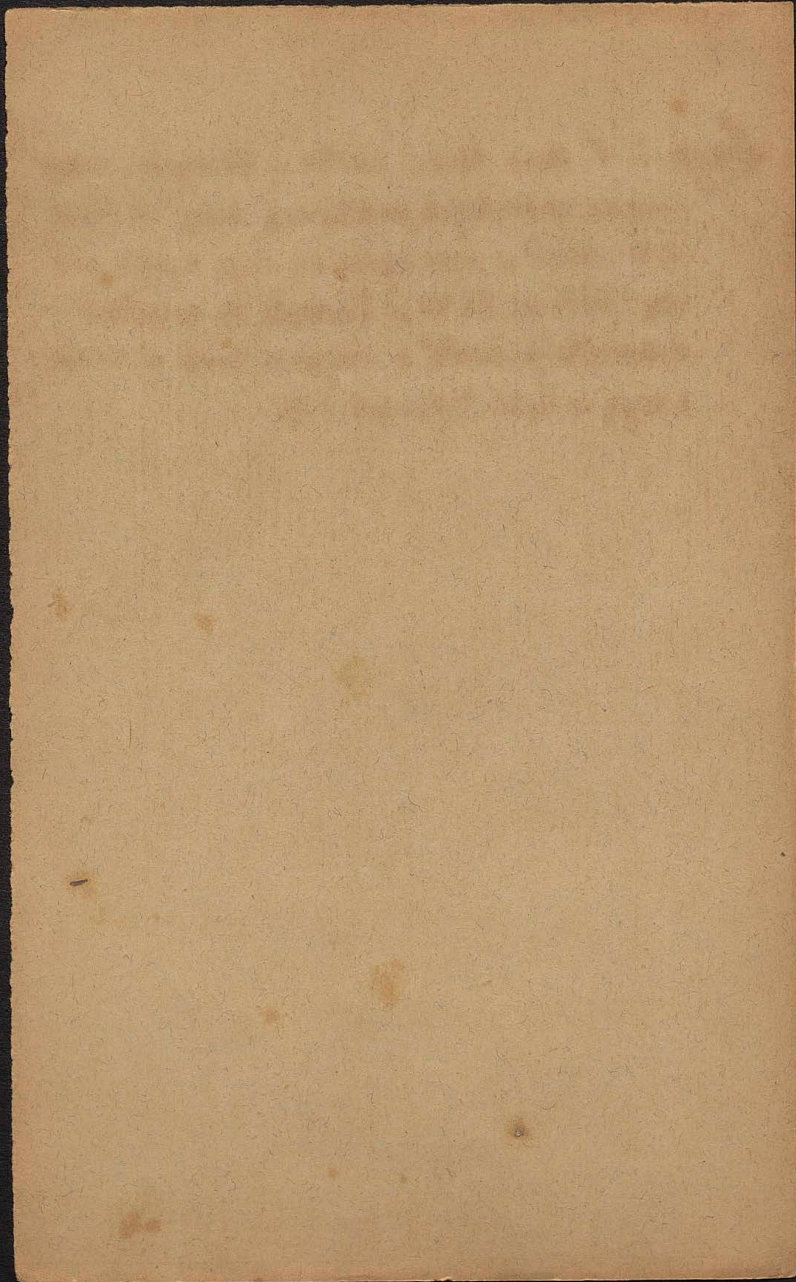
A. hr. W. Druka 8. 59

Lafirynda - y. i. ryndy - rynd m. posp. elegantka, & lekcewar. i. urazg. „Swiat mowi: wielka dama, a my, my ludzie prosci, od piwa albo gwezd, dajem takiej imosci na zwislo Lafirydy." wiewor pod balem, wyli Lafirynda A. E. Od. Troje ryndow. „Malczyznie Lafiryndy osoby swe wraza & akcesoryami wystawiajz przed wrochom oficerow." El. Orz. Kraj 1882. 25. 2. „Nasza Lafirynda, ktorej nycie. tak lekcie i tak swobodne" Kur. Swiqt. 1872. 65. 3. „Tam Ankełmowa, stroi sie babcia jakby Lafirynda." ib. 1877. 40. 2. cf. Pinda

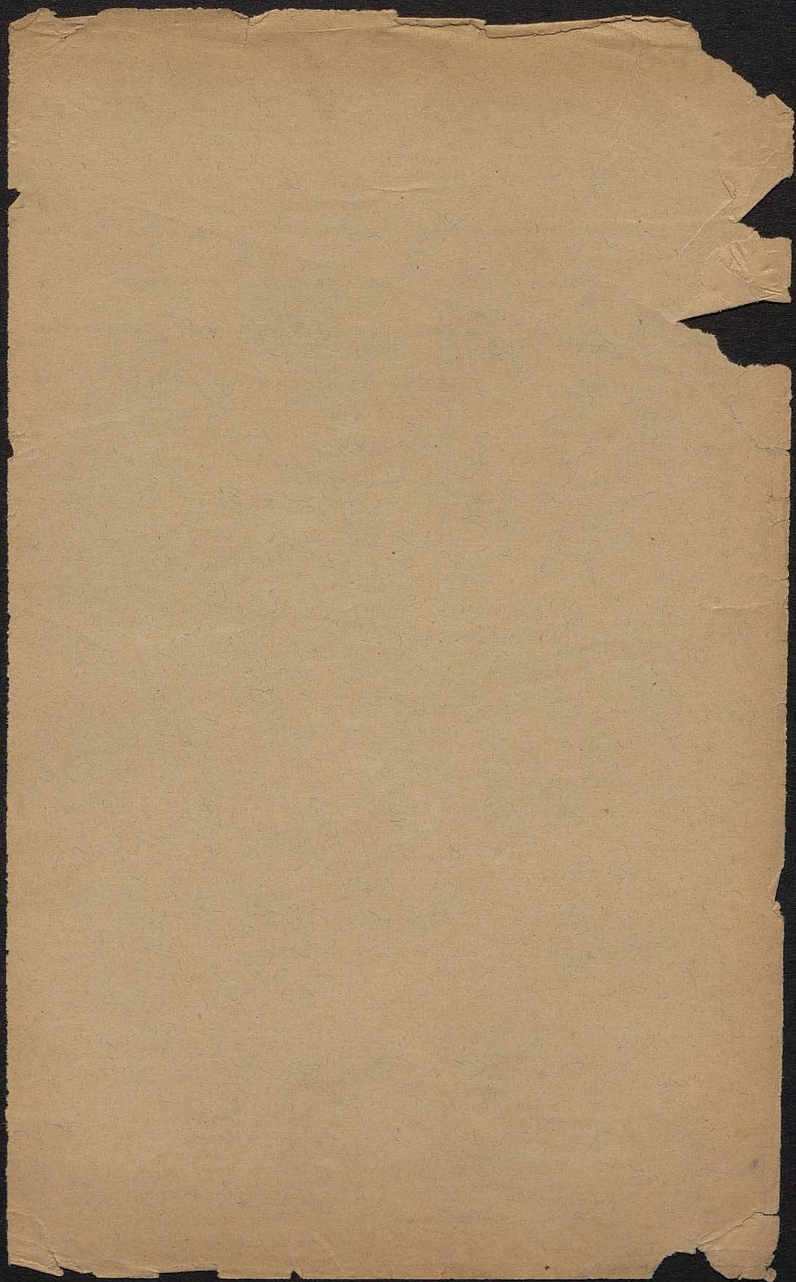
Lafiryndyzany - a. e. od Lafiryndy „Nie dosc pańskięgo urodzenia lub pańskięgo edukacyi. Dopiero jedno & drugiem stazko ne w amalgam, tworzą, stawaniem drugiem, Lafiryndyzanz damy." A. E. Od. j. w.

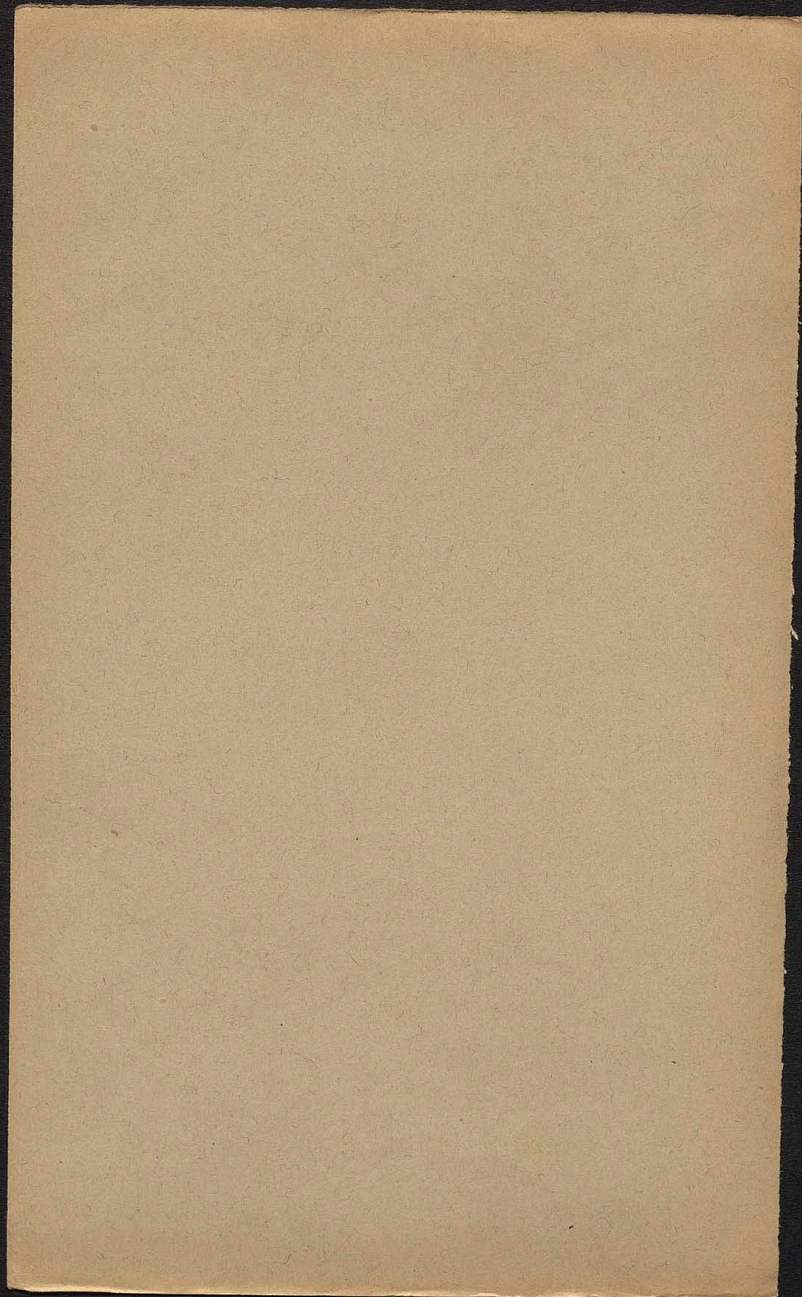
Laga - i. i. dwoja laska, patka // Szwajcar.. ucyt
 mores uctretuych portacans laga; "A. Fiedro
 1. 8 Miat w reku ogromna laga, a przy glo-
 wa" Fl. Kvar. 33. 40 // "Kawasta sie schodnie'
 roznaita gawiedzi, a wrysklu drab w draba
 i laga w reku" Au. Wit. 1. 89.

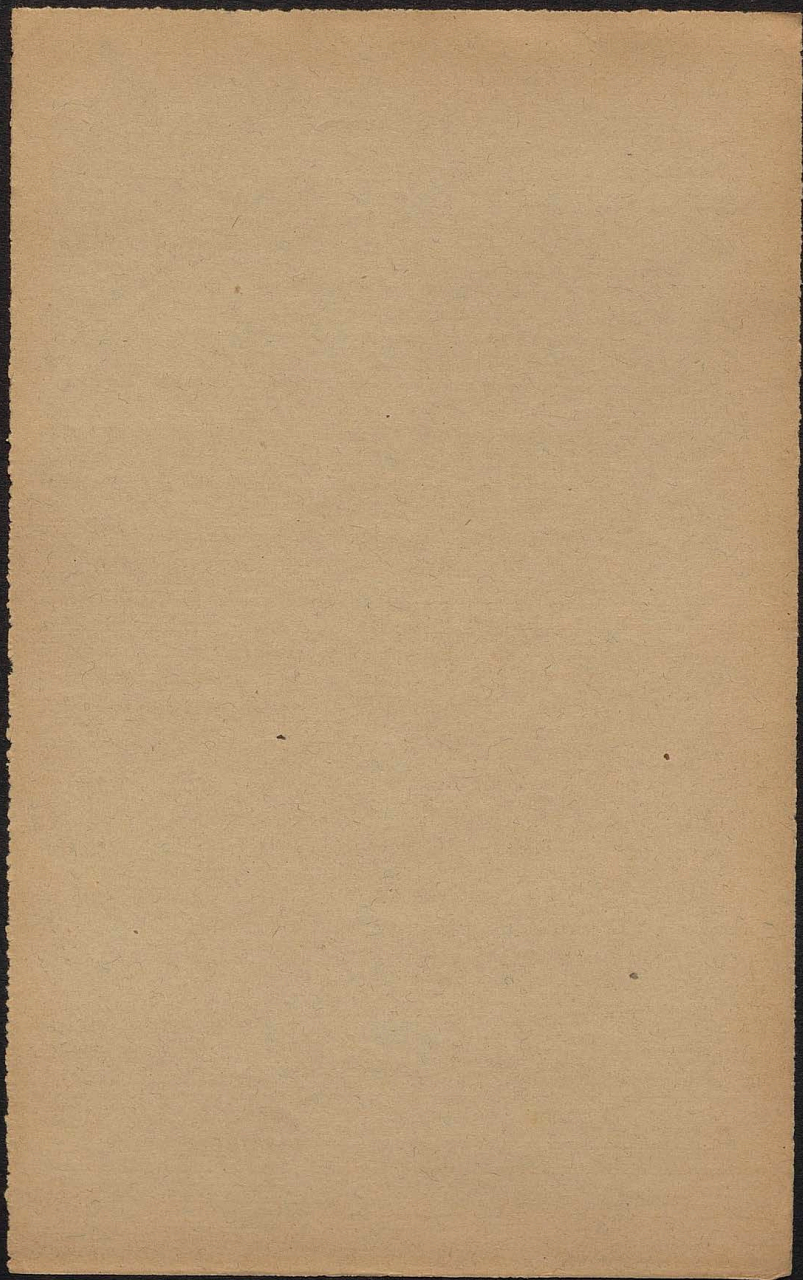
Lak. u. m. Ki. ow. um. bot. Cheiranthus, roślina
z kwiatem pachnącym czerwono różowym,
chudowane w ogrodach i doniczkach, sty-
musła w oknie wśród kwiatów gjeranium,
laków i fuksyj twarzązka Józsi "H. Sienk-
9. pol. 1876. 6.

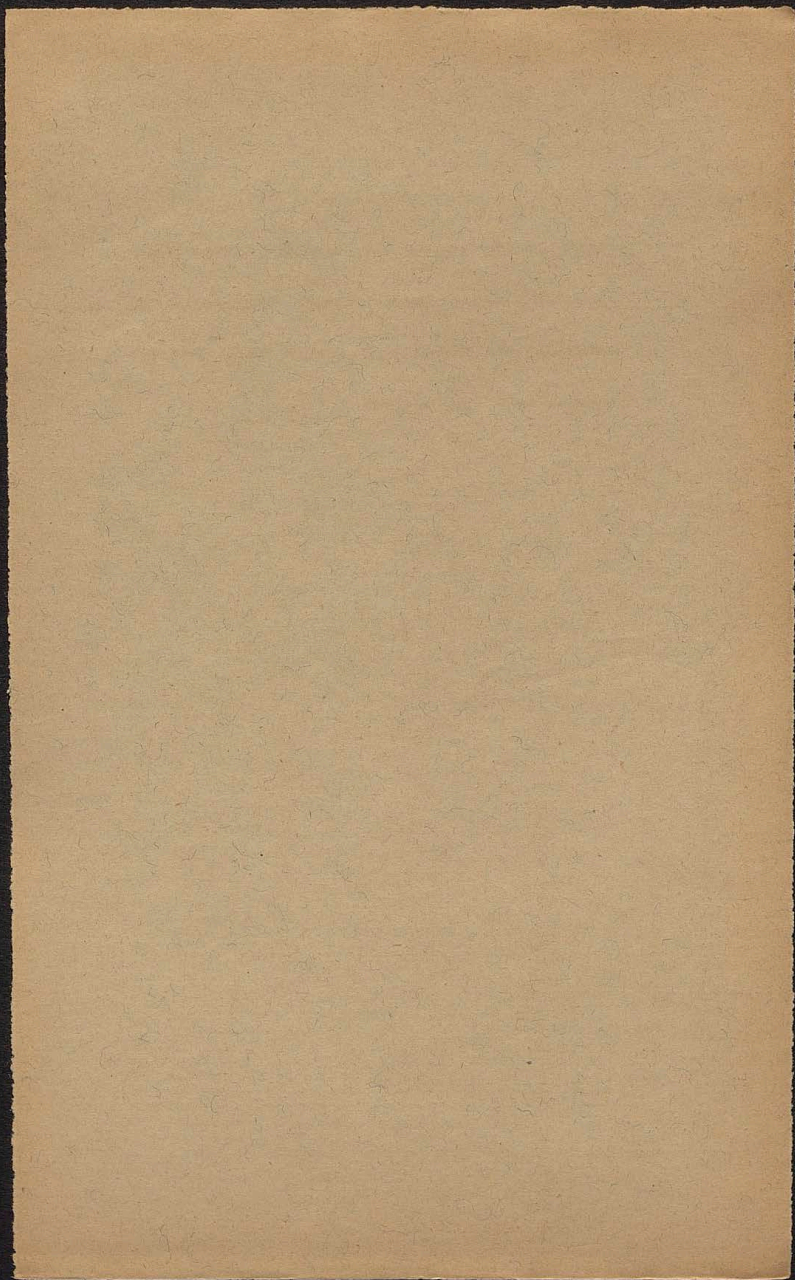
Lakierki - sw. um. potanciki, cixiny, karmas-
ki & lakierowanej skowy „W swieciut-
kim tsuznym kapeluszu i takichwie
lakierkach” A. Wiken. Fot. 1. 34.

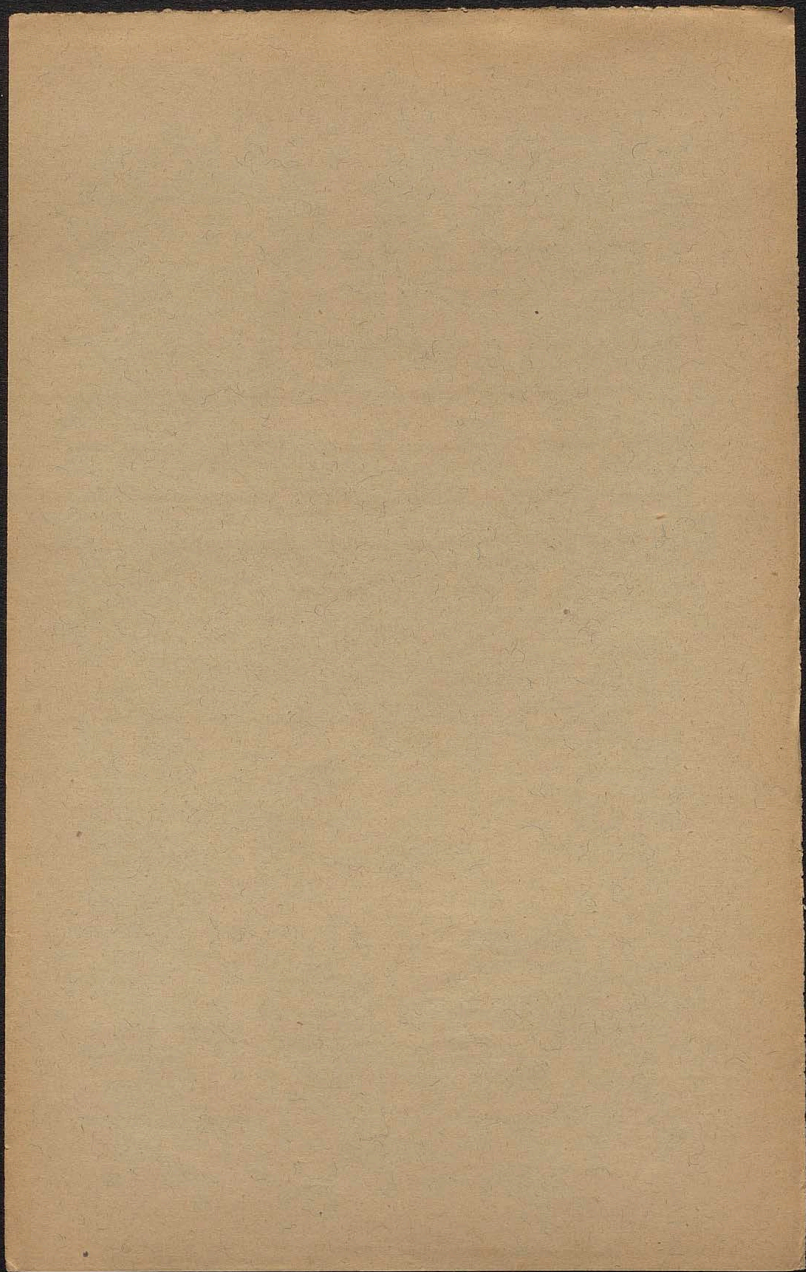
Lala i. t. le mm. z iron. osoba sta, stolsiwa,
niebexpievna, porivno dobrych poru-
vov skhodliwa cf sztuczka cf. ryba „ Jui
kiedy tak paraduje, daje rodnicom u
glodu umrac, to lala byc musi dobra.”
Zl. kram. wiek 1878. 40 z „ pojse, przeniec
sij do lali” = umrac, „ Dostad tyfus
i przeniec sij do lali.” Kur. Swiat. 1882. 21.

Lalkowaty-a-e wyglądajgy jak lalka,, Gdyby
sita, zebrałoby się byto mnie temu lal-
kowatemu panickowi na dobroć, ale dla
braku jej zdawał się tylko być wliwie
Tagodny" J. J. Krav. 1. 18.

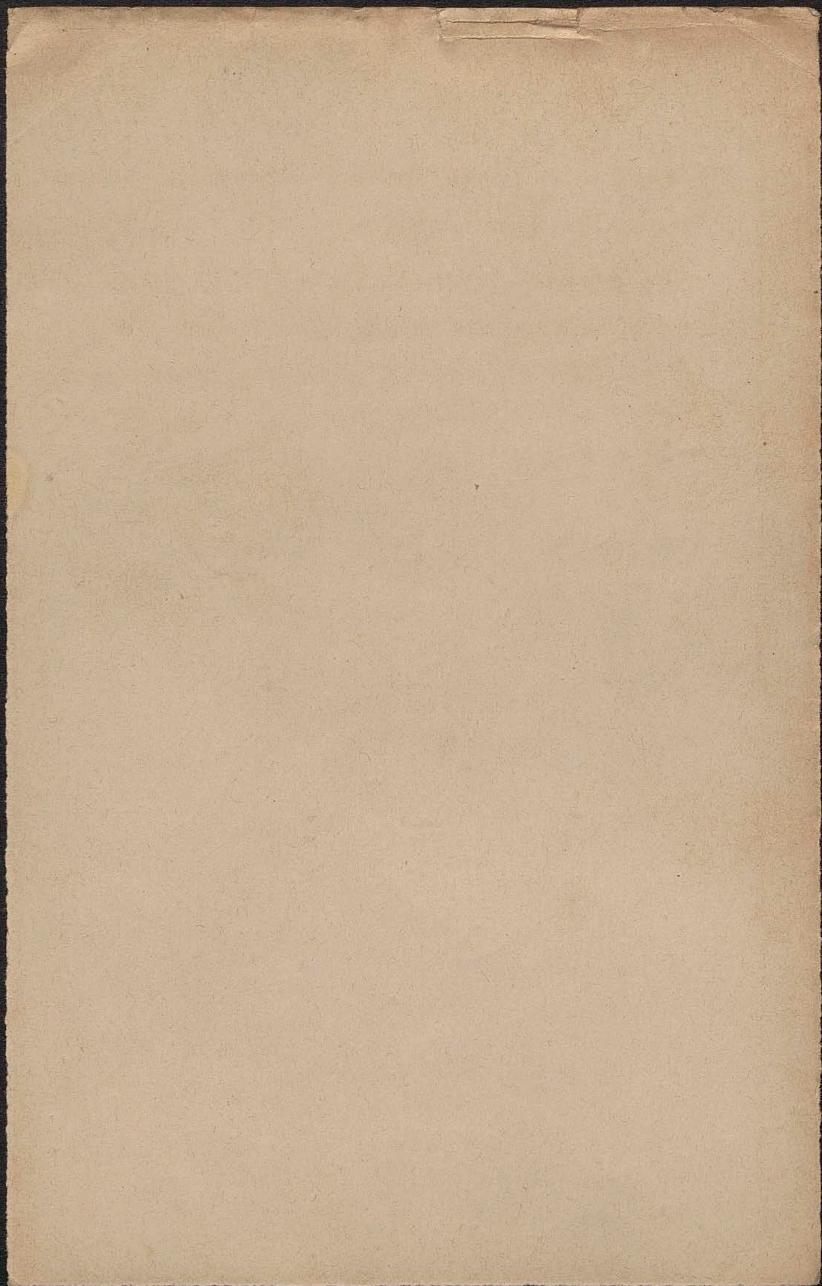

Lama - y. m. mowie - moio um. kapłan buddai-
styczny w Tybecie, u Mongołów i Kalmy-
ków. Lama, wyraz mongolski-tybetski
kapłan wyznania buddyjskiego, u Tata-
rów bohaterów, naxelny xai kapłan
zwie się Dataj-lama, wyraz dataj zna-
czy morze i wrywa się przenosi dla wy-
rażenia obrzeżności, głębokości i wyzwa-
sici. "Ant. Muchl. Królest. 75.

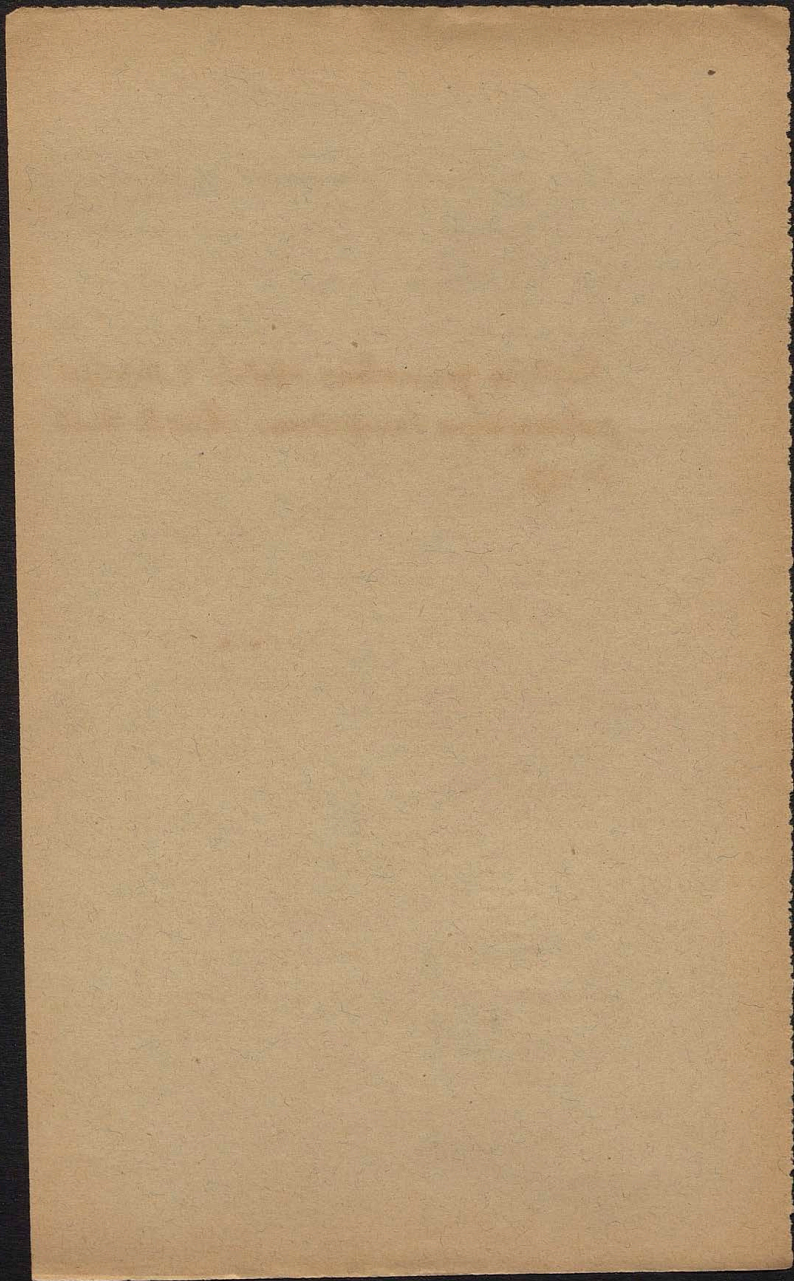

Lampart-a. m. z ost. kultaj, rozpusztuk, niepo-
rządne życie prowadzący

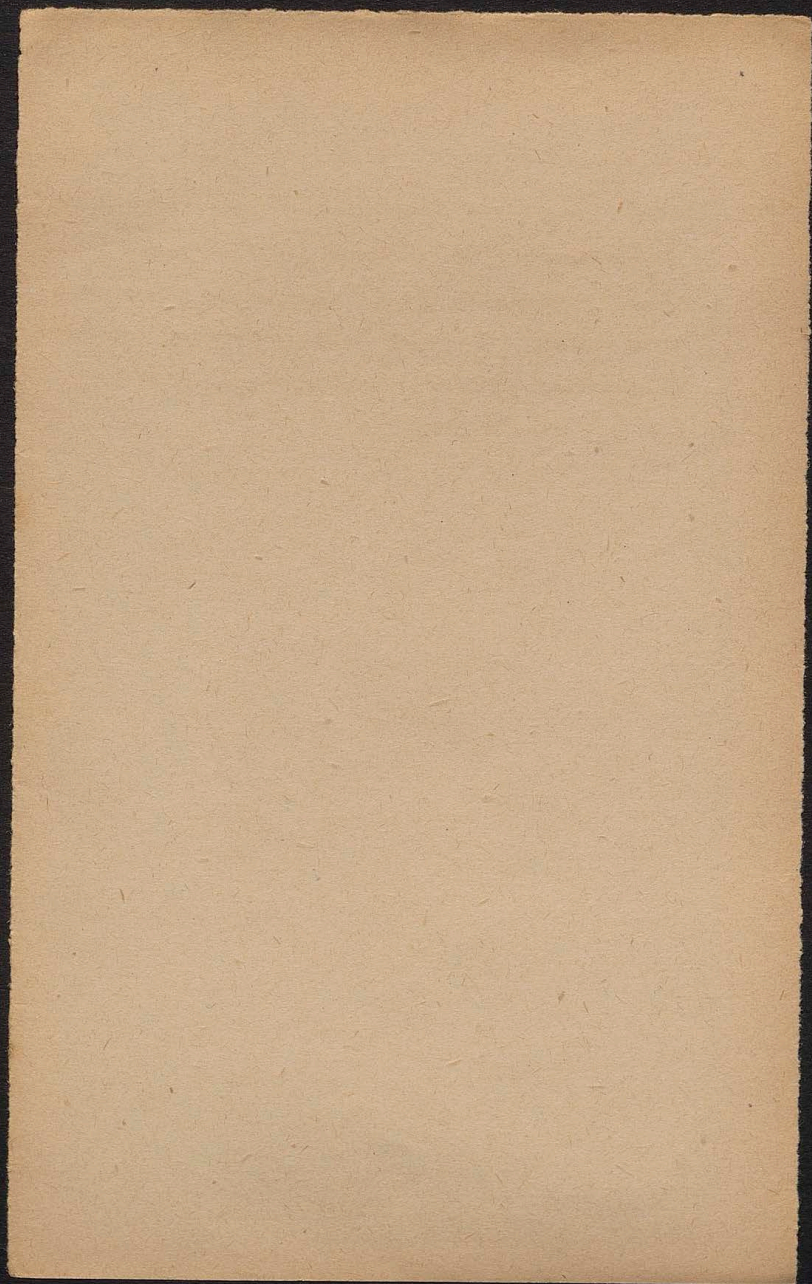
Lampartowac' ex. ndk. i - się, z. ndk. prowadzić
życie nieporządne, kultajskie „Droito się też - i,
że się wokolnym wyprais językiem, lampartowato
nie mało” w. Gwarz. 1. 38.

Lampas - u. m. sy-ów. mur. franc. pas odmiennego koloru na spodniach, szarce i t. p. „Liberya czarna z lampasami, kamizelki wisniowe” D. Pol. Dzien. Ser. 142.
„Rajtki granatowe obcisłe z białym podwójnym lampasem.” A. w. Fr. Dzien. 11. 127.

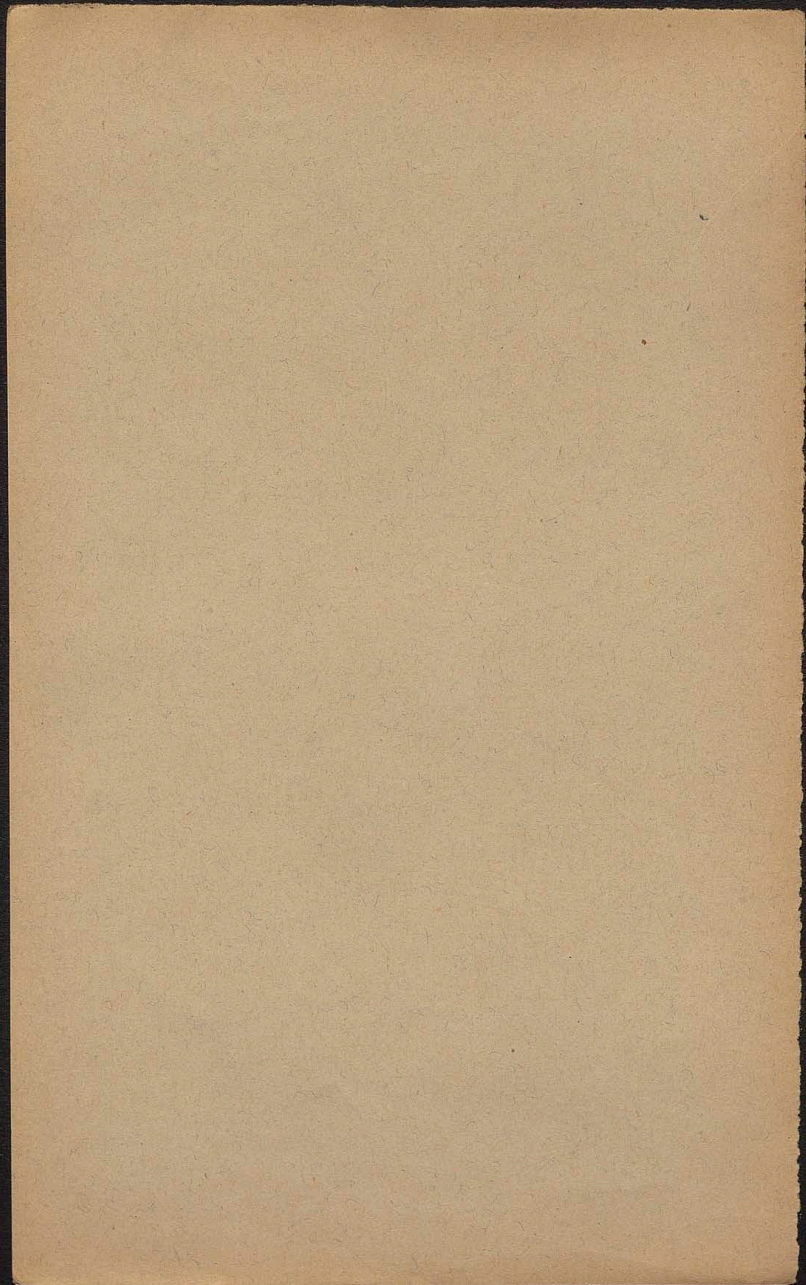

Lampucer - a. m. ry i ry - do m. z. m. wysci-
 ciel i kupalacz lamp na ulicach, w restauracjach
 publicznych i t. p. „Nowo powstale przedsiębier-
 stwo wyprawnienia lamp zawieszono już funkcjonal-
 wai. Karidy „Lampucer” celowi dotychczas kontroli,
 zapobiegawcy został w odpowiedniej mierze.”
 Kur. Lodz. 88. 345. Dod. por. 2.

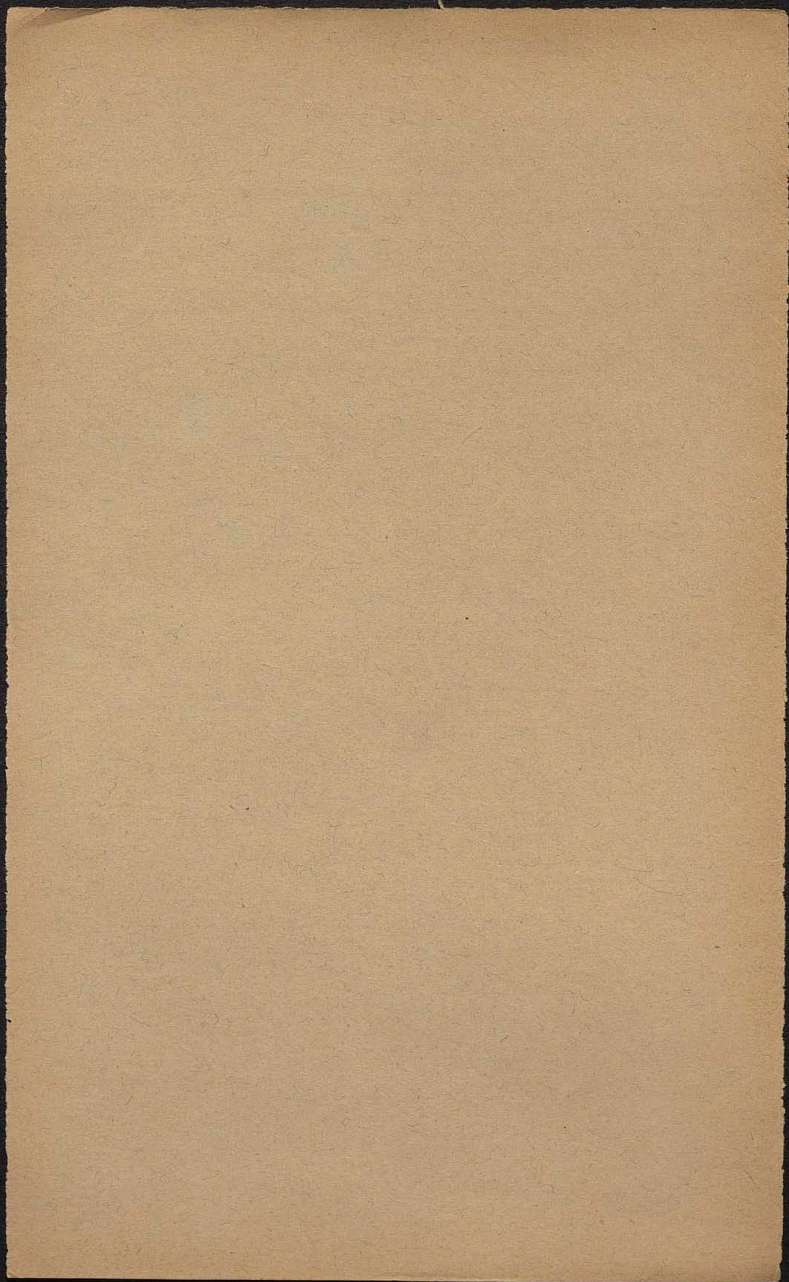

Lamusik - u. m. ki-wo. um. rdob. maty lamus.

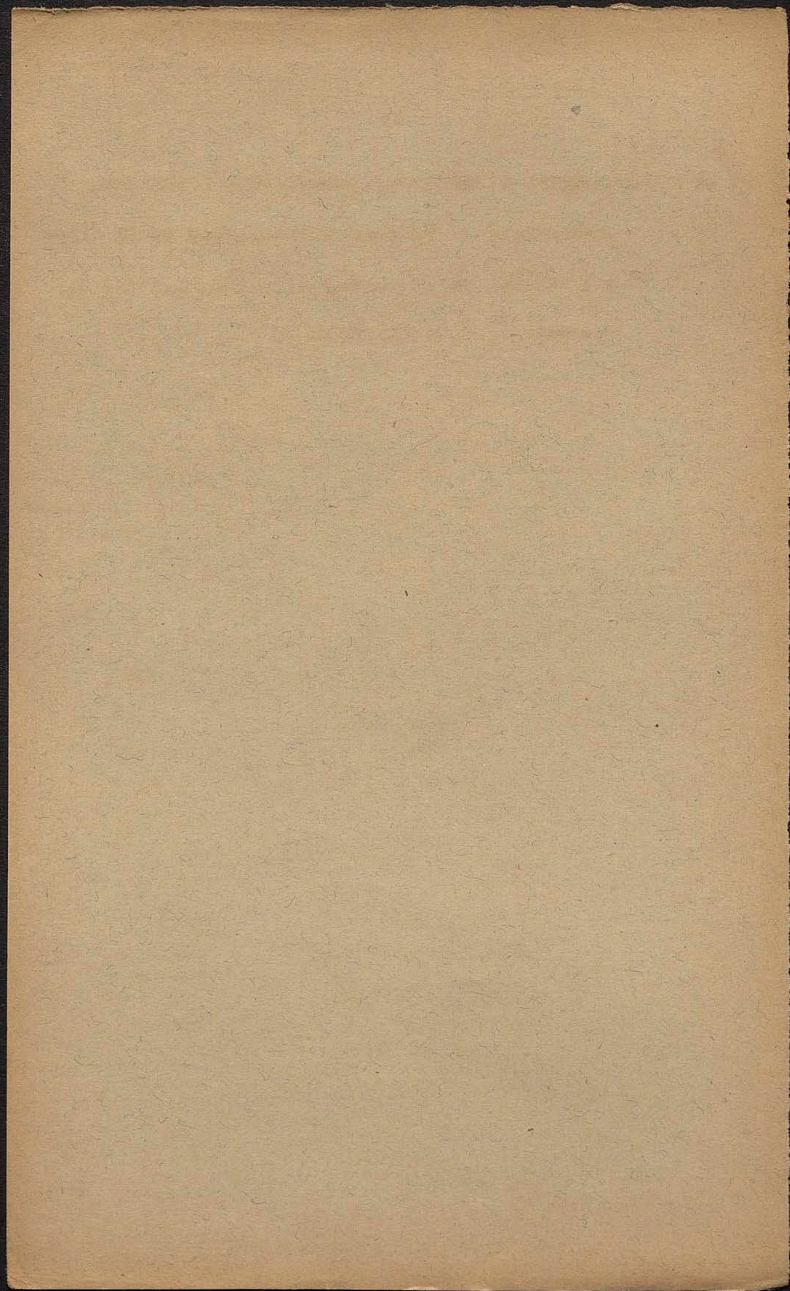
„Na dziedzińcu był maty lamusik potpis-
trowy i murowany.” J. Dzięk. 8. 5.

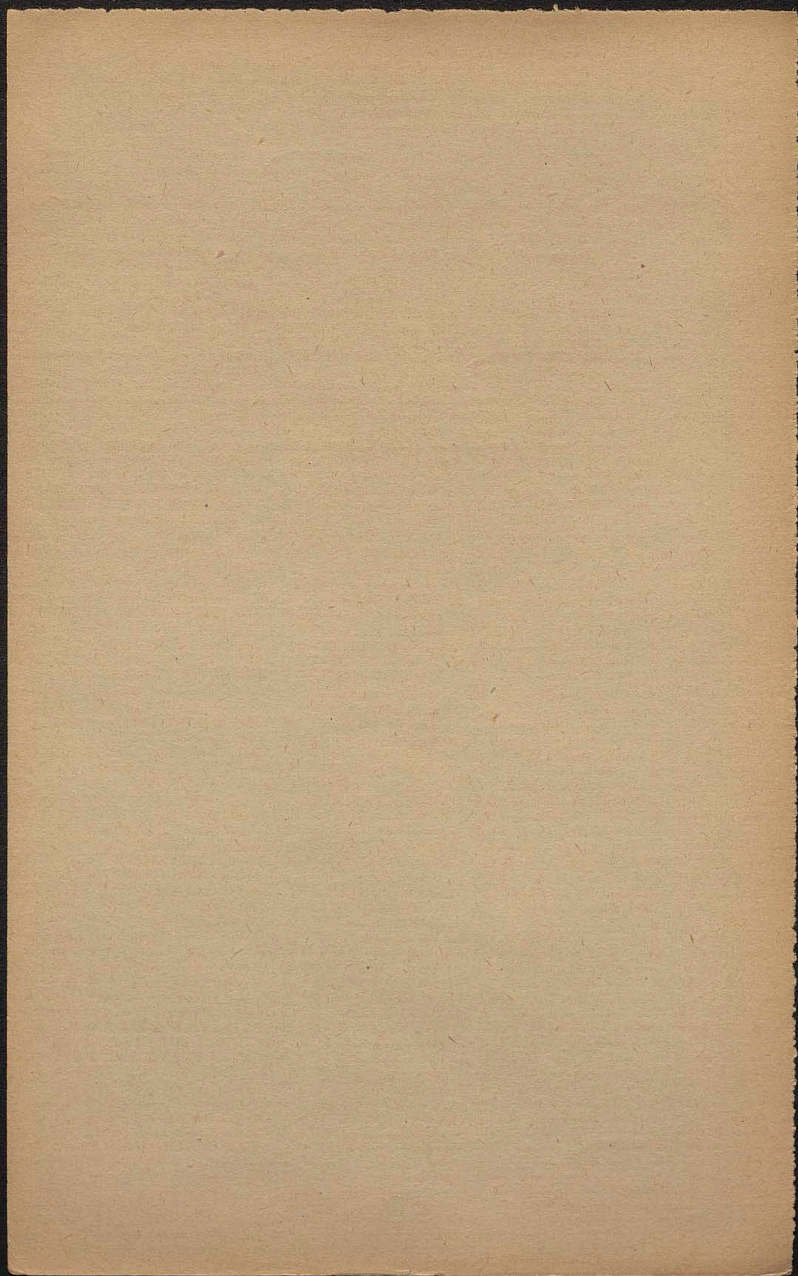
Lanczknecht-a. m. ty-ów mu. i adrb. Lanc-
 a. m. Lancus-ia m. gra w karty
 kawardowna, djabetek, „Pociagnij
 tanca, zatóx banzek, a bezdriem chwot”
 Au. Wi. 5. 207.

Landknecht - c. m. niem. pow. Galic. furman &
powozem i' winni, najmuje się w drodze
„Ferdit wiedeński Landknecht do
Lwowa” A. br. Fr. Dk. 11. 35

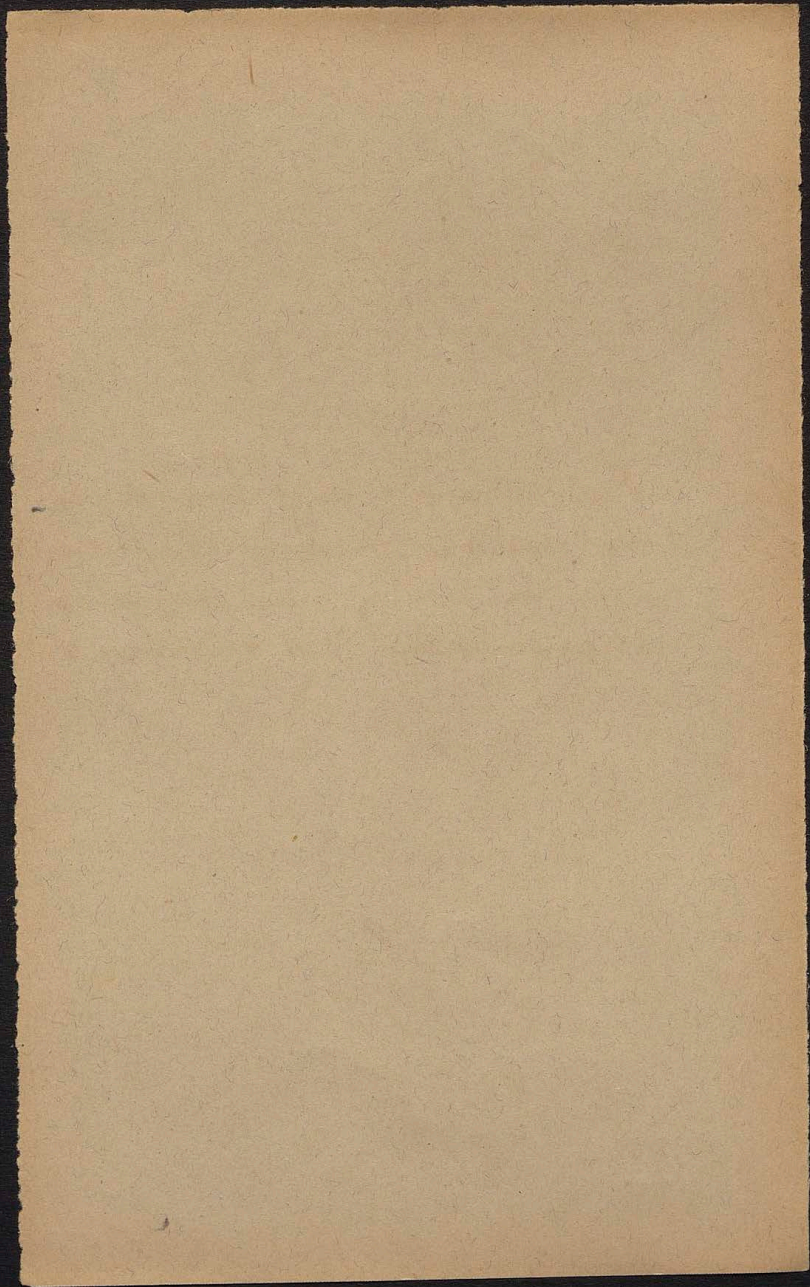

Lando - a. n. a-ów um. franc. Landau, Landora,
powóz na sposób kanety z odejmowanymi
fondaktem „Lekki uolancik, którego po-
woził Ferrabie, uwoził panią Firabauwo-
woz; na niemi cizbie lando zajmowały
dwie siostry bankierówny” M. Sawal. Dheros
23. 204.

Landrat a. m. ci-tow. m. niem. dostawnie: rad-
ca ziemianin, naczelnik powiatu w
Prusach „Aż tu widziemy w wyjątkie Land-
raty, Kopraty, Kowisarne, i wyjątkie
podobne psu braty stanicę i nam się ni-
ko.” Ad. Mick. 3. 172.

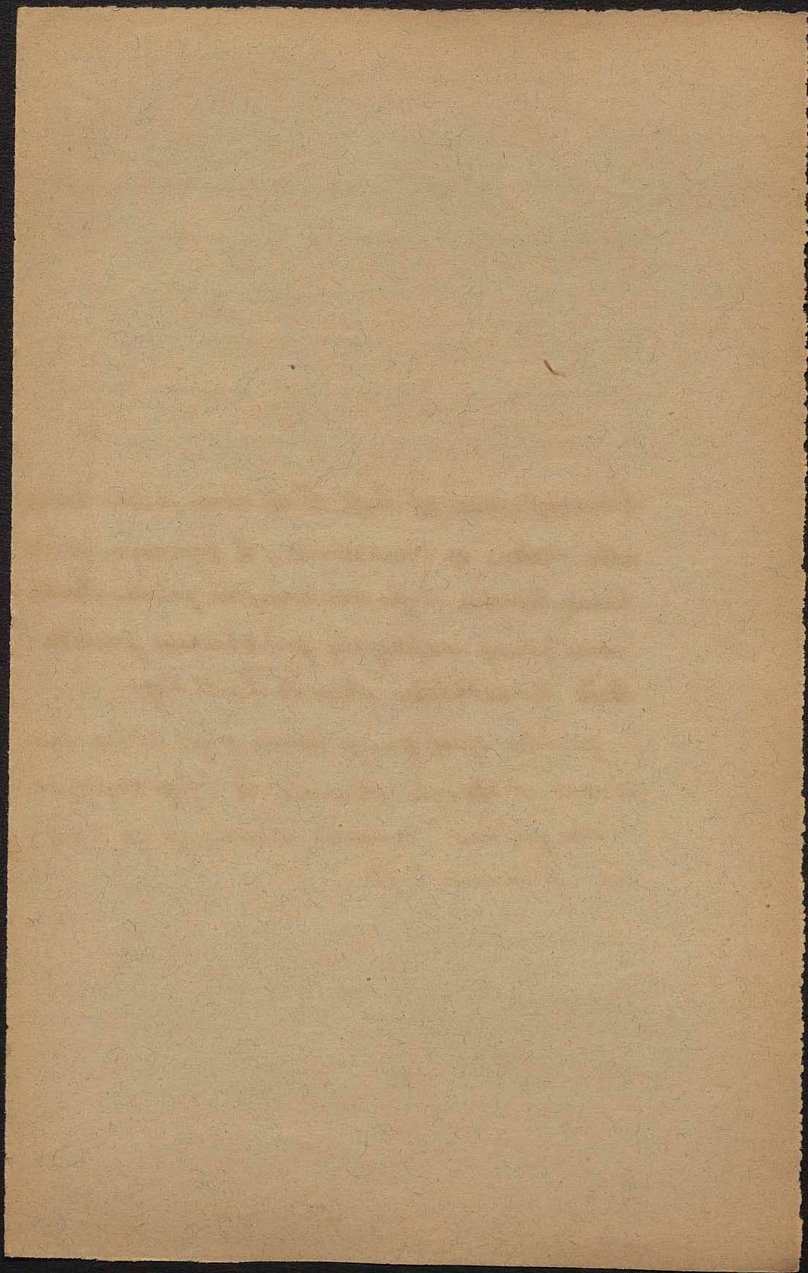
Landratura - y. i. urząd landrata, ra-
ród powiatowy „Szkolę powiat, do rze-
niosta był zastaw, karkat pracować w
biurowe landraty.” El. 004. W zim. wiewo 11.

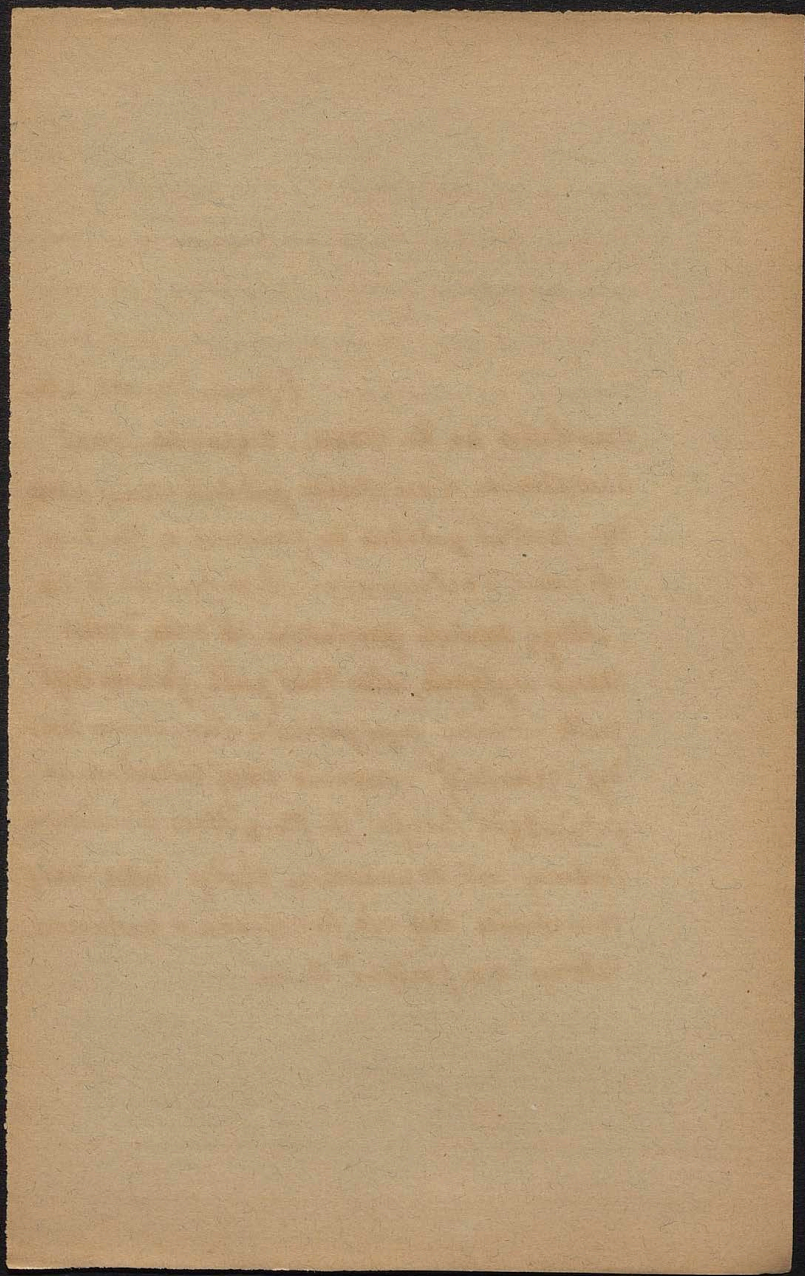
Lansada - y. i. dy. um. z franc. skok, vnut, svae
gubnij konia, albo ten cztowisku, uarta
dziejy takowy „Ćwicz twój grabiec, by nie
zawiódł cię w ulatwie w przedpokoju lub
salonie, i wresztemi byś lansady przeska-
kiwać mógł kasady” Szwyt. 1881. 1. 1. (1)

Lansadowai - at - duje st. nij. nd km. jechai konno
albo skakai w lansadach „Z Ignacym jędzi-
linny konno - było nas wrednie petuo. Lansa-
dowalimny najgorsiej pod obramami parsiu-
skich konwikcio.” A. W. Fr. Dż. 11. 169.

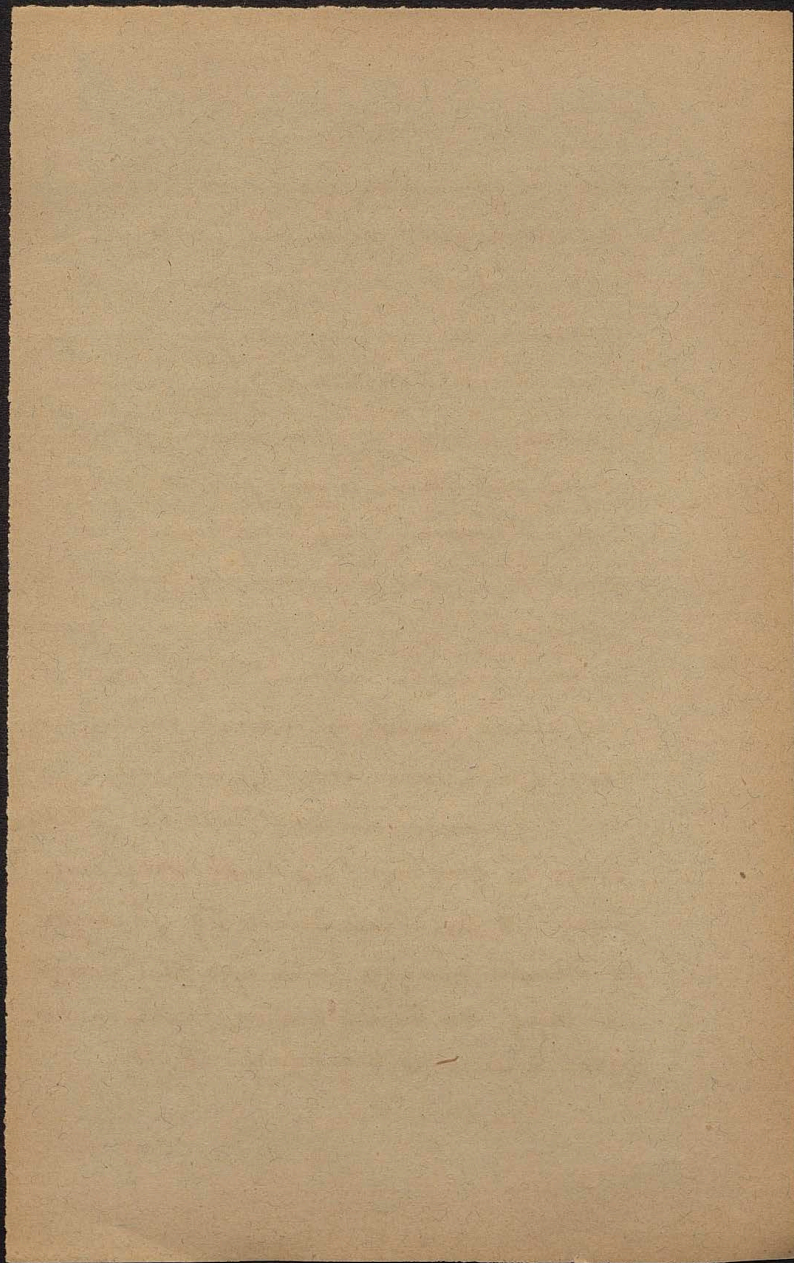
(1) „Peradnie spieć swego konia i po kilku ten-
sadał, w których okwatał się i jego wzornosc
i ceta piękność rumaka, osadził go na miej-
scu” J. Koraen. 2. 51.

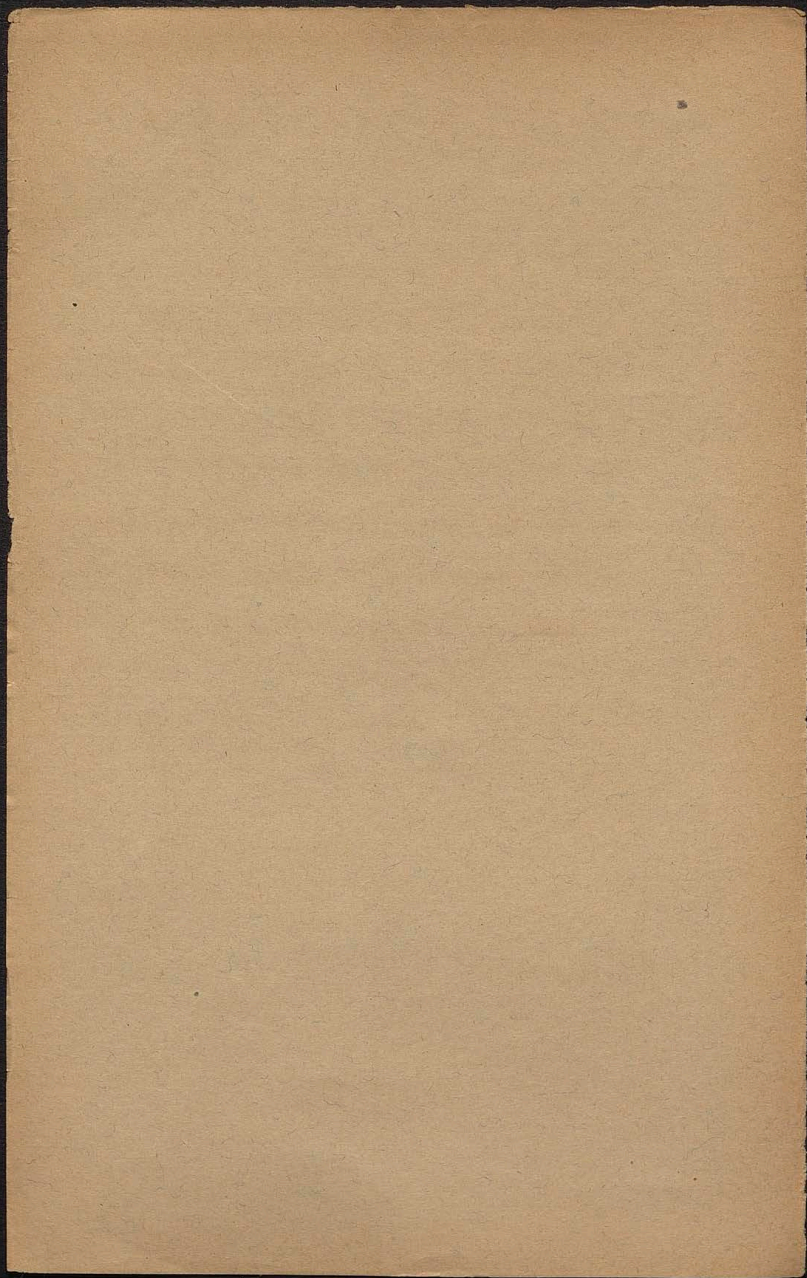
Lansjer - a. m. ry-vo. franc. tanciec salonuowy, po
 Dobany do kontredansa, ^{wprowadzony} ~~wprowadzony~~ w Warsza-
 wie ~~popularny~~ w swietych dzienistku XIX wieku
 „ Czy to z panem ja tancisz lansjera pierws-
 szego ? ” Mucha 1871. 8. 5 franc. tanciec, utan-
 rowolony za ks. Wara „ Wasowicki, Szeff
 Swiatoboru Lancierow polskich stany gwiaz-
 dzy, roztad podobny po powrocie z Moskwy
 oficerem d'ordonance. ” A. W. Sv. Dnich 11. 23.
 „ Moge, smialo powiedziec, ze dawno, dawno
 czaru uplynie, nim taki puth, jakim byl
 puth utarowio czepi polskich Lancierow Swar-
 dzy Cesarstwiej, rozwinie swej standard w
 jakimbodz kraju ” ib. 32. „ Nam Stawianom
 Taktwiej niz Francuzom stawij Dobry jaryz,
 Lancierow czy nie tancierow, a ruzawura
 stawij na podcie. ” ib. 65.

Lapa - y. i. w grach hazardowych, katanie
 nie wygranej karty na kwitz of parol
 „Stenipotent wedle jego wbarnego wy-
 wazenia saulewskiego - kagiaz lapz.” Jt.
 kwaz. Stowo 1882. 209. 1. 3 pwp. ratuwa,
 kawat „wiazsi bogo na lapz” = odswic,
 wyryskai otumaniwray, polkaxai mu gruz.
 bi na wierzbie, stapai na kawat „Te
 uadziye budza u dobre uwytygryde ludzi
 obawo, czy nie sa, owa poneta, aby tawo-
 wiernych stapai na lapz.” Dz. pol. 1881. 9. 2.
 „W uwwie narzej jest nawat wywazeni
 ktorzych nie lubiz fryce, jako to: lapa, fis
 lub tzi kawat” kw. Swiat. 1872. 54. „Sielma
 zdaje sig spoytuy i nie da sig wiazsi na
 lapz” M. Nat. Paris. Dziady 59. „Z megoz
 sig durnim siniejem? - Do cija kwi wiazsi
 na lapz. On, dejina krowa? cetera on ho-
 tyx: ja wiem to najlepiej” ib. 91.

Lapidarny-a-e z tac. kamienny, na kamien-
 nych pomnikach wyty, pomnikowy, na-
 grobny „Wawel to nasza na opoce wy-
 kuta księga, której pismo lapidarne
 wytkada znakami upływnych wie-
 ków” F. Rychl. Tad. Kości. b. „Nie był nigdy
 oratorem; styl jego zwieszty, lapidarny
 nie odznaczał się nigdy wielkiem weso-
 łością” M. Kępczyński. Słowa. 23. 75.

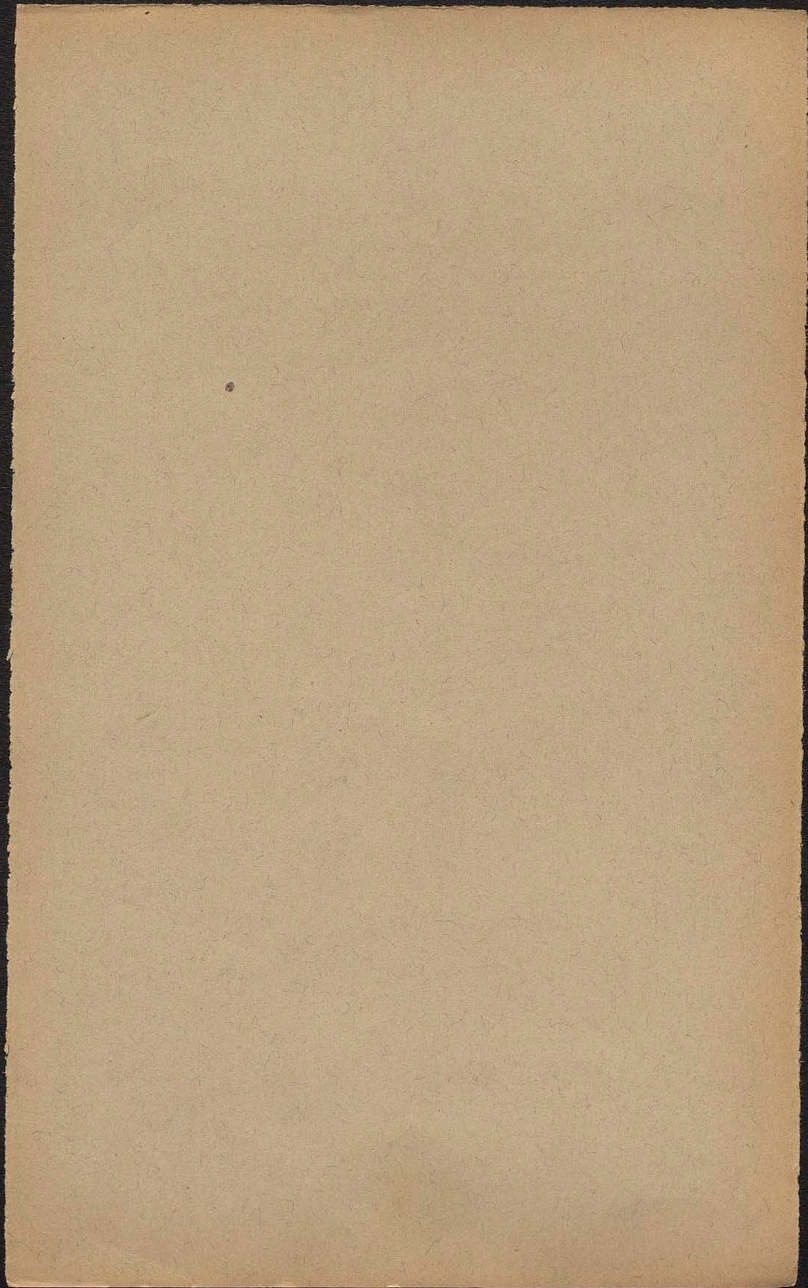

19 58

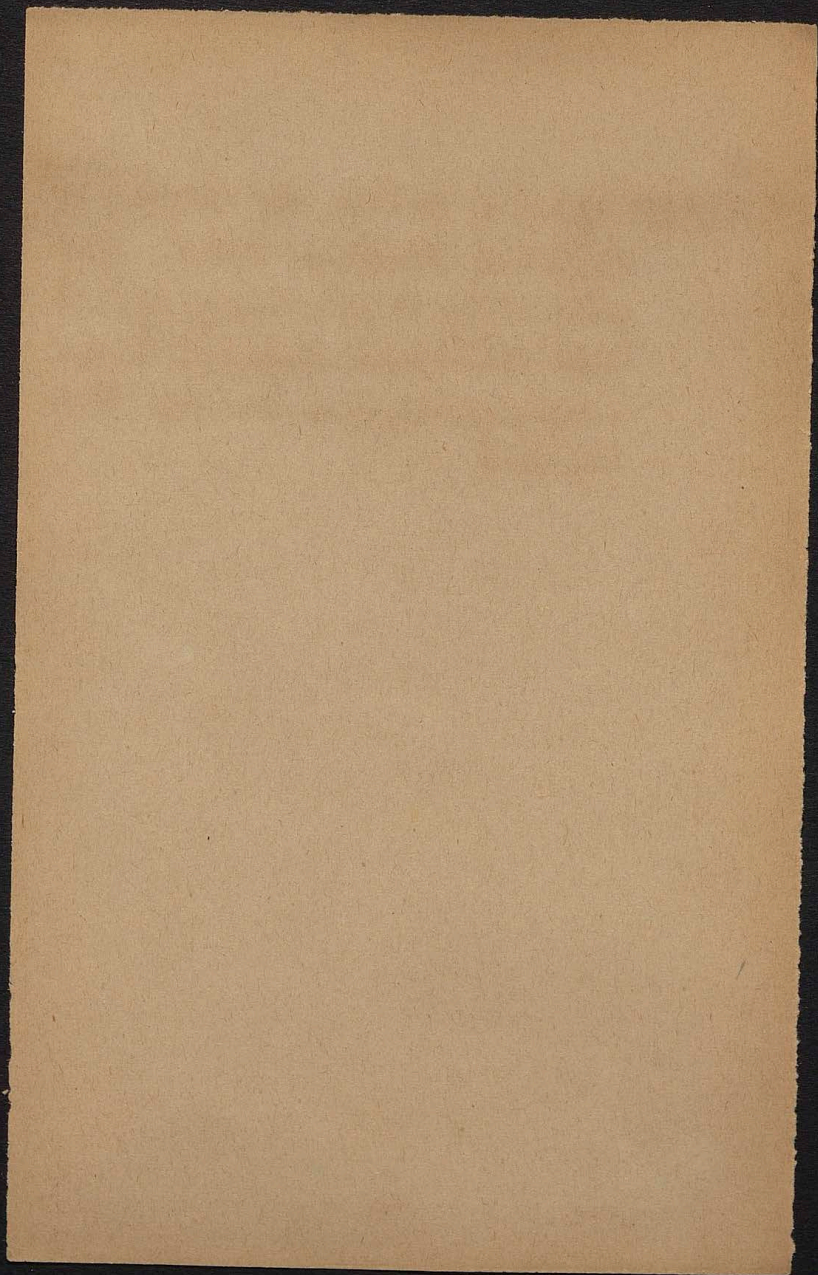
Lapis - u. m. poosp. lapis infernalis, kamien
piekielny, arotan srebra, używany w
medycynie do smarowania, tak w stanie
ciężkim, jak stęplym, po rozwinięciu wodą
miejsca chorego

Lapisowai st. w. udkm. Kalapisowai dkn.
smarowai lapisem czyli kamieniem pie-
kielnym.

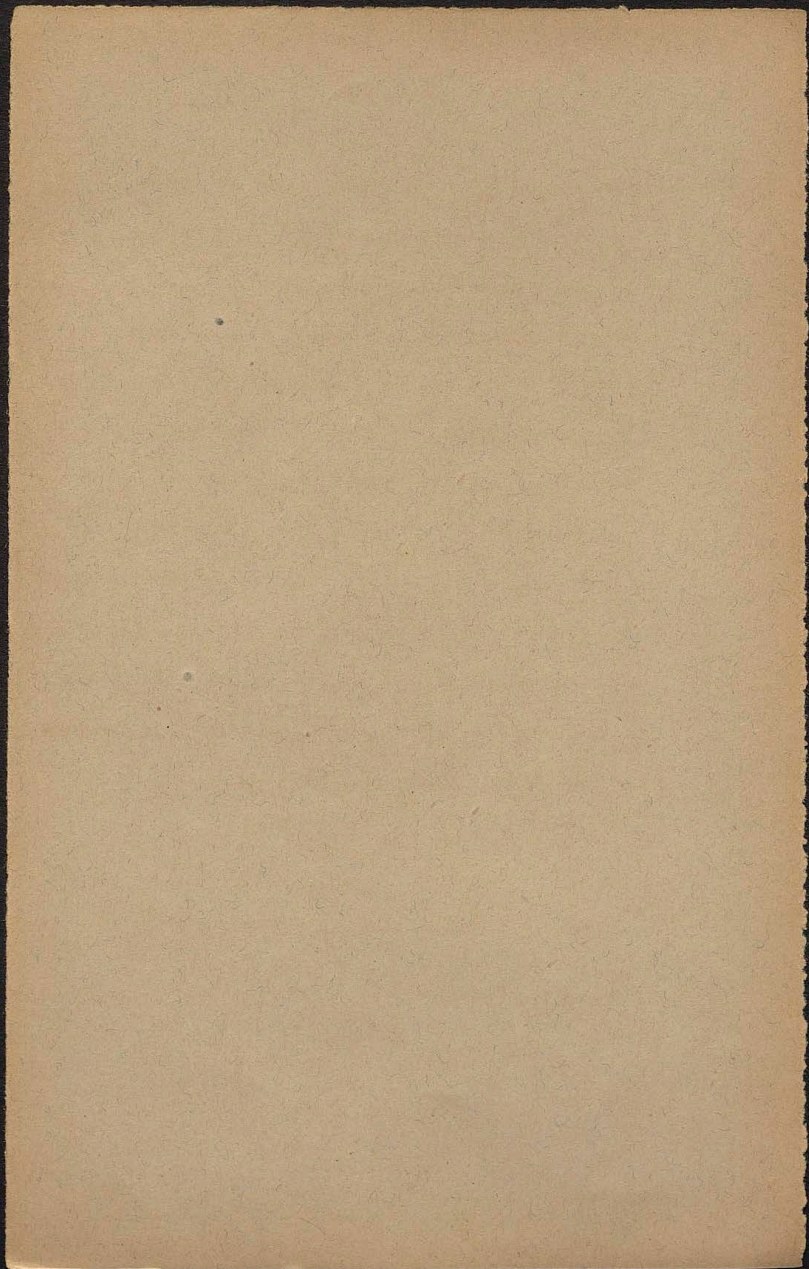
Lapisowy - a - e kolore Lapis Lazuli,
Lazurowy „Na republik jasnialy lapisowe
vzh. awicchi” J. Kachav. Dies. lit. 2. 660.

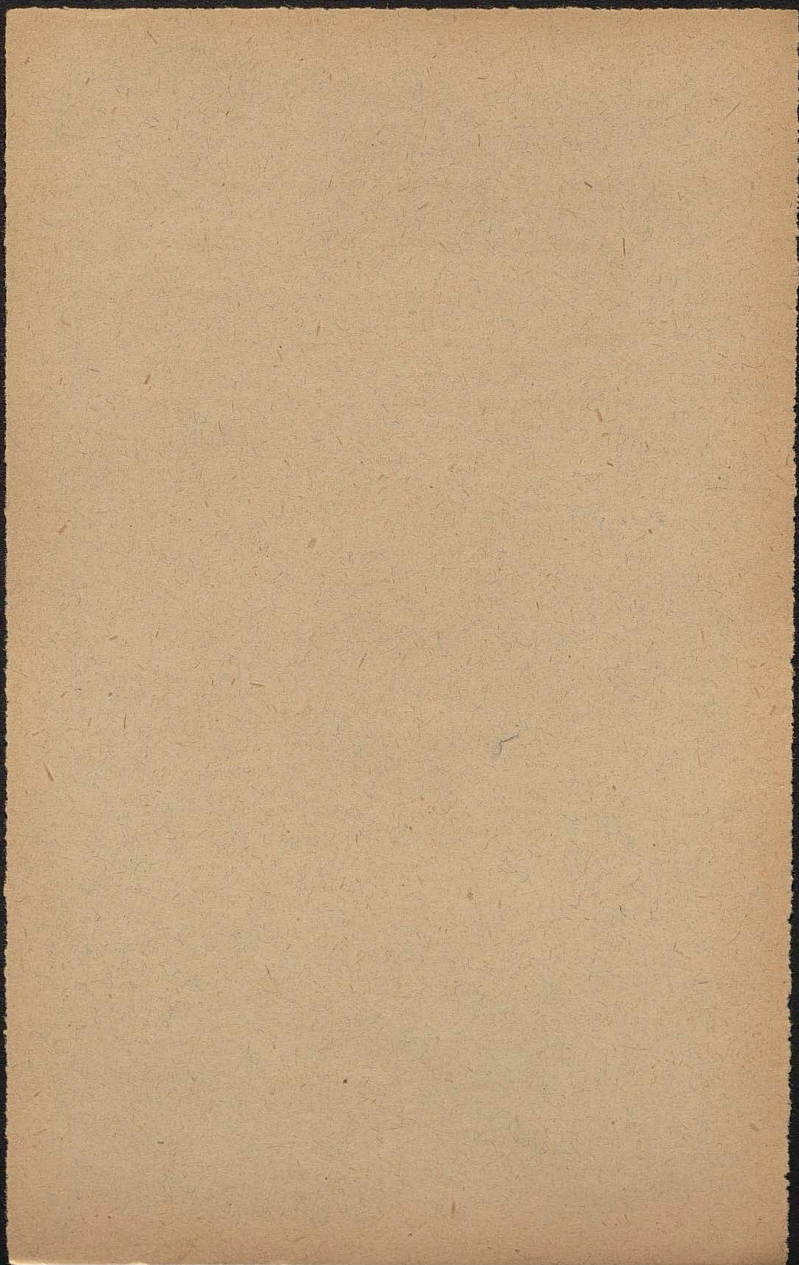

Laryngologja-ji. k. bez t. um. kroz medijumy kaj-
^{i živući}
 muje a iž chorobami krtani, Ixve-
 gólnie xđsluy na polu laryngologji. Do-
 kovat kilkakrokie ekslypaciji krtani
 x najpomyslujivym skutkiem" 9. nav.
 1887. 266. z.

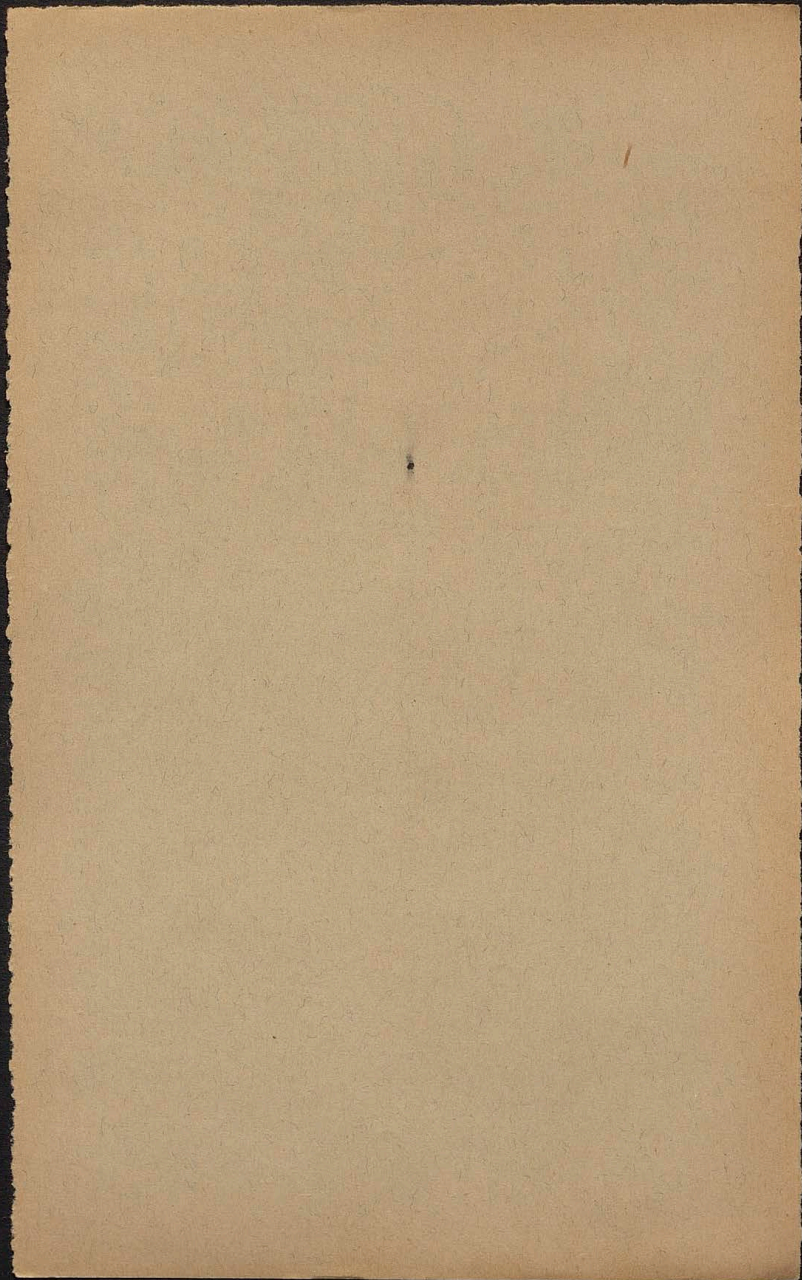

Las-u. m. sy. ow. m. § „iść w las, do lasu” = prze-
 paść, zginąć, zapuścić się gdzieś „Wpa-
 jano w drzecko młocia walahekie. Na-
 uka nie powata w las, bo Tadeuszek nabrat
 wprędce dumy i przesadnych wyobra-
 żeń wielkości swojego pochodzenia” J. K.
 Kraw. 31. 64. „Ubyta przestroga, jak i
 inne w las nie powata i mimo wsi” Blum
 1883. b. 1. „Hania wzięła miata swobody ze
 umy nia ja z nią. Moja powaga opiekuna
 i paniosa, powata gdzieś do lasu” H. Siemk.
 9. pol. 1876. b. § w 1863 powstanie wywarzenie:
 „iść do lasu” = do powstania.

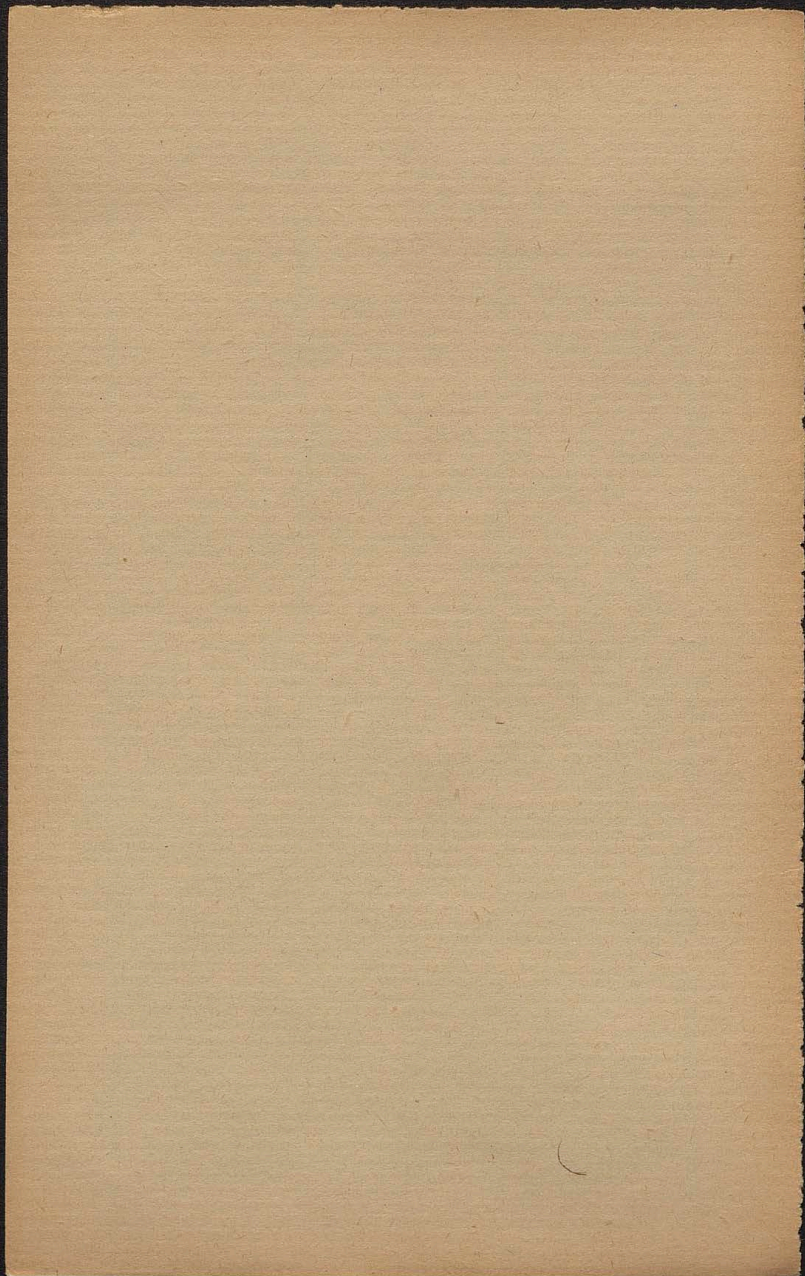
Laska - i. z. saki - szek. um. dawnyj Laska,
półka, nazwa dawana przez rusinów
„Bo nad wszystkimi ciem branki, mi-
szę Laska kochanki” Ad. Mick. 1. 82
„Laska, sobie przywołaniem za róg” ib.

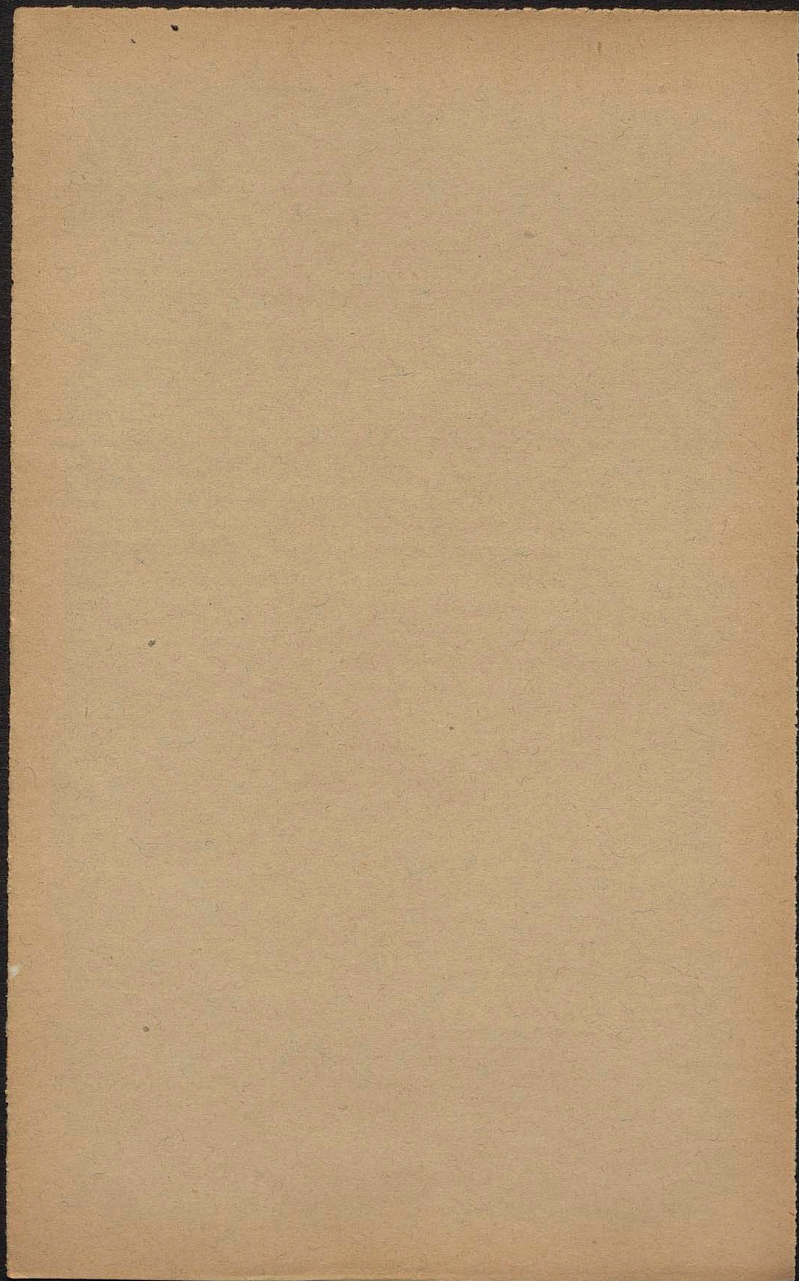
23

63

Lavstok - e. m. hi-vo um. pruv. niem. Ladestock,
stepel do strelby ej. stepel

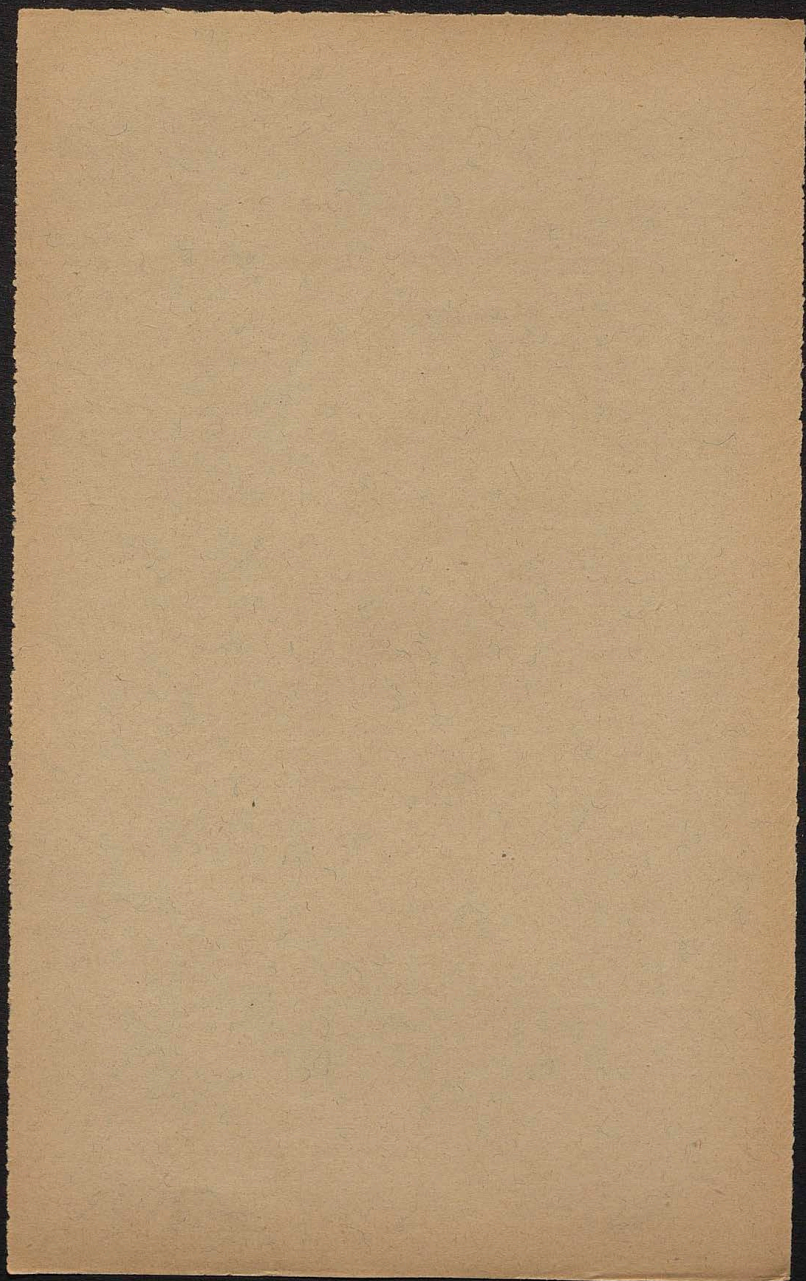
Lasy-a-e poet. laski, polski „A wiez w i-
 nie piesni warzej, dziejow warzech
 i krwi Laskiej, witam, witam was.”
 W. Pol. g. 3. „Orli wodzie. plennie La-
 ske! co ci to tak cizilo padlo?” ib. 7
 „Juz od dawna chytry wrog krwia fry-
 mawcy Laska.” K. Ujy. Sk. Zer. b. 3. La-
 ske” nam. Dzieci, Laska, pod mogila
 stugie noce duma z wichrem mlode
 Laska” W. Pol. g. 7.

25

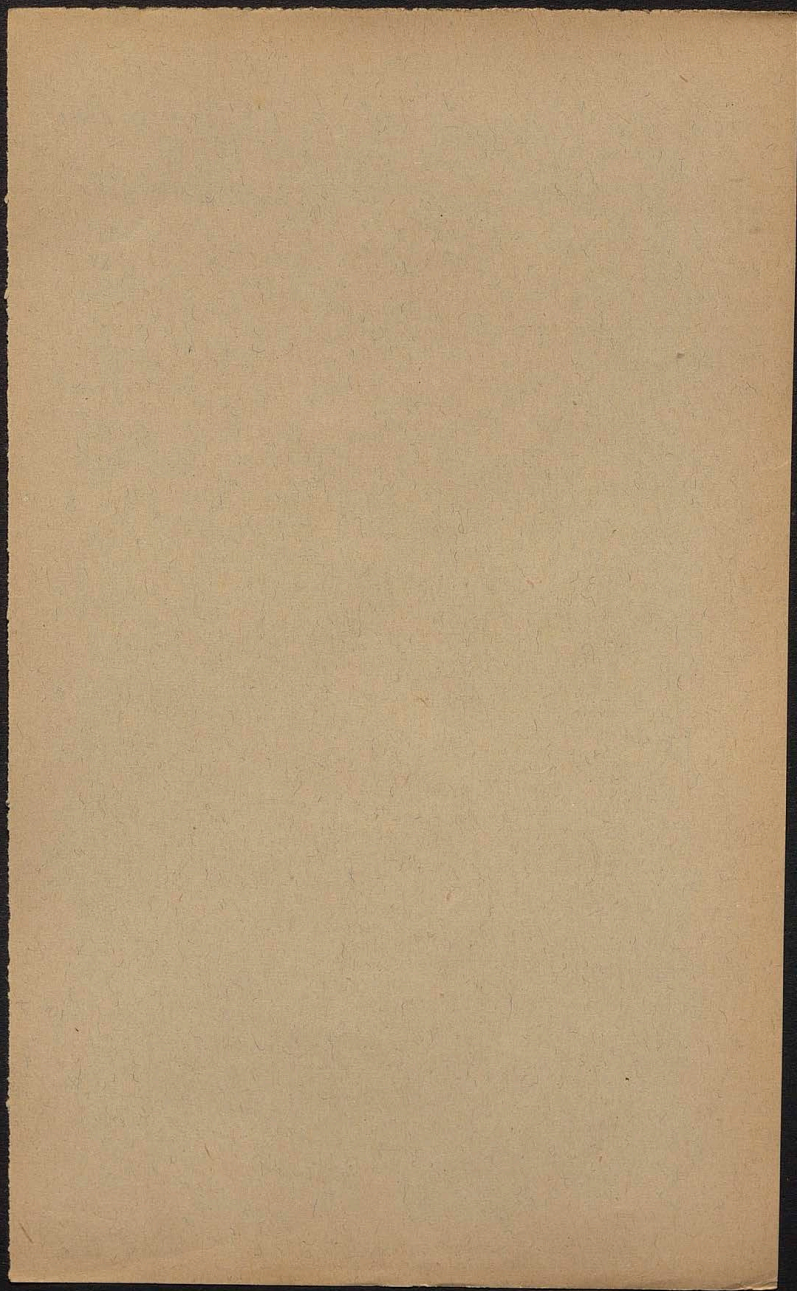
65

Lavayc' st. ex. ndkm. Tasic' ? Lavayc' ? rus. „ Wniaj
mnie na reke i cackat i Lavayc' " W.
Got 1. puch. petm. 31.

26
66

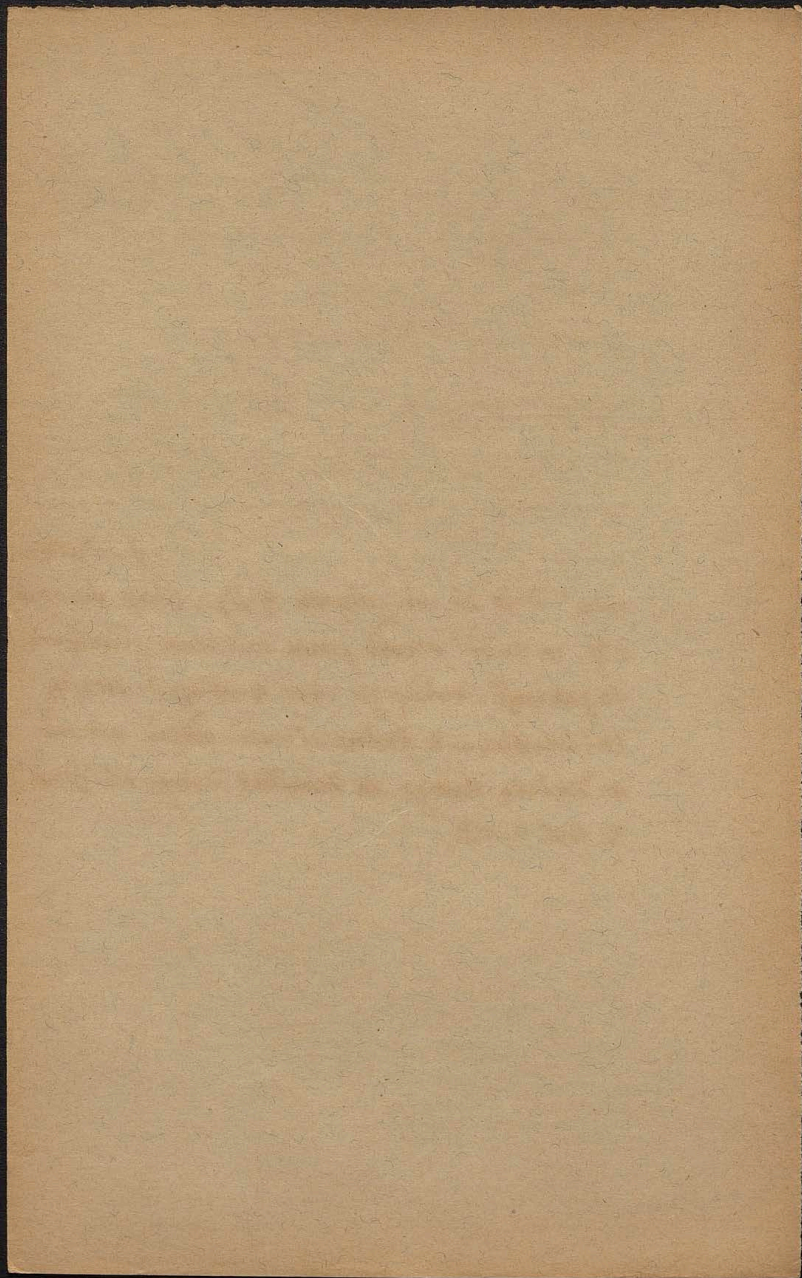
Lataca-a. m. cre-oio. um. ten co lata fig.
ptak „ Cxyj' dowcip' quat' rojena lata-
cxiw do sidet. ?" A. Mick. 2. 152.

27
67

Latarenka - i. i. nki - nek. um. latarenka, ma-
ta latarenia, "Wschody ledwie rozkadka
dwoma latarenkami tojowenni oswie-
cone byly." J. Kwaz. 34. 47.

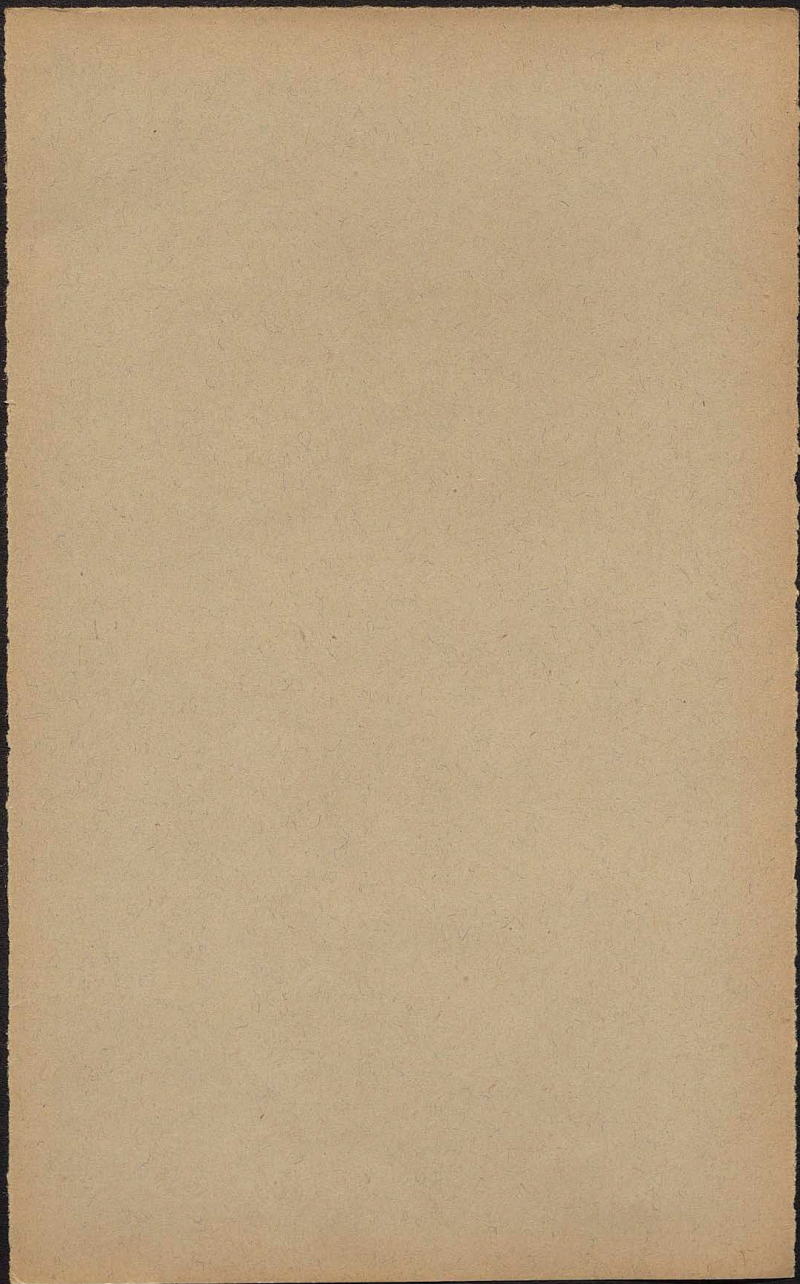
Latarenia - i. i. z iart. twarz wielka, "U-
warz panie Michale, jak um sie latarenia
wyjasnita i stepie przewraca jak w deli-
rium" H. Siemb. Og. i mie. 3. 200. z "Laten-
nia" dris sie nie wiywa z fig. "Step owoqui-
sty, co wiody uarod pruz wielkwe pustynie
zagarnast, haidy go chce zastapic swoja
latarenka... z latareniami idzie uarod
w delna drogę, w smutna drogę obtedoio"
D. Pol. 1. 103.

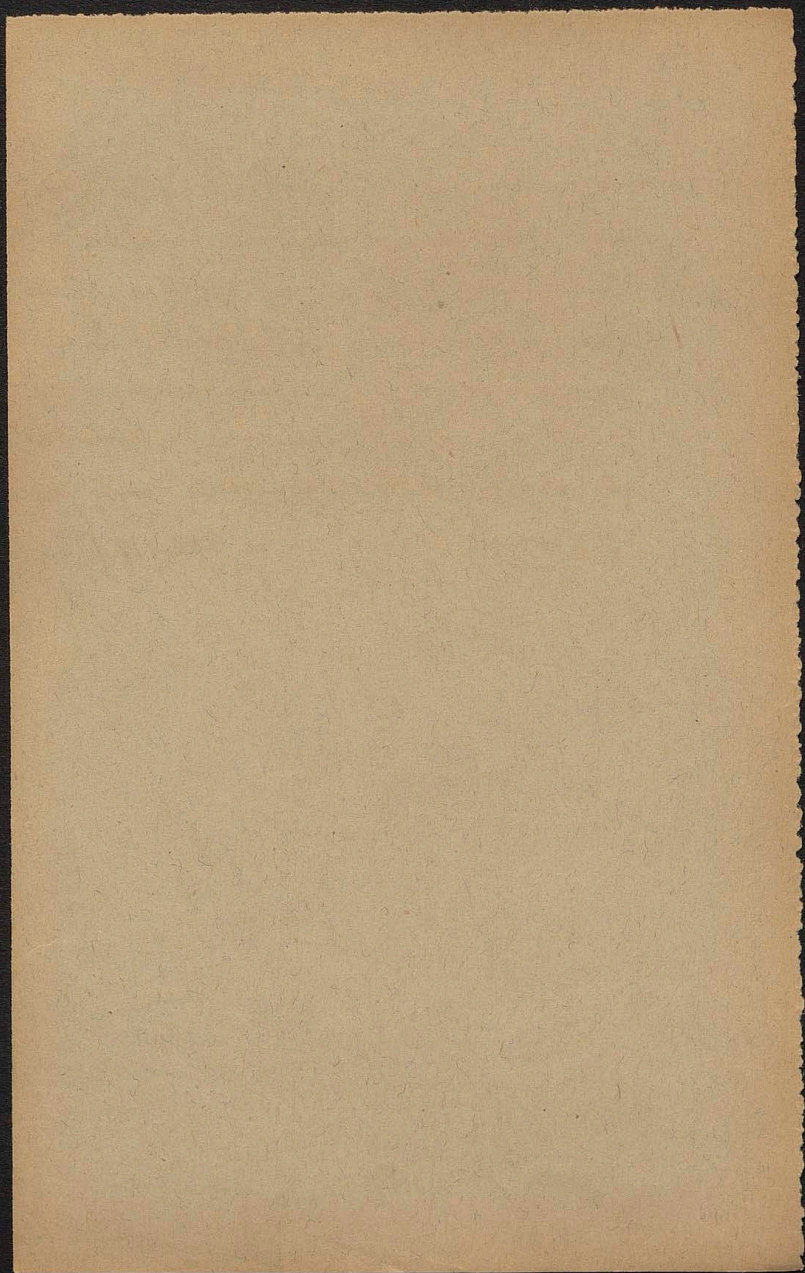
28

68

Latho - a. n. tha - tak mm. W l. poj. używa się
tylko w przysłowiu: „Czekaj tatha
latha” = odstawaj do niekoniwersji.

Lat-a. n. i w wyrazach skłonionych w potęganiu & liczbą, ma pochodny rzeczownik lecie-a m. cia-ów. mn. np. tryletcie, wieściolecie, stulecie ob. pod wtasć. cyfra. U Ld. ta forma winaowana jest jako przestawk. ob. ob. pod wyrazem „wieścioletni.” „Minister ob. mówił dwudziestopięcioletnie swojej pracy parlamentarnej” S. lw. 1888. 137. 1.

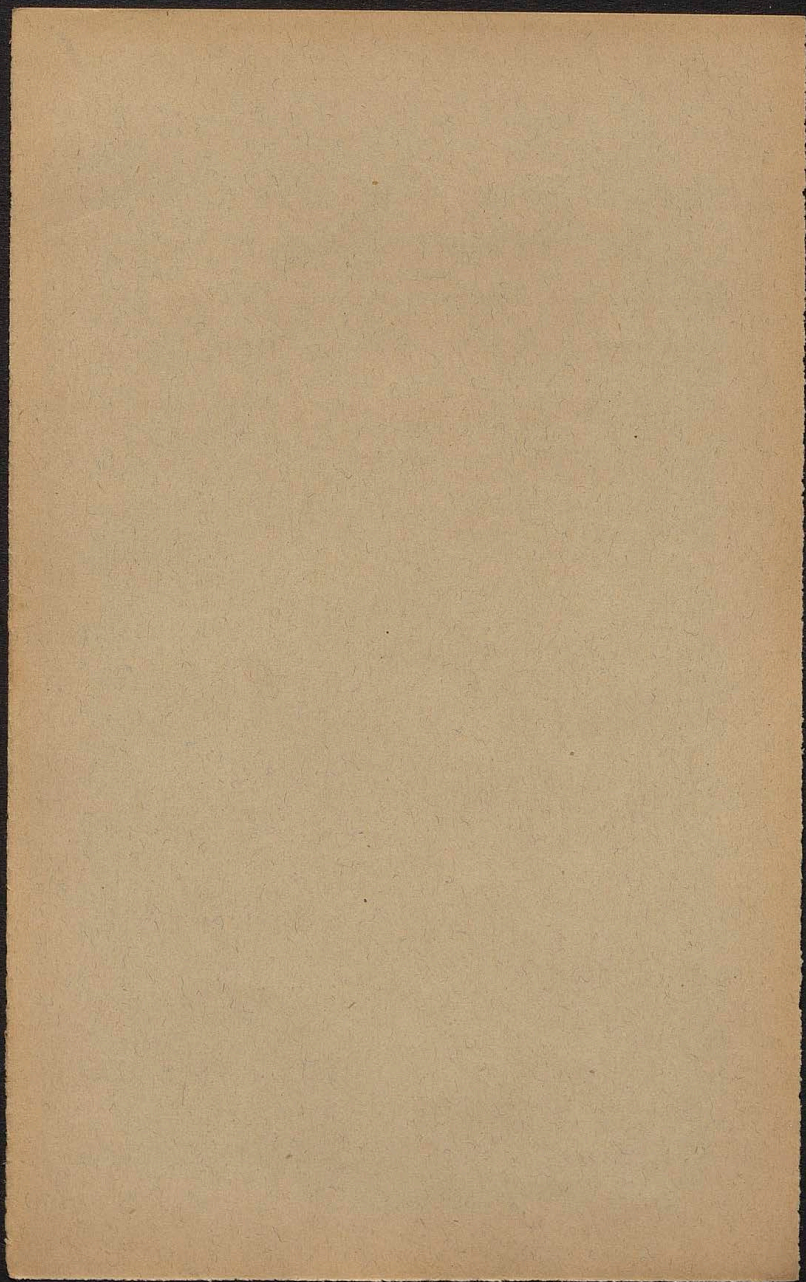

30

70

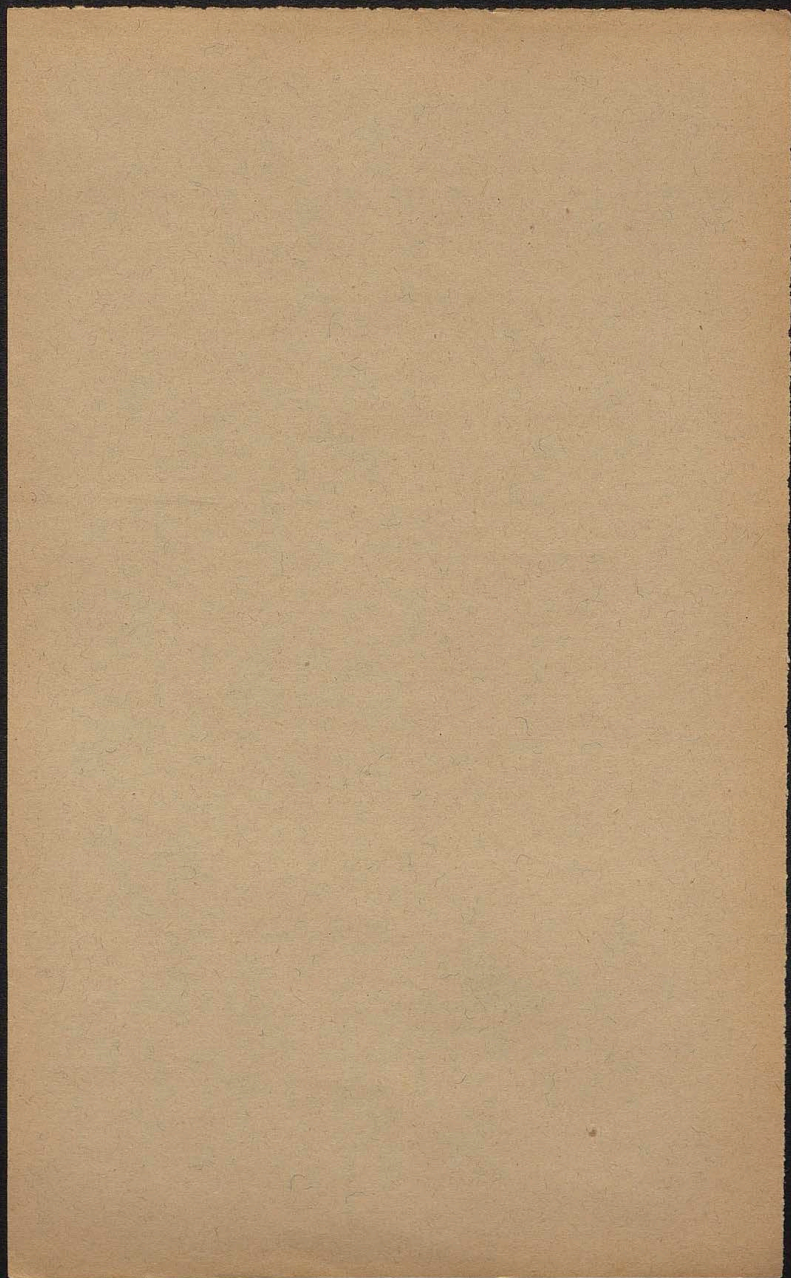
Laifer - fra. m. fry-óio um. z jedua z figur
w gnie sacchow, Daw. u kochanow. pop.
„Gely lauprow pwnajurie i katvnyua w ps
Dnie..” A. m. Fr. 2. 53.

Lauprowai st. ca. ndan. posp. biegate, latac,
chodnie tu i owdnie

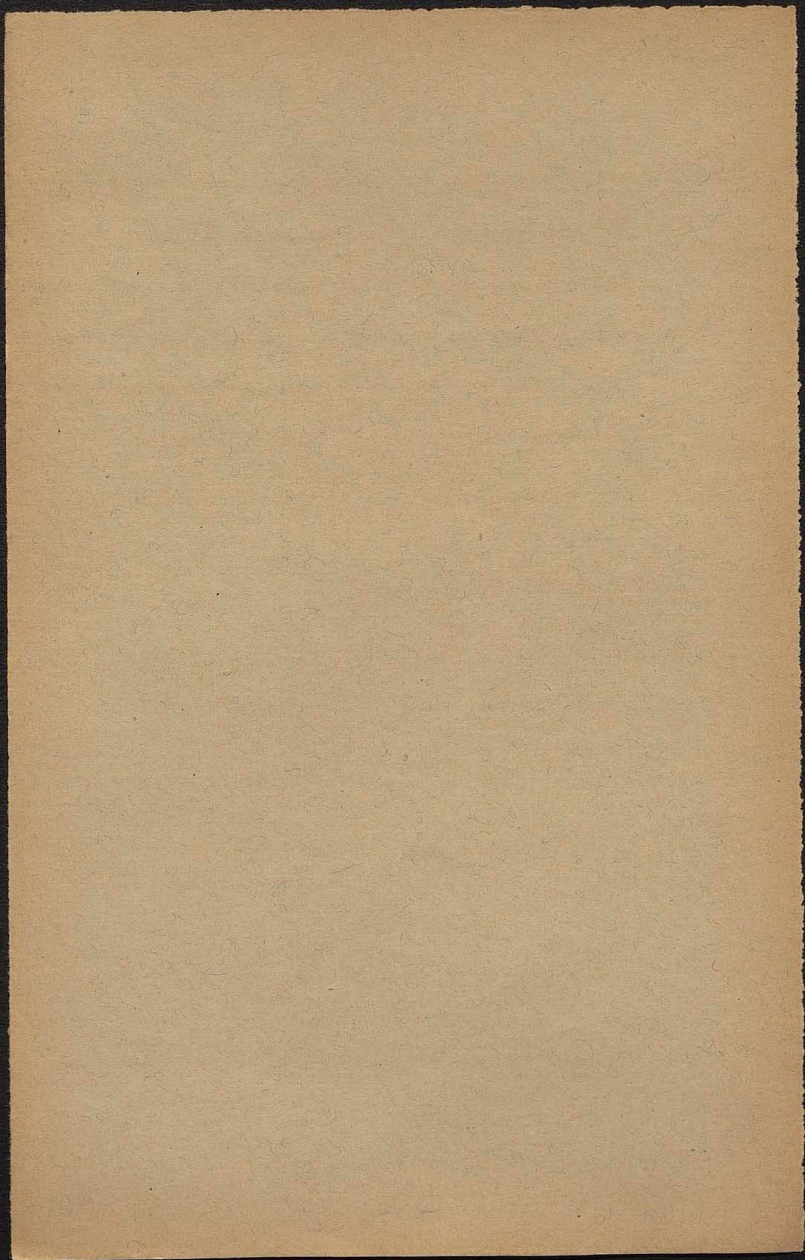

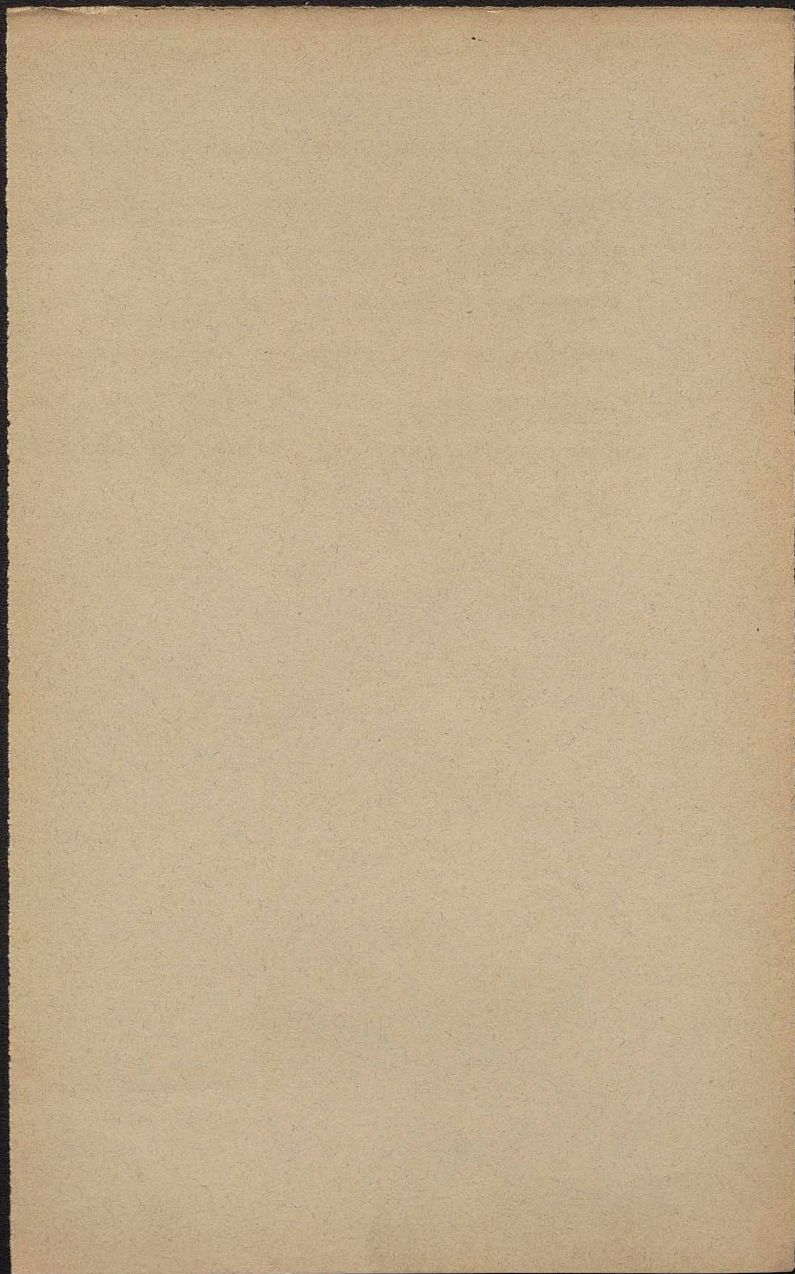
Laur-u. m. vy-óv. mn. ž w l. mn. „laury.” fig.
nagrada w pochwałce, obławka, u-
znaniu „Do nieba pojedzie po laury.” Al.
Mich. 1. 153.

Laureat-a. m. ci-tov. mn. ten, co w ka-
pasach umyślowych, na konkursie lite-
rackim lub artystycznym, ~~po zwycięstwie~~
~~pryjem.~~ odnosi triumf.

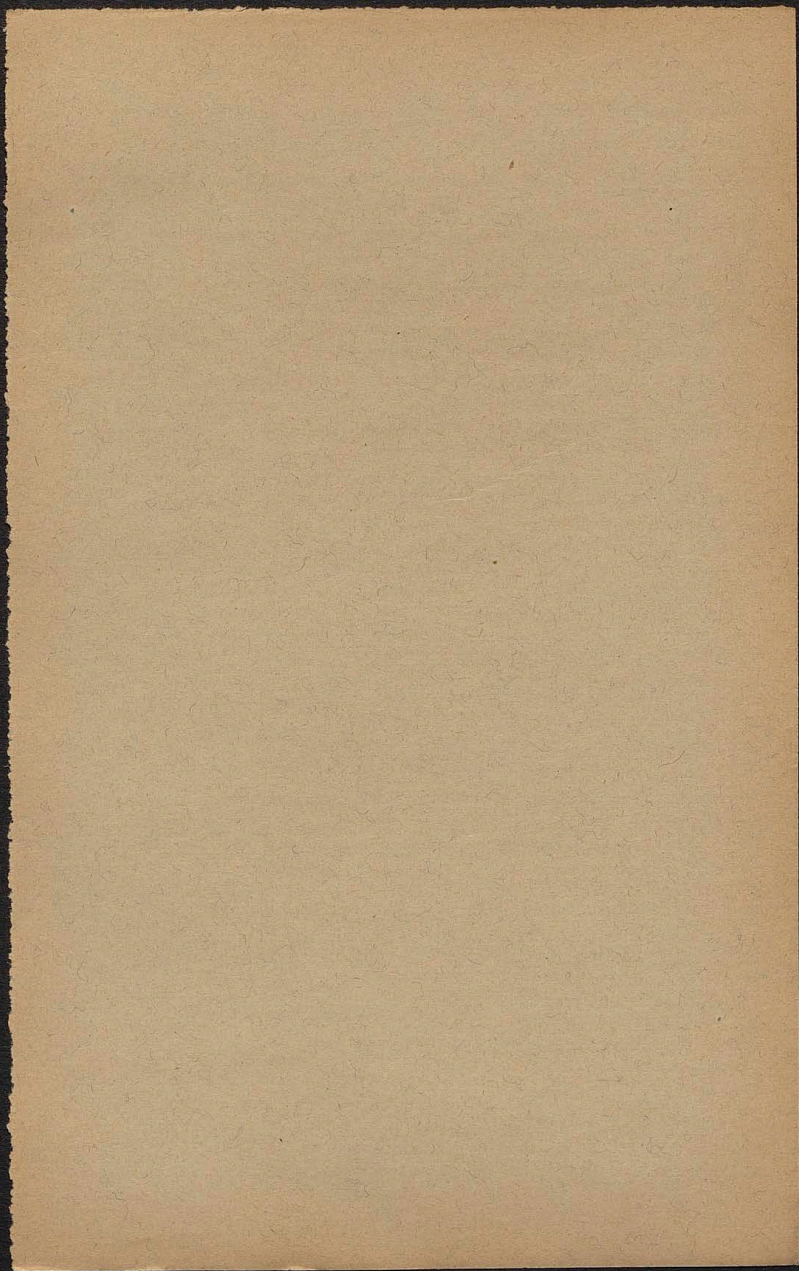

Lawaterysta - y. m. sci- stwo. um. zwolennik nau-
ki Lawatera, fizjognomista „Coś w jego
fizjognomji było rozumnego i natchnio-
nego rarem; ale dla Lawaterysty wygła-
dał raczej na poetę niż człowieka czynu.”
J. J. Krava. 2. 182.

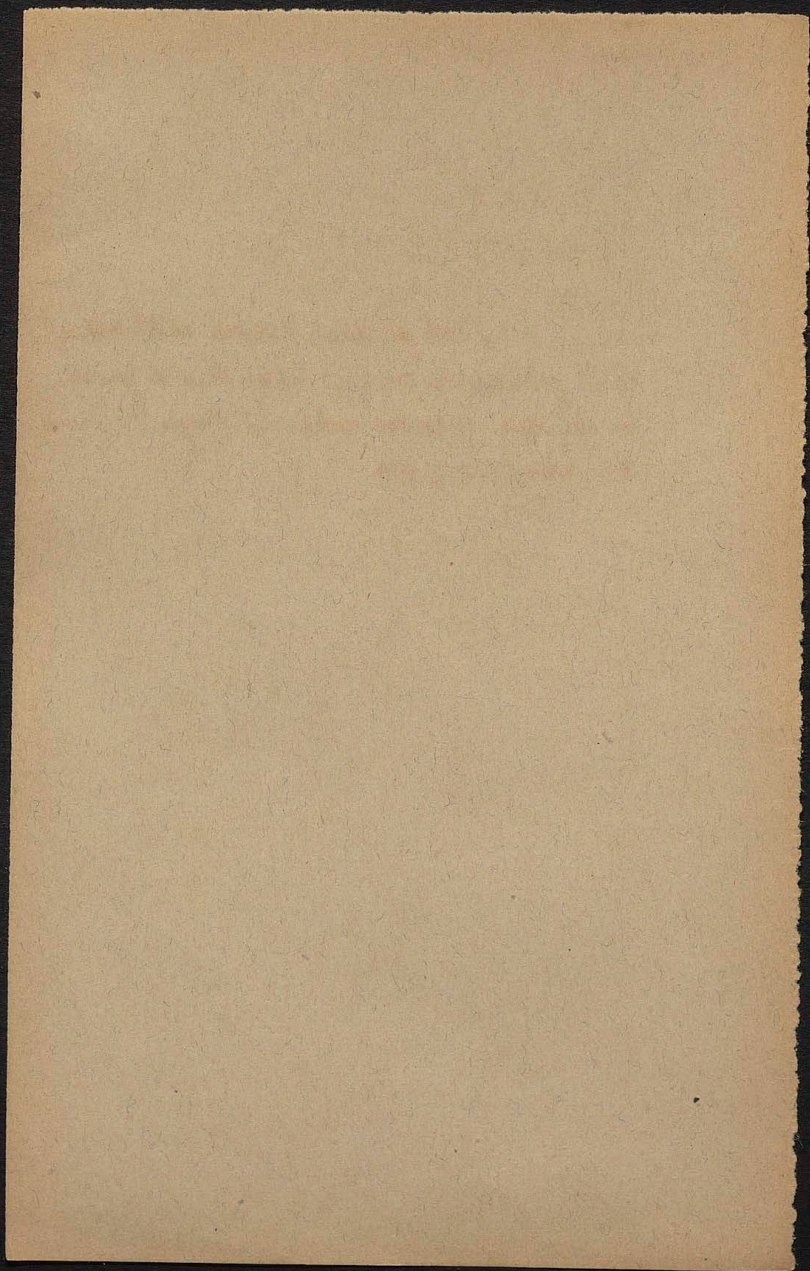

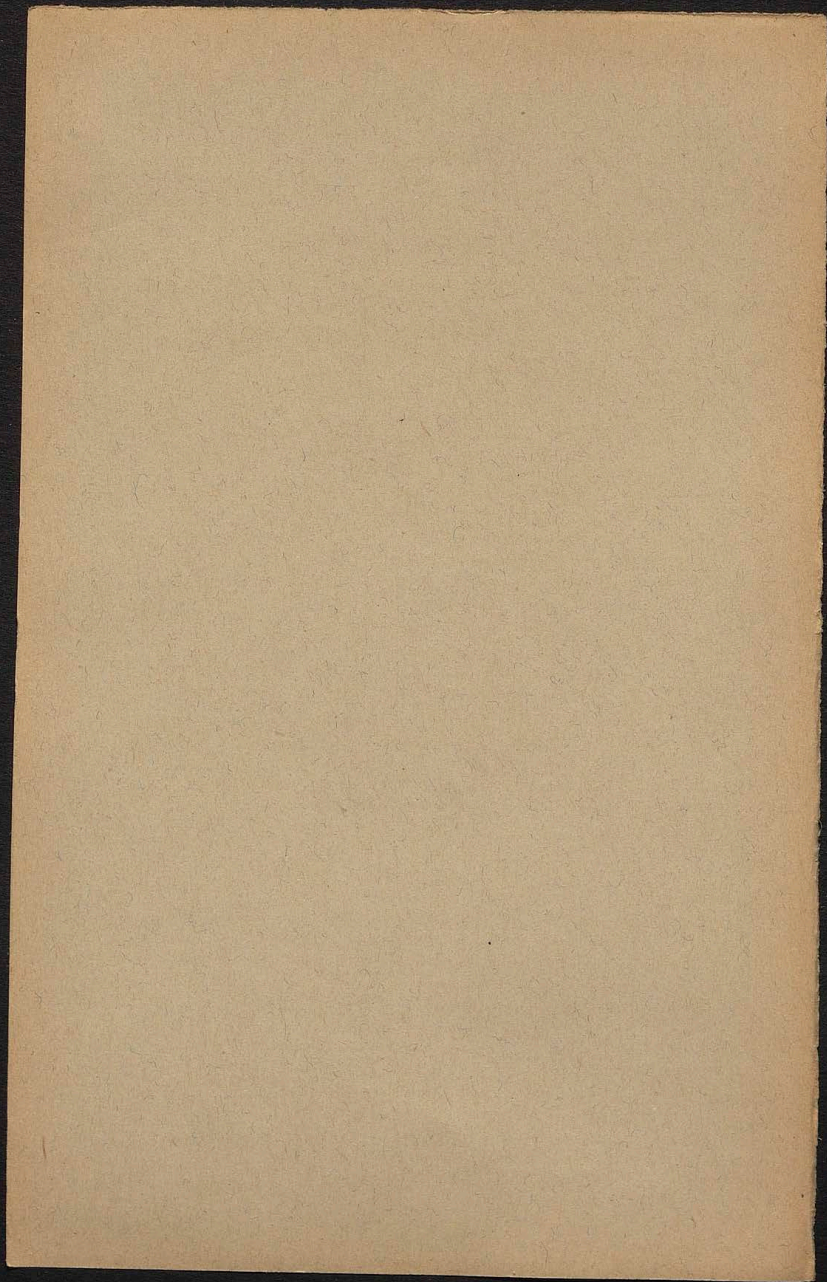
Lazarus - a. m. ny-aw. um. wlos. Lazarus
 nazwa najniższej klasy ludności Neapo-
 li, bez stałego zatrudnienia ani przykultury,
 ulicznik, proletarijusz. Miał pielną po-
 spolita, w tym jego Lazarus, cielena,
 kwieraga " 77. kw. 73. 69.

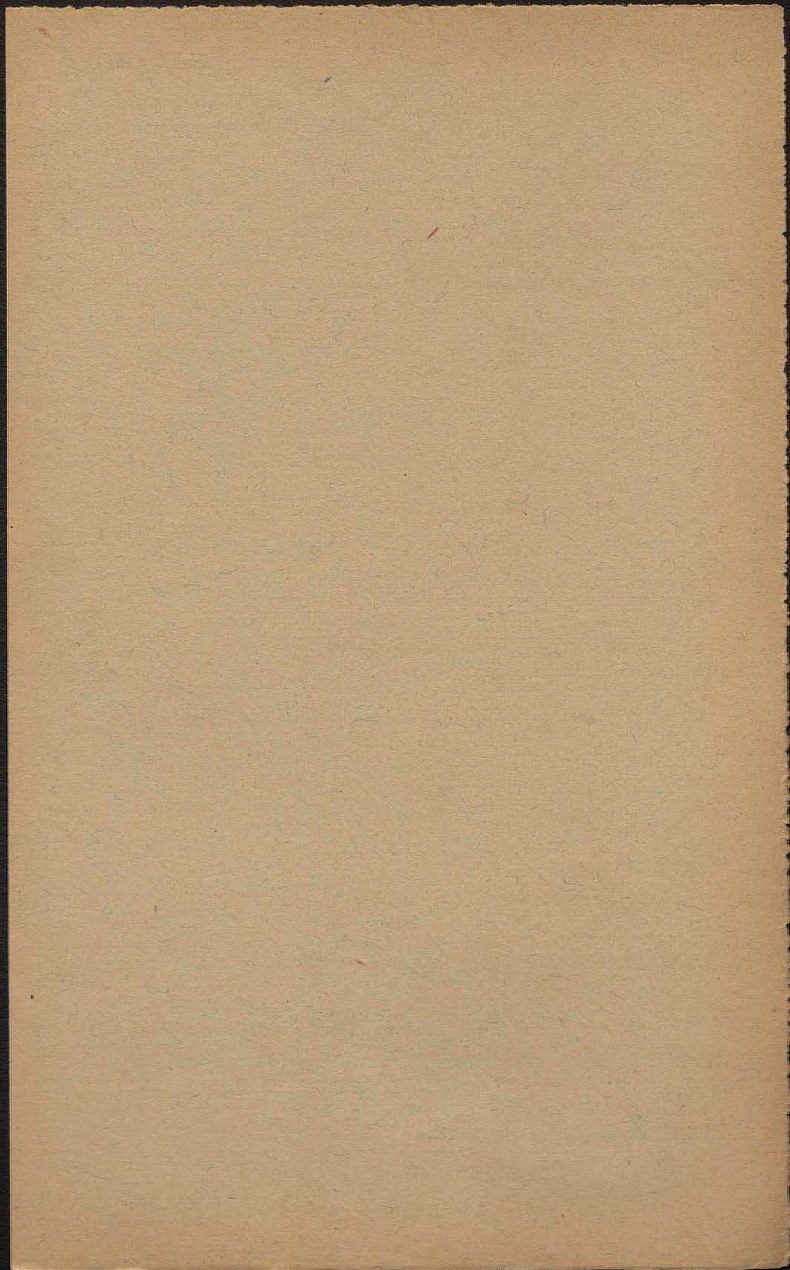
Larun-u. m. ry-vo. um. z meton. niebo bleskitne
 „Mowia, ze te knaki w gorze, krowawe
 kryje na larurze... knake wojus.” T. Lemar.
 Sroпка 11. „Tak slioznie dzwoni w bleskitnej
 toni ptaszyna droga; jakby tam w gorze,
 w krystym larurze kobawyt Doga.” Tawia
 Dib. war. 1853. 2. 436.

Lądowac st. cr. udku z móirze o wodzie w rzekach:
wylewac, rozlewac. Marzec to miesiac naj-
mniejszego rozlewu wod... po wichrych rze-
kach ląduje woda" w. Pol. 7. 250.

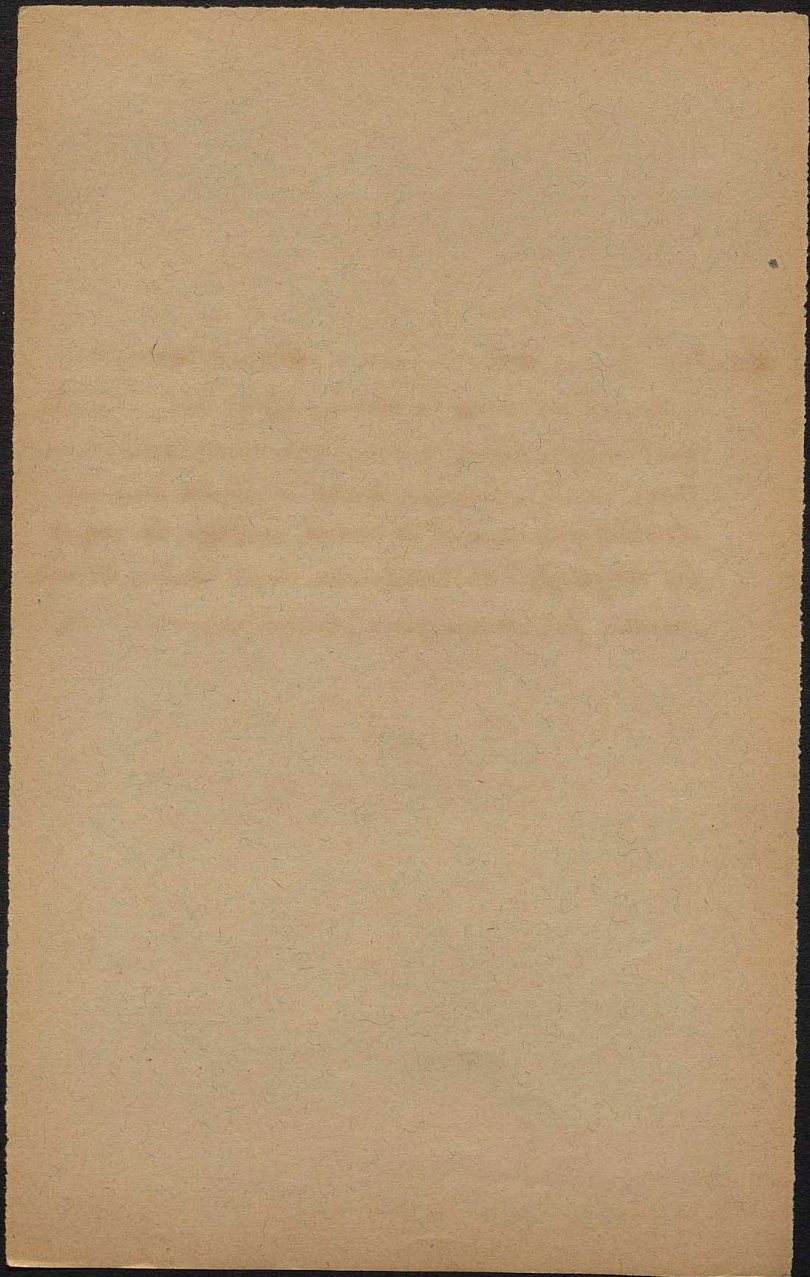

Lechistan - u. m. nowa Polska u TurkoŃ,
 Lechja „Oto świeży wiatr z Lechista-
 nu dawny cię nowym harcuzem” Ad.
 Mich. 1. 84.

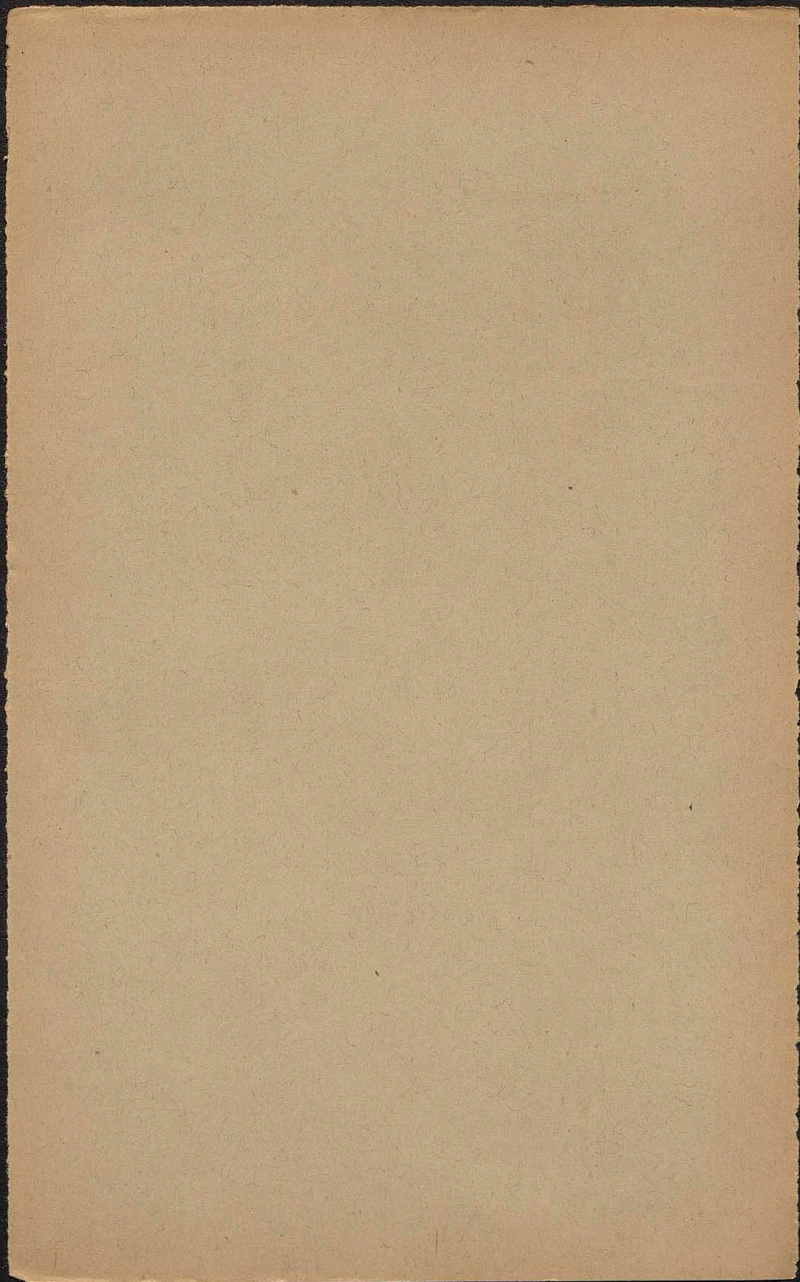

Lecie-a. n. cia-óo. um. ob. loto.

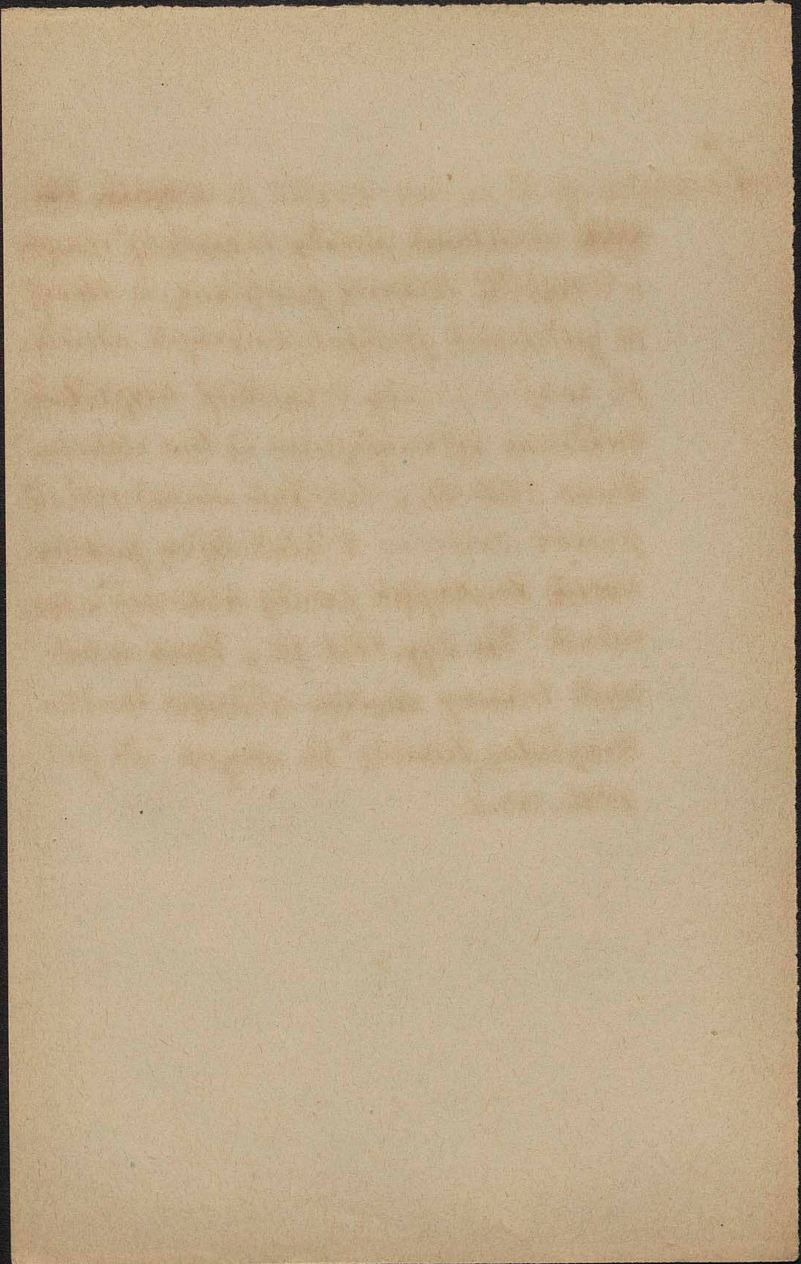
Lecieć z w. jęz. zakulisowym i półowialkowym
 „lecieć na kogo” = „kochać się w kim”. Nie wy-
 wuś nigdy słowa kochać, lecz zastępuje to w-
 brydliwym słowem: „lecieć”. „Lecim” p. au na
 Malinowem - mówi do mnie, widząc, że ciągle
 jej cośkolwiek. W. Koniakiewicz. Muz. a. ciocia. „Dłondy-
 uerka, jak utrzymuje „leciata na mnie.” ib.

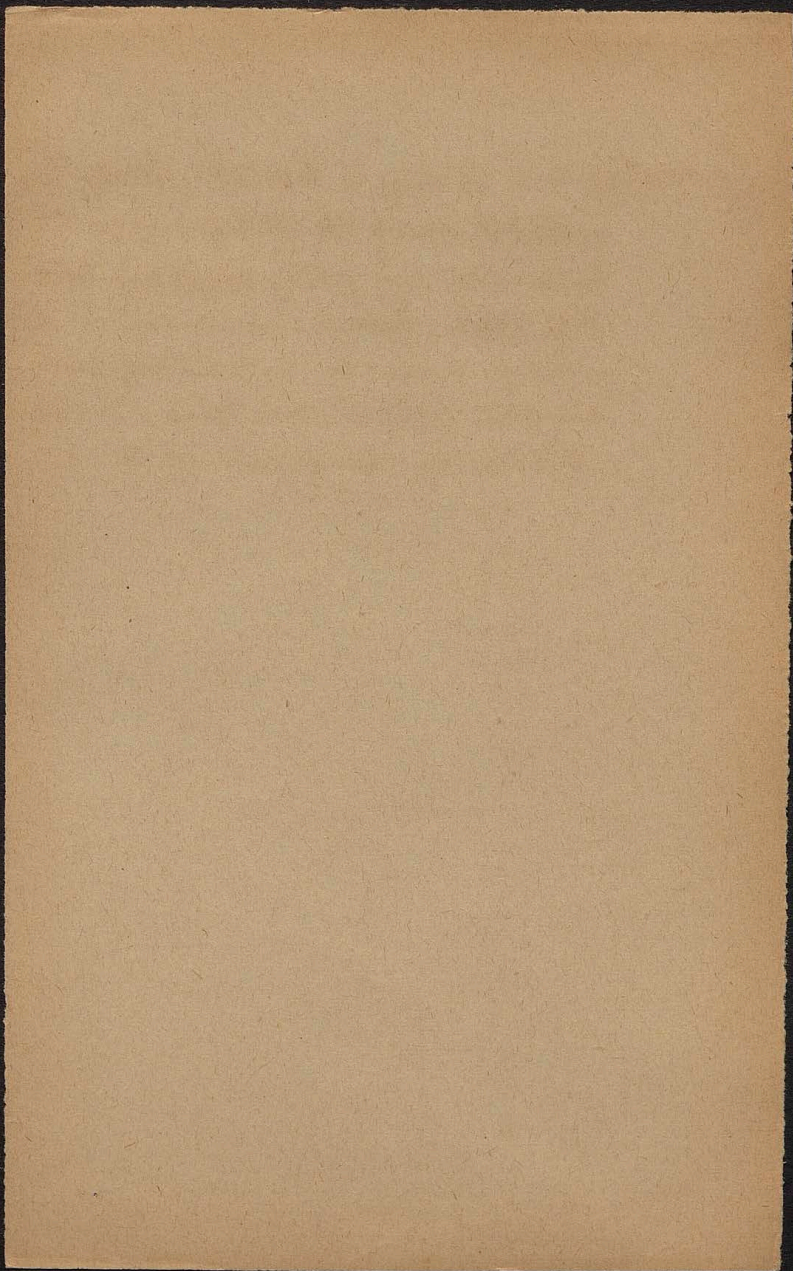
Lecintho ~~grisea~~ ^{grisea} tho poynt. bandko lekki; lek.
 kuchny "Batrak, pan Michal w leciut-
 kin p'tawnyku." A. Wilk. Fot. 1. 189 "I
 zdrojem te vany leciutko obnyta." W.
 Pol. 7. 199.

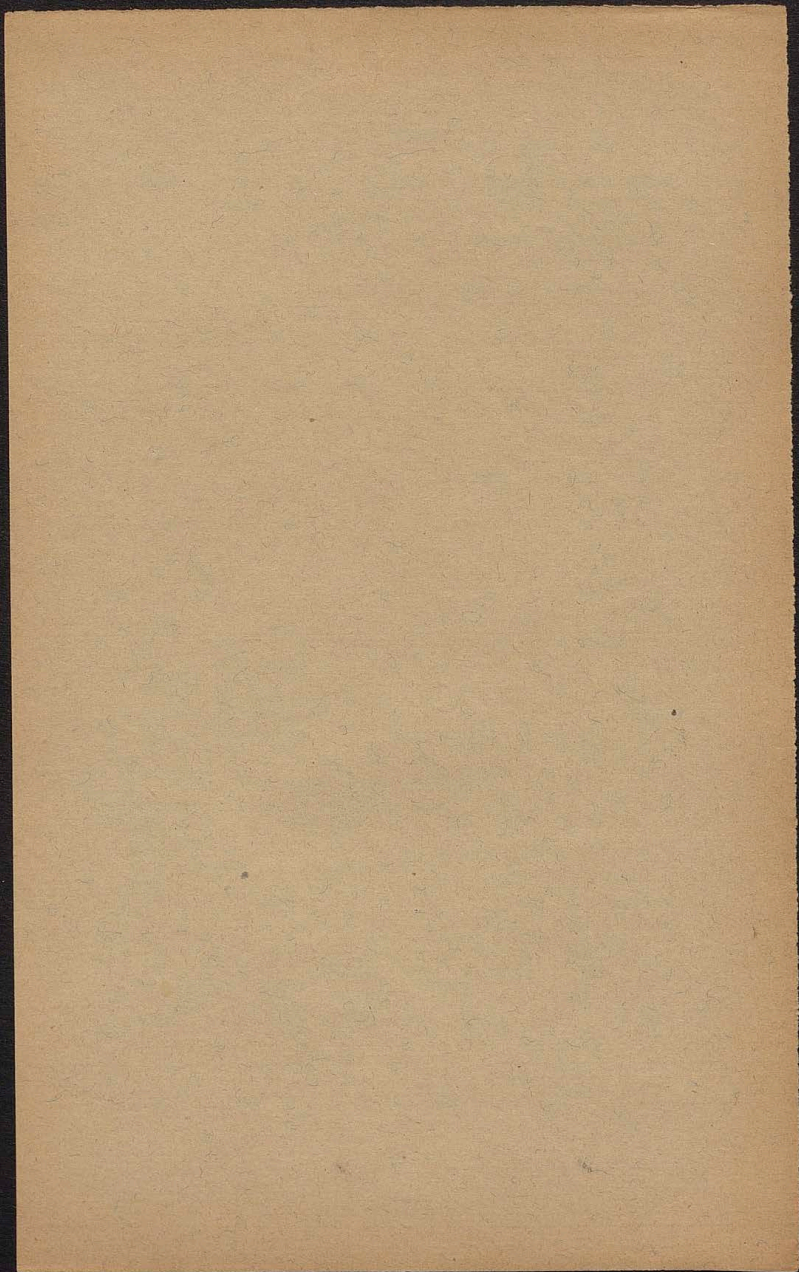
Lecznica - y. z. ce mu. zakład do ~~teraz~~ ~~stara~~
 przydziału urzędowania powady lekarskiej chorąży
 „Urządili lecznicę publiczną, w której
 w godzinach podpotrzebnych urzędu-
 ją kolejno powady lekarskiej bezpłatnie,
 ku widnemu zastawężeniu iż tam choremu”
 Słownik 1886. 231. „Szwabnie obchodzenie iż
 parwoś doleborów z biedniejszą publicz-
 ną ię sukucyją powady lekarskiej w le-
 cznicach” Pr. Tyg. 1885. 94. „Grono młod-
 szych lekarzy otwiera w całym królestwie
 bezpłatny lecznicę” dla ubogich” Dz. pol.
 1886. 100. 1.

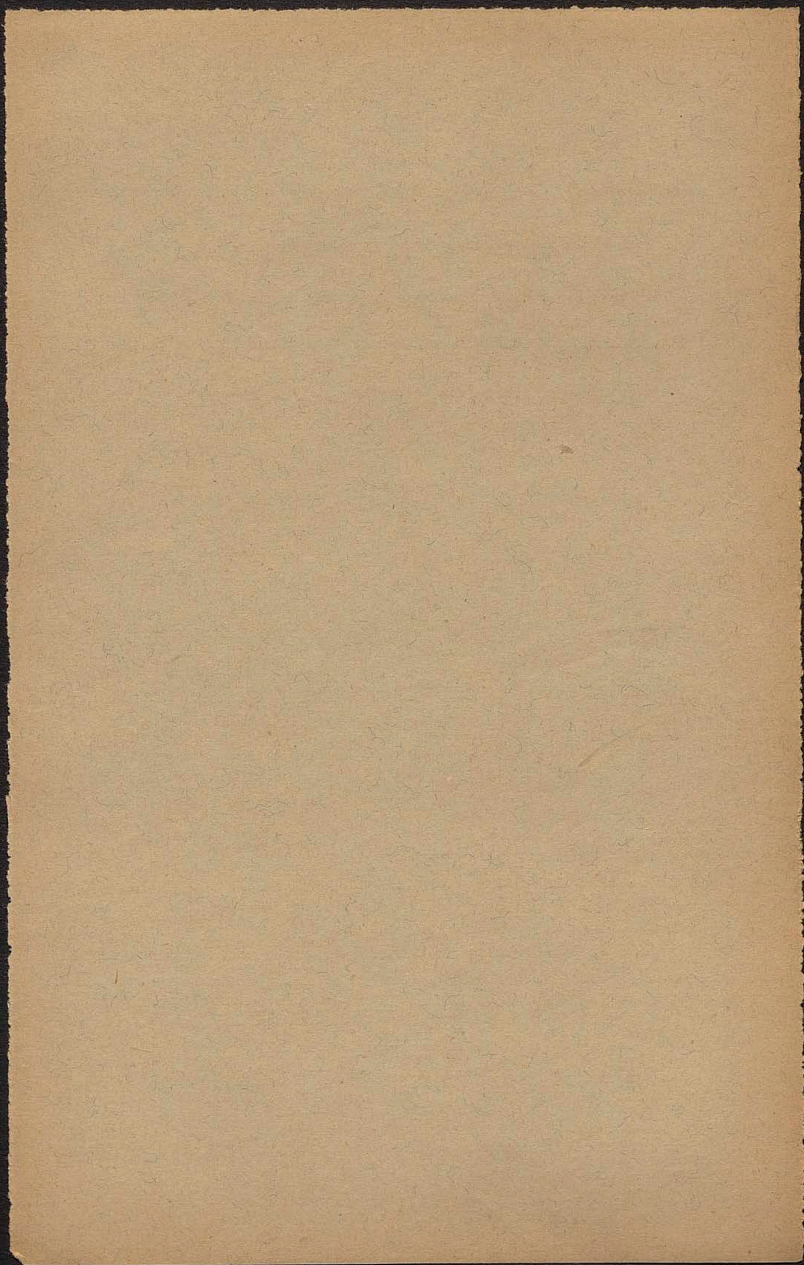
Levniiny-a-e, ty ogny się lezenia „Mamy tu...
zakład lewniiny dla biednych, gdzie le-
karka udziela ją porady bezpłatnie” Wiek
1887. 233. 3. „Tworisz - zakład zdrowo-
pielowy - znakomita stara klinika wro-
lewniiska” Oglądanie 9. kw. 88. 138. 12. „Zakład
woda lewniiny okwarty przez cały rok” ib.

Lederwerkli - wo. m. z miew. z kemicum alic
sorya mundum wojskowego, pasy do ta-
dowiu i t.p. „Wojewoda pety mundur
haftowany regimentarki z liderwerkli-
mi i walifami przyodzial.” P. J. Dyk. Oct.
Sejm. 1. 77.

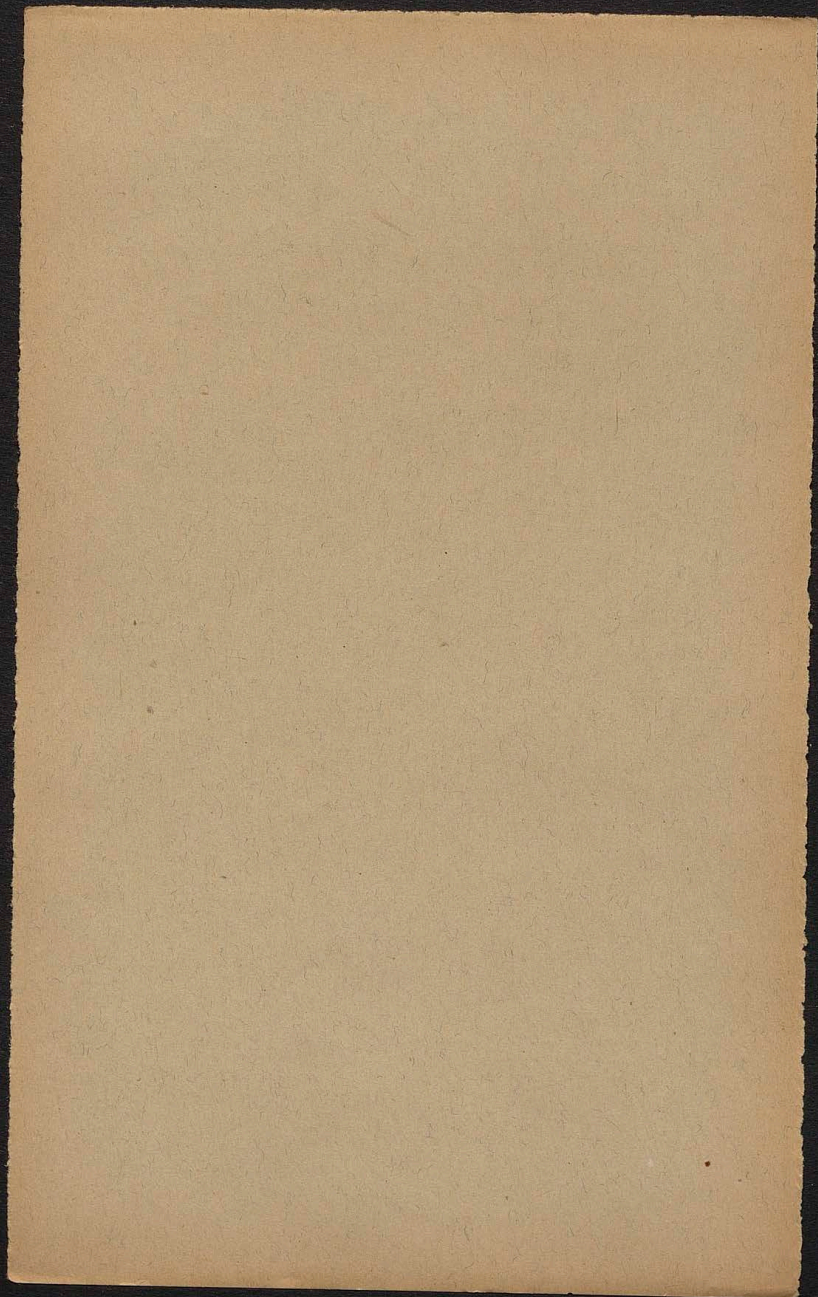
Ledwośó-i. k. posp. vracowuik, wrywauy tytko
pwykwoho „z ledwośóiz” = ledwo „Jak
nie pusi galopa, o maty wtoś nie faj-
trugt i z ledwośóiz xdotat xatrymci
vkapz na mijeju” M. Dat. Nledz. 1884.
2. 2.

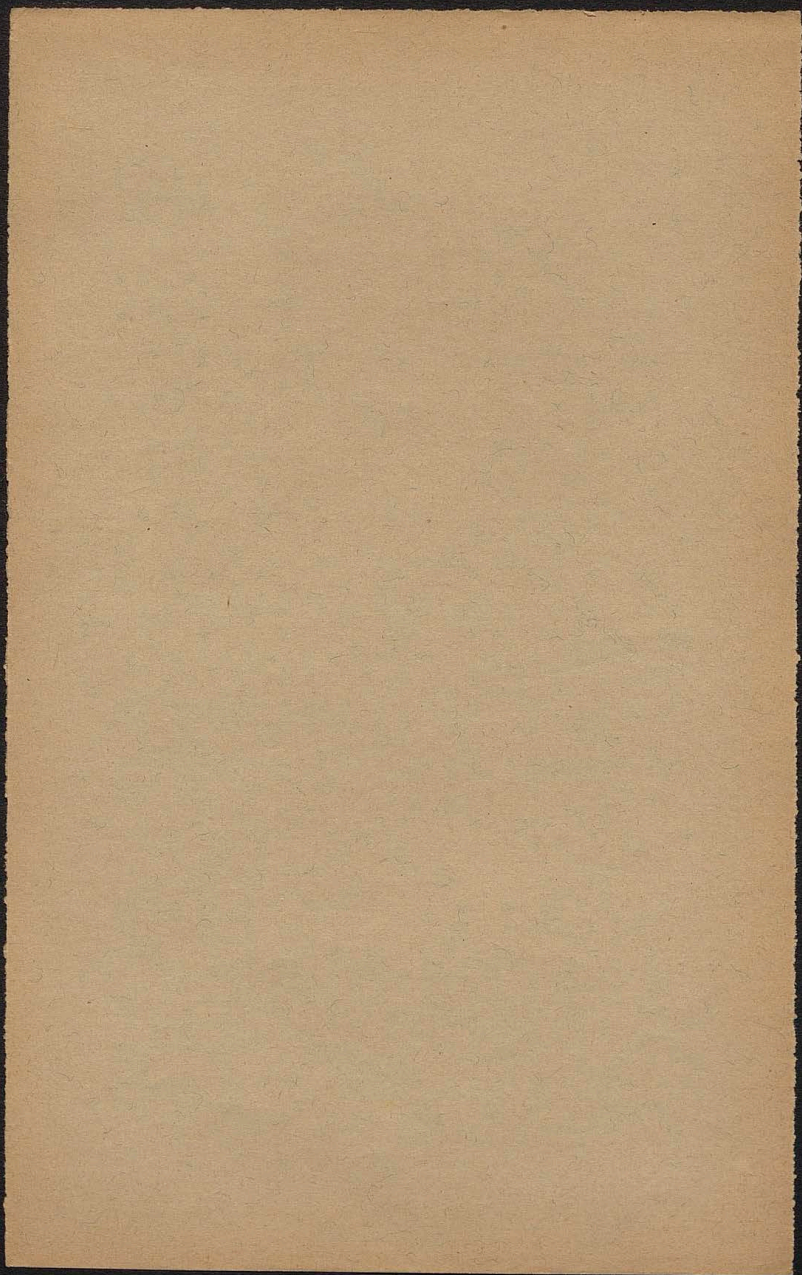
42

84

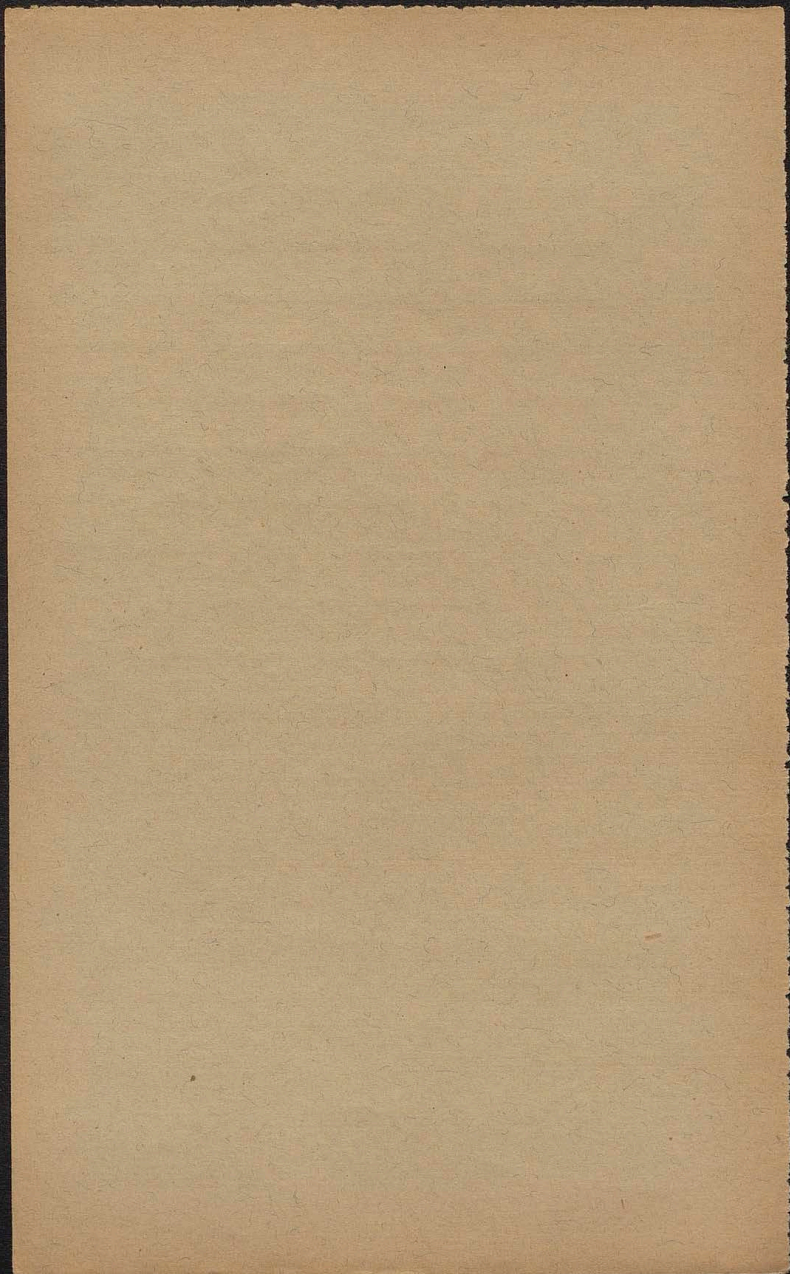
Ledziuchny-a-e ledziuchny, ledziuchny, wale
nie ciągny „Ledziuchny ledziuchny tam
wielu wzięta tymi dworem” w. Pol
7. 198.

Legalny - a - e nie przyp. z tax. prawny. to
jest na prawie oparty, mający na pod-
stawę prawo „Postanowit, choćby przy
jednym tylko tekście a mnogich świad-
kach, - skonstruować legalnie stan umy-
ślny brata” D. Pol. Nad uodr. Dm. 208.

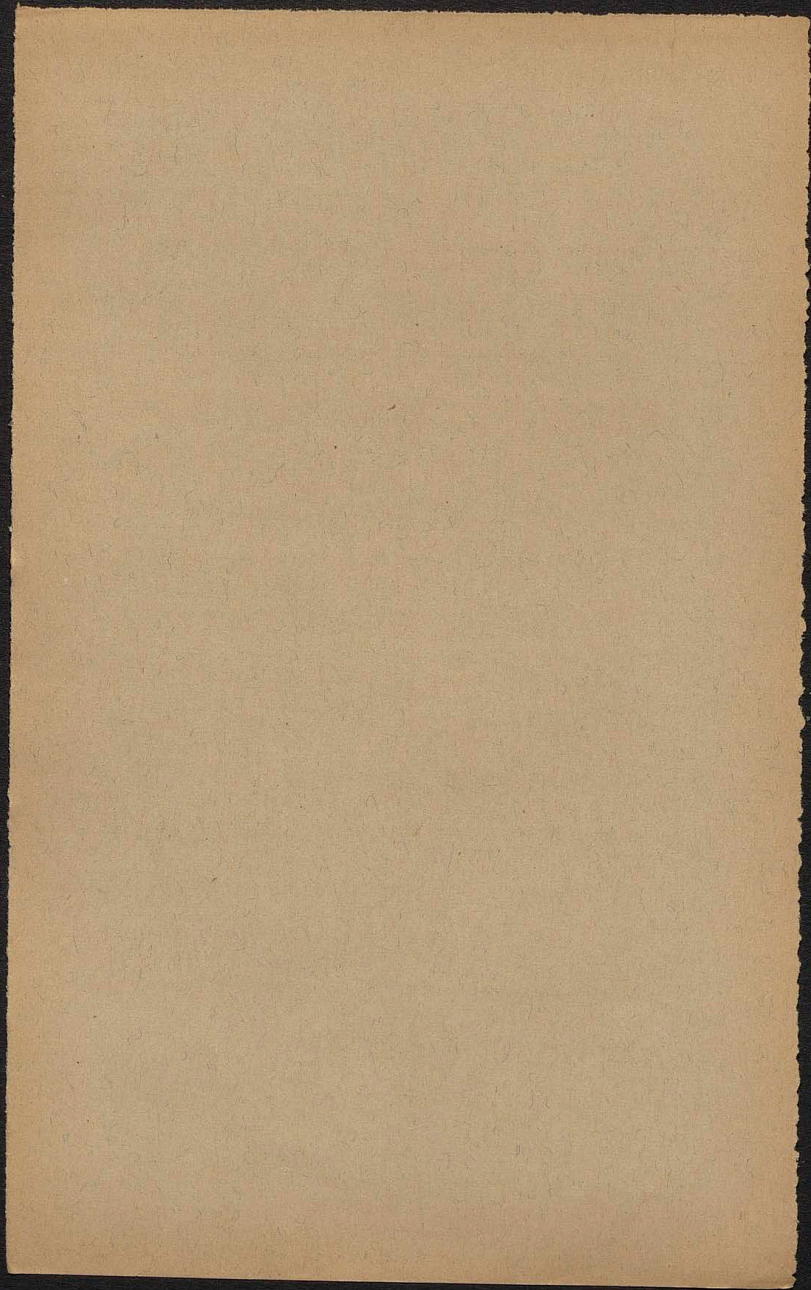
Legenda - y. i. dy um. z Tai. podanie i opo-
wiadanie z rywolow swistych i mezen-
nikow, stad tak nazywane, ie bywato
czytane w refektarjach klasztornych
podczas obiadu i wieczery. Ogólniej:
wszelkie podanie niehistoryczne, ludo-
we, ketycające w cmentolwieh u cudo-
wori, lub podnoszące opowiadane wypra-
ki do znaczenia bohaterstwa „Wielki o
nim zginęła... i wspominao go jui
tylko jakby jaka pierś lub legenda”
Z. Kawn. 5. 106. „On jui sam wtedy stat
się jakby legenda” it.

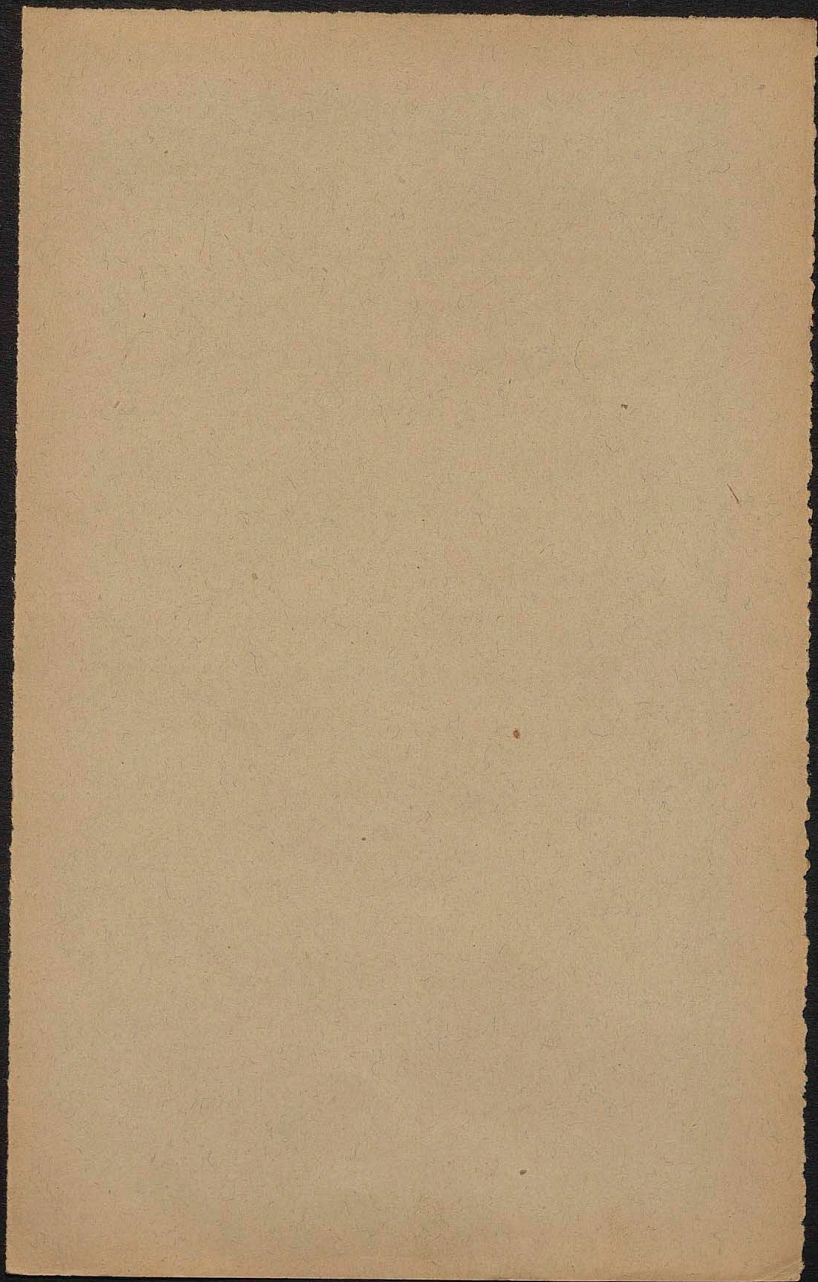
Legja - ji. k. gje. um. i Legjon - u. m. ny. ois. um.

z łac. legio, w staroż. oddział na jaskie
 dżielita się armija rzymska. W czasach no-
 wych w wojsku franc. od czasu pierwszej meca-
 jnospolitej, legjonami "nazywają oddziały
 tworzone na czas pewien i w pewnych oko-
 licznosciach i stokone z cudzoziemców.

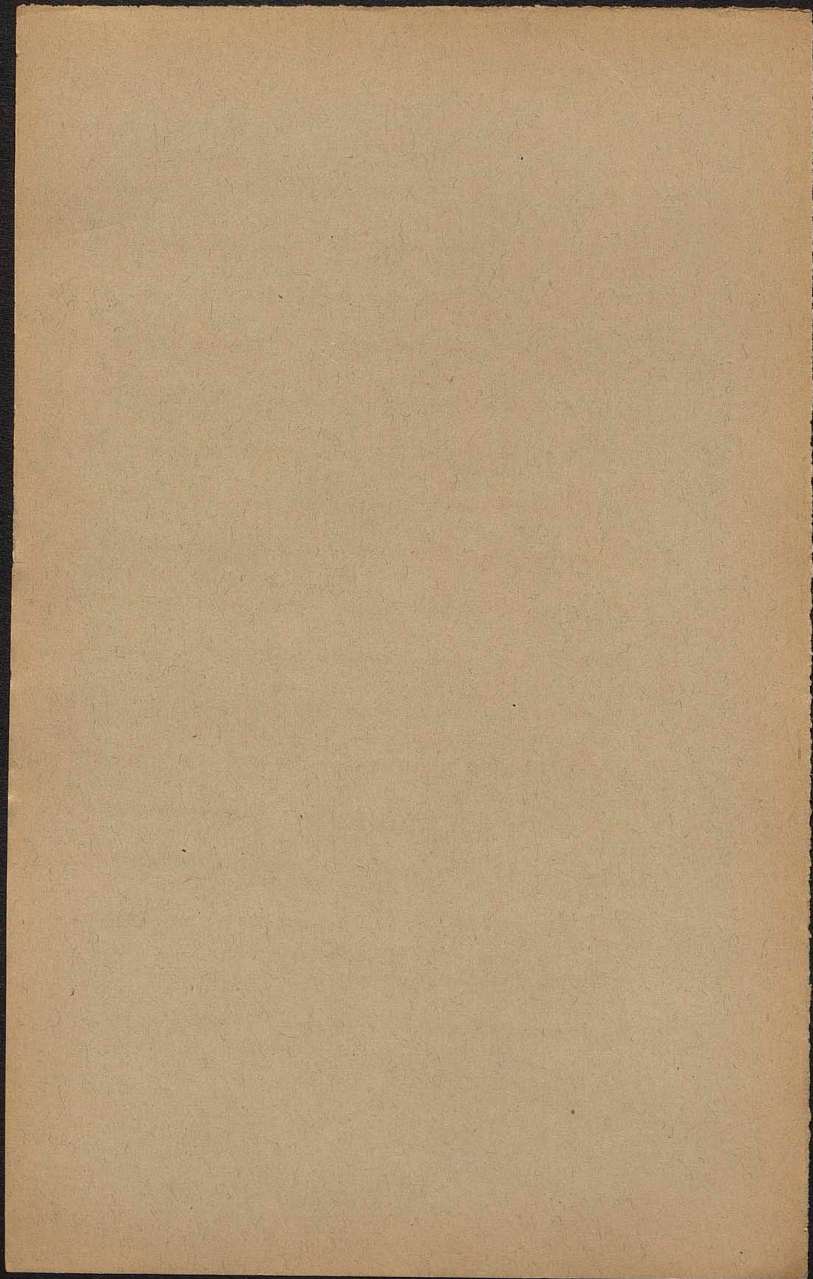
"Byłem w legjonach, naprowad pod Dębow-
 skim, a potem wróciłem w stawy puth
 Sobotewskiego" Ad. Mick. 297. "Gwiazdę wra-
 sey schronili się w krzyżowie, zapewne do
 którego weszli legjonem." ib. 306 § "Legja
 honorowa", francuzali order kastygi, ustan-
 wiony w r. 1802 przez Bonapartego na ówczes-
 konsula "Rawayt um dai za dawne czyny
 bohaterskie legji honorowej znaki kawa-
 lerskie" ib. 283

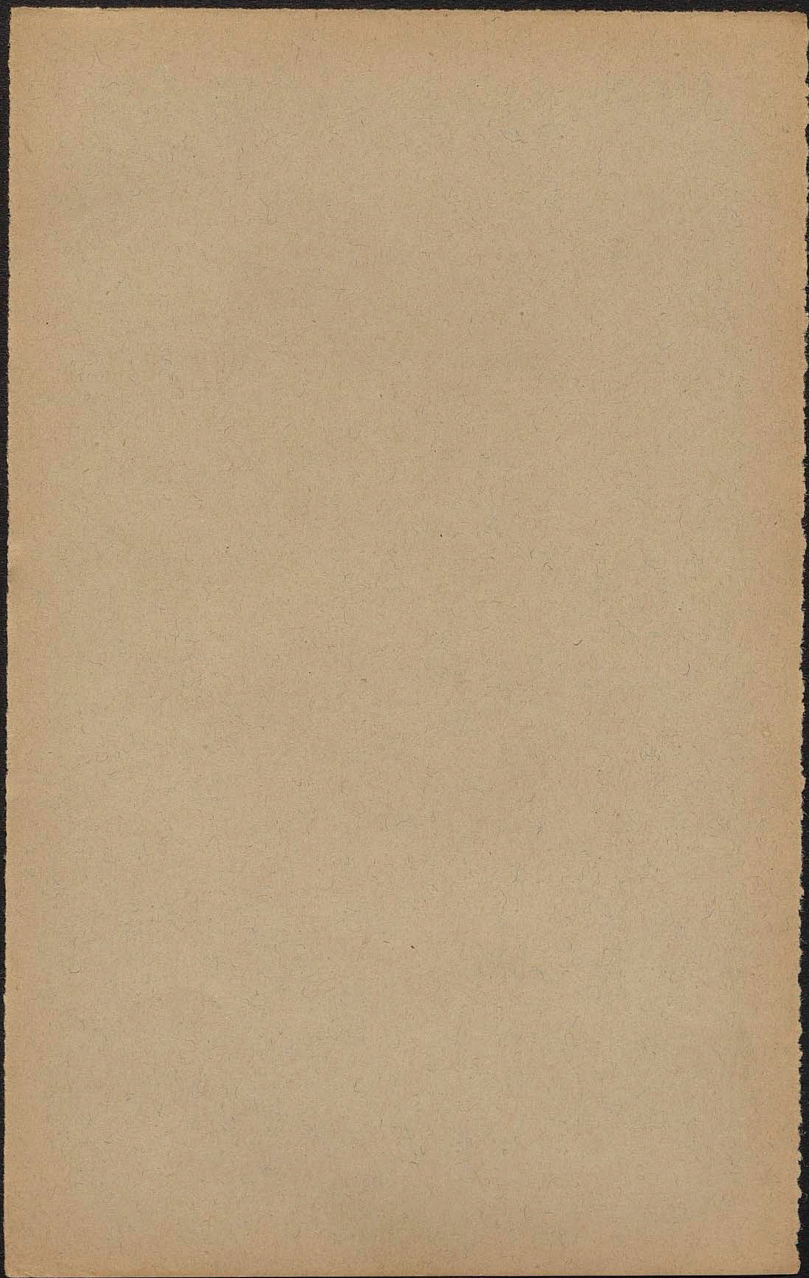
Legjonista - y. m. sci-stwo. um. oficer lub
 żołnierski z legionów polskich wstępują-
 cych w składzie francuskiej 1797 do 1802 r.
 „Kapral jest Polak, dawny nasz legjoni-
 sta, którego Czar przemienił gwałtem na
 Moskala” *Ad. Mich. 2. 279* „Dyl legjonista,
 przynosił gości stare na ziemie ojczy-
 stą, których już bronie nie mógł” *ib. 3. 31.*
 „Dyl to już coraz rzadszy u nas zaby-
 tek owych legjonistów i napoleoni-
 skich żołnierszy.” *J. Dziwak. 5. 26.*

Legitymacja - j. k. cje-cyj. um. tac. uprawnie-
 nie, wykazanie się ^{przez stwierdzenie} ~~stanowieniem~~ dowo-
 dow na posiadanie prawa do czego up-
 tytutu orlańskiego, krakowskiego i t. p.
 „Wtanie ona przyjechała do Warszawy
 za legitymacją. - A! jeżeli się z tokiem
 legitymować można, to się przedko uyle-
 gitymuje” Au. Wi. 5. 131. „Niegdyś dowo-
 dżitem rządu, obecnie jestem oby-
 watelem niemieckim - to jest moja tym-
 czasowa dla pana legitymacja” ib. 45.
 „Potrzeba wywodu praw do majątku
 powstałego po śmierci spadkodawcy,
 czyli tak zwanej legitymacji spadkowej.”
 Typ. powst. 1882. 51. Z w prawie policyjnym,
 dowody powiadają się narwiem, stan,
 zatrudnienie i t. d. jakiejś osoby.

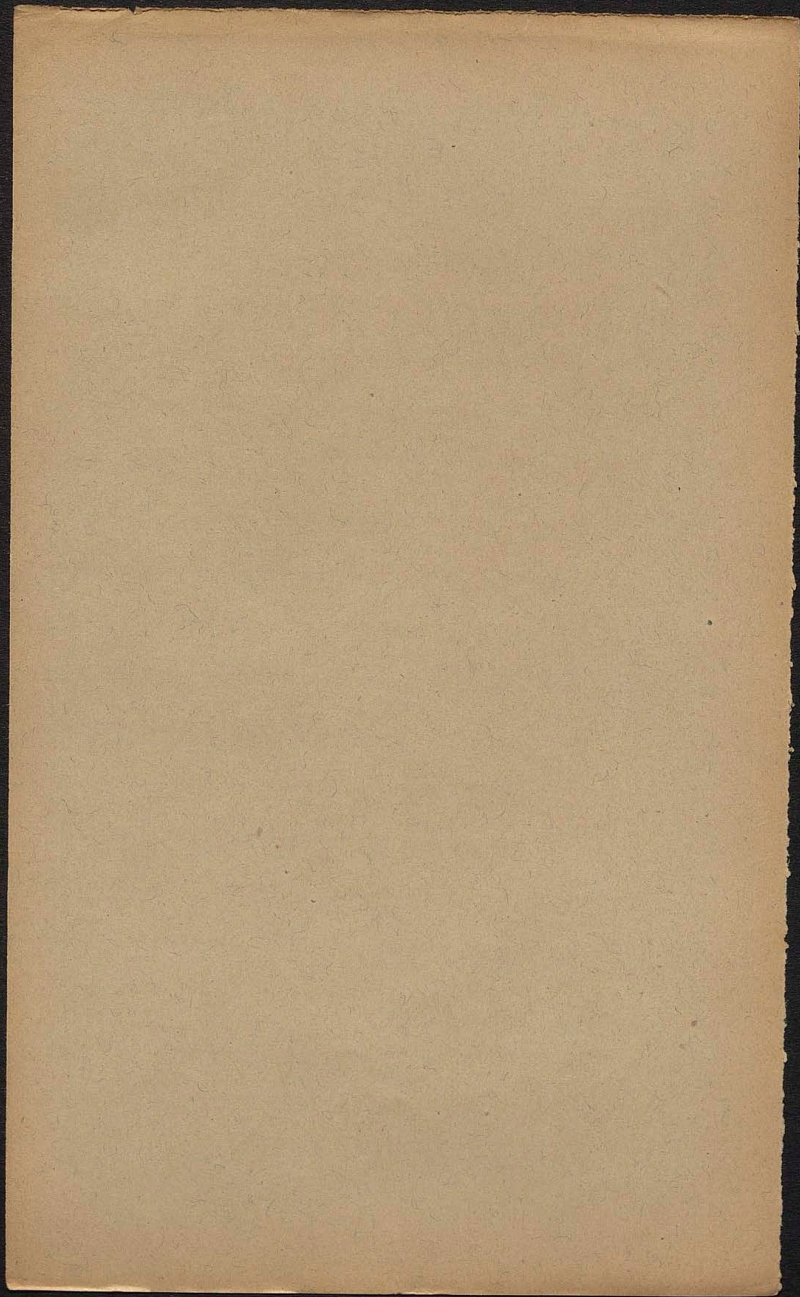

Legitymista y. m. sci stāv. un. vānījgy pra.
wa dyucatyvne rodniņy pārnijgyej.
"Nie jistem arī legitymista arī repu-
blikāniem." J. K. vāv. Na Cui. na vud. 91.

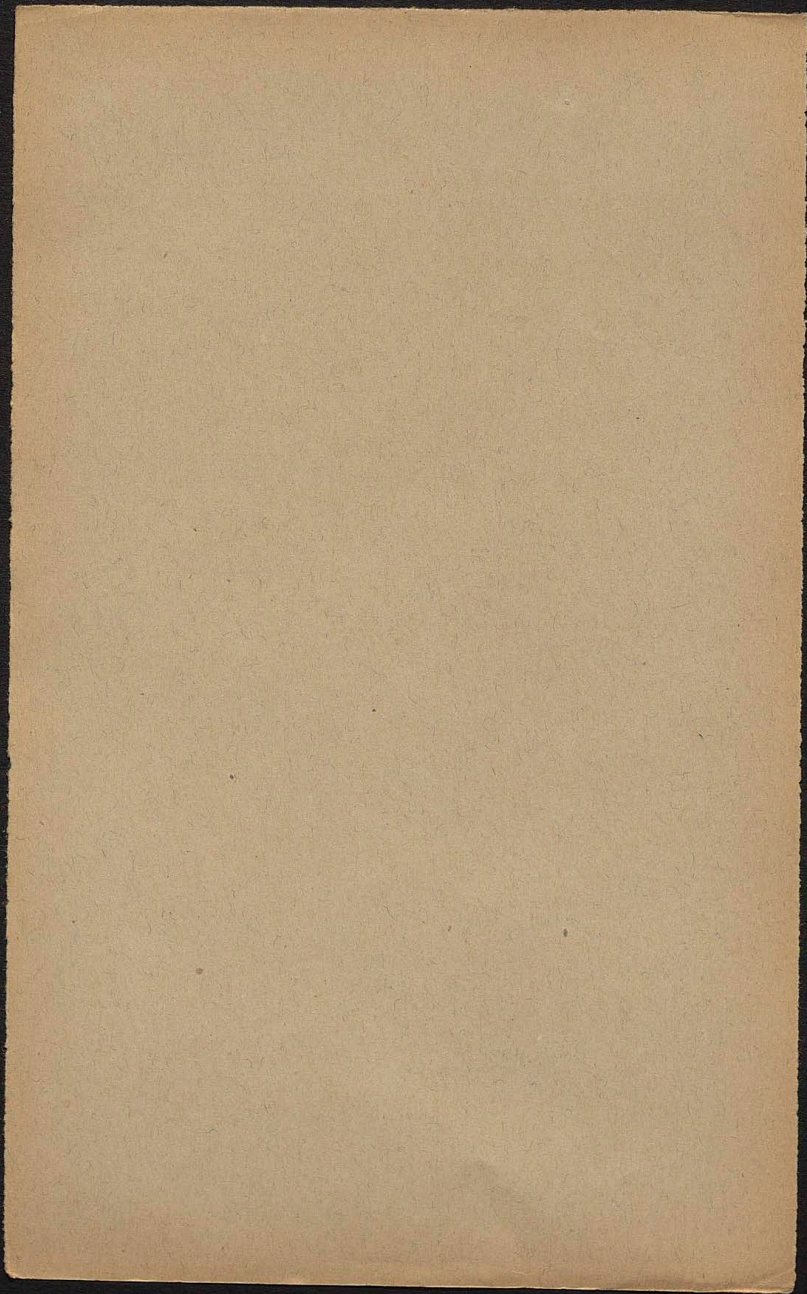

Legitymować st. cz. wdkn. Wylegitymować dm.

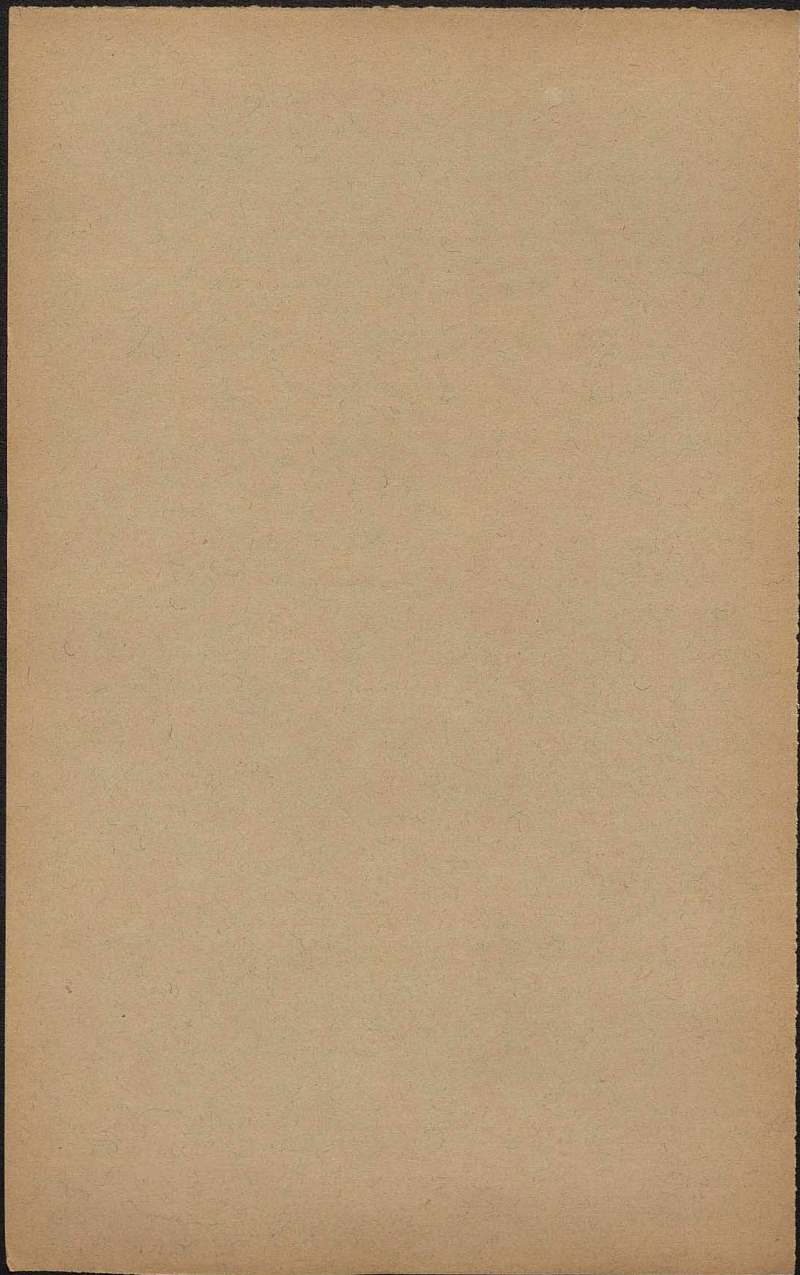
starać się o uprawnienie czyjego tytułu do władczego „Wspierającemu się jedynie kołem, kufarowa że ten... jęz. one umie nie wylegitymować” Au. Wi. 3. 18. „wylegitymowany wladchić.” § — się st. zaim. wywodnie się z swoich praw do wladczego, ^{wspranienio t'wien} wykonywać swoje prawa na podstawie dowodów „Ferdynand się z tobisza legitymować można, to się przedko wylegitymuje” Au. Wi. 5. 131. „Tych matronów, którzy się nie wylegitymuje, w trawli ślubu przed katolickimi księżmi, zmuszają będą do prawostawia.” F. nar. 1883. 11. 1. § dowodnie swoje tożsamość, słowem czyje i z swojej bytności gdnies i t. p. „Zaczęli ich kotniować z katóg polskich, ale tym łatwo legitymować się peru kagłoba” H. Siemk. Op. i. nie. 3. 422.

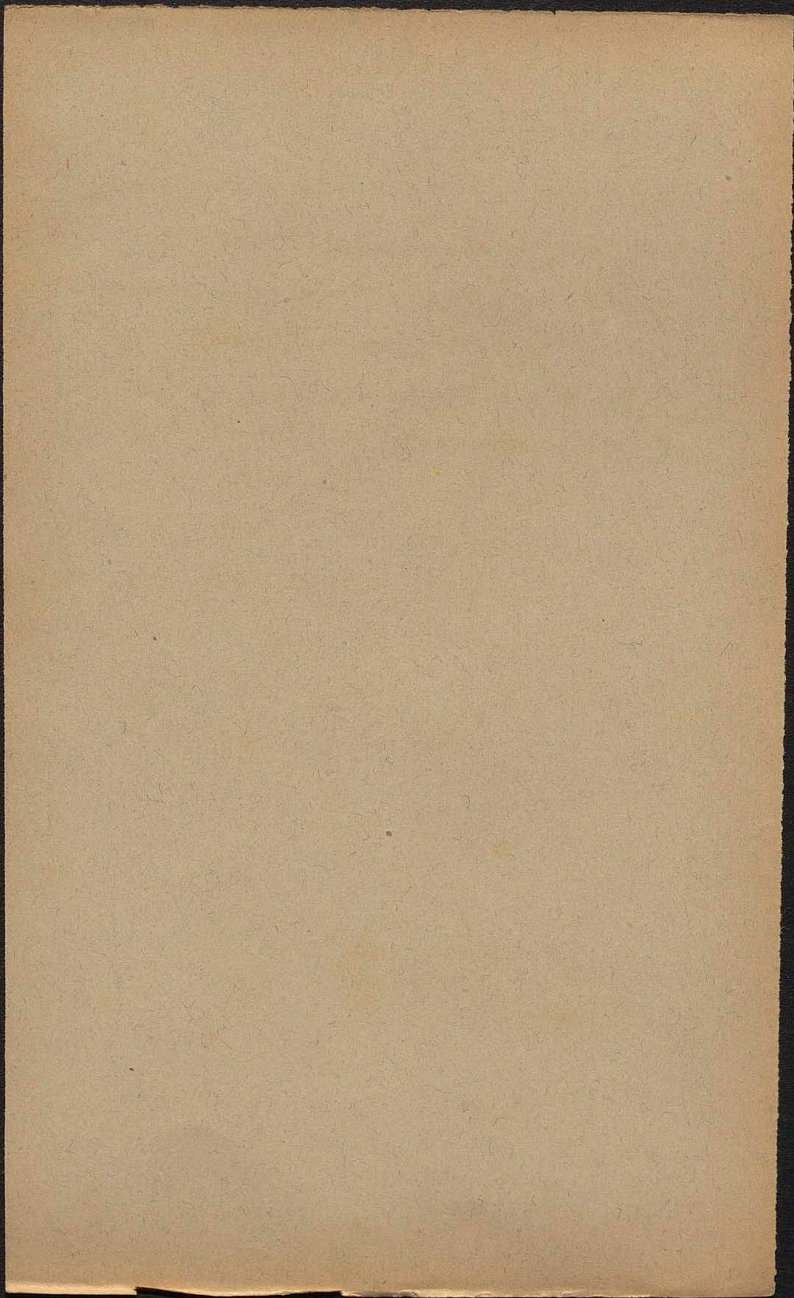
Lejarnia - i. i. Lejnia - i. i. nie - i. i. i. odtw.
nia, gisernia, gdzie tej ~~raz~~ drziata, strzel-
by, rozmaite czepci mawaju i t. d. „W słyn-
nej nawiązkas lejarni drziat, wprosił
się za prostego w fabryce robotnika”
F. J. Kraw. Lsta war. 1. 69.

Lejba-y. m. i kdrb. Lejba-i. m. Lejbus-ia. m.
innis megalie nydvorokie, Laban, „Lejba
clwi nyd, jeduale nuany byt powraceniie
jako glowny motor spraw majshonoykh
brigia" A. I. Dyk. Ost. sejim. 2. 10 „Dyk to wto
siciel gospody Lejba" ib. 2. 9.

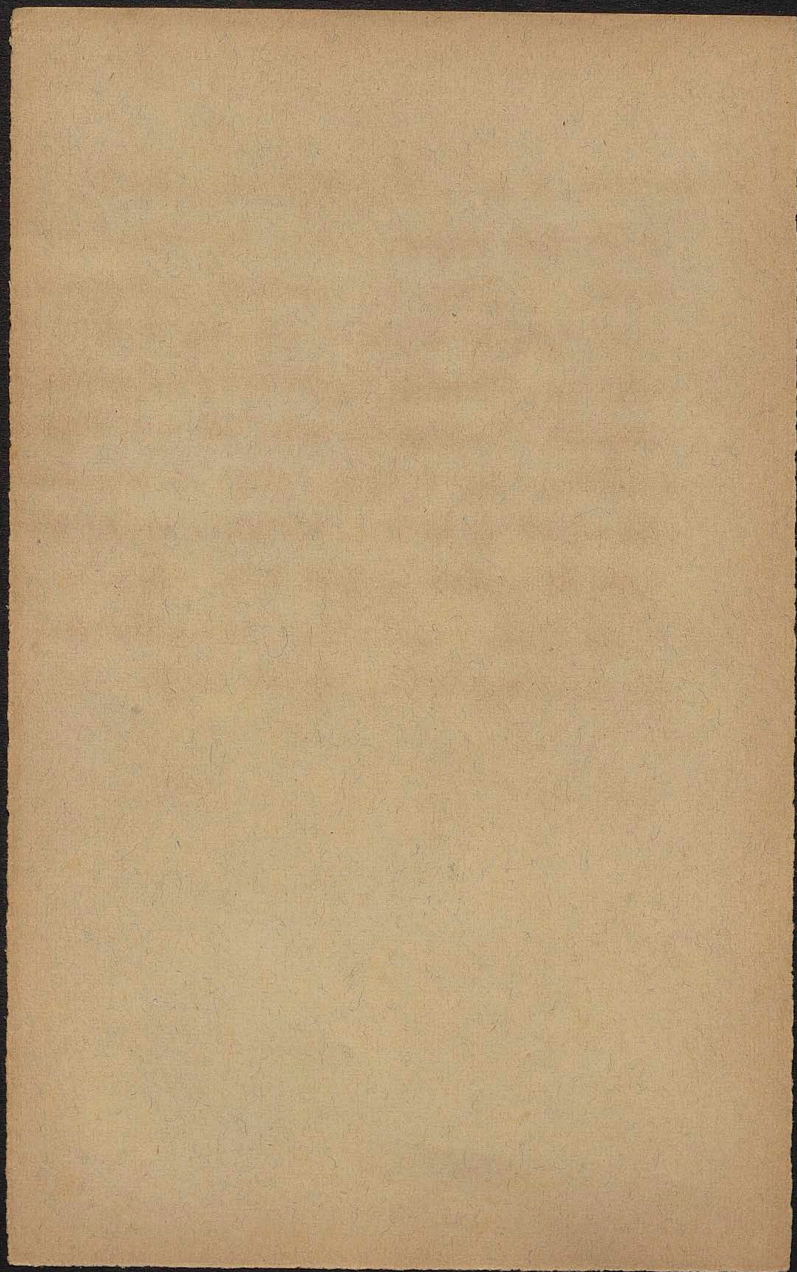

Lejek-jha. m. iki-ow. mn. z pewien gatunek
grzyba „Kwiatki, jak przewrócone kubka
duo wypukłe, lejki, jako skampanele wie-
liszki wysuszone.” At. Mich. 3. 71. z jako
nawymie do przekierowania pływów, w Gali-
cji nazywają Lijka-i-i.

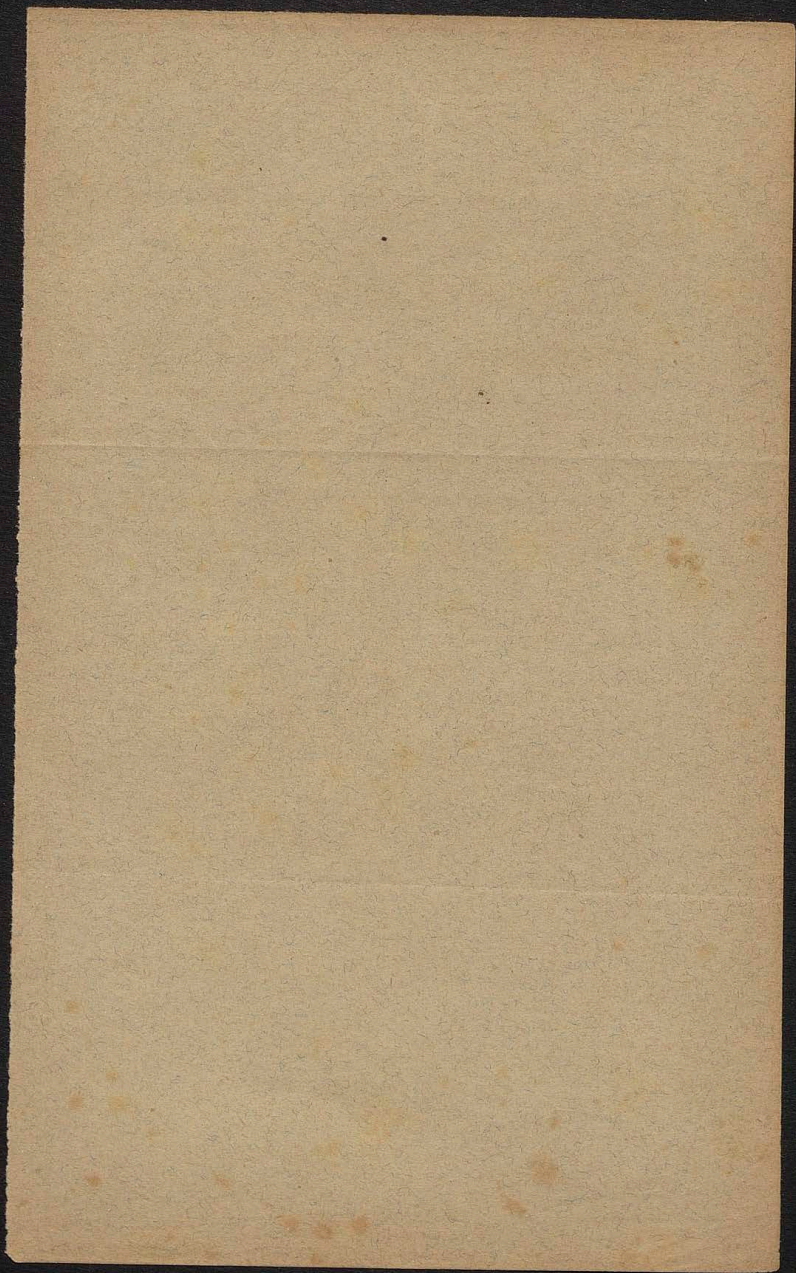

49
95

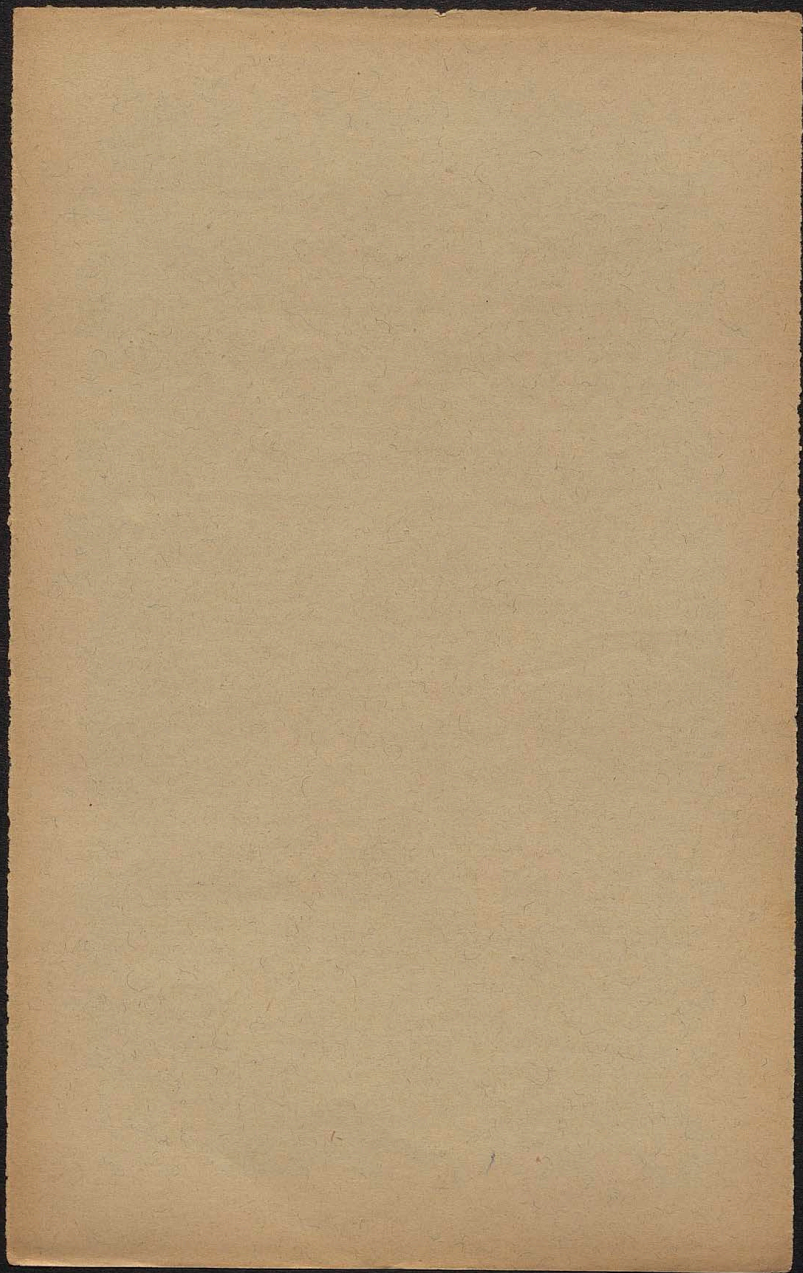
Lekarstwo - a. u. — § „jaki na lekarstwo” =
niato czego, skąpo, ani na lekarstwo” = nie
kogo „Siano kępiło, przenień na piwie porosta,
owca i jęzannicę jak na lekarstwo” Au. Wi.
„Lud nasz Prusaków mychłował, i mygnął, na
lekarstwo Niemców nie dostał” Ad. Mick. 3. 173.
„Toi to we słowie, jak powiadają, na lekarstwo
juzi nie obawy kurtusza, ani czapki rogalej, ani
butów barwiskich” Ł. Karak. 4. 124. „Wyhodre, a
tu seje dawa, i doróhki kędryj nie widai chwały
na lekarstwo” Wt. kraj. Pam. star. par. 7. „Jada
tylko jaryny i leguminy; misa ani na
lekarstwo” Maj. 5. lwow. 1885. 237. 1.

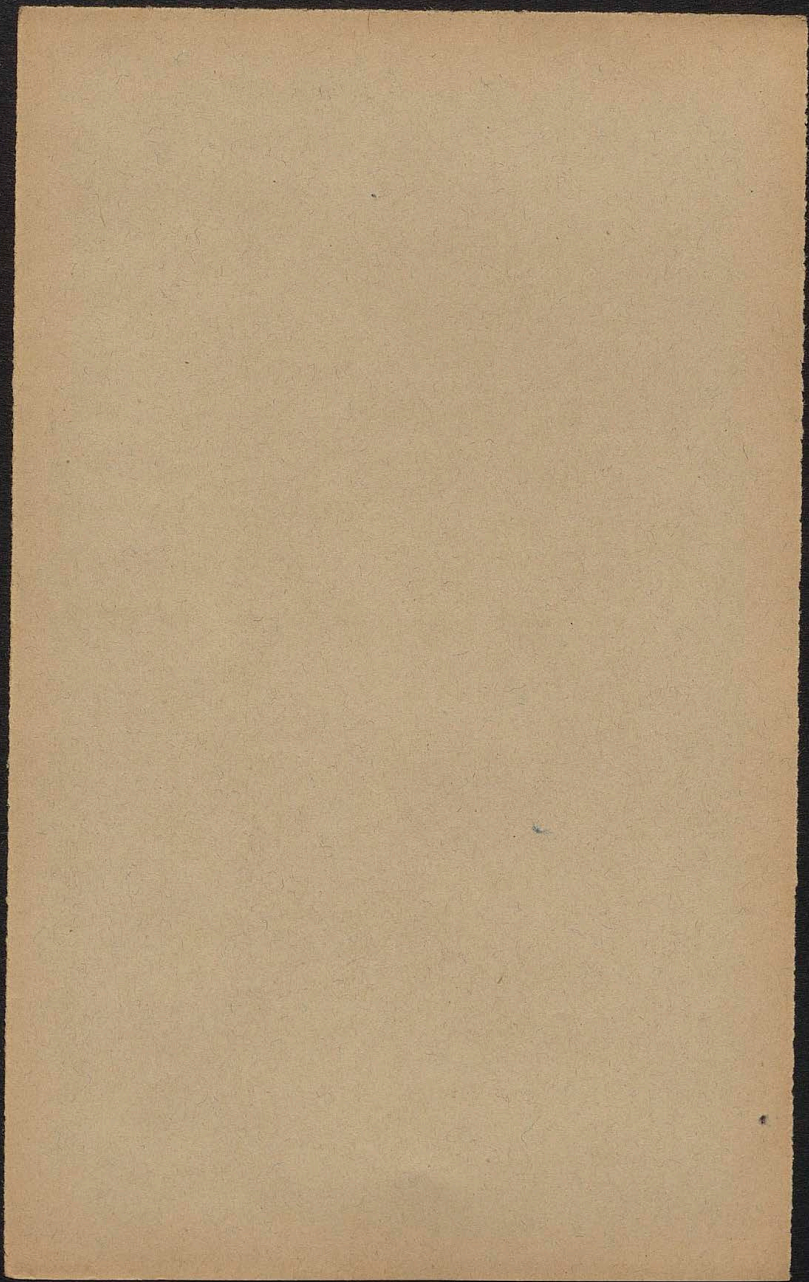
Lekkość - a. m. chy-ów. um. cktowick lek-
kiego ducha, lekki, lekkomyślny, "Zabie-
matuorkim wnuje się tu cktowick wobec
oborayum, co lat ty się na swoim d'wi-
gaję grubieć... Niema lekkość, aby
na widok ten nauwros' nie uwrut się przy-
jstym, van bodaj w rycim g'zbiej nie wej-
rzał w siebie." Fed. Chudon. Tyg. pover. 1882. 60

Lektura - y. n. n. fraus. crytanie „Kewnie sig
zewnyta, oua, co tak lubi lekturę” p.
kwas. 16. 69. „Rownywała swe hurayjne
mudy lekturę” D. Sol. Dzien. Ser. 10,

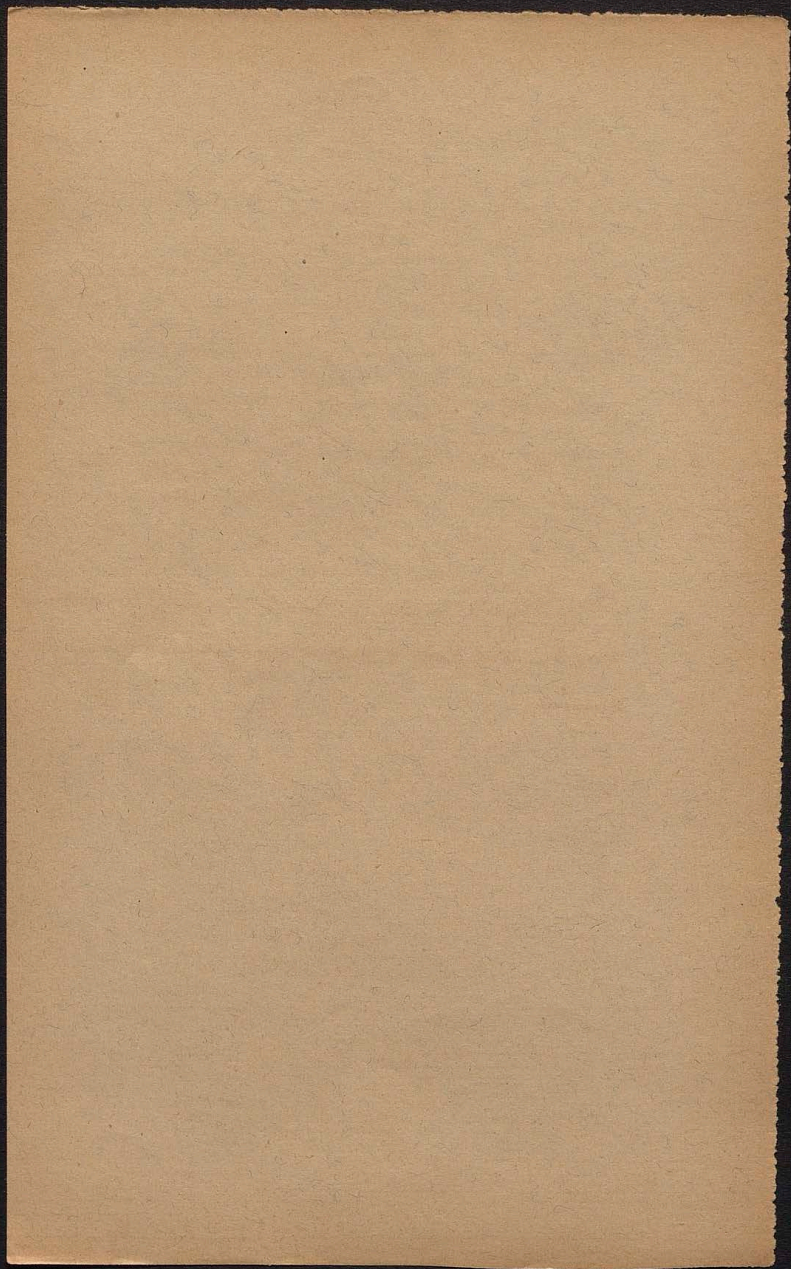

Leloch - a. m. chy-ów prow. Kuj. pierrawoch,
 gagatek; xęd tawie „rozlelac” = roz-
 piescic & „lelochy, leloski” prow. Maz.
 flaki, hisaki, jelito w Kuj. „lelita”
 „Grosi pan wyiec, pan mačka, pan nitody,
 panna nitoda na ten kur, co trzy lata
 w dziwy grut; na te leloski co trzy lata
 w dupie nosity jatoski” O. Kol. Maz. 1. 235.
 „Lelito” = hiszka; na Słazku. Dib. uw. 1849
 Z. 347.

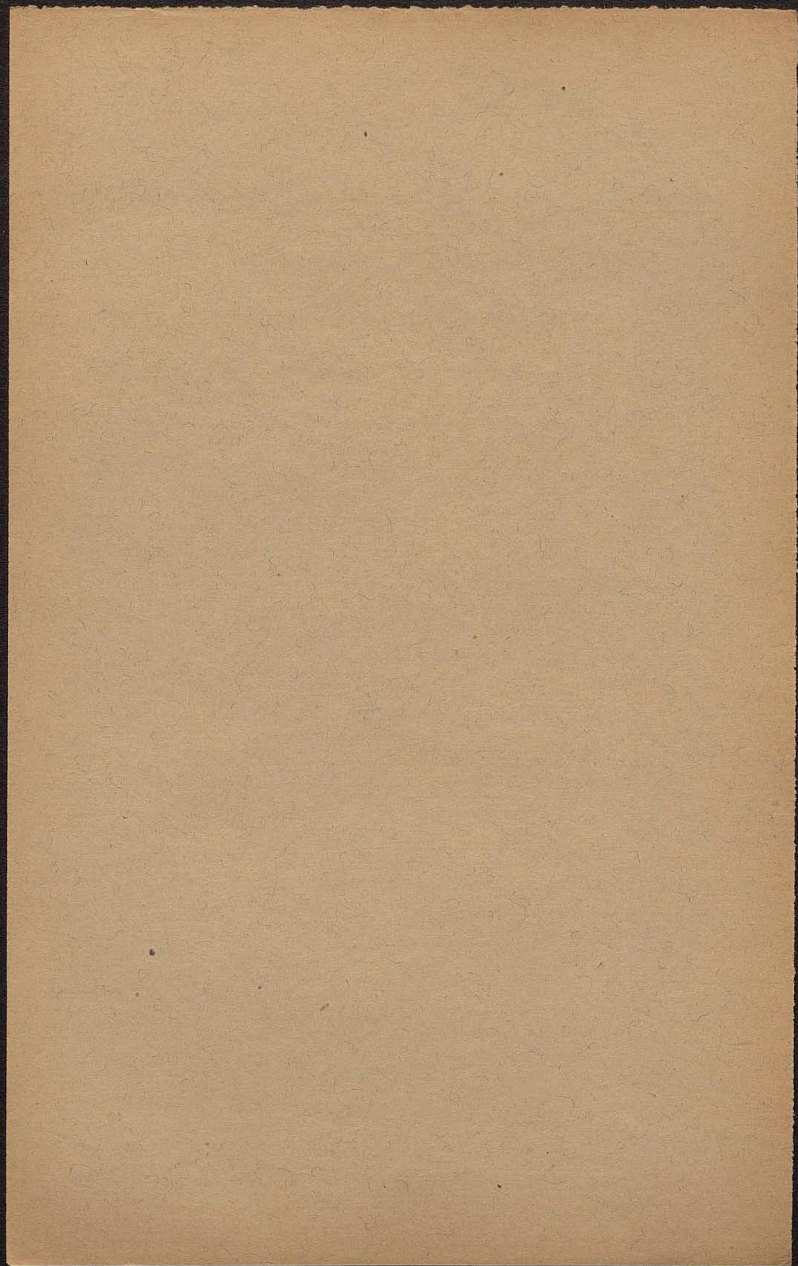

Lenic' sig st. raim. & w Galicji jako prow. napo-
tyka sig forma „leniye us, leniyz us”
jakkby od czasownika „leniwić us”, w spo-
sób równie błędny jak up. przekłoniye,
~~st~~ raim. przekłoniywa, od czasow. przekło-
niywać. Ma natomiast jeno jedno, a le-
niye sig osuszyc' go” Dv. Kurier. Gal.
wiej. 1885. 3. 1.

Leniwzek - wka. m. rdz. leniwek z wickiedy
warstwa ryz podkładanych pod papier przy pi-
saniu

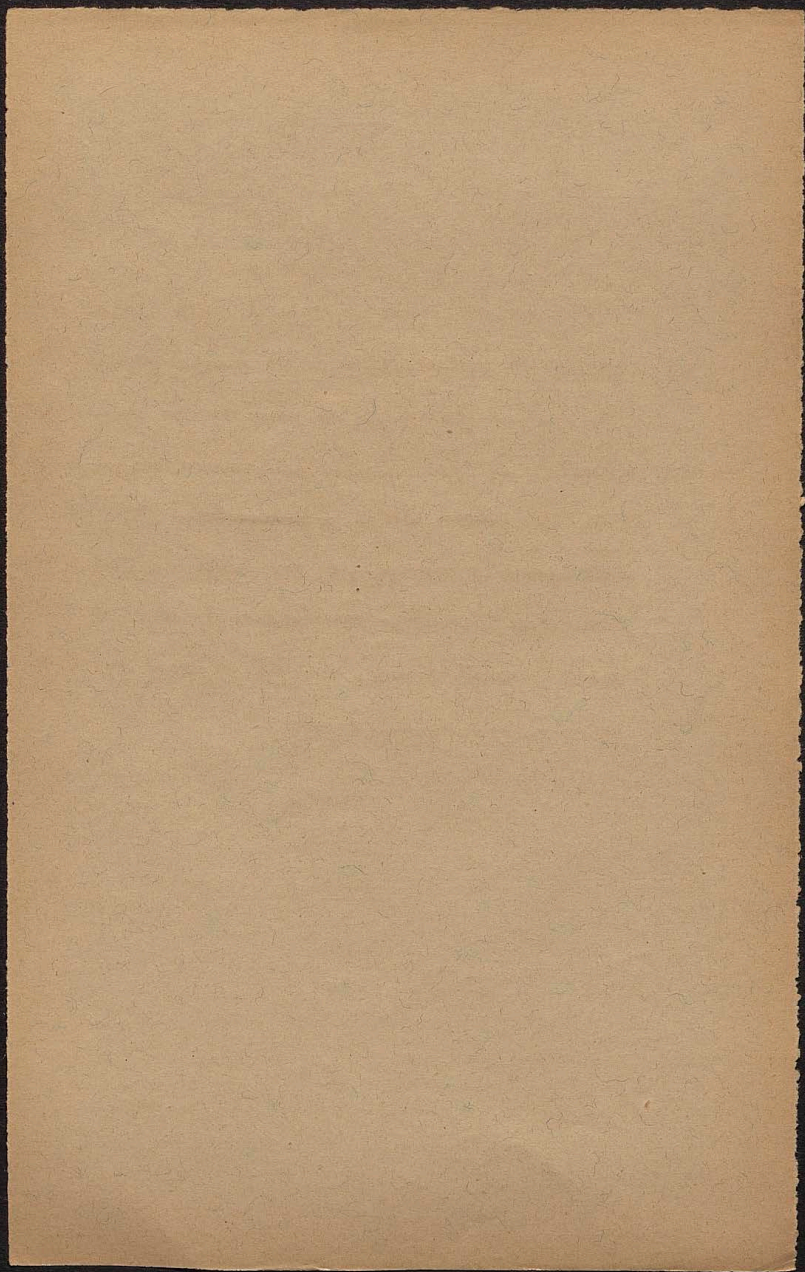

Leniwiec st. nij. wdkn. Kleniwiec dkn. le-
niec, gnisniei, leniwym iś stawci
„ Na taką sprężynstwi uny stowq, nie
zdobywa iś kleniwicy gotowq poda-
wanq strawq uheni ” J. T. Krasn. 72. 145.

Leonard-a. m. imię myślicie „Leonard caud
potrzebz nauki” J. J. Kraw. 33. 57.

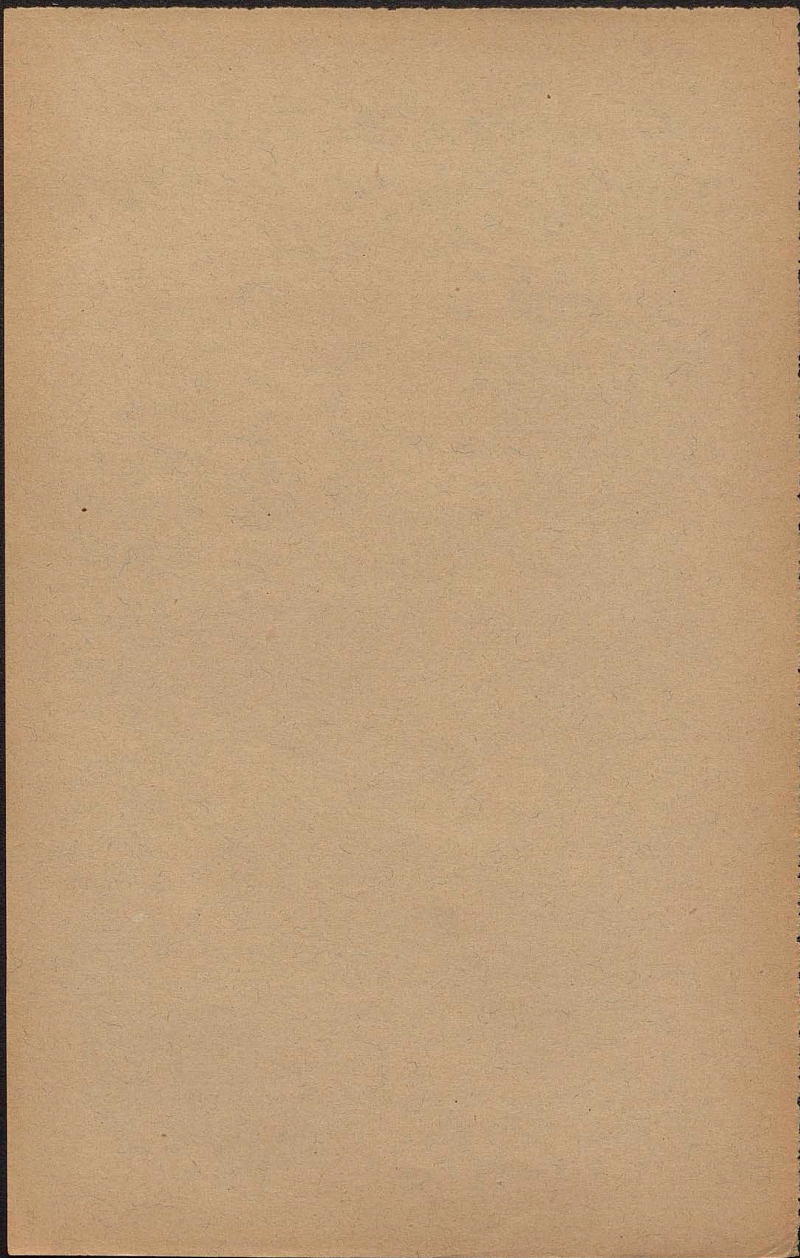
Leon-a. m. zdrob. Leonek-uka, Leos-sia-
m. zdrob. Leosisko-a. u. imię myślicie. An-
na ledwie porwała w nim swego dawnego
Leosia, a tem mniej wymarzonego Leo-
na” J. Dziw. 2. 271. ~~z pow. lud.~~ „Diedne
Leosisko z noszonym brzuskiem, nie może
porostać białkiem takiej siwoty, jak jest
serce narcy Anny” ib. 278 z pow. lud. Kraj.
mówią: Lewan, Lewon

54

102

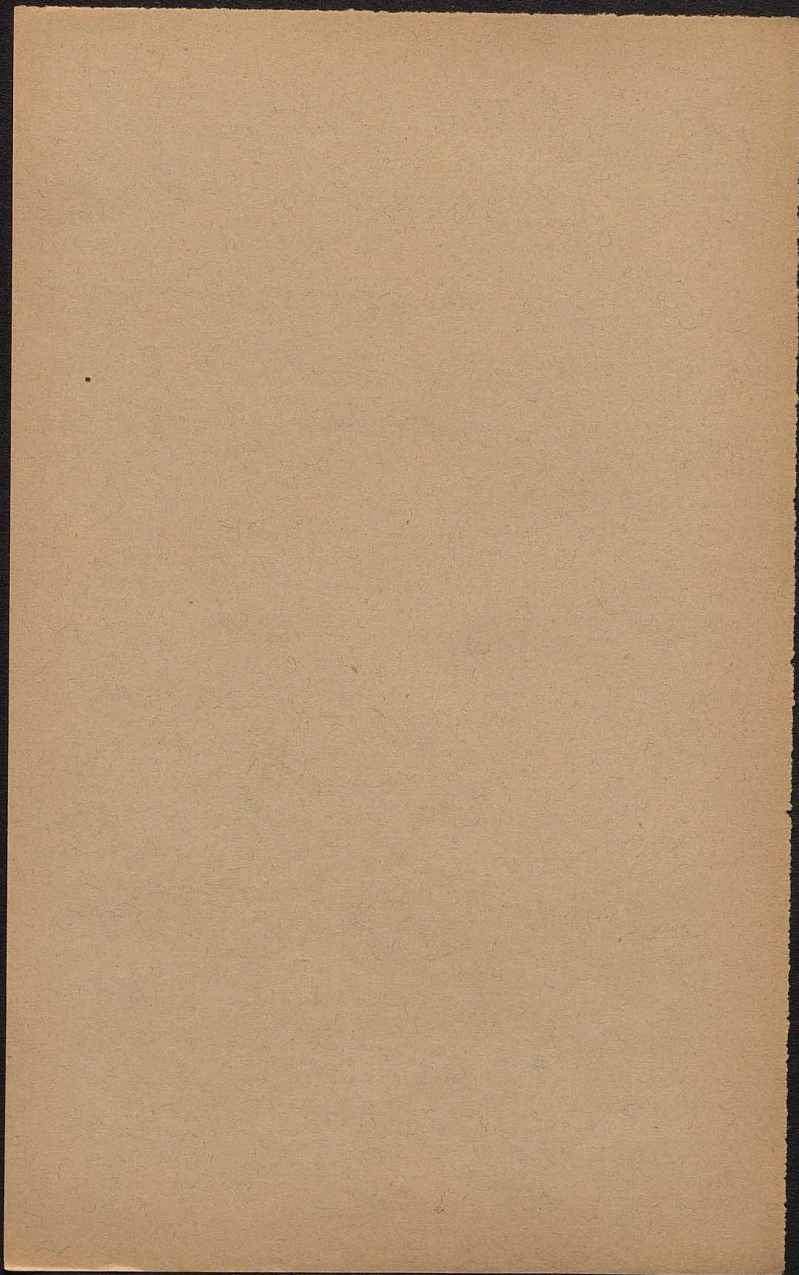
Lepietać się str. raim. udkn. praw. płaćai us,
ulec us, ciapać us „Zaryk ci us lepiewie,
by nogi w paratoflu” J. Kwara-35.39.

55

103

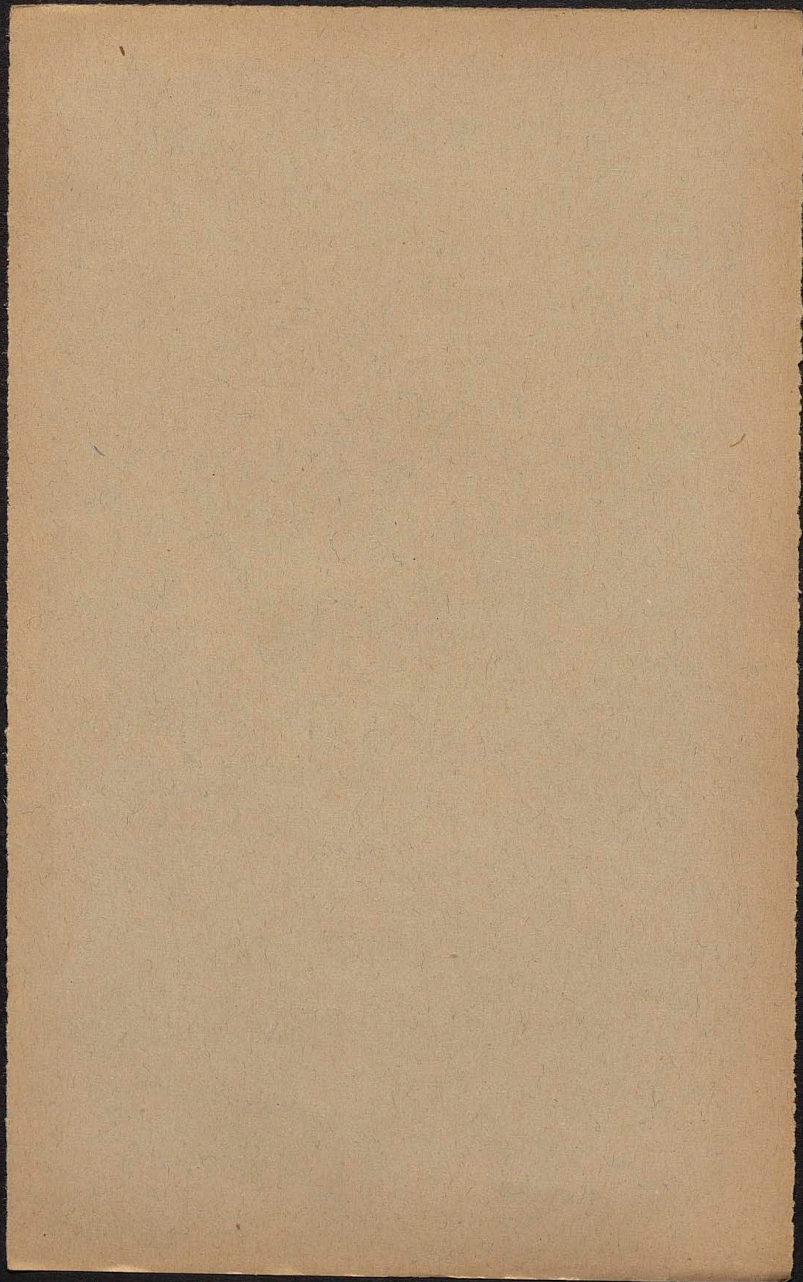
Lepności st. nij. udka. Lgnazi do niego, lipnazi.
„Wszystcy sąsiadki będą lepli do ciebie
jak muchy do miodu” Wal. Lcz. Okon. Macta.
69.

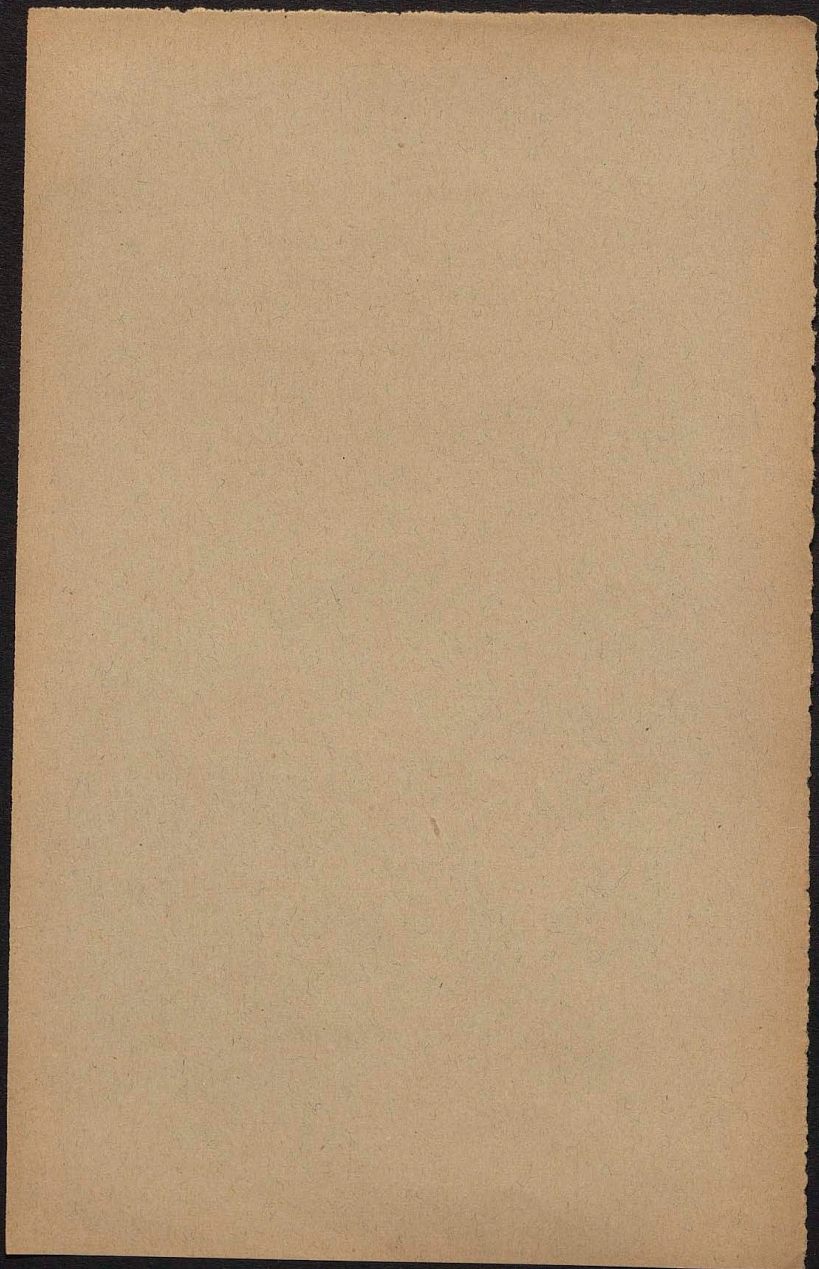
56

104

Lesistovc - i. n. ber 1. um. Stan wielkiego kalerie-
nia, obfitorii lasow „Lesistorii prve-
magata w wysisnej, gornyskej Matopot-
sce” h. Snajn. Pod. i pag. 1. 4.

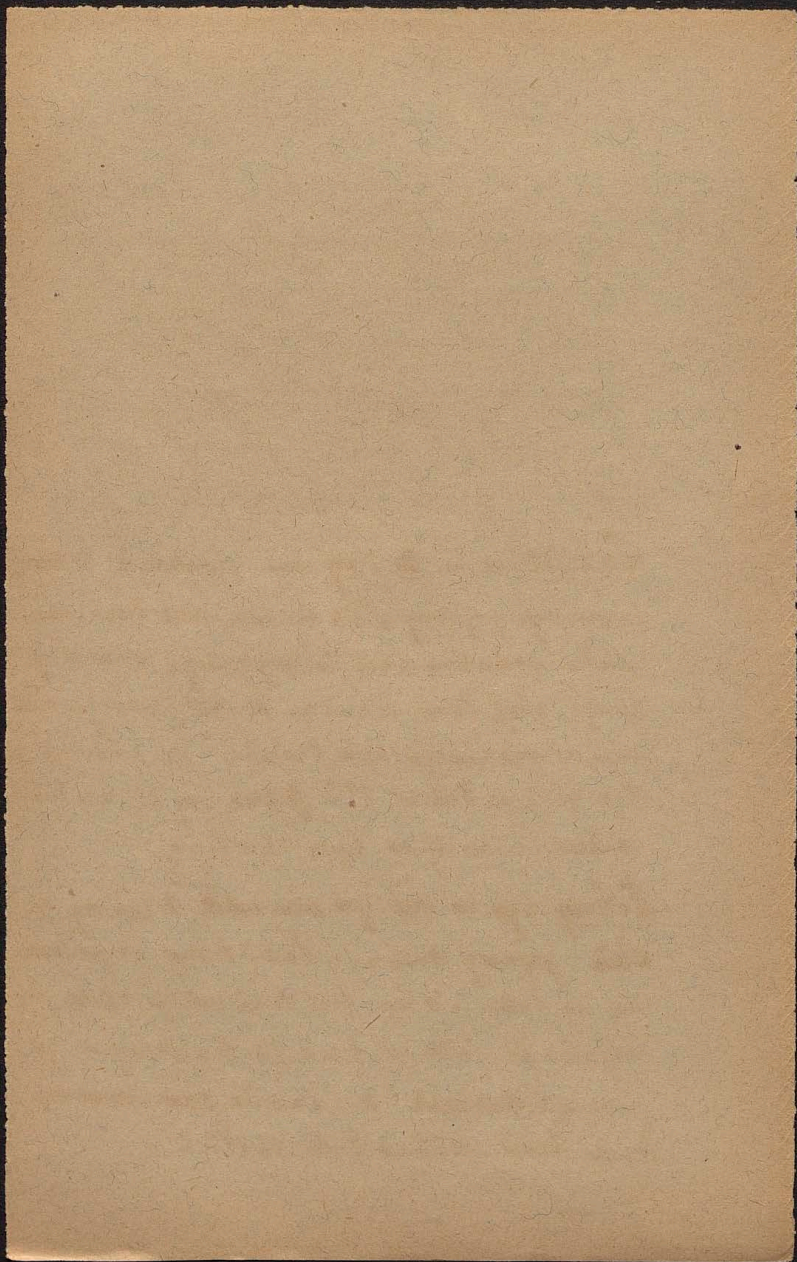
Leska-i. ^z. ski un. prou. lesavnyca, u rusinovo
 listka „Uvi piestki na leski, ogany na
 jary.“ w. Vol 7. 179 „I chadnat za utodu
 tropami po leskach“ ib. 186 „Hej poraty
 na Beshid... na pole na leski“ ib. 207.

Lesniczowka - i. z. w. hi. w. ek. m. osada lesna,
 mi. erakanie lesniczego „Si. eraka praca
 las prowadzi do lesniczowki” J. Driewak.
 2. 6. „O godzinie jedynastej imi. adanie spo-
 kywac' kaważto na lesniczowce” J. J. J. J.
 2. 10. „Sensu niema ukrywan' uatraz pa-
 ni. entka, na lesniczowce..” J. A. S. v. 2. 12.

Lesnik - a. m. ki i. cy. m. straznik lesny,
 lesniczy, gajowy „Do tej wsi jest lasu nie
 mala sztuka. Les to wyrosly, wrode y
 psuj, gdyz tam lesnika trzeba dobrego, uko-
 dego, y waznego, nie dr. i. ada” ki. Jabuyni.
 Tys. hist. m. Doleka 188. J. z najzyz ty na les-
 nictwe, ucrony w tyu rawodnie

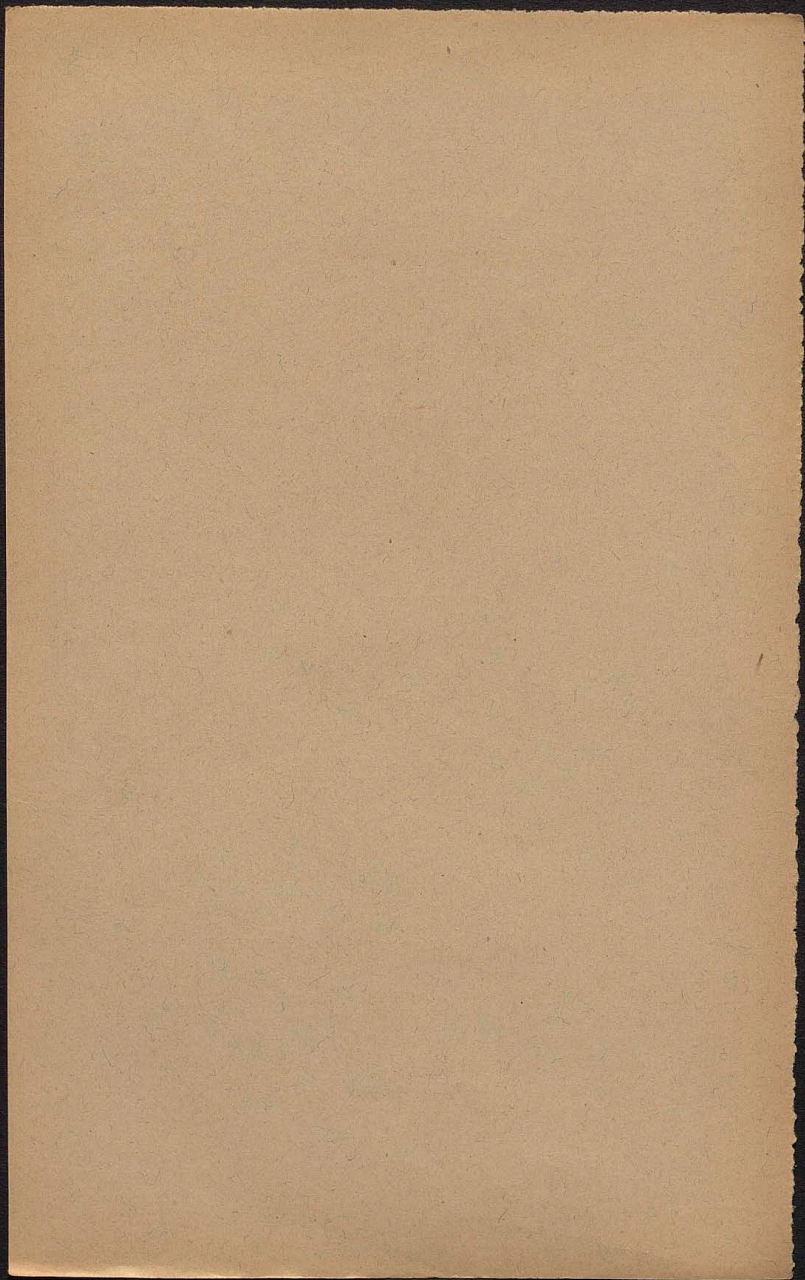
Lesny - ego. u. ^{gali} s. i. y. ek. m. s. i. b. t. lesniczy, le-
 snik, gajowy, borowy „Posed lesny na polowa-
 nie do lasa... w tem teci taki wielzi ek. op. jak
 najwiksza j. i. ta w lesie, a ten lesny ty go
 por. el. ek. bardzok' wis' Zawada pow. Nowosy-
 decki Karol Matyas J. w. 88. 195. 2.

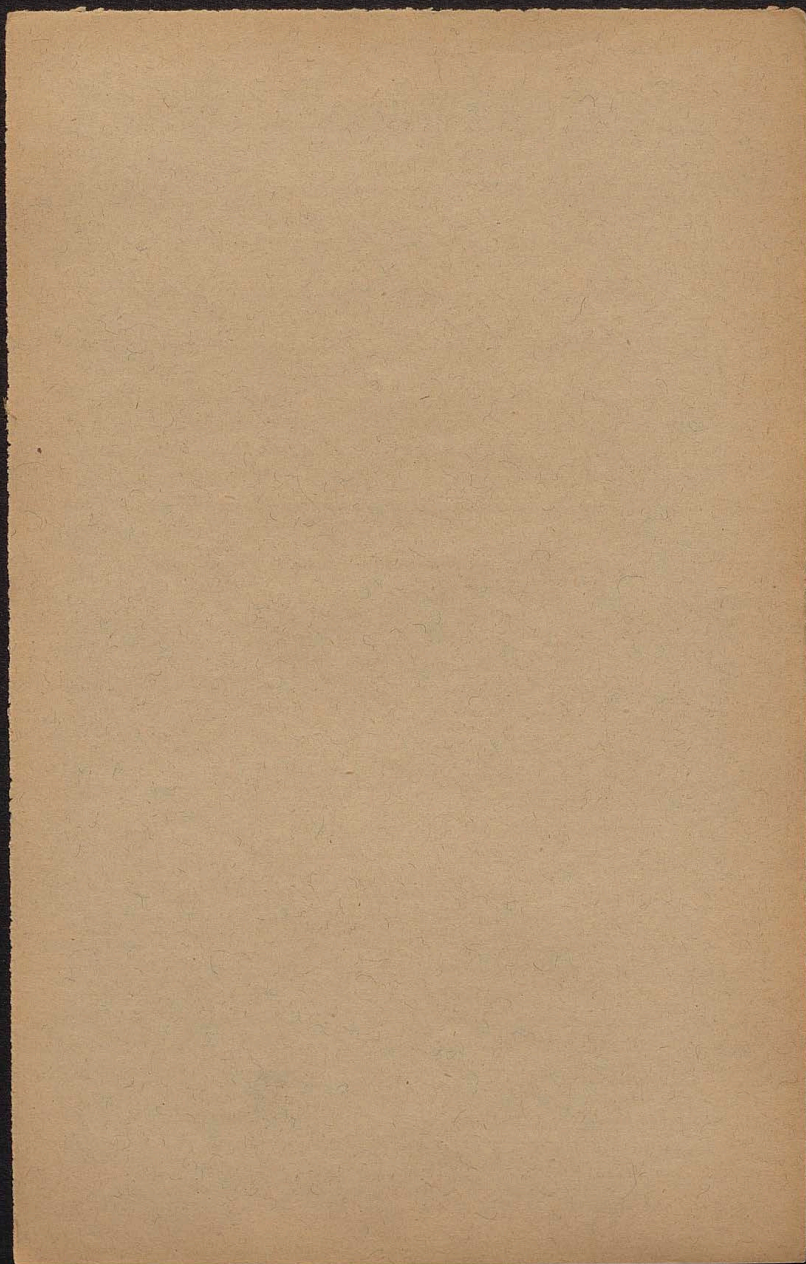
58

107

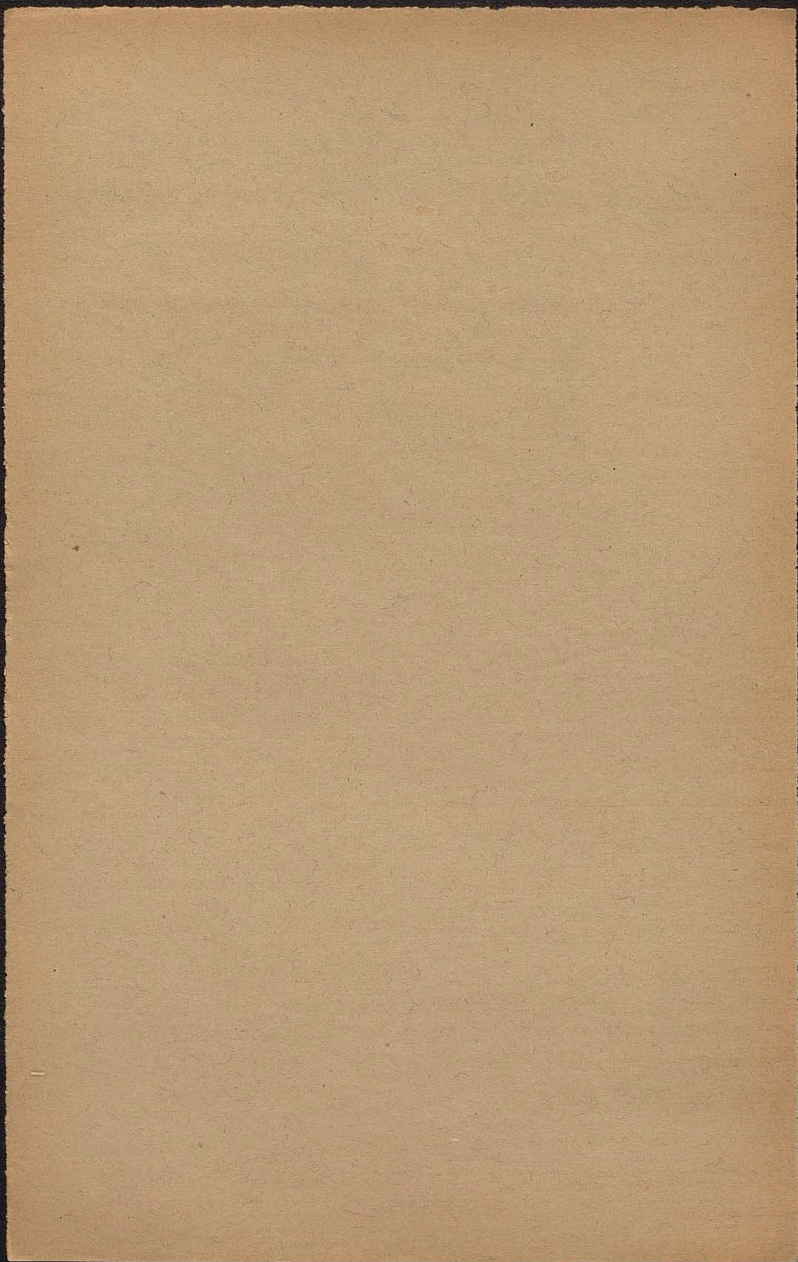
Lesawyński-a -ie up. „Masa tu z prochem
lesawyńskim salsiwke; ~~Ad. Mich. 1. 75.~~ pod
Byp kaput.“ Ad. Mich. 1. 75. ?

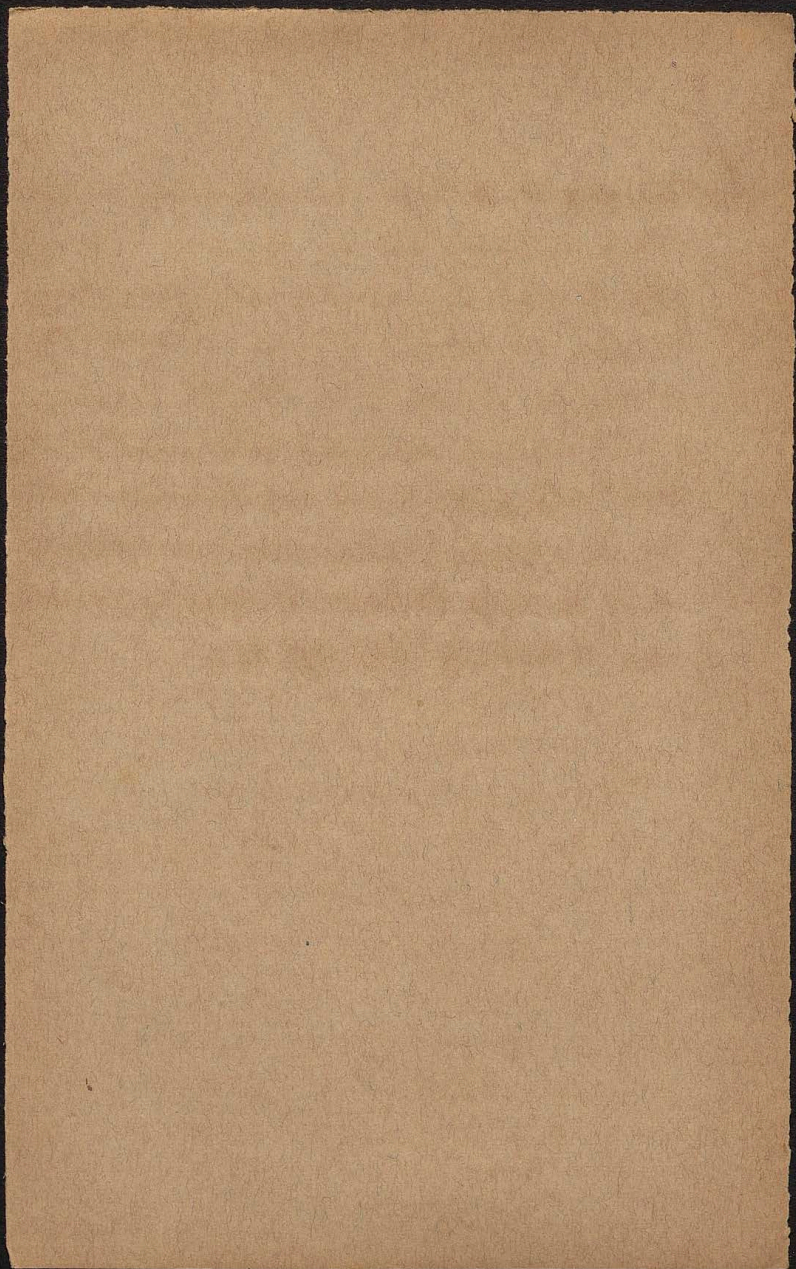
Leszno - a. n. ulica w Warszawie z meton. a-
 verat ka dtugi „ Gdy nie będę w miasto.
 ści wierzy ciela kaspokwić powędruję na
 Leszno, gdzie mnie moiera drogi ojca
 odwiedzić. " Kur. Świąt. 1872. 55. „ Morat
 powiesci... krótkiemu stomy wypowiedziem spie-
 vanie, że samobójca nara postępowy skoni-
 cajt na Lesznie. " Kollie 1877. 226.

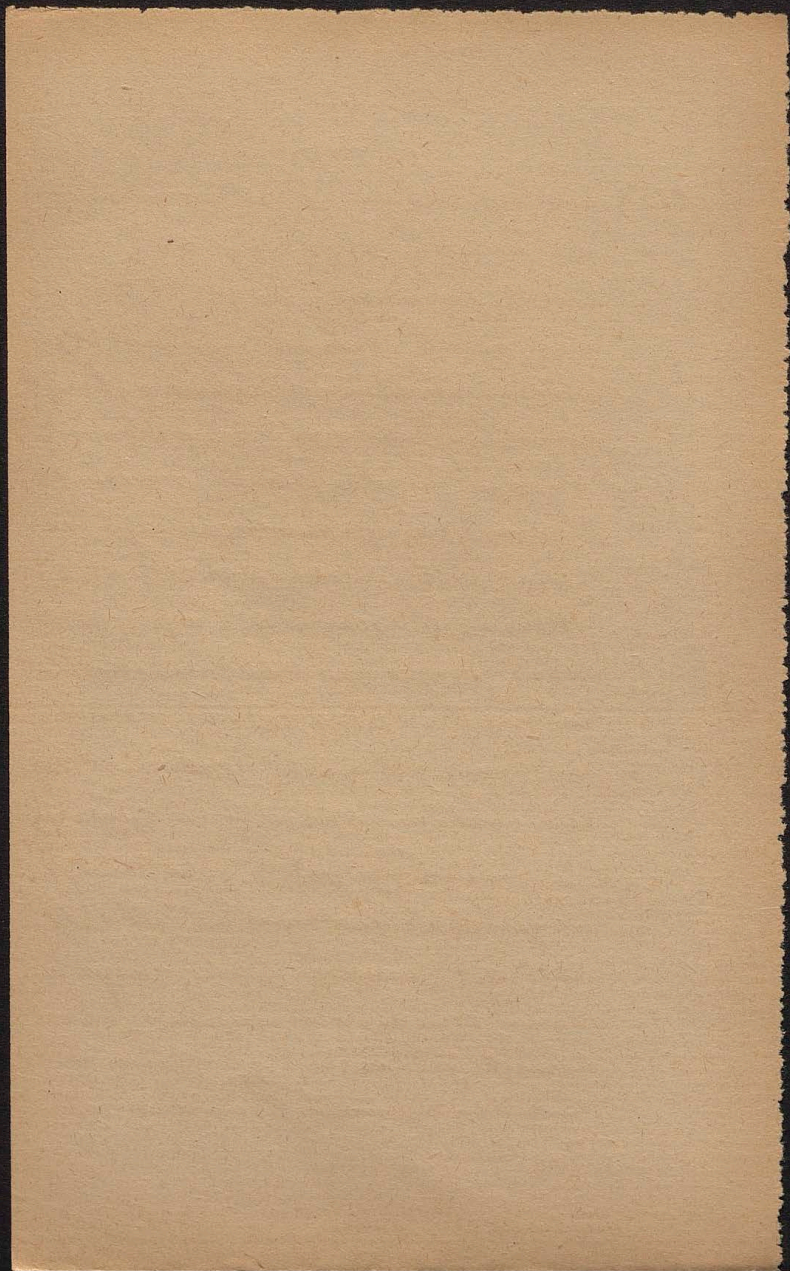
Letargiczny-a-e od letargii, jak w letargii
„Ta niespodzianka selektywna
jej letargiczny spokój i praeestranyta”
M. Dal. Dia. Muuz. 217.

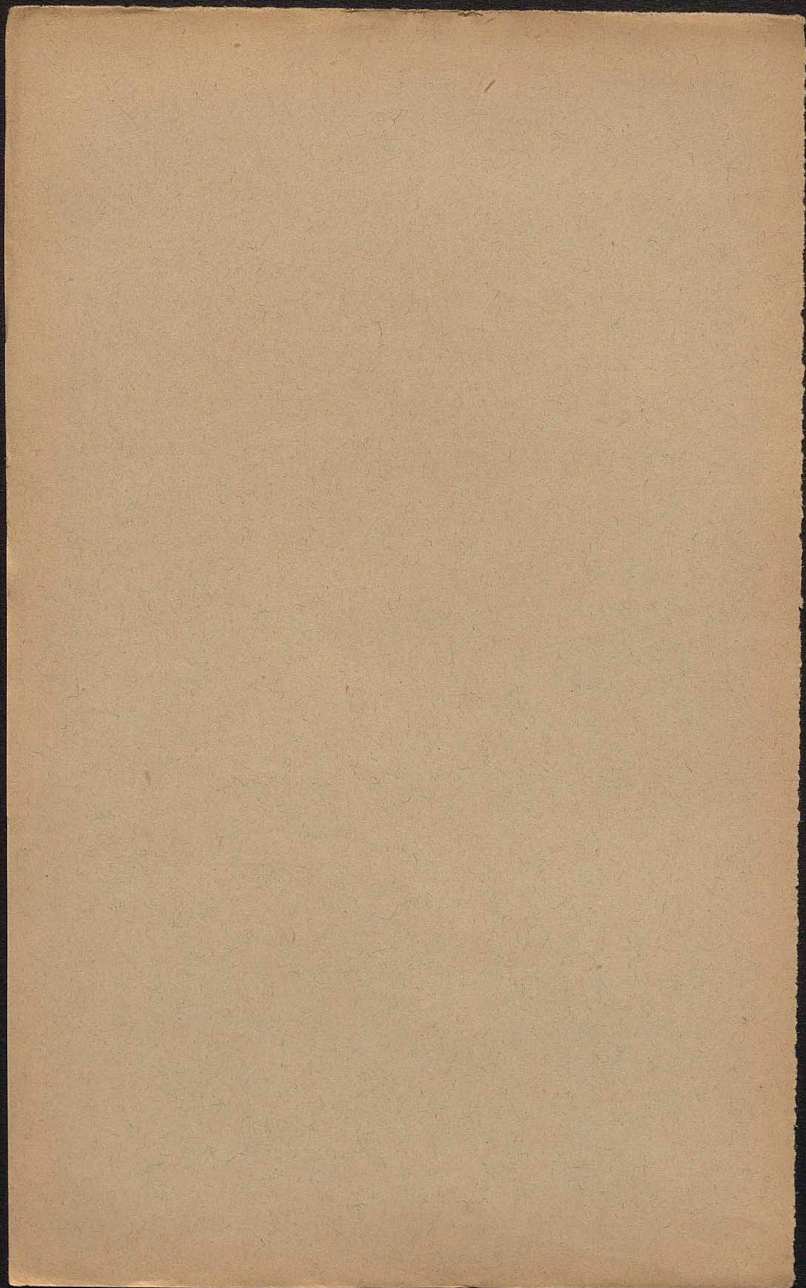
Letkiewicz a. m. kart. cztowiek lekki, lekko-
 Duch, lekkomyślny, ptochy „Ona ci nie da
 głępszo robic, nie powoli ci przegryweć potwory
 dochodnie uce loterji, bo ty jedy' letkiewicz i ska-
 ne dziecko "A. Wiatr. Typ. pow. 1880. 466. " Nudy,
 pedant, a panna chciataby' letkiewicza "A. Wiatr.
 Fot. not. 1. 67. " Młodzieniec berwosy dostaw-
 sxy się w grocie talich jak on sam letkiewi-
 czow, w cigze kilkumastu mierzycy premar-
 nowat fortuna " Echo 1877. 63. 3.

Letnik-a m. cy-ków m. wywar uwarzy: wieśka-
 niec miarta odbywajęcy letnię witegiat-
 turs t.j. zamieszakujęcy powr letnie mie-
 sięce na wsi, Kolonisi na Sakhę kę pie-
 budyę mieszkania dla letników. Konyst
 to dobry: Sakh kępa, obok przy miote
 bliskowi miarta, poricida wrackie ka-
 lety miej na uprany witegiowanego na
 letnię witegiaturę "Wuk 1887. 118. 3.
 „Własiciiele drożęcy się z wyuczajęciem
 lokali strapienym letnikom, oricdi
 nec koru; - dżisicij radnily wręgi na-
 wet mięj niż w obru zewatym, eke wa-
 żeni amatorowie jakos' się nie zglawaję
 i nmo'stwo mieszkan' powstanie pra-
 wopodobnie pustkami na cęte lato."
 ib. 120. 4. „Szwęgliwi, letnicy", którzy los
 karmi teraz Szwicem mlekim, mtożem
 kumęstami i mizeryę, powierzbami' re'snie-
 tang i balsamicznem powietrem tasoó,
 Qui Duror 23. 210.

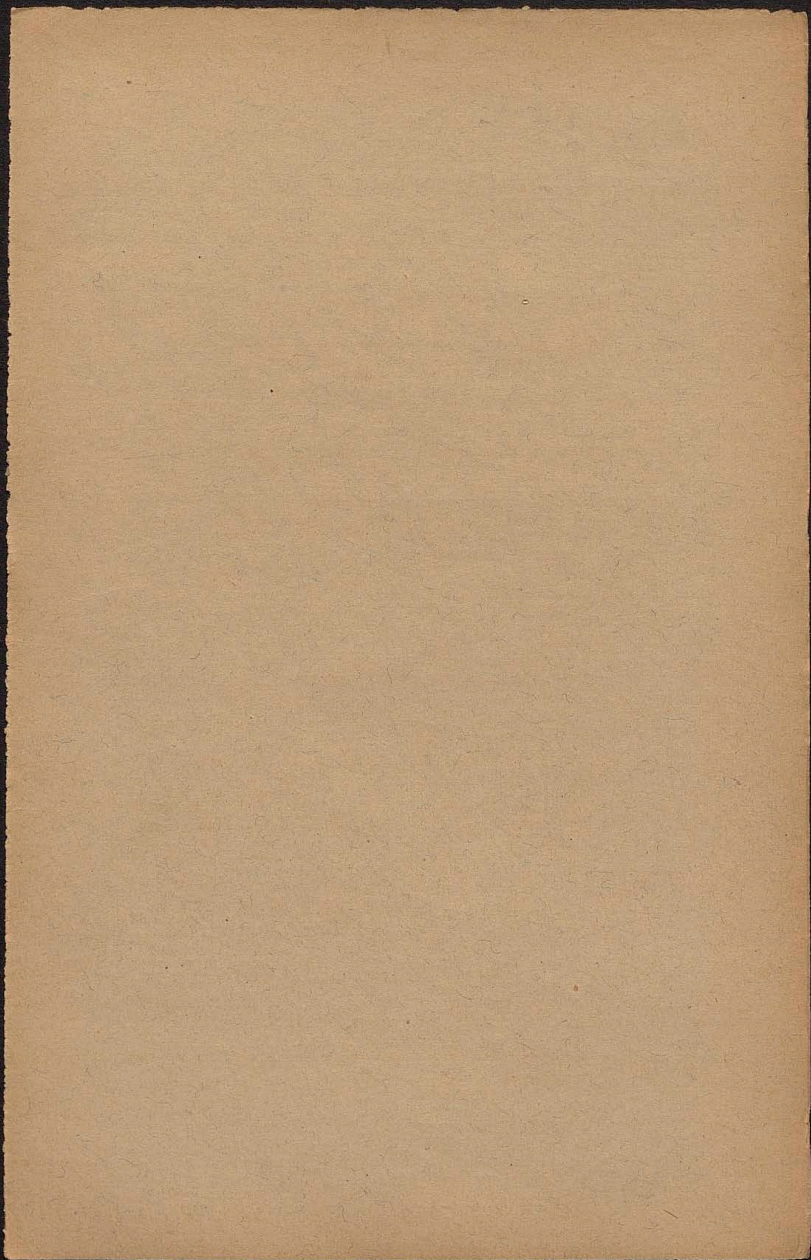
Lew - kwa m. lwy - oio. um. & mrodnio, elegant
 „ Lew mniejski odwrócił głowę i wronki
 jego padł na sierotę ” J. Krawa 72. III „ Zja-
 wiał się nie jeden z przeciwną na port
 przyjemny, szałka, głowę młody Lew, pe-
 wien, że tym razem serce jakis upoluje.”
 J. C. Czern.

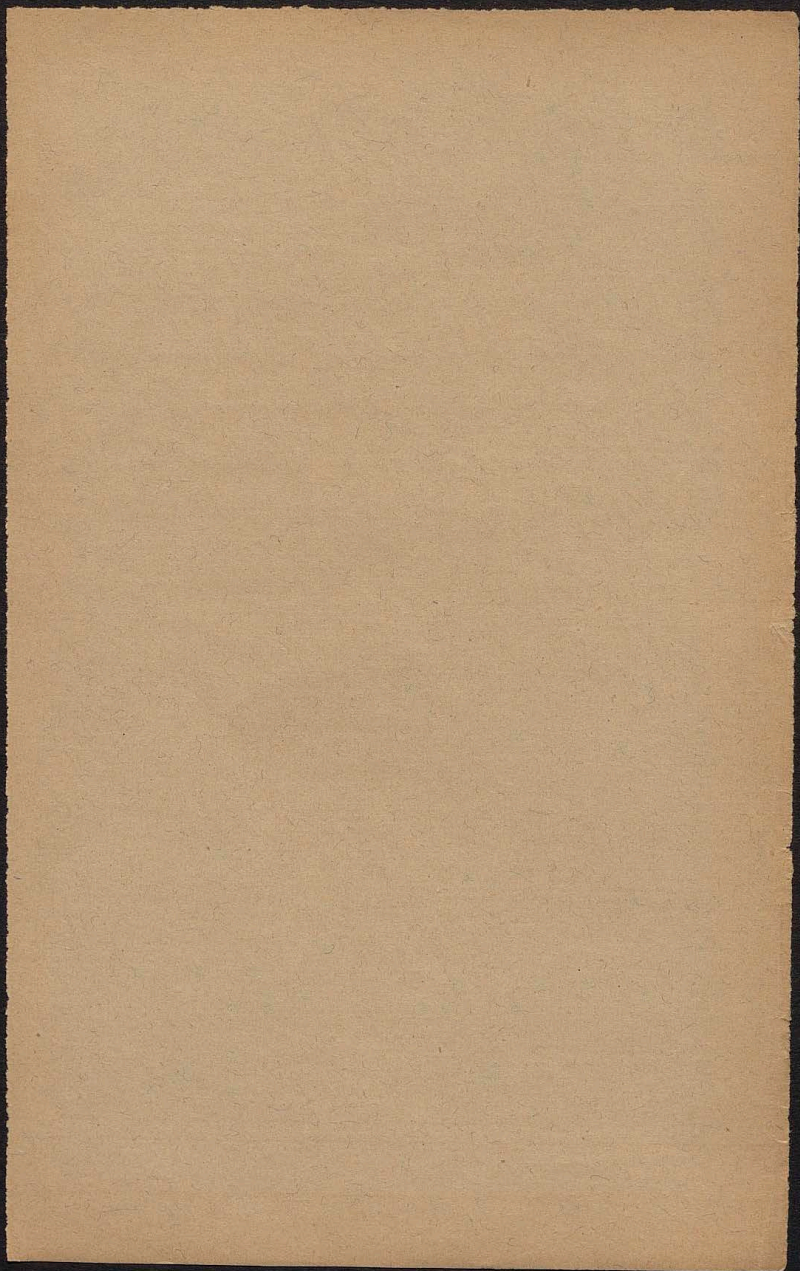
Lewa - y. i. lewy-lew. rus. z franc. w grze karto-
towej: wtych, bitka, wiażka, ~~te~~ karty
które jednorazowo zabiera się partnerowi.

„Przy kartach toczyły się sprawy o na-
dane, odrzucone zabite, o honory i lewy.”

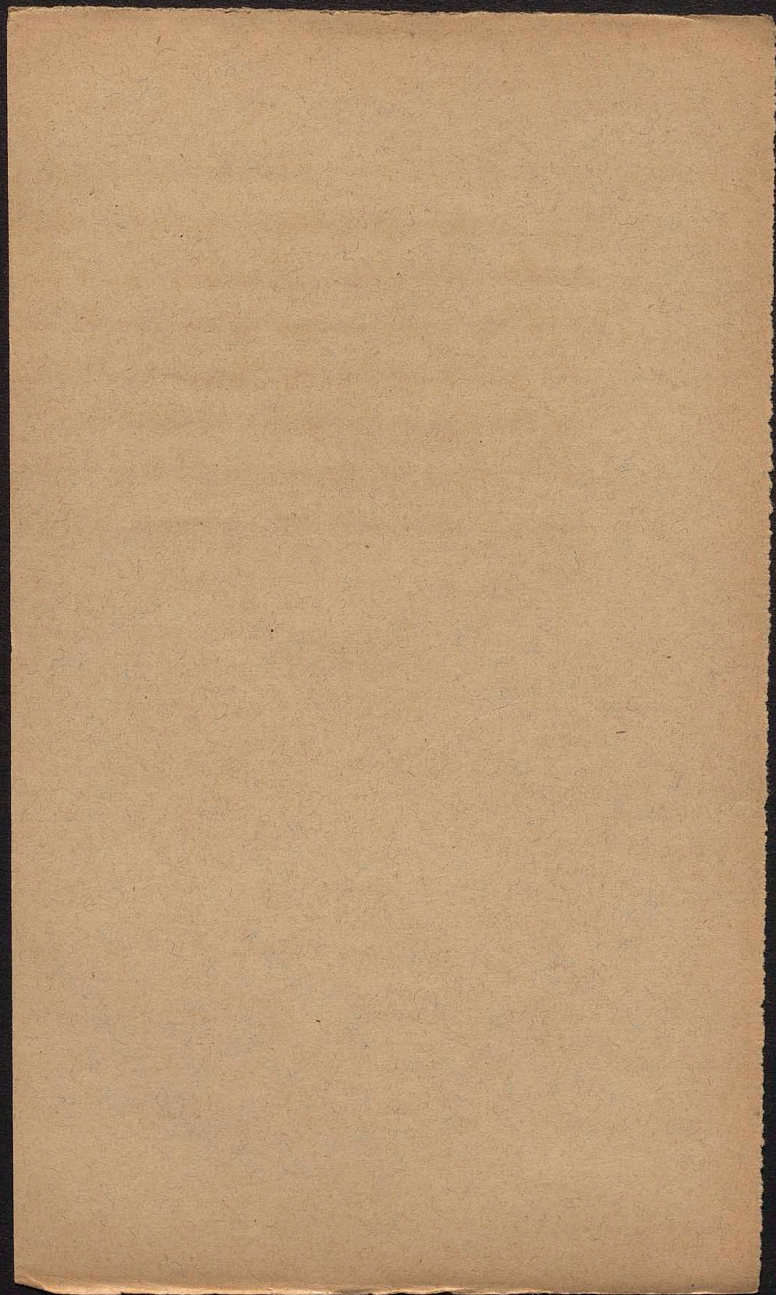
„J. Krasn. 16. 112 „Kapitan strzelał z rżniwą
krowią niedarowane bęki, bit wtarne le-
wy” J. Czesn. 59.

Lewek-wka. m. z posp. „lewka korum krobii”
 na twarxy “t. j. s’ic’zgnaj’ niezdy pal-
 cani jedrej rylki ws, brodz i oba po-
 li’calki z’ — i Lewko-a. m. inis rydown-
 sie, Lewi „Kyp Lewko dietri u hrota
 Karimierna arzdz na kypie wielichij”
 K. Szajm. Faw. i Zag. 1. 36.

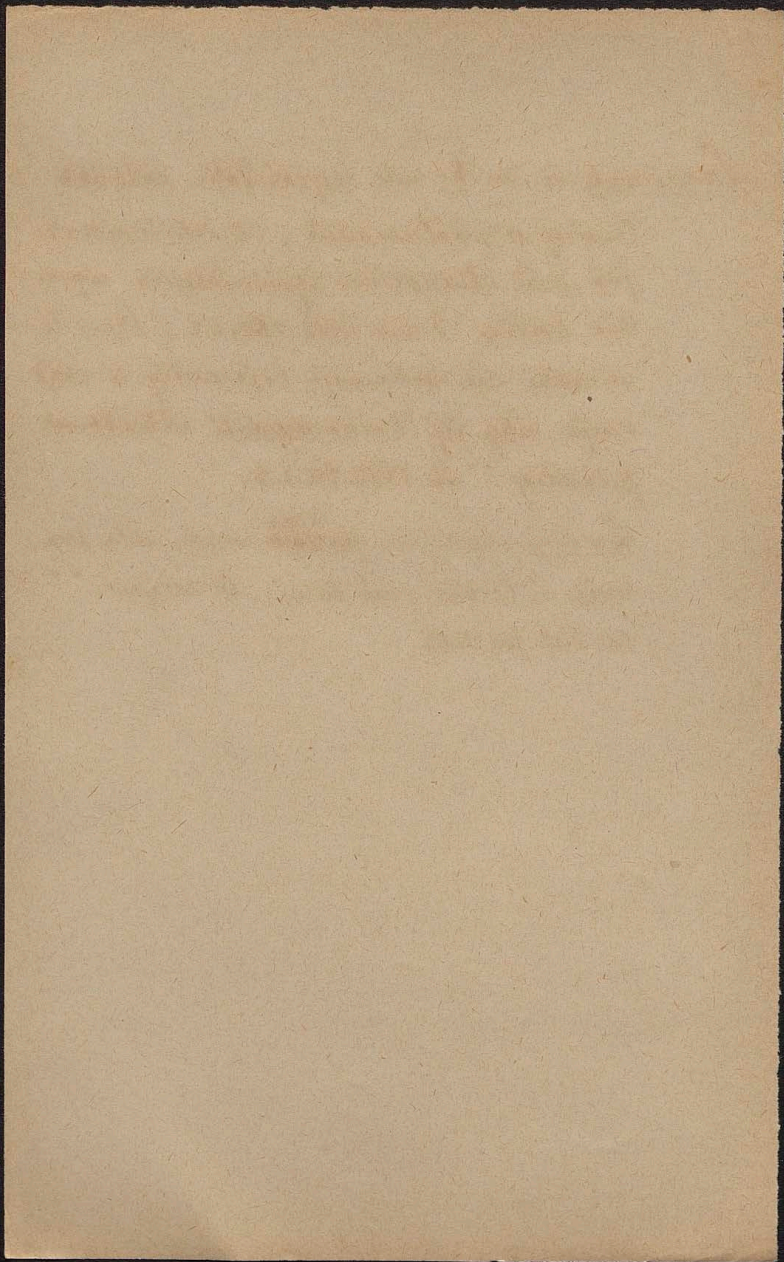
Lewica - y. ž. ž w kwiędym parlamencie, sejmie
i t. p. partja stanowicza opowija, stron-
niczo liberalnych i puzkopnych „W izbie
deputowanych karosi się na wielką bi-
twę parlamentarną. Praywódcą lewi-
cy, dr... zapowiedział już interpelację
co do obecnych, opinii publicznej niepu-
kajacych stosunków politycznych” Wiek
1885. 110. ž.

Lewickate-a. m. ki mu. wyraz. Golic. cztunek

lewicy w parlamencie „ Chcieli lewickate
już przed otwarciem zgrupowania wypro-
taci bawdy. ” F. nar. 1882. 268. 1. 4. „ Skoro le-
wickate nie dochowują tajemnicy, to skąd
wzięła, aby jej dochowywali stronkowie
prawicy? ” ib. 1883. 38. 1. 3.

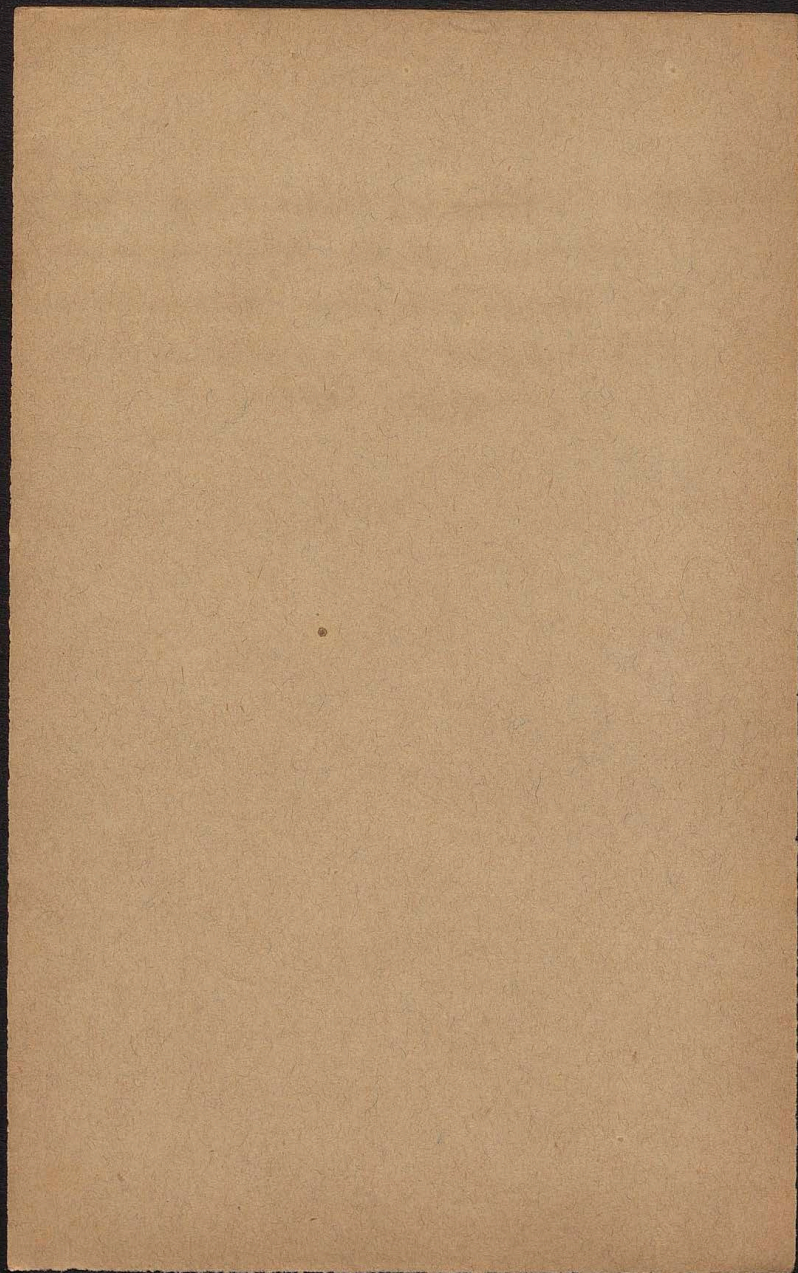
Lewiec-wa. m. ^{tuwa} ~~parokom~~ naka, „ Na pra-
wie i lewiec, nie skłujc, to wzięcie. ”
w. Pol ps. 1. 62.

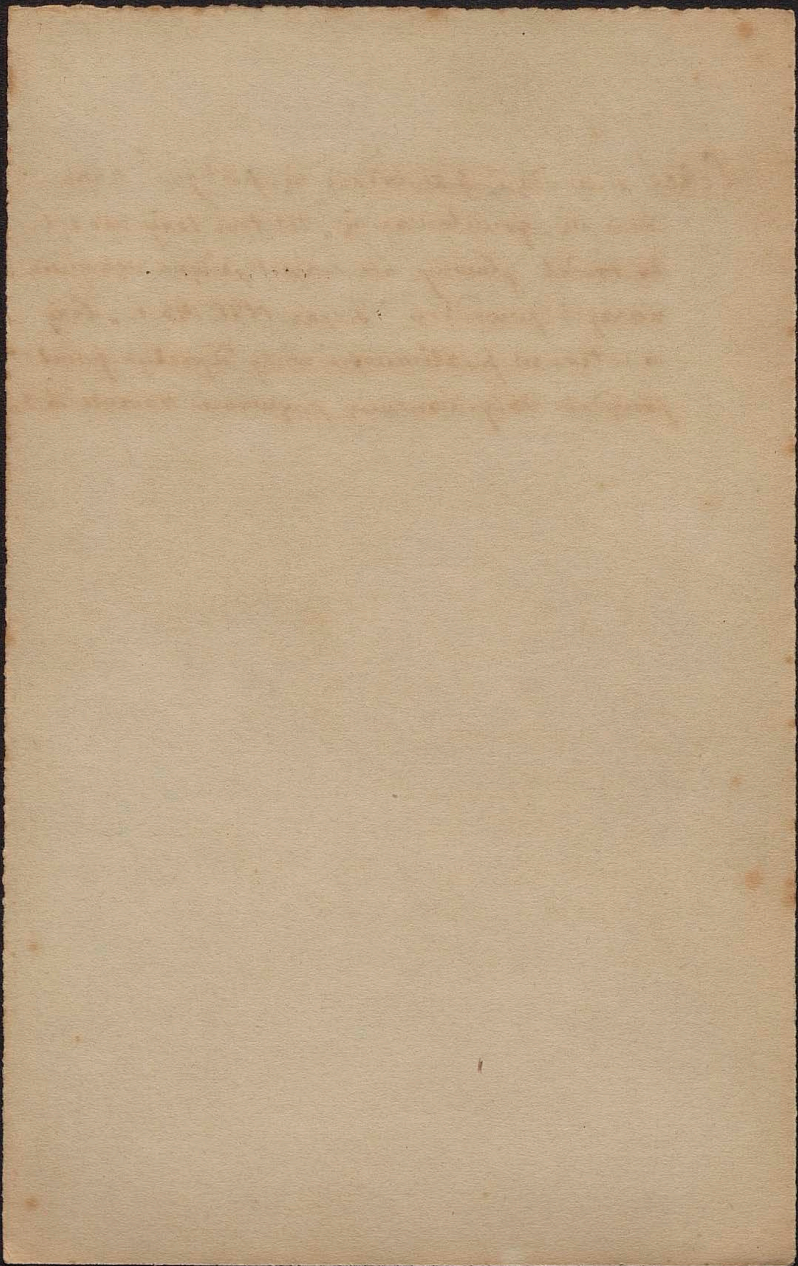
65
117

Leżak-u. m. ~~Dziwno~~ - z drzewo w lesie leżące.

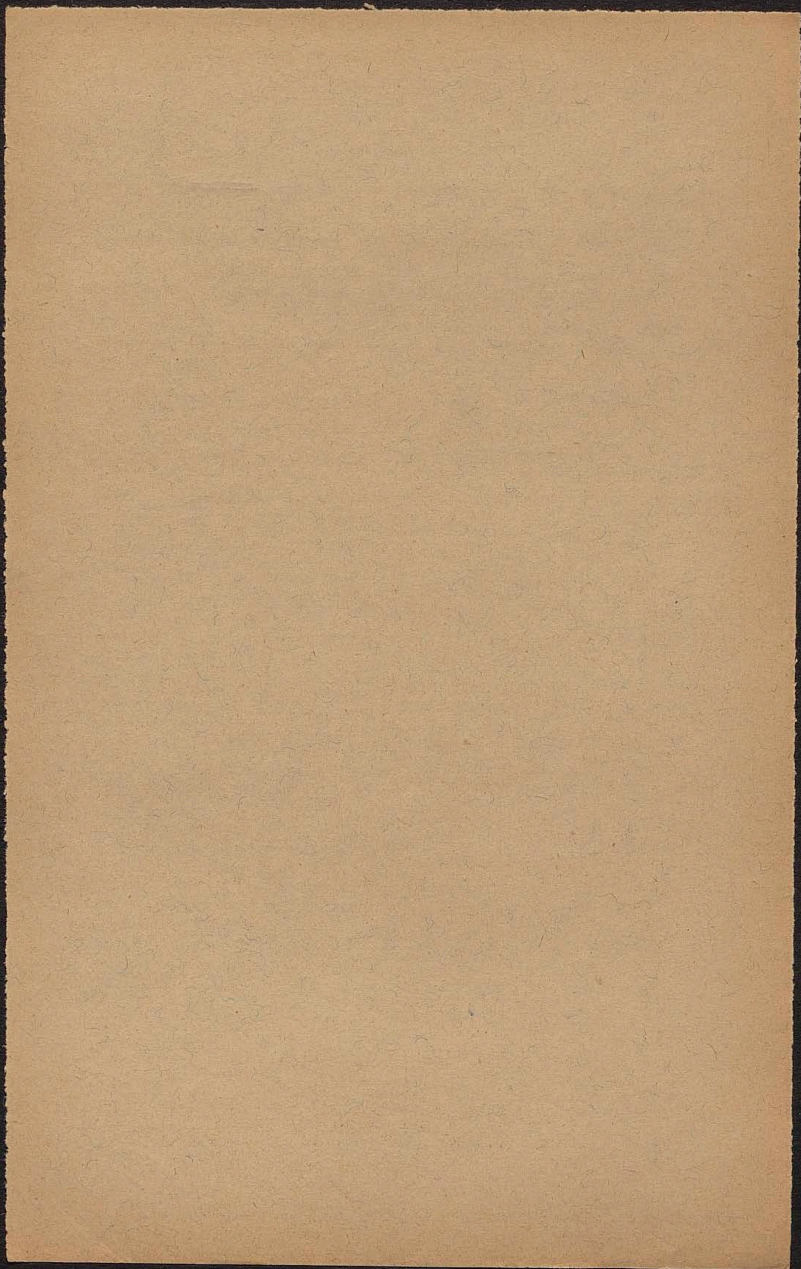
„Nikt z gwałtu nie miał prawa, chłopi musieli na opat braci leżaki” J. Kras. Dziwno 1883. 10 z piwo wystate, zachowacie jakeś czas w piwo w pod nocy.

Lexec n. n. ndkn. ži xawierai us, postegai, xara-
drai us, gruntowai us „w tem Lexy nie byl.
to środek główny, ale nawet jedyna wskazówka
narych powodzeń” G. zar. 1885. 143. 1. „Lexy
w interesie publicznosci, wiecy Dyrekcya powit-
porządki doty. Ustawy propozycji zawyła” t. 3.

Łęka-u. m. ki-ów. um. obawa, ~~prze~~strach, bo-
jaźń „ Nie mógł sobie wytlómaczyć
tego strasznego łąki który go coraz wię-
cej ogarniał „ M. Bat. Wiek 1878. 283 „ Łe-
dwom się myrwata... ale mnie zawsze
łąka biera ogromny. „ J. nar. 1885. 39. 1.

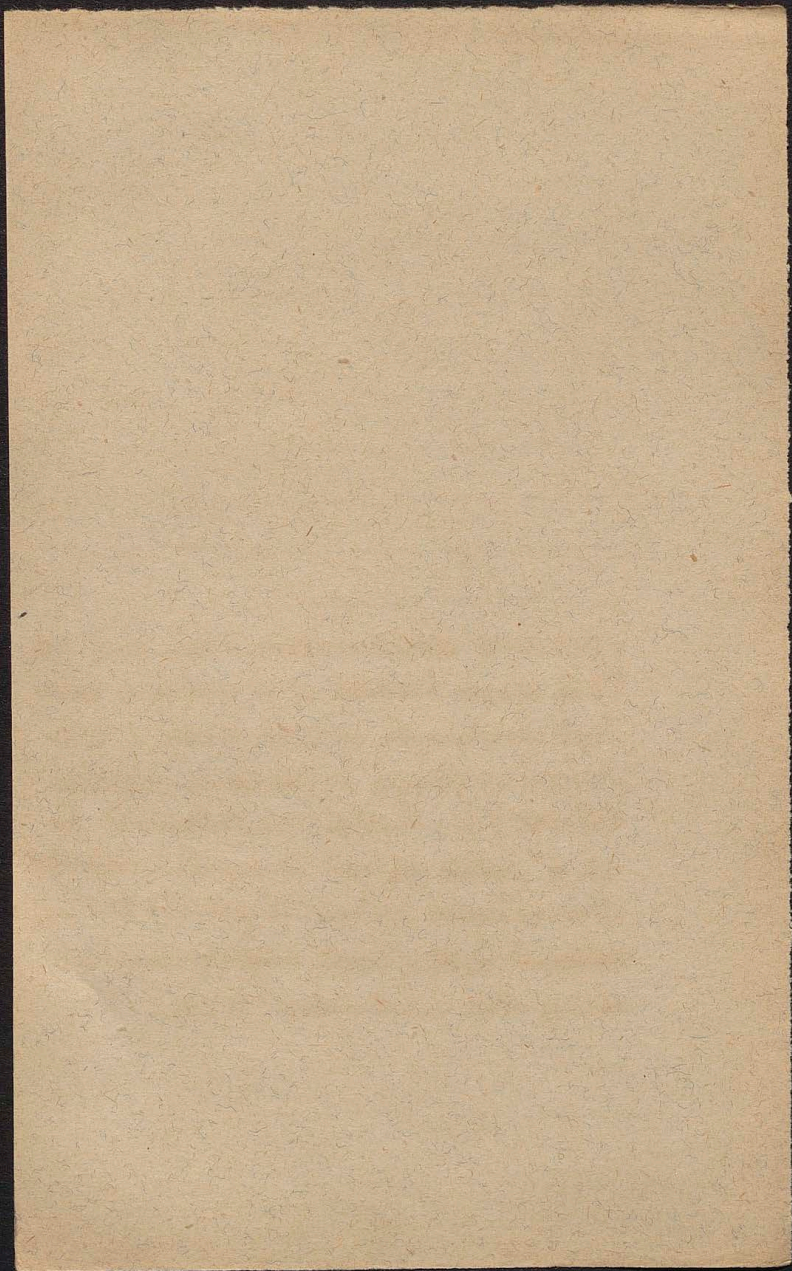

Li prawy. wyłączenie, tylko, jedynie, nie więcej.

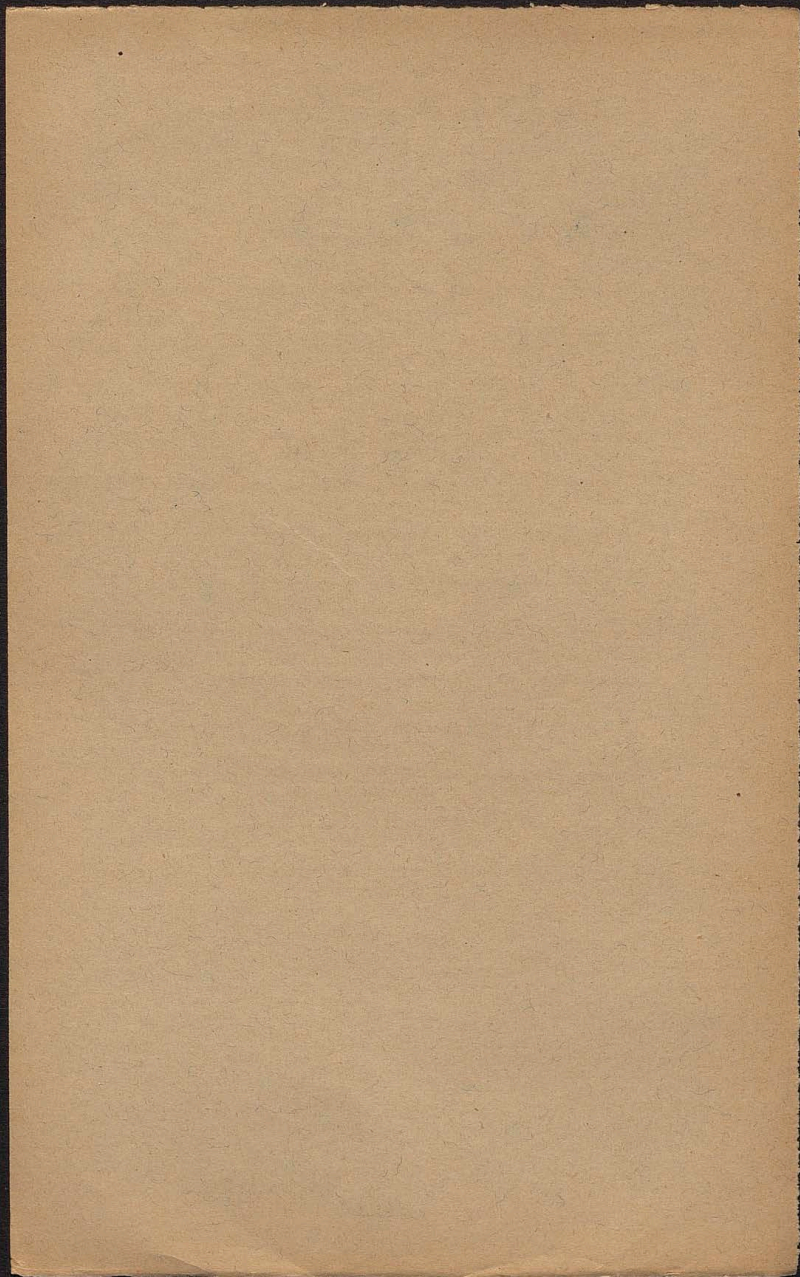
"Wypuszczenie go po 17 miernizowaniu wię-
szeniu odbytem niewinnie - li tylko
w skutek omyłki kontrolora" G. nar.

1882. 21 wy 22 luty. „Teatrzyki ostatniego
rejestrze, opierające swój egzystencyjny li tylko
na podawaniu rozstrakonionej publiczności
jakiegoś wysmarowanego febrifragu w awy-
turinowejmu gatunku" Echo 1877. 39. 1. Sely.

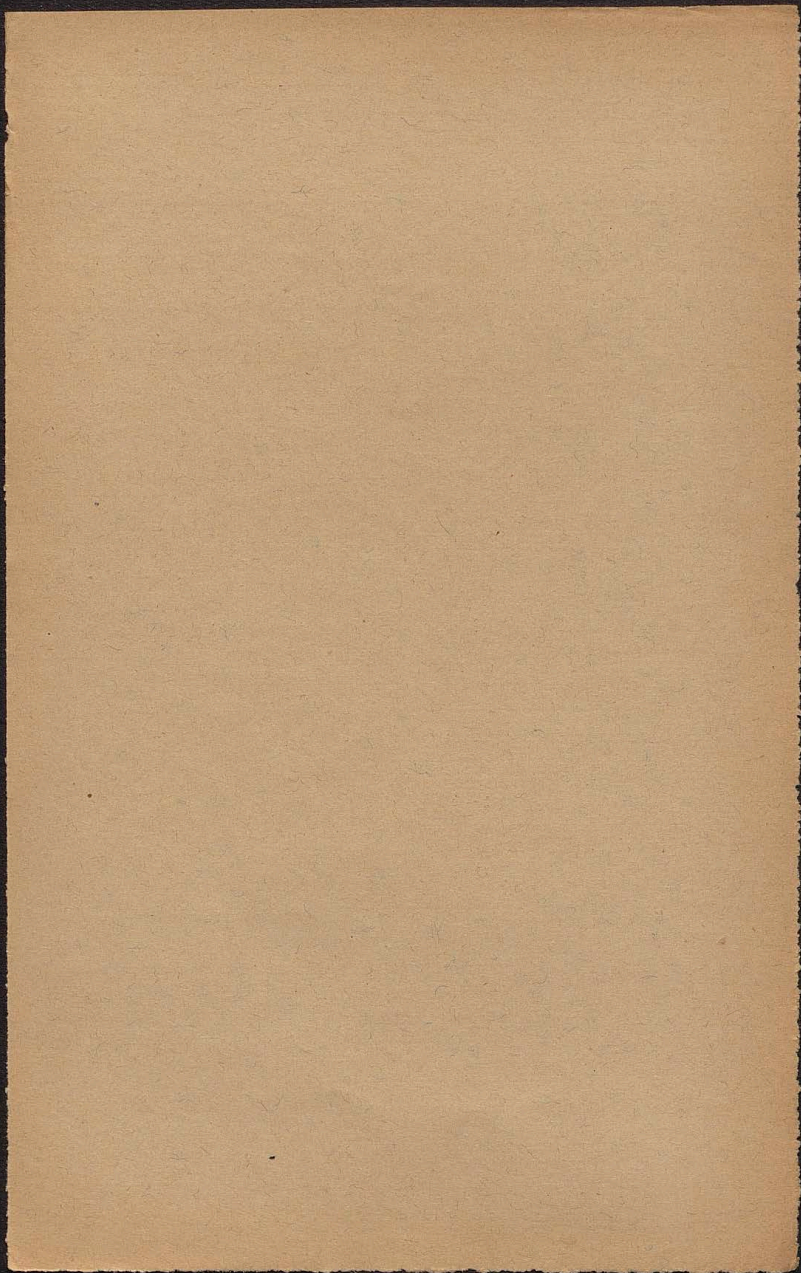
„Ogłoszone zostało rozporządzenie, ażeby wła-
dzyca, czego kształt nie w wyświeckich kształ-
dach naukowych, skądąta prosy li tylko
na ręce miejscowej kurwaczki wukolnej”
Kiel 1888. 7. 3. „Prosi o skonstruowanie, że
na obchodzie pojawił się repertium prywatnie
li w wstawnem imieniu” Dz. pol. 1888. 15. 3. „Li
detrem decentralizacja mogłaby poprawić
obecny stan wukolnictwa” ib. 28. 1.

Libacja - ji. k. je-cyj. un. & tac. u Rzymian, ofia-
 ra plynna na cześć bogów, nasadniająca się
 na roslanin co kolwisk wina na oltarz. (1.)
 & ~~post~~ - i. w. Libacyjka - i. r. - jki - jeł. un.
 przyp. piątyka. „Dla czego libacje po ogrod-
 kach poracigają się piwno po piwnicy?”
 Echo 1877. 163-5, karczga kucharkę do
 najbliższego rynku, gdzie uarte piye liba-
 cyjka ostarowa & konykowego J. uav. 1880.
 285. 3 (1.) & przyp. roslanie czego bapd „Do-
 bit się w świecie do skarbunka, po drodze
 kithu wielichnia potroziwszy i piwo liba-
 cyi otrzymano na konturze” J. Kraw.
 wiek 1878. 63.

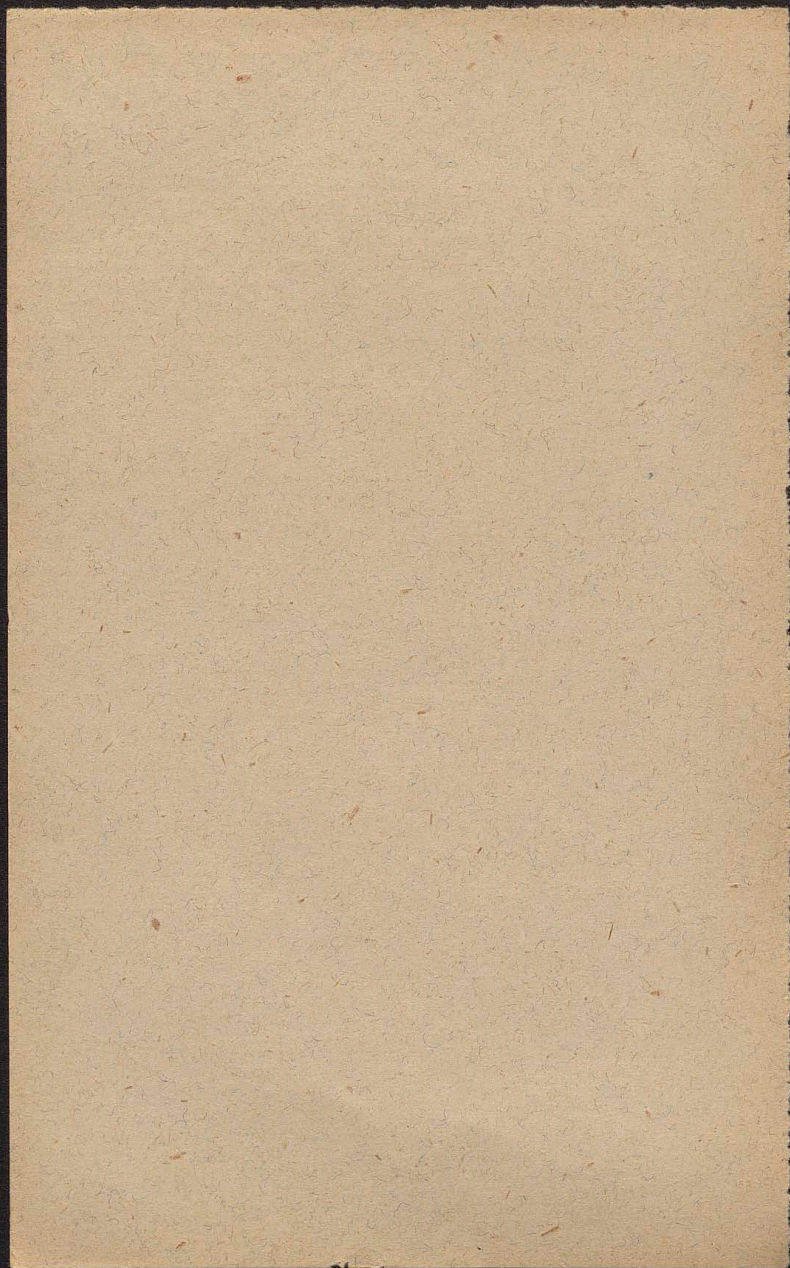
Liberalny-a-e sprzyjający urokowi, wolno-
myślny „Skutkiem podroży na granicę,
nabył kasad wiele liberalnych” D. Prus
To i owo 21.

68

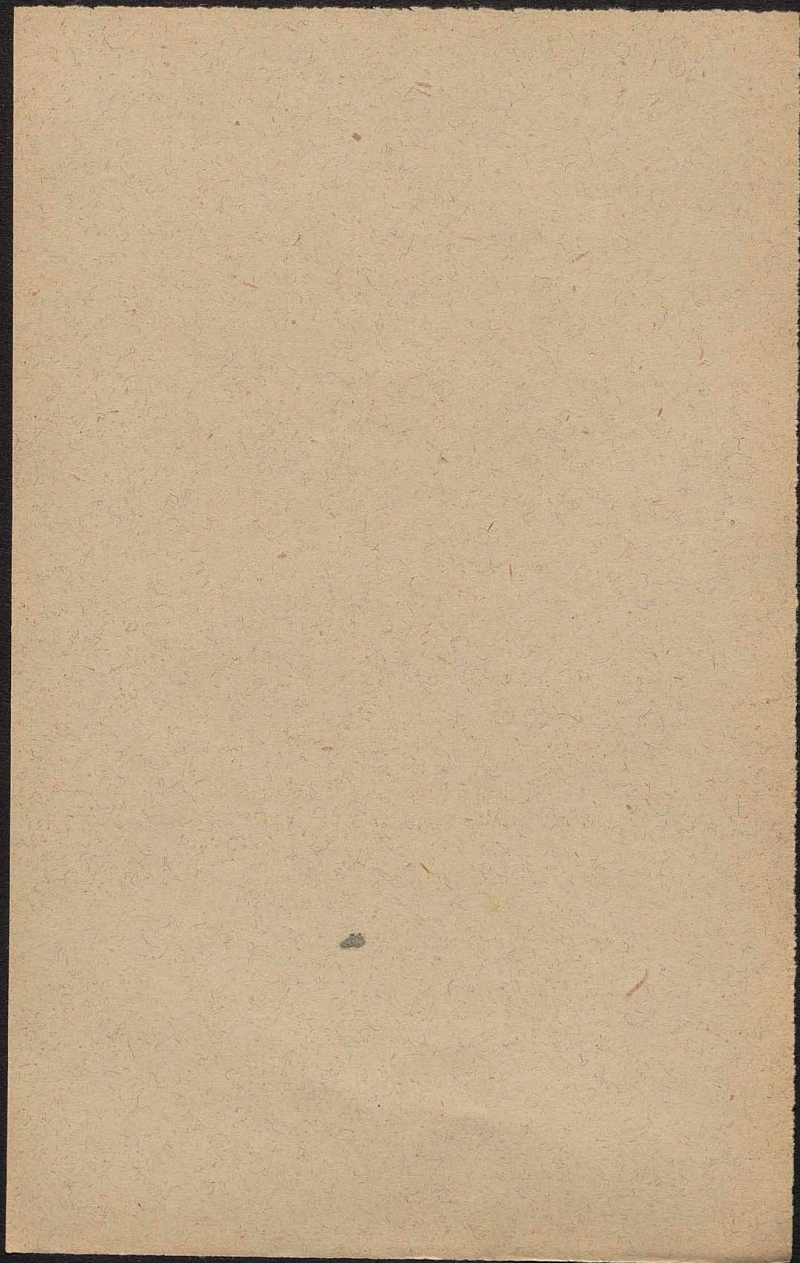
123

Liberat-a. m. ty-wo. um. estowiek nasco
liberalnych, pragniel swobod uwa-
dowych, Nie jestem ani liberatem, ani
republikaninem" 77. kwart. Na em. wa-
wul. 91.

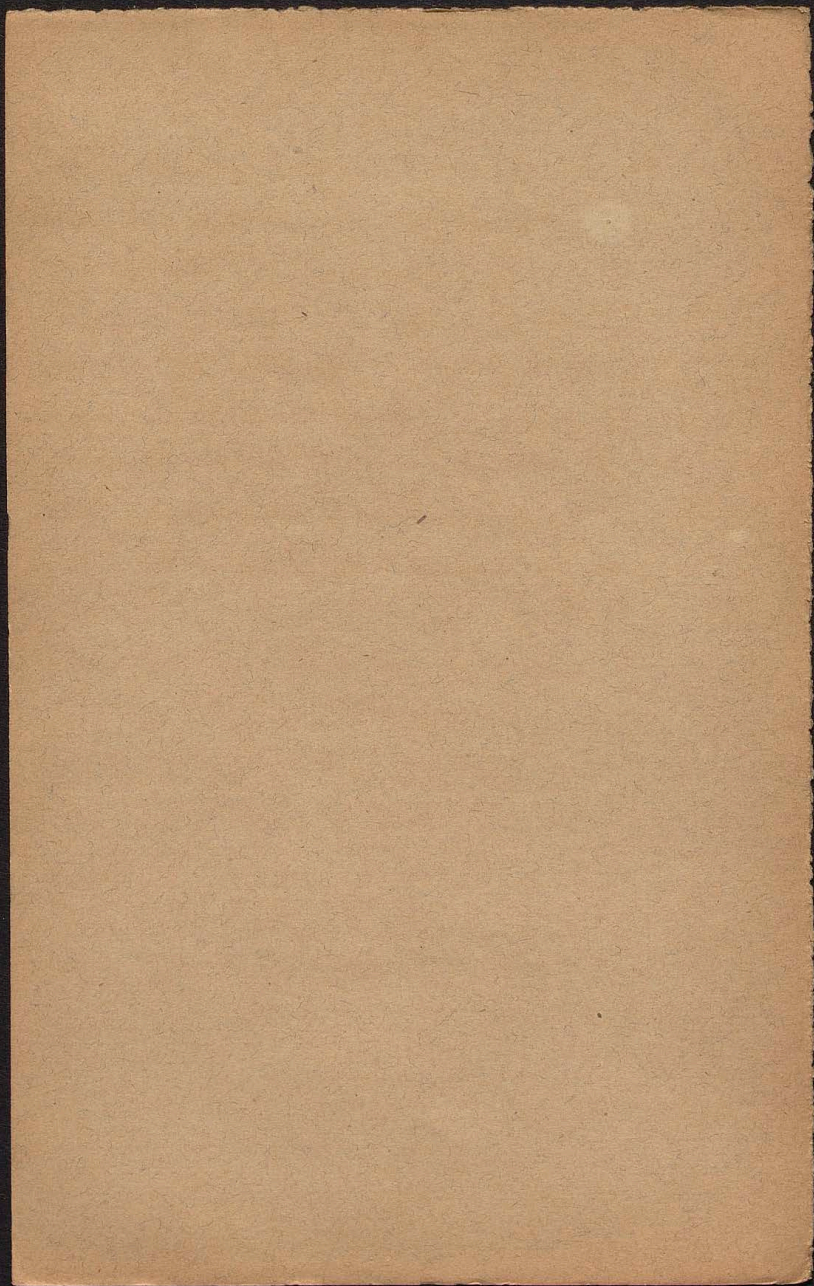

69
124

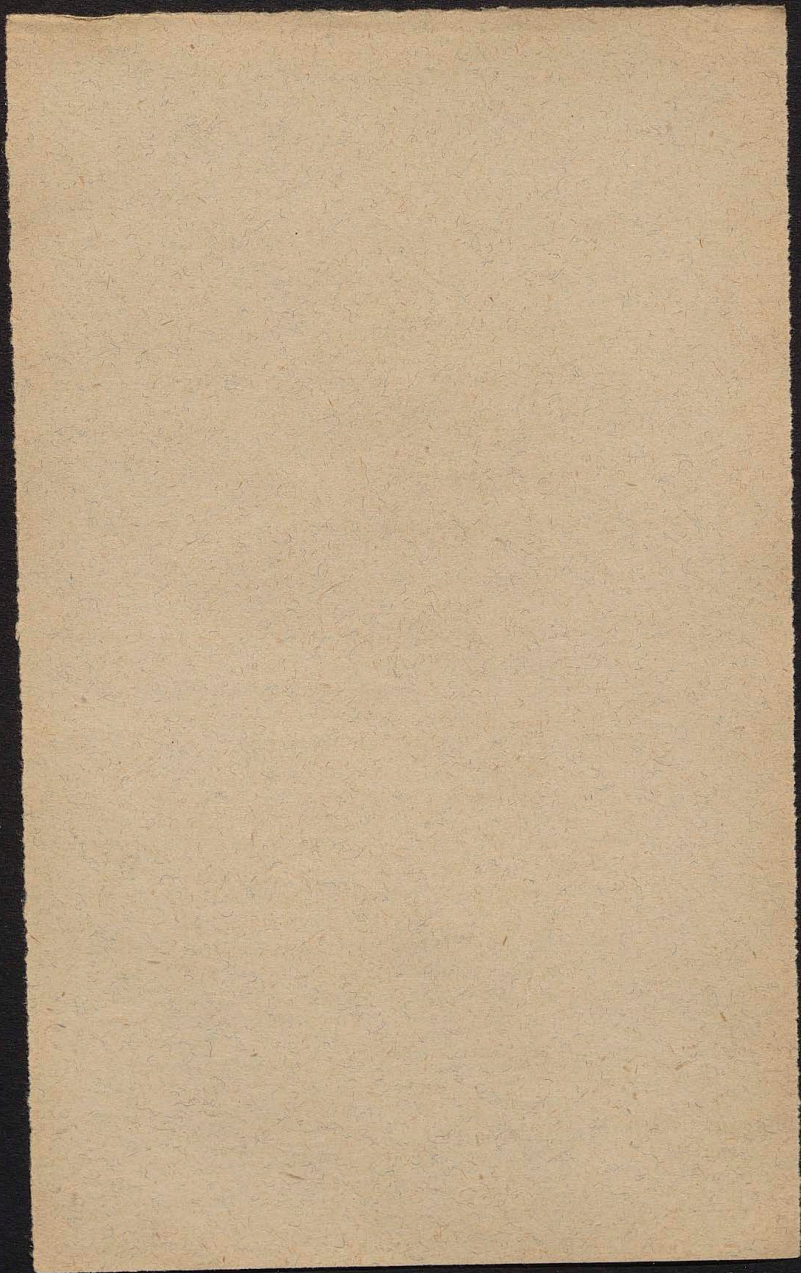
Liberyjny-a-e od liberyi „Ubranie cywilne
wprawdzie, liberyjne, lecz krój kadwa-
dka mundur wojskowego.” A. Włwa. Fot.
1.18. „Wzornica ubrań w długi suwdat
liberyjny ze srebrnymi guzikami” El.
Ocz. Kur. War. 1878. 257.

Libretto - a. n. ta - oś mi. wyprawa włoski (dosto-
wnie: kiczowka) tekst opery lub operet-
ki „Tęci' dobra muze na libretto ope-
retki... nie nadaje się wcale na komedję.”
Wiśk 1887. 191. 3. „Komitet Towarzystwa
Muzycznego wyraża honoru na napisanie
libretta do opery... Tęci' libretta mo-
że być poważną lub komicką, za wyją-
ciem wcale nie podaje operetkowego” ib.
88. 130. 3.

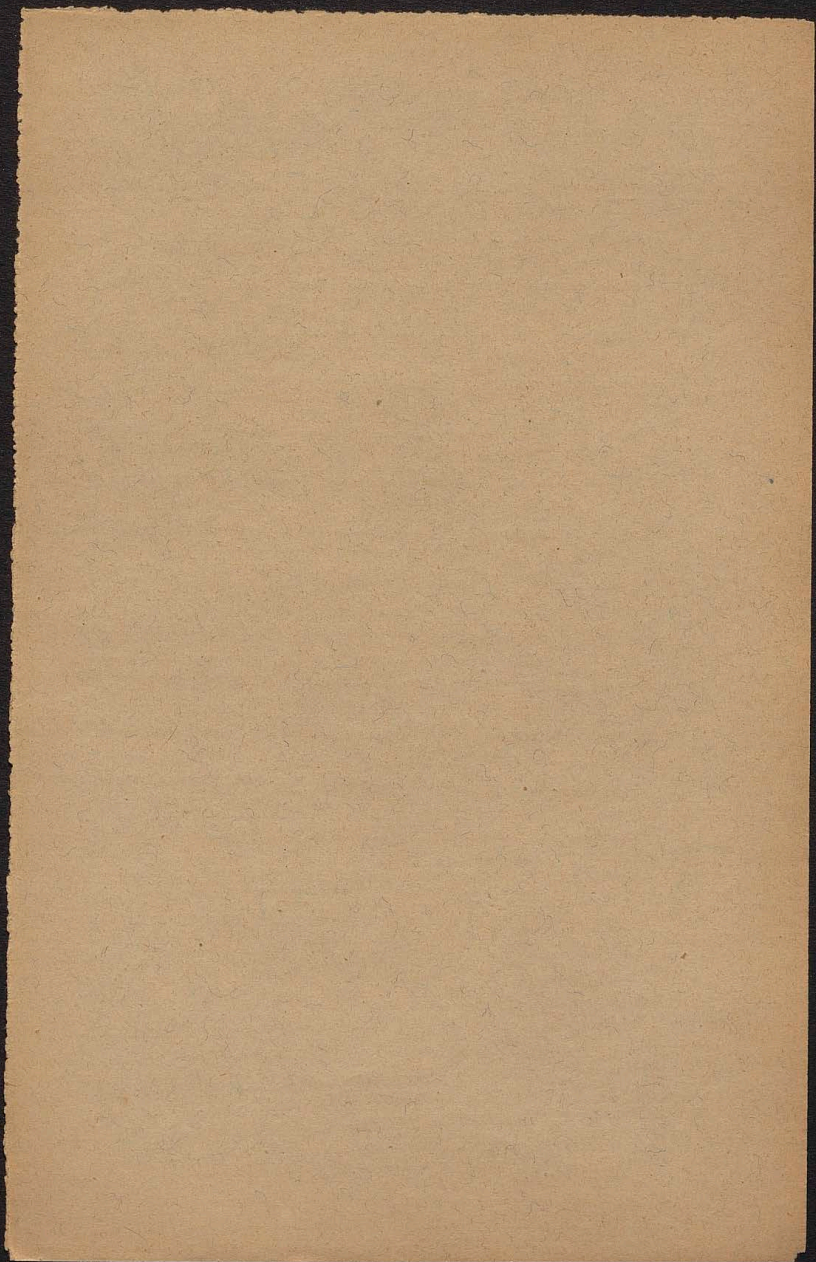

Licho-a. n. § „tam do licha!” wykr. na o-
 zna. domanego zawodu, nieprawyje-
 nnego zdziwienia, to samo, co: masz
 tobie! bodajże ci! ba! bardzo! „Tam
 do licha, nie kenisz się?” J. Kw. Wiek
 1878. 72. Uwaga. Dawniej usiło zna-
 wie dosadniejsze: „tam do licha!” zna-
 czyło tyle, co „do piekna! do diabła!” itp.
 „A tam do licha! ciżej! półwi tego
 tego będzie?” A. kr. Fr. 1. 39 „wrytko
 odpor staly... jak wżarwie: tam do li-
 cha! nie dotae nie uwie.” ib. 43. § cas
 lichego, nieporonnego a prochornego,
 lichota, biedota a dokuczliwe „Wroble...
 pierwsze się w roku bity, ani tasiato pierwsze,
 taka była kawryglwi w tem malerkiem
 lichu” Ad. Mick. 3. 286.

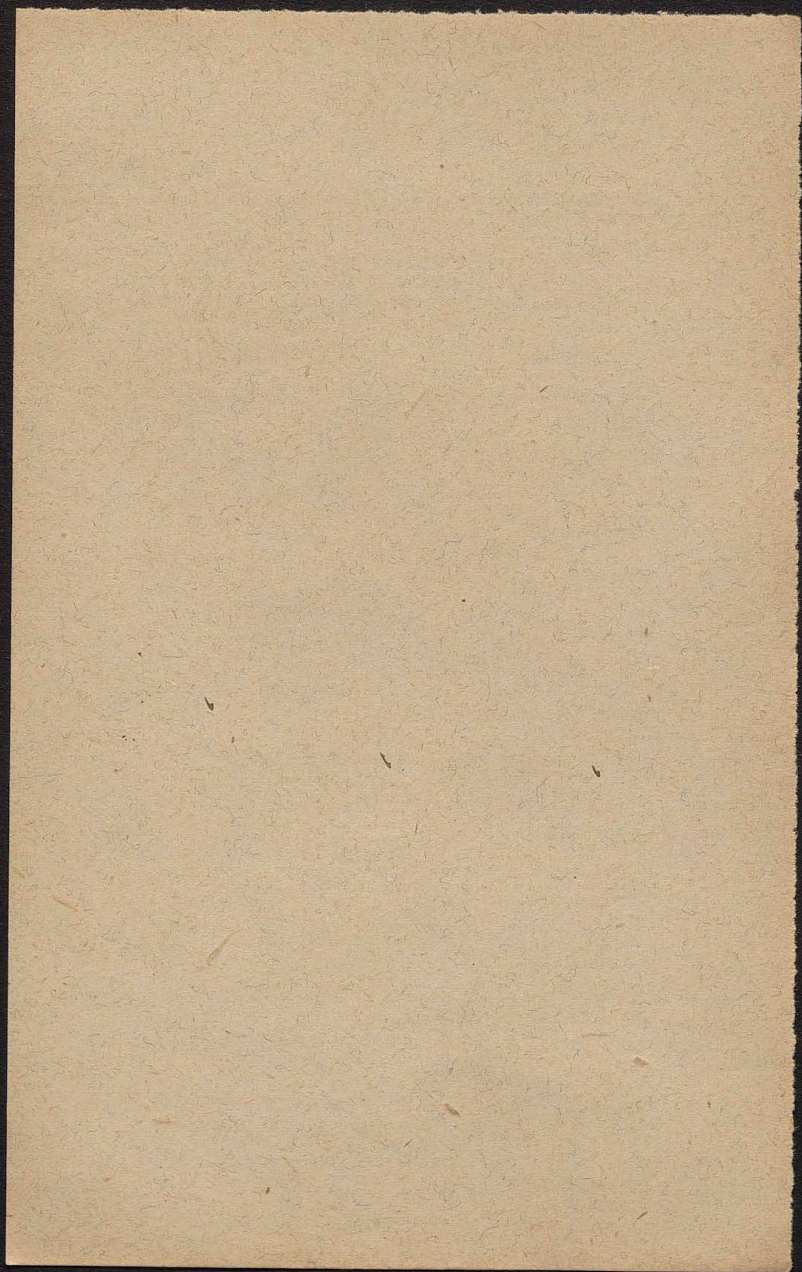
72
127

Lichtgans u. m. sy-ólo. um. niem. Wawr. Ges
wieworna, powrystunek wyprawianuy przez
majstrów czeładki za nastaniem długich wie-
czono "W ardykule wstępnym p.t." Uroony-
stori' swiatła "Kur. War. (z d. 3 karda. u. 217?)
wytepuje powrystunek kumprajowi lichtgansu,
t.j. uczenie(?) wyprawianey przez majstrów
czeładnikom i uczeniem z woliczności roz-
porządza roboty nieworney." Now. (Swiat) 1877
53. 3. "Krotkie dni jesiennie zmuszają robo-
tników i pracowników do należnyj pracy
poray swiatle. Z tego powodu w ubiegłych dniach
obchodzono tu i owdzie lichtgans, czyli wie-
czono a narzej powrystunek należny czeł-
adki od majstrów" Pr. Tyg. 3. 380.

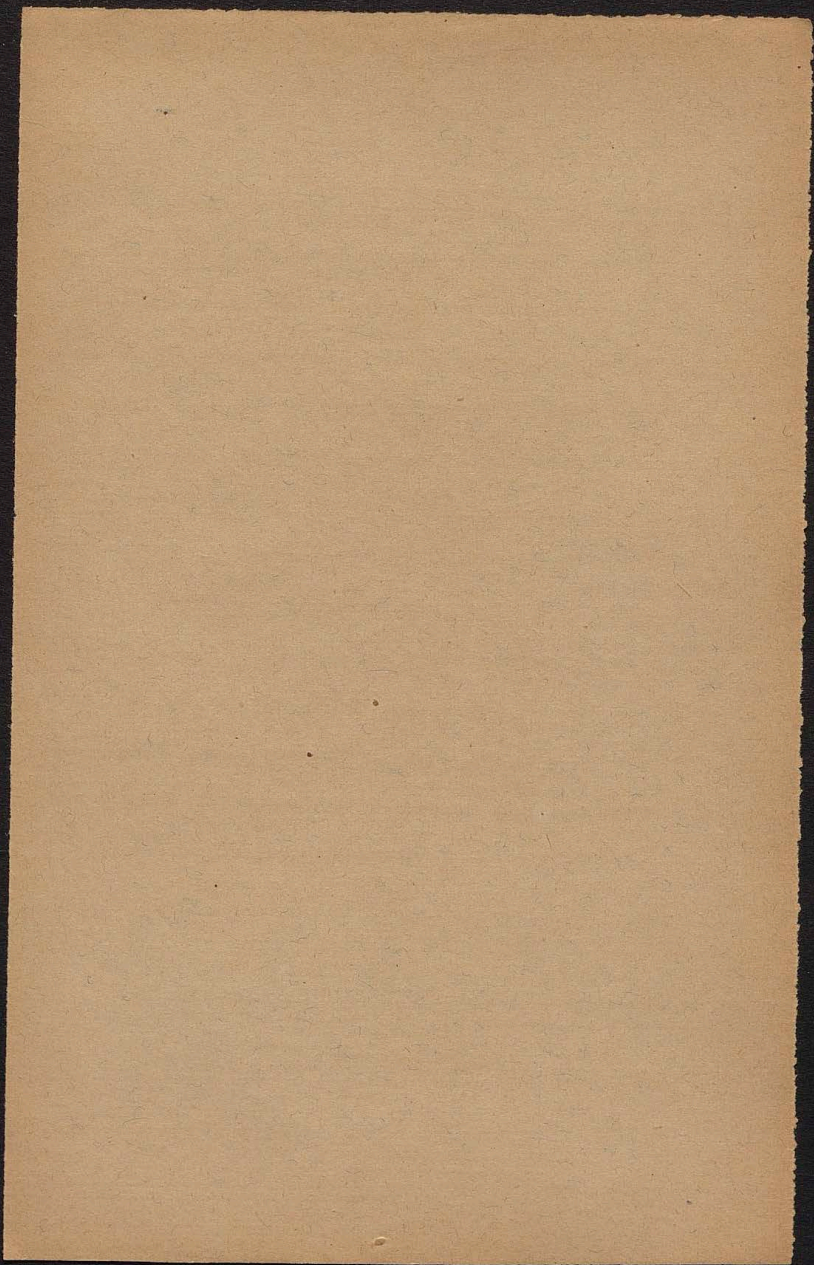

73
128

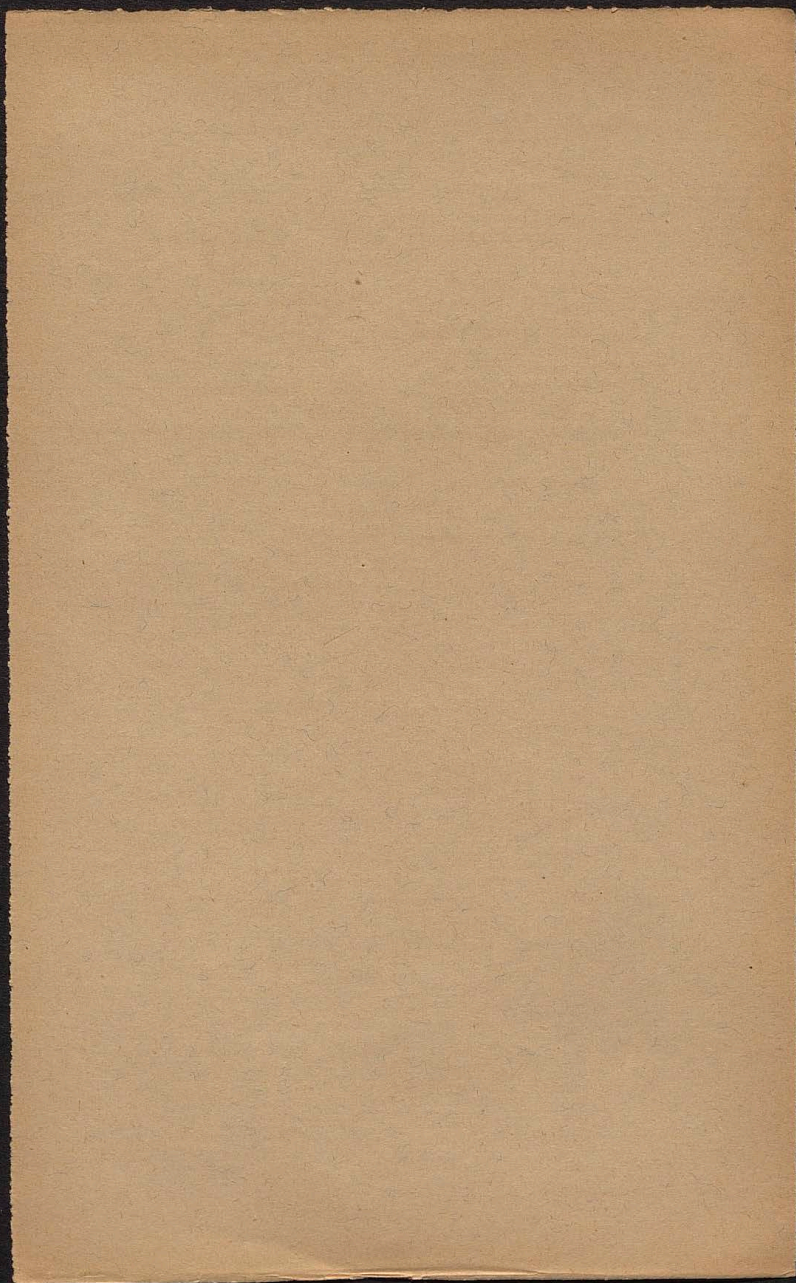
Lichwowa st. x. udln. lichwic, lichwos sig
trudnic, wypony caci na lichwianki pro
cent „Czy handluje, czy lichwuje, czy
xem tam na chleb zarabia, nikt nie
inwie zagaduje.” D. Dot. Prud buras 21.

Licowae st. ch. ndku 3 - z czelem, odpowiadai cze-
lem, odpowiednio wyglada, przystawai
do czego. „Fakosly to nie licowato ke
sobq” L. Karak. 4. 249 „Wyobrazenia nowego
swiata rugowaty wrysklo, co z niemi nie
licowato, w hrcieie podan; i piesni” ib. 5.
106. „Fakly dla ironii na chracie sw. da-
no mu imie Fortunat... nie licowato to
imie z jego potolemieniem” Z. Lachar. Bies. lit.
5. 4. „Tahie gorgie ponywy nie licuja,
z krytycyzmem historycznym” W. Malera.
Tyg. II. 3. 6. 343. „Przybral ton stanowny,
nie licujqy wcale z lekomyjslug swoboda
siostrenia” M. Gawal. Blurw. 22. 395

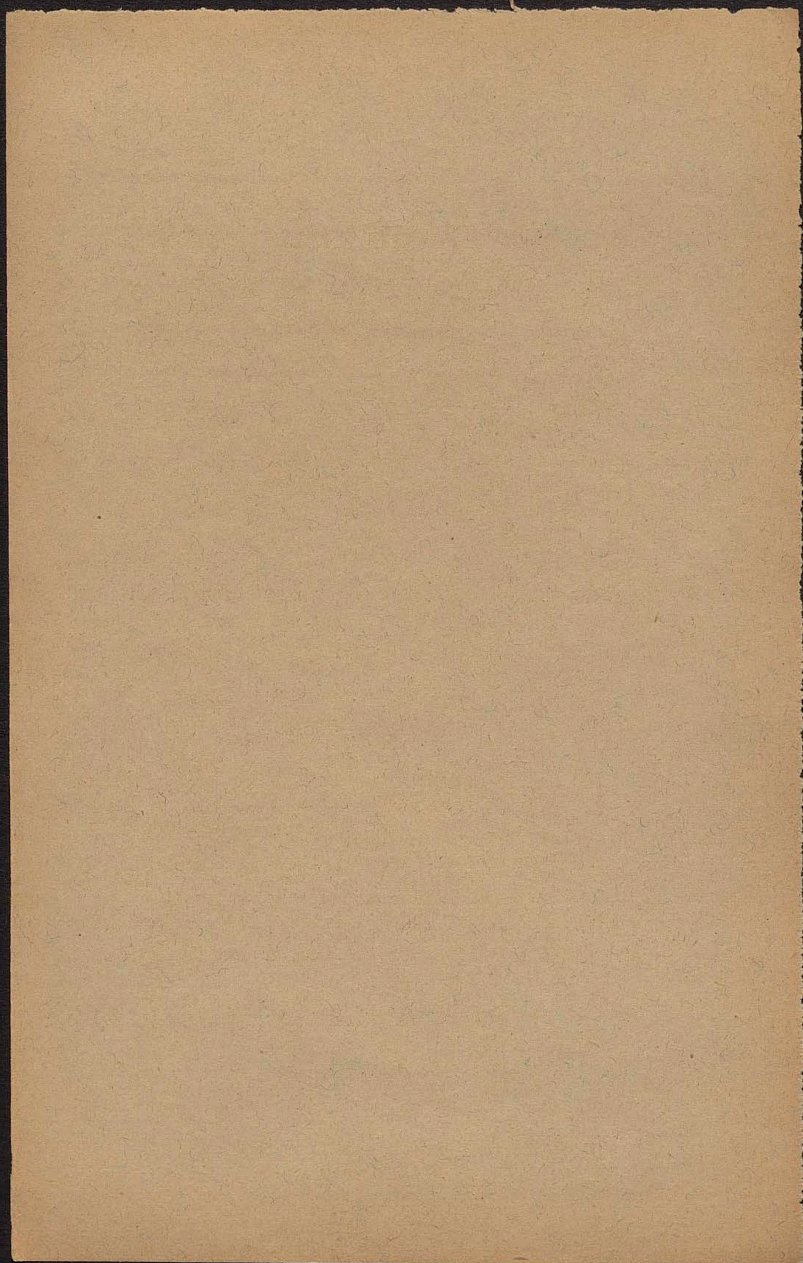

Liczyć się st. raim. contin. — komu, raskowai us,
zdawać sprawę „Ot i ceta instrukcja. 'a
ty licz się Bogu, i rachuj się z sumieniem
gdzie postawisz nogę.” W. Pol. 3. § — z tem,
uwagać na co, uwzględnić co, „Monar-
chja była w przymusowem położeniu
z którem musiała się liczyć, jeśli swoje
bezwyusie nie miała doprowadzić do
przewroto.” Dz. pol. 1885. 142. 1.

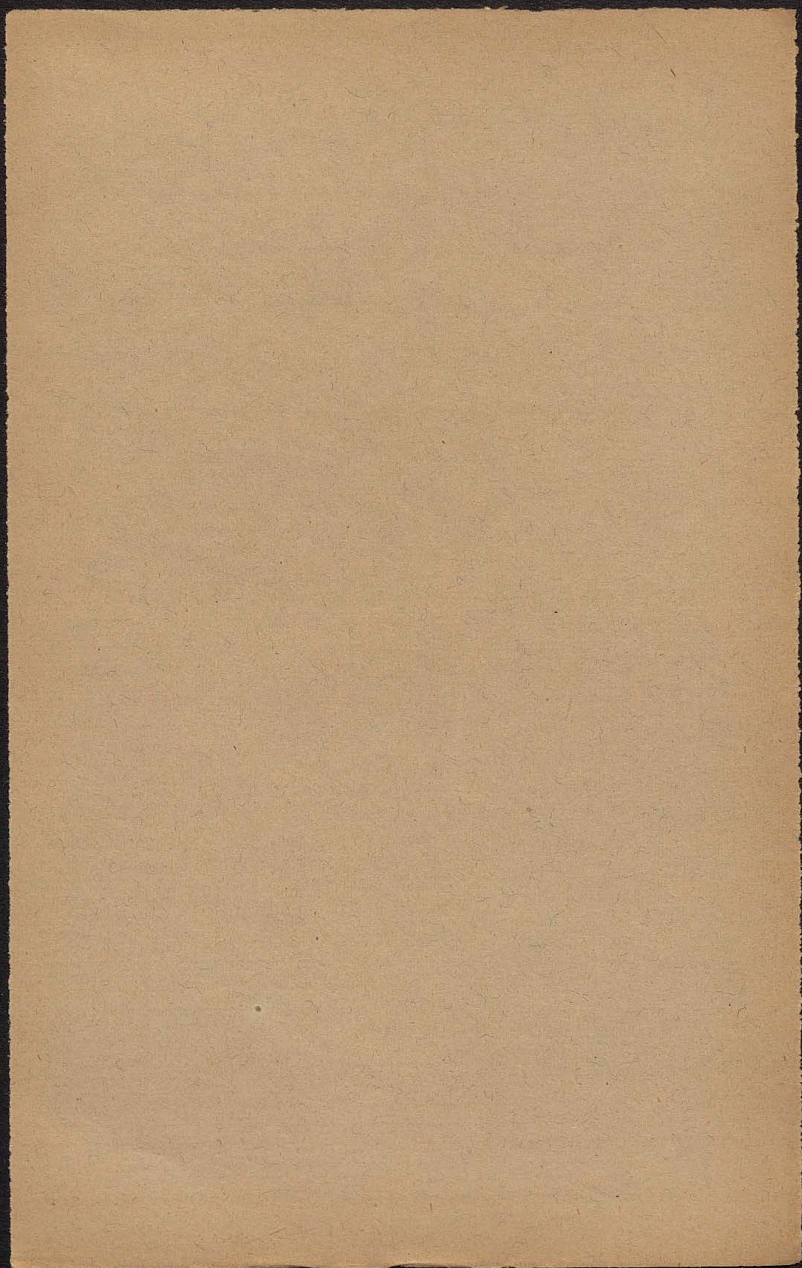

76
121

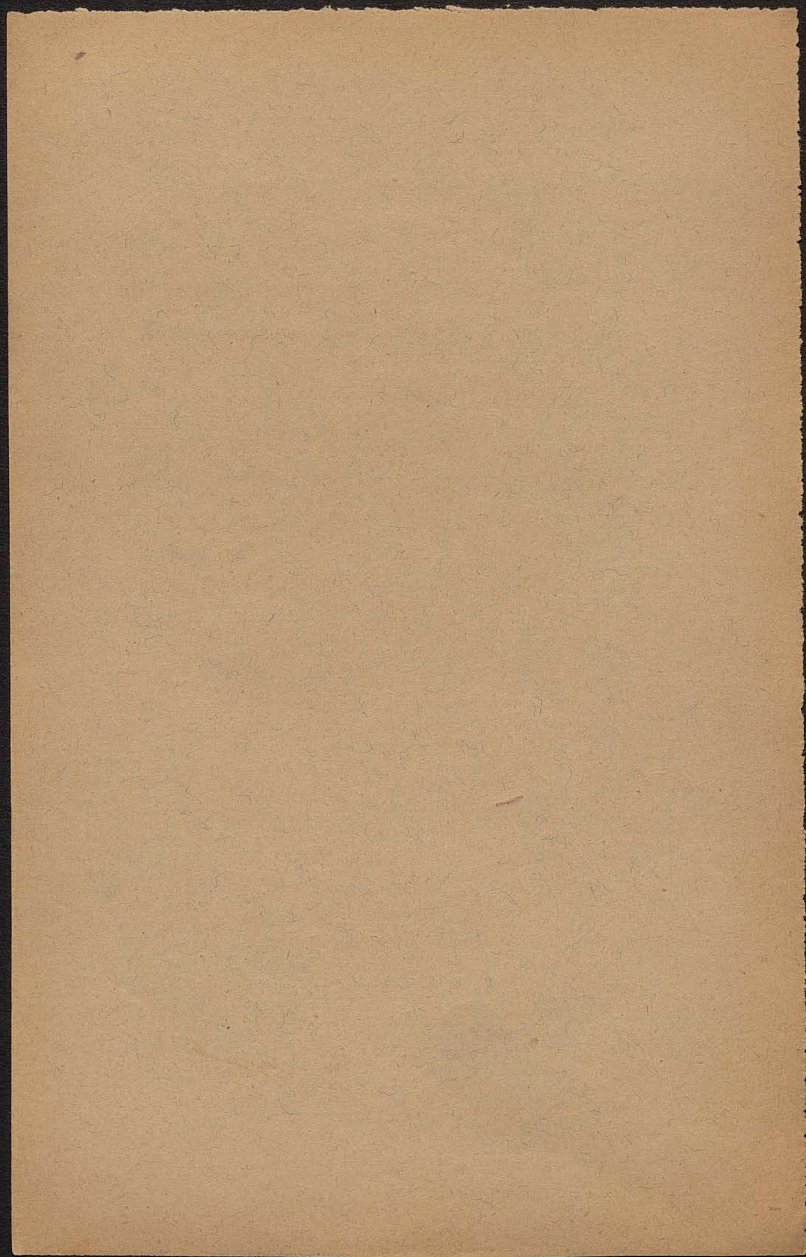
Lidzianin-a. m. Diarie-dian. um. uie w kani
miasta Lidy lub powiatu Lidzkiego „Do-
syc' bylo rucic' okiem na gromadz, aby
trochu wejrzenie Osamicianku do
Lidzianu rozpoznało” J. Kras. Isla war.
2. 201.

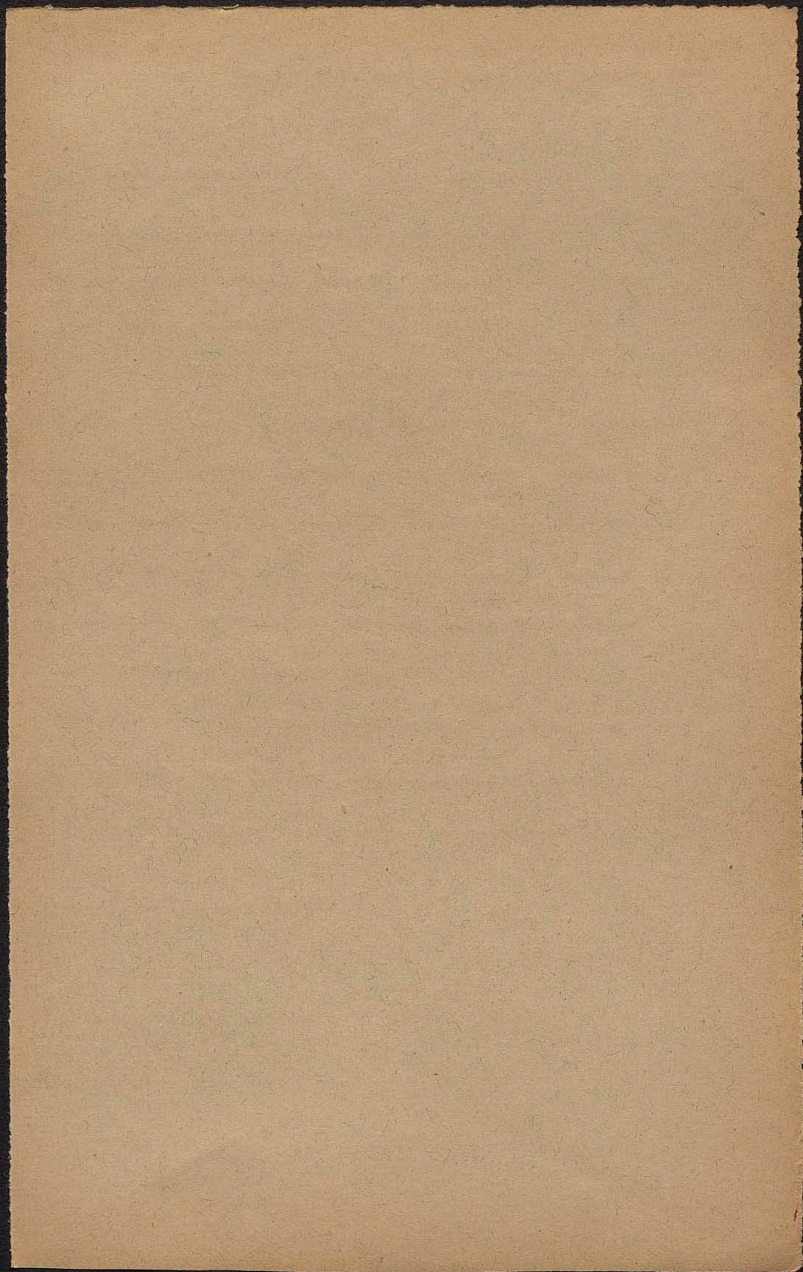
Ligawka - i. i. ski - wiek um. instrument um.
rycany, rodzaj trąbki drewnianej, wiy-
wany powe pasturacji do nawotywa-
nia bydła „Pasto us bydetho i pasturali
grat na ligawce” J. K. 3. 121.

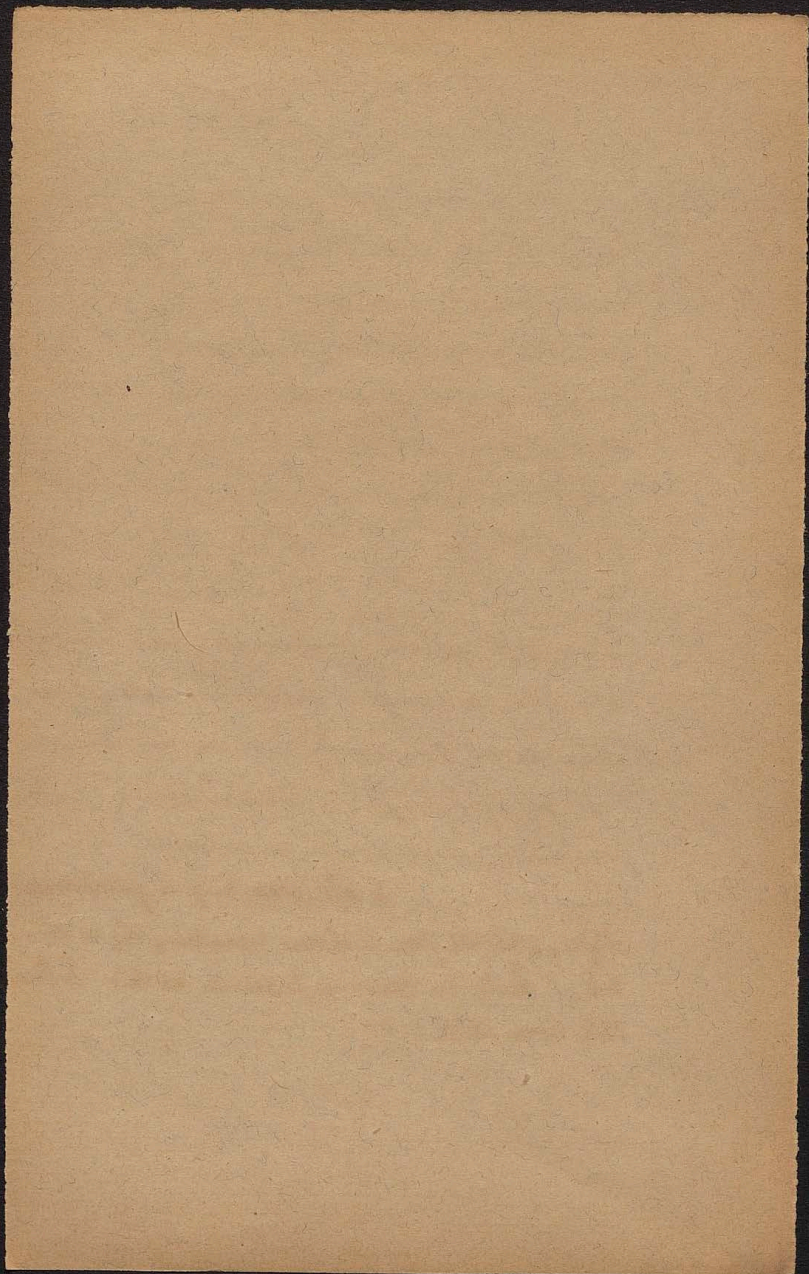
Likiér - u. m. ry-ów. in. z franc. wódka słodka,
 likwor „Wzrost knowu na stoł likwor wy-
 borny persthowy, likier przedni.” K. Wzg.
 173 (oryg. 5. Dobr.; w tem roz. wyd. w obu miejscach
 jest „likier”)

Likwidowac' st. ca. udku. Wylikwidowac' dkn
z ta. skadac' obroczenieli i wykaz rure-
gotowy na cos' podnieczeniych updatkow
lub prokuruj' do kogos' nomenowych up.
ze strony wieraycieli pory upadlosiacki;
kqd w pwp. znawc. „likwidowac' = bankru-
towac', ogarnac' upadlosi, kbywai wieray-
cieli efektami „Patrz, to bankier N...
klosy dwa razy likwidowal - bardzo zroga-
ny i bogaty ostowick” B. Pol. Nad miedr.
Dum. 96 „Idealno ruzkat niezdy ruz-
maitemi upadlosiackimi i likwidowa-
niami po wielkosi efektami, ktore sta-
rat us' rehabilitowac' i podwici..” ib.

Lilja-ji. ž. lje-lj. um. ž lud powszechnie wyma-
wia telija zdrob. telijenka „Rosnij rut-
ka, telija, j'ejawne wykaj uiali ja, i telija
uosta, pawi ka uaja nie pwrata "O. kol.
1. 20 „ Rozwiejcie popioł po polu, wyro-
snie tamij telija " ib. 153. „ Wyrosnie ze
umie telija, będnie umie ptakui cota
fawilija " ib. 154. „ Lekij Tewerienka-kie-
by telijenka " ib. 108. ž w porow. „ biata
telija " jest godtem niewinności; tak Liljo-
wy ž fig to samoj w niewinny, Ławigtopse
Ławigtopse, pomy swojej liliowej prostocie
nie bytaby kapewne dorozumiała się naj-
jaskrawiejj wydepnygnych kalotiu. " Haj. 9.
Łow. 1887. 127. 2. ž Liliana-y ž. poet. kam.
lilja „ Niech jak liliara kamkuż się w sie-
bie, i s'nież do rana o jasnem niebie " J. Łeu.
N. b. War. 1853. 2. 438

74
135

Liliput - a. m. ty mn. narwa z „podróży Guliwera”
Swifta, cztowiek małejki; rząd puzp. karwet,
kcerlik a w znaw. moral. cztowiek nie dostate-
jacy pojrzenia i t.p. miaty cztowieka przeciwno-
go „Im większym będkiera, tem ci przedzi pod-
pitaja nogi. wiezna to walka między Guliwe-
rem a Liliputami, tylko, że u nas większa
korzyść należeć do Liliputów, uwina Guli-
wewom skakać po nosie i kca skóra im kata-
xi.” M. Gawal. Duxur. 1886. 323

Lilipuci-ia-ie, Liliputowy-a-e, drobnych voz-
mianów, na mata skale, małejki, mikrosko-
pijny. Rudowy nowego gmachu teatralnego
nie posunęły naprzed głosne też w poro-
waniu do radania liliputowe dany „St. kwó.
S. woow. 1885. 231. 2. Fej.” „Pamiętają wtady przy-
janie, jak twój paluszek lilipuci przebie-
gat biały pas klawisny?” Echo muz. teat. i art.
4. 171. „Rost z nią razem, a ciągle stykał:-
To twoja rona... I lilipucia to wraun mat-
kiewstwo wykastato jedno obok smugięgo:

magi z chłopiście stał się chłopcem, ziona
z dziecięcym drzewcem." T. S. p. 1. 246. "Gned-
stawienia kartonów odbywały się na wielkiej
scenie; uwariano to na wczoraj wieczór...
jednak na deskach naszej Melpomeny widuje-
my doci często leżąca lilipucie występy w in-
nym rodzaju; potrafi musimuy na karton i
kartonice, udajguch autorów i autorki "M. Fa-
^{Qui}
wal. Dłurui 24. 202.!

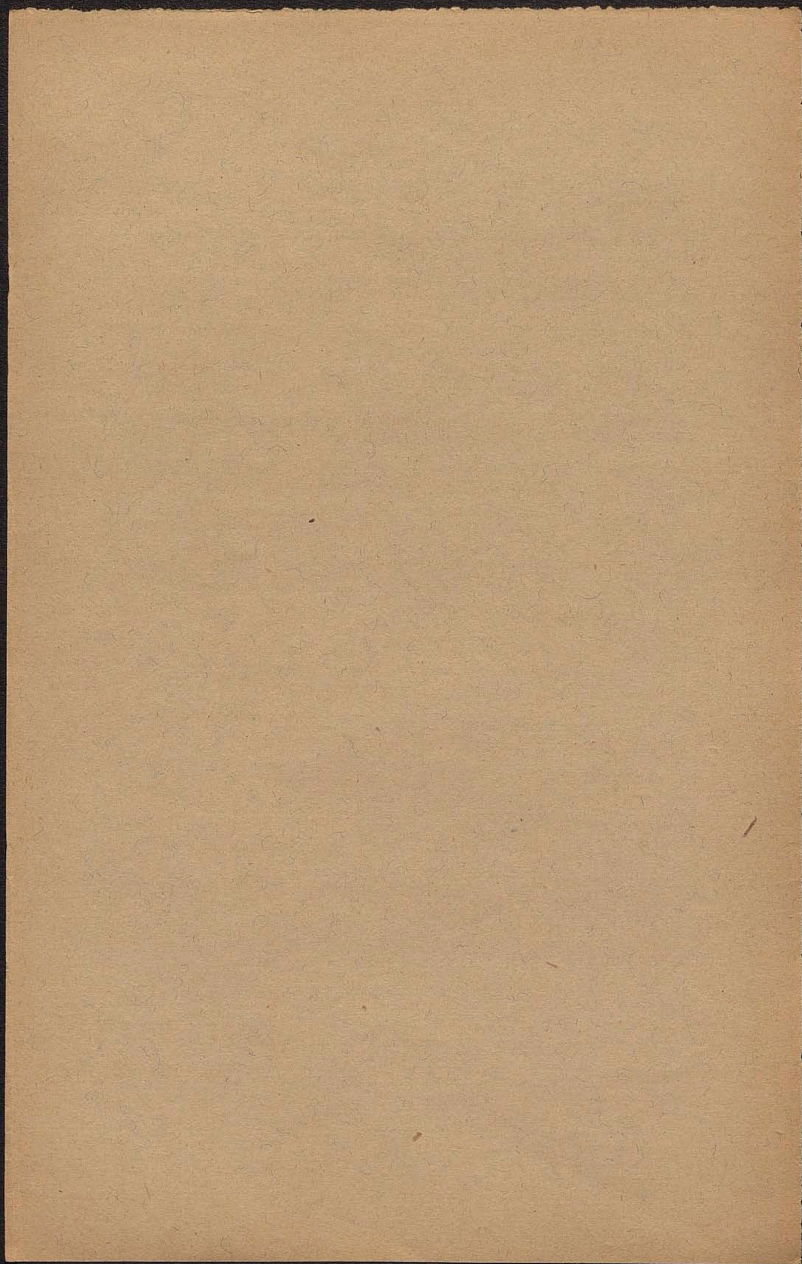
"Pochiś pomysłowy improvisario wpadł na kon-
cept zebrań całej kolekcji technik malenstwa
i wymuszenia ich sztuki akłorskiej... stworzył trupe,
liliputów z pięciu mężczyzn i czterech kobiet,
postanowił się dla nich o specjalny repertuar, za-
skorowany do ich rozmiarów i to nie do role
gromko zaczął obwiesić po świecie" ib.

Liliputanka "powiadriat komplement naj-
lewniej wuj z liliputanki trupy, chwycił jej
wdręgi i kwatalkuoi. Podstrukiinta i z westchnie-
niem odparła: - Co mi z tego... jestem za mała
na kobiecę" ib.

turec.

Liman-u. m. ny-ov. rum. katoka morska, utwo-
 rzenia puzera szerokie ujście rzeki: Szwec-
 yjkiej: w l. m. „limany” ujście Dniepru
 „Ura ho: ura: limany: nawne limany.” J. P.
 Kales. 1. 131. „Od wyrazu turec. (Liman?) jony
 waznego sie i w perskim, krawny port mo-
 rza i przystan: w południowej Rosji pod
 tem nazwaniem rozumieją jeziora sto-
 nej wody i szerokie ujście rzek.” A. Muchl.
 Kródstw. 76

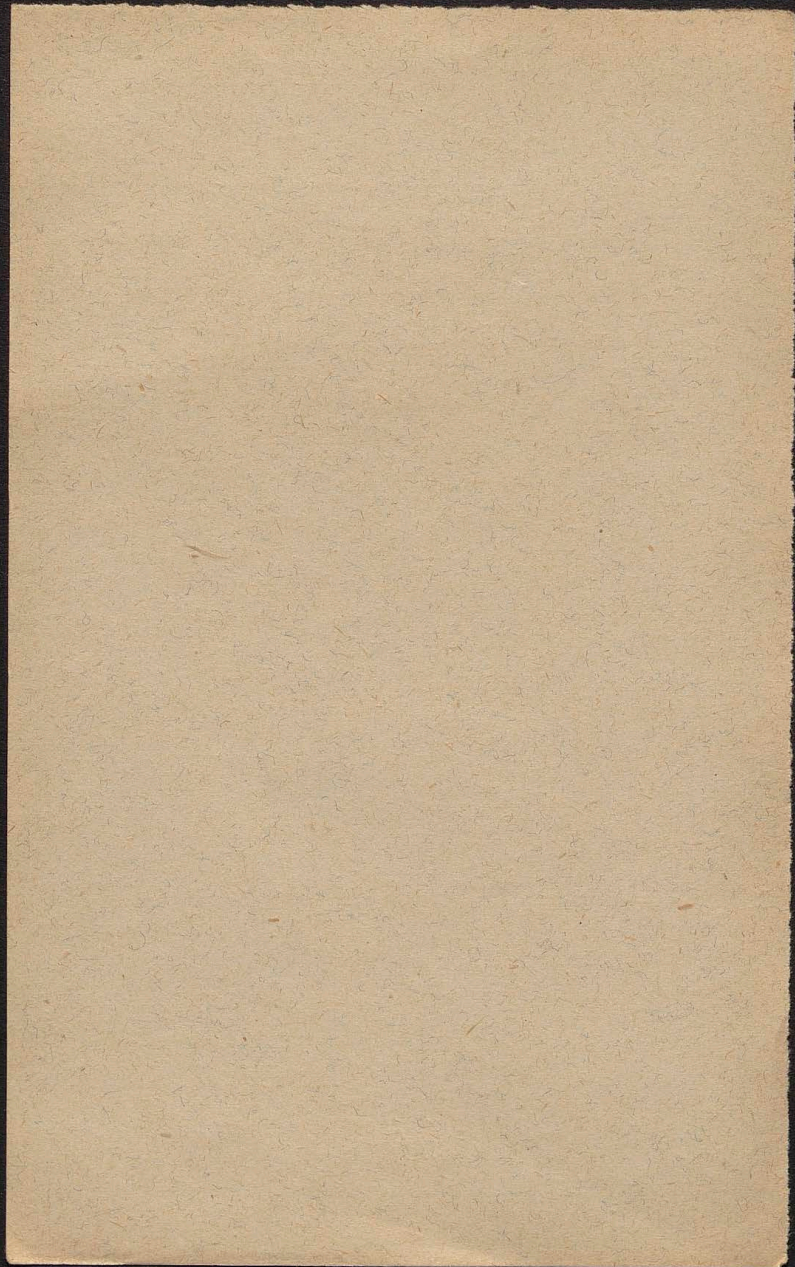
Limanowy-a e od limanovo „Krawne sa
 w limanach Odessy kapiete limanowe
 z powodu lekarskich swych skutkow” Ant.
 Muchlin. ib.

Lincuwka - i. i. w ki-wel-um. prou. Galic. r. d. r. b.

linuwa, mata lina, linka „Marszałek-
rze na linuwce puszczali na oholo dzie-
dnina tureckie ogiery.” Z. Kawk. 9. 119.

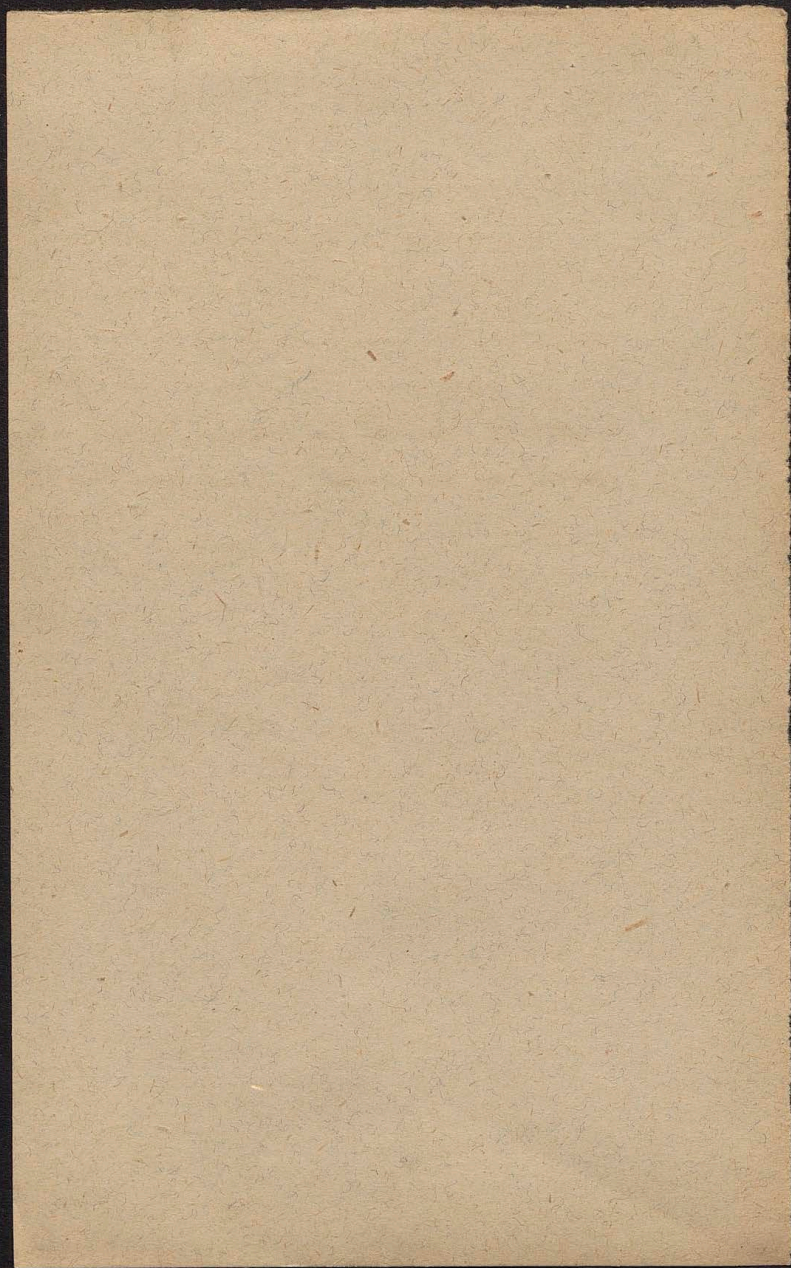
(po sp. w Galicji nie mówią „Lina” lecz linuwa)

Linja - pi. i. i. nje - nij. um. z kam. wieża pisma albo
drukku „Dziennikowa powiniem nauczyć
się tak pisać, ażeby publiczność mogła
czytać pomiędzy linjami jego artykułu,
i z porządkiem w nich wypobyć to myśl
rodzinną, której obawa przed konfiskatą
nie pozwoliła nam wyrazić w formie pro-
stej i jasnej.” Krou. Codz. 1877. 59 z kierunku
np. drogi, meton. komunikacja, droga „Dziś
pomysłowość miasta zależy prawie od tego,
czy linja na linii kolei czy nie” Echo 1877.
56. 5. z przymiotowo: „w pierwszej linji,”
= najprosz, przedewszystkiem „Do tego po-
większenia liczbby portów, przyczyniła się
w pierwszej linji reforma odygacji wy-
borowej.” Dz. pol. 1885. 142. 1. „Za doprowadze-
nie do skutku dzieła tego należą się w
pierwszej linji prawdziwa wdzięczność ko-
mitetowi” Wieś 1887, 236. 3. „Porządki kwe-
stjami, oświeckimi katedrowiemi kraj-
daje się w pierwszej linji stałe polepszenie
starowisk duchowoych weryfikacji obywat-

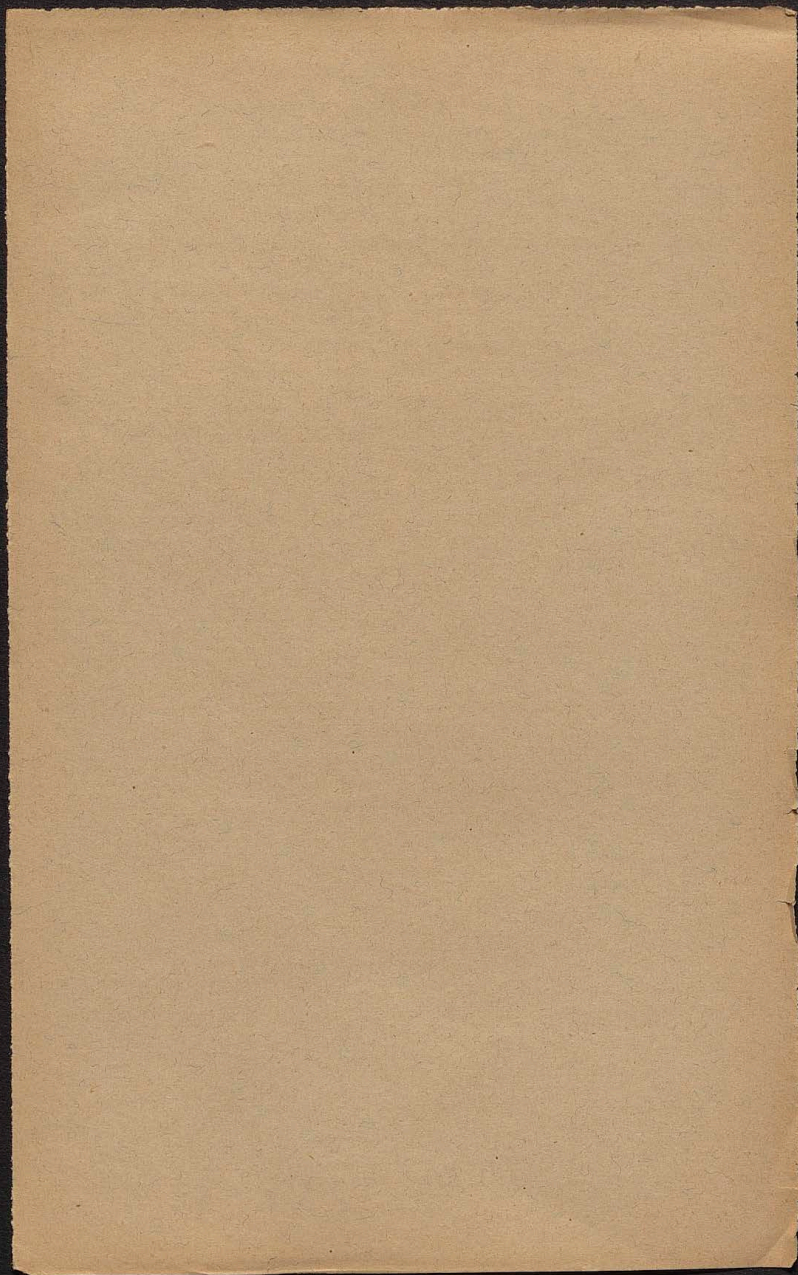
kw." Dz. pol. 1888. 17. 3

Linoshok a. m. hi-os. um. tawicuzey na li-
nie, hecava, akrobata „Dyl tak lekki
i tgr abay, jak oni linoshokowie, kto-
ryy rowne statuki Tamane wyprawiaja
na jawnostkach“ Z. Kawki. 9. 138. „Jak
linoshok chodit po drzawku wozka lub
spinat us na dextoi“ M. Dal. Vais. dia 13.

84
139

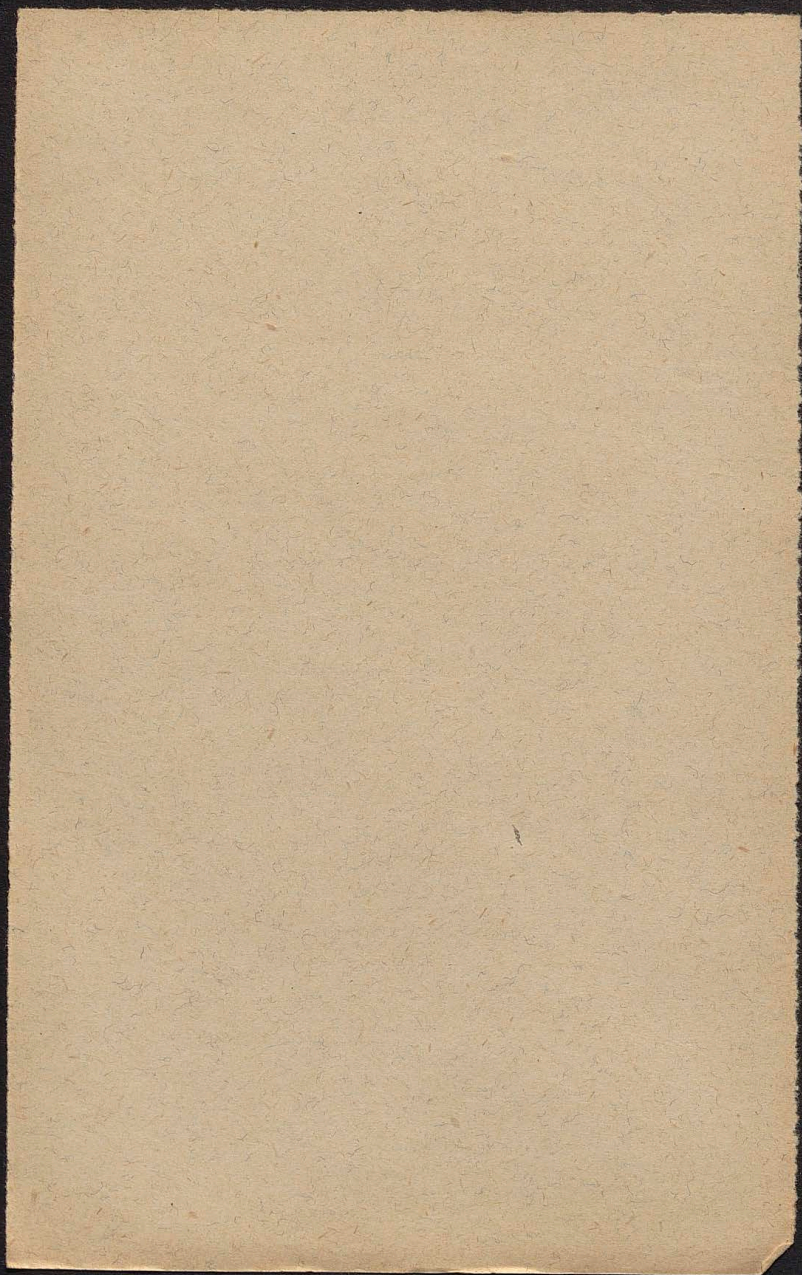
Lipczyk-u. m. xdrb. lipiec, miód do picia. Jest
wadełka na górze, które nawięzi garu-
czyk lipowyku. J. Kwara. 64. 35. „Kwie-
podai twójego lipowyku” ib.

85

140

Lipniki - a. m. Wi-ów. gaj lipowy, Przewata
brzozy wesoło po lipnikach "W. Pol 7.
274.

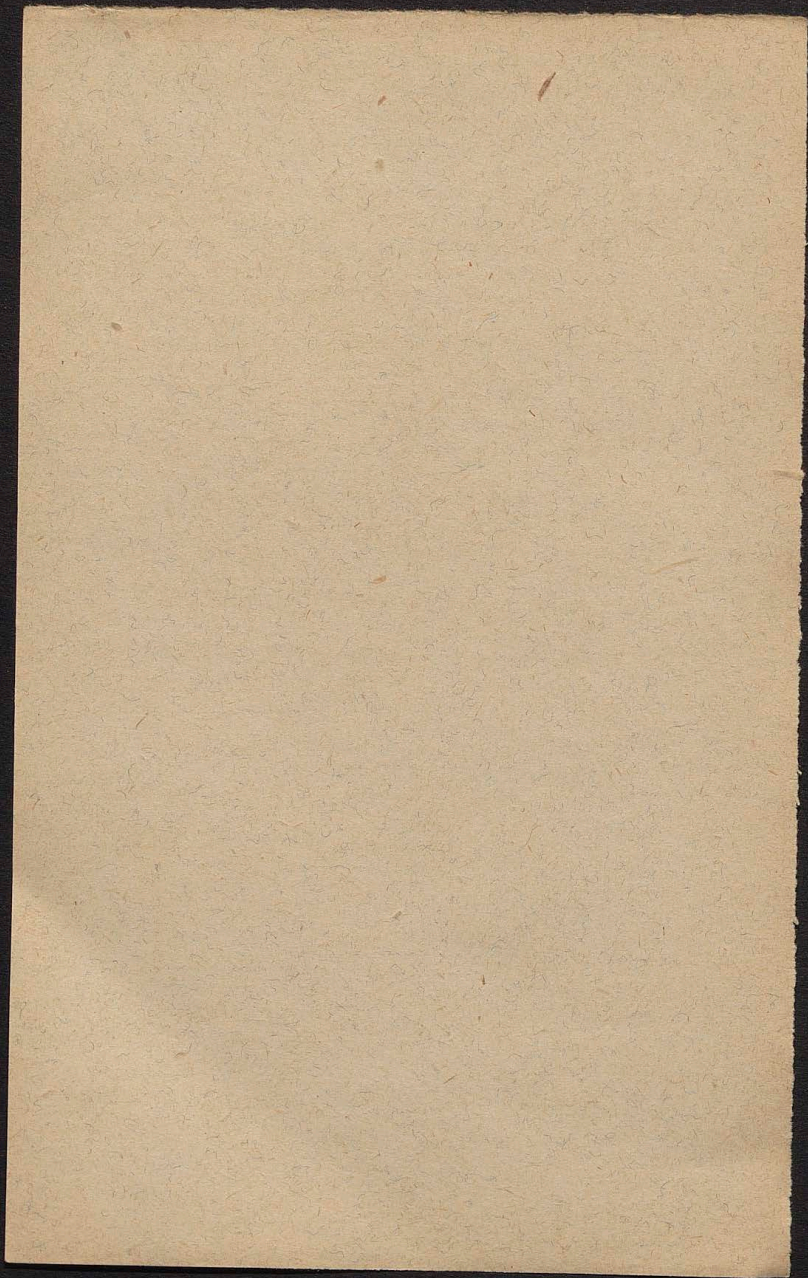
Lisiwca - y. x. ry. um. liszka, samica lisa

" Co za radość gdy psy w trawie ka-
grają - a stara lisiwca zawnie po niej
wodzie i batanucie " Spis. uian. 67.

§ - i rób. Lisiwka - i futro ~~z~~ z lisow,
swardut, exarnarka i t.p. podobne lisowi.

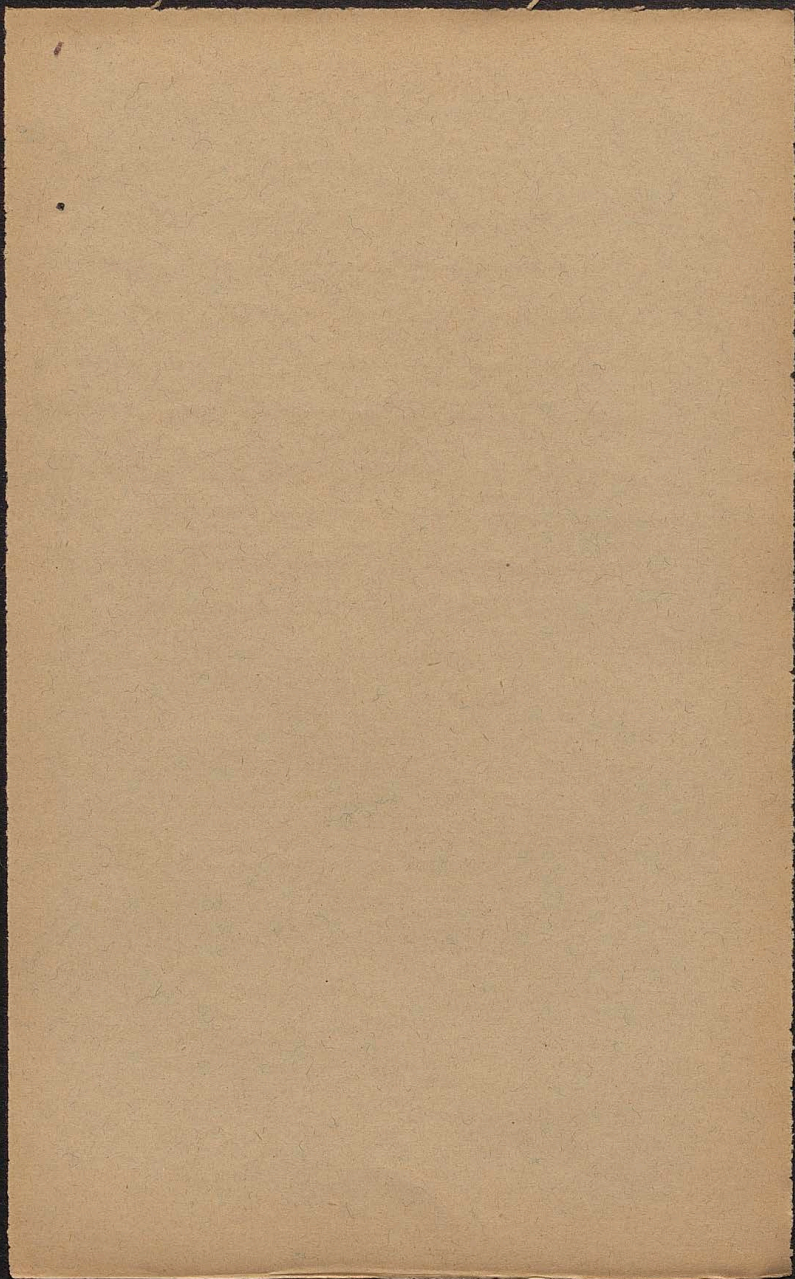
" Myśliwy uiał na sobie lisiwkę nie-
lownem suksem pokrytą " Dziwak. 2. 6.

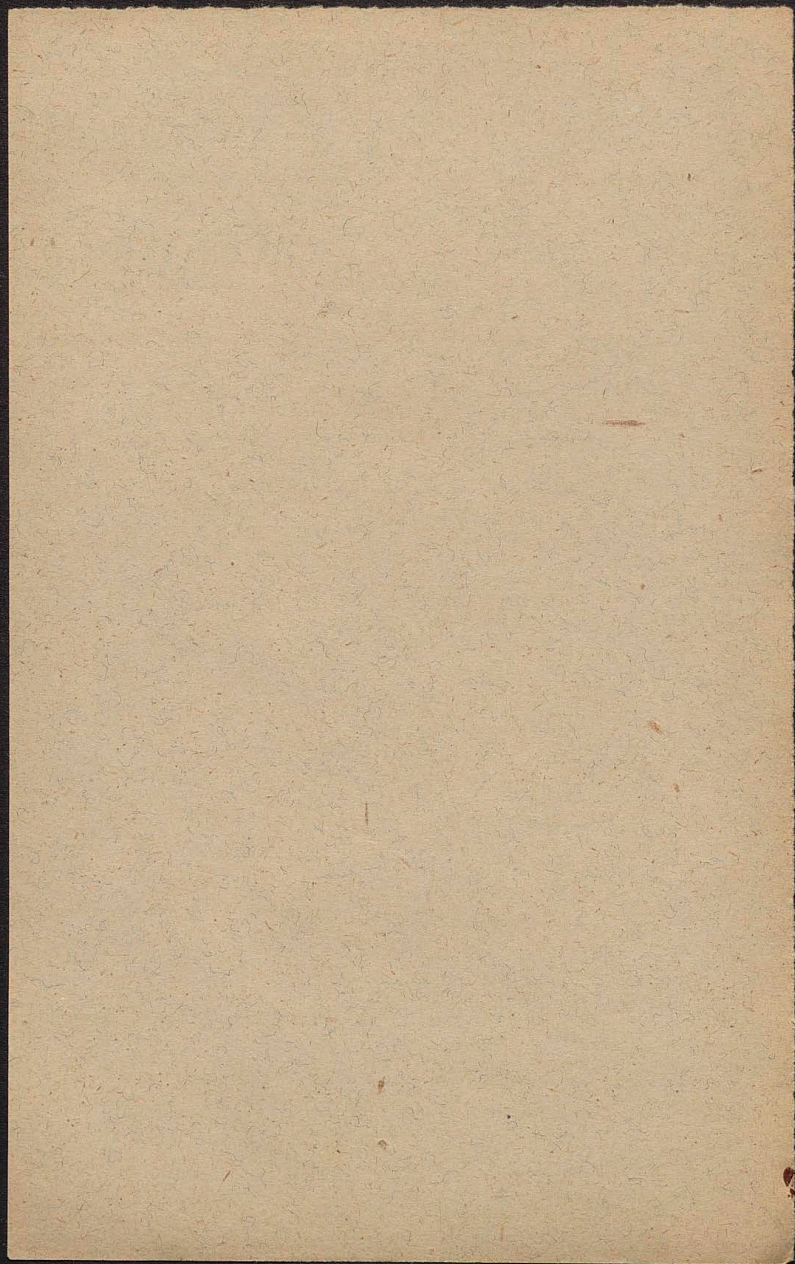
" Diera pan lisiwkę i pojdaiermy się
przejeść. " M. Gawal. Rum. i pow. 8. 307.

87
142

List u. m. ty. ow. um. i rdrob. Lisicki u. m. ki-
ow. um. & „list zastawny,” oblig towa-
 ray sowa kundykownego, a kuponami na wy-
 ptaks procentu; pwr wyrazit „list, lisicki.”
 „Dokonalne wiadziat ile pan Ewan
 uniat piemiędzy w listach, bankucetach
 i gotowce” Jt. Wawa. 46. 103. „Ze chce hu-
 lai potrzebna gromay, to tez ja uni potro-
 chu xmiemiat lisicki, janie um siostra
 na shtad oddata” Kun. Swiat. 1872. 54.

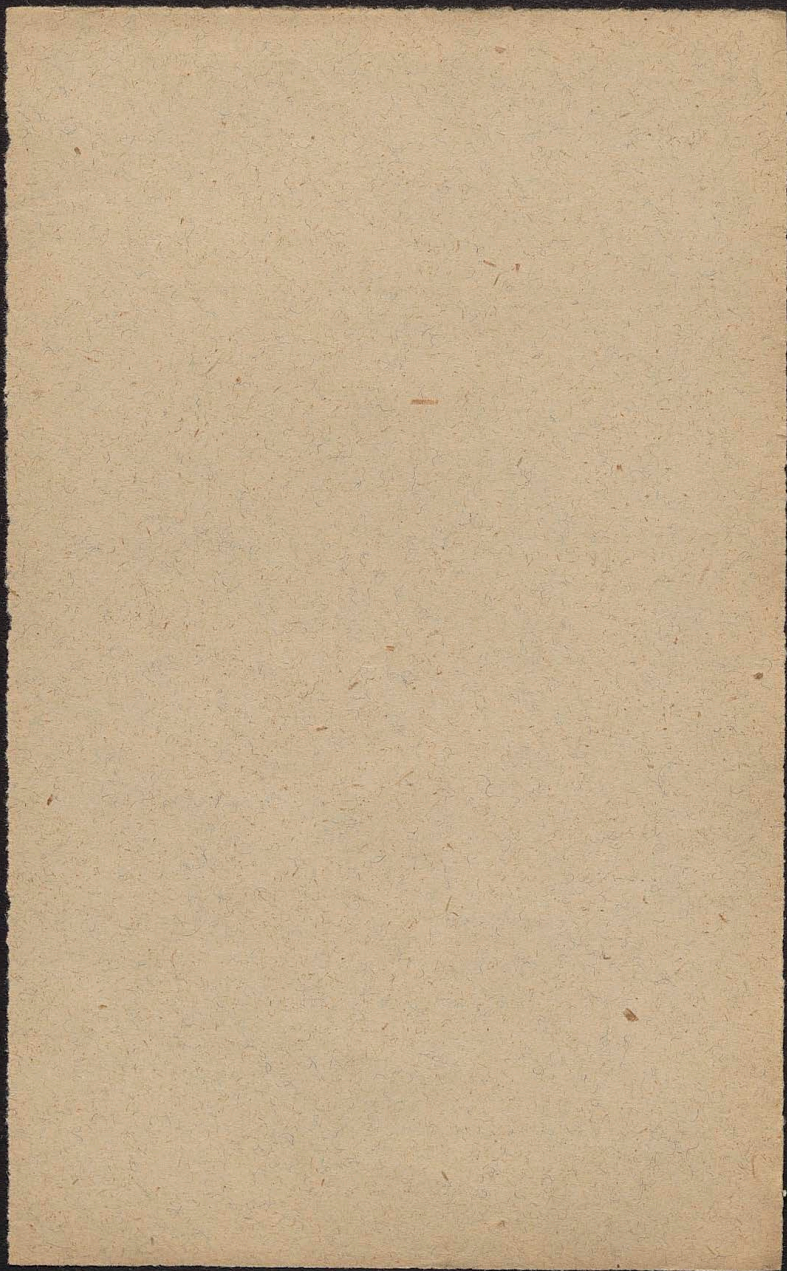

89

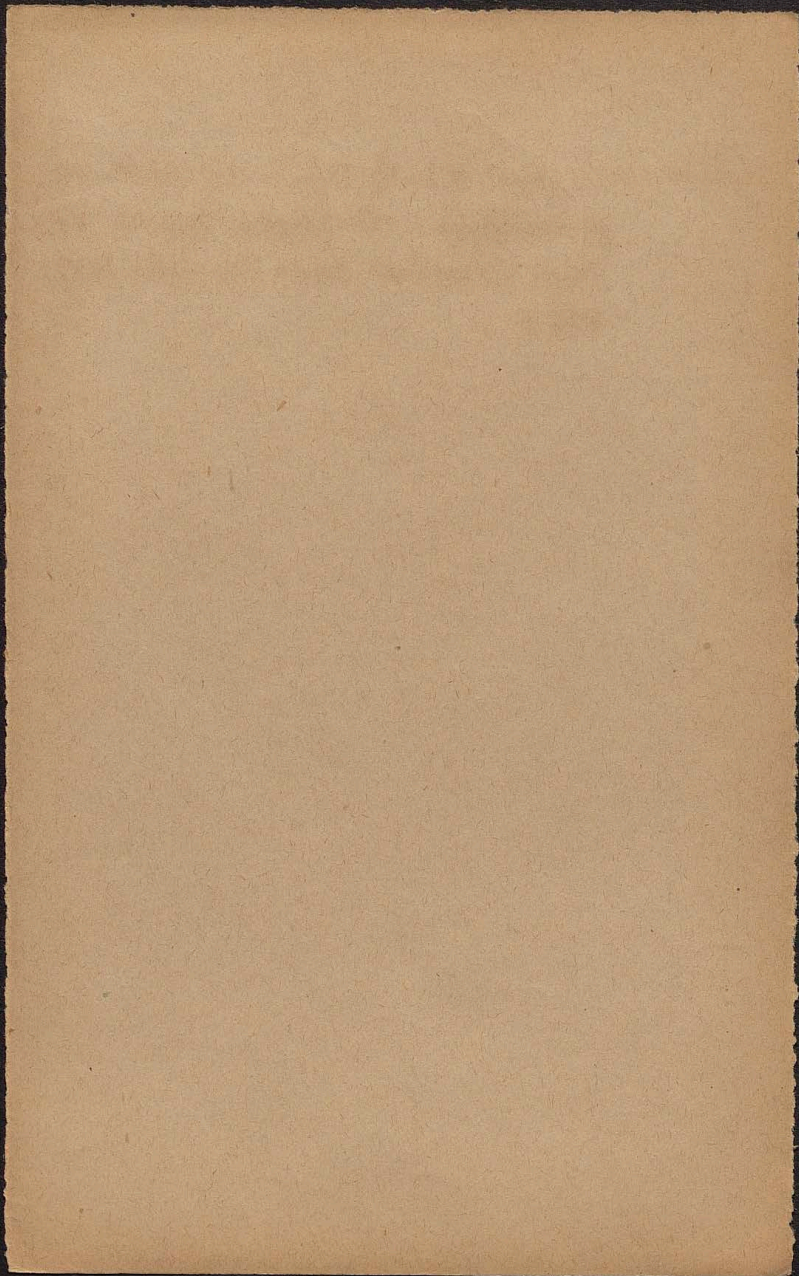
144

Lissni-ia-ic rusyc. abymajicy, porokaty od
onego „ Chyba dorancisz jakq lissniq
stotwike, wraniczy ” Spusc. uicm. 83.

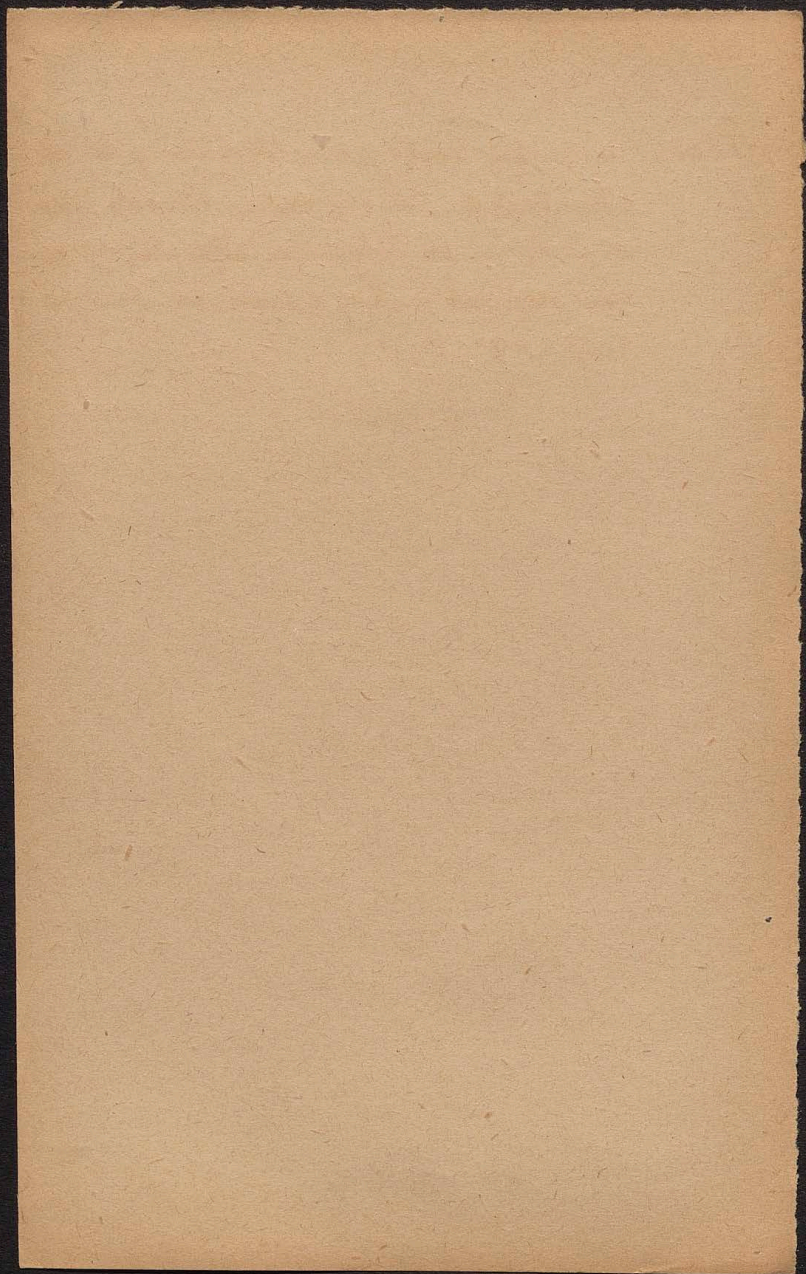
90
145

Literaturie prast. & iisite tak jak sie uowoi, nie
prusadzujac „ Od ceterich tygodni co-
dzien literaturie deraw teje” wick 1887.
235. 3.

91
146

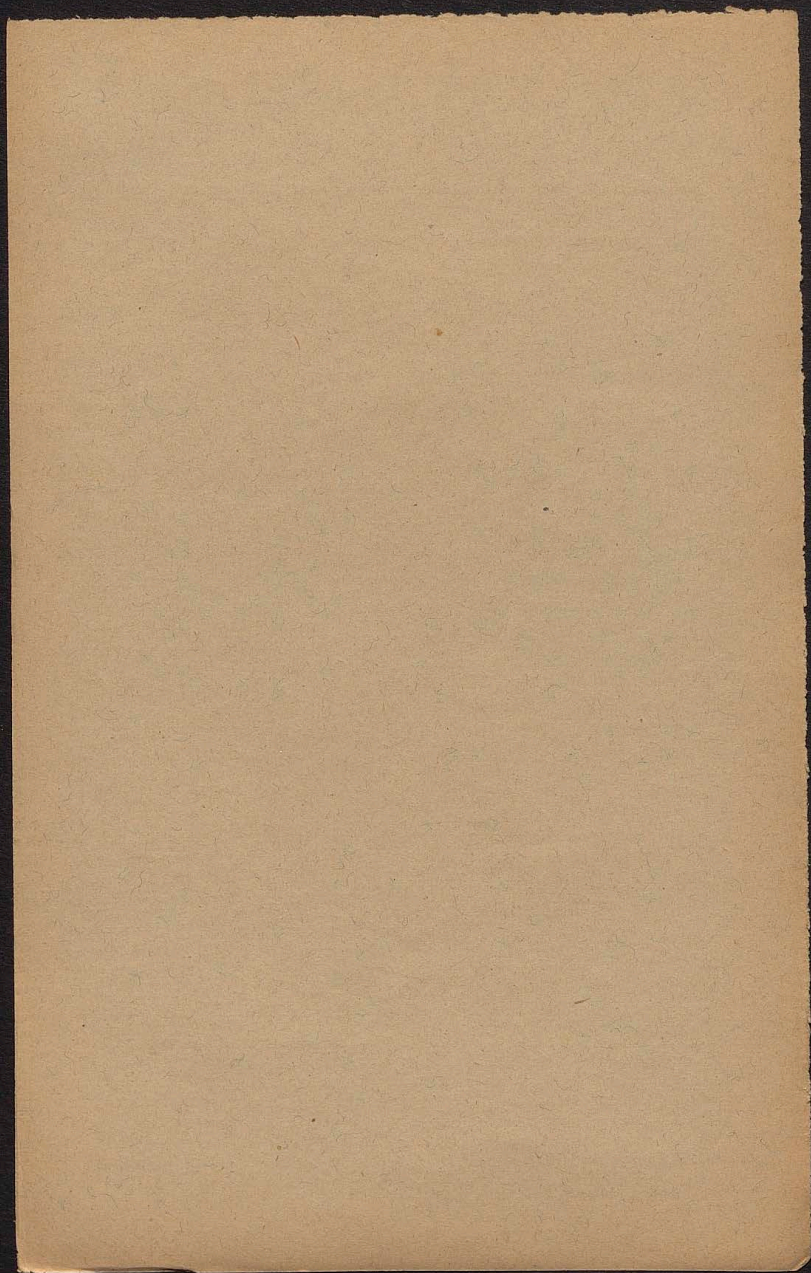
Literat-a. m. z wo Galieji posp., literata-y. m. lub
literatnik-a, „Che era kortai literata? po-
wiedzia mi cos dolychneas radkicat. - Obra-
tem sobie jwi pizhny pseudouim” Sinigus
1887. 20. 4.

92

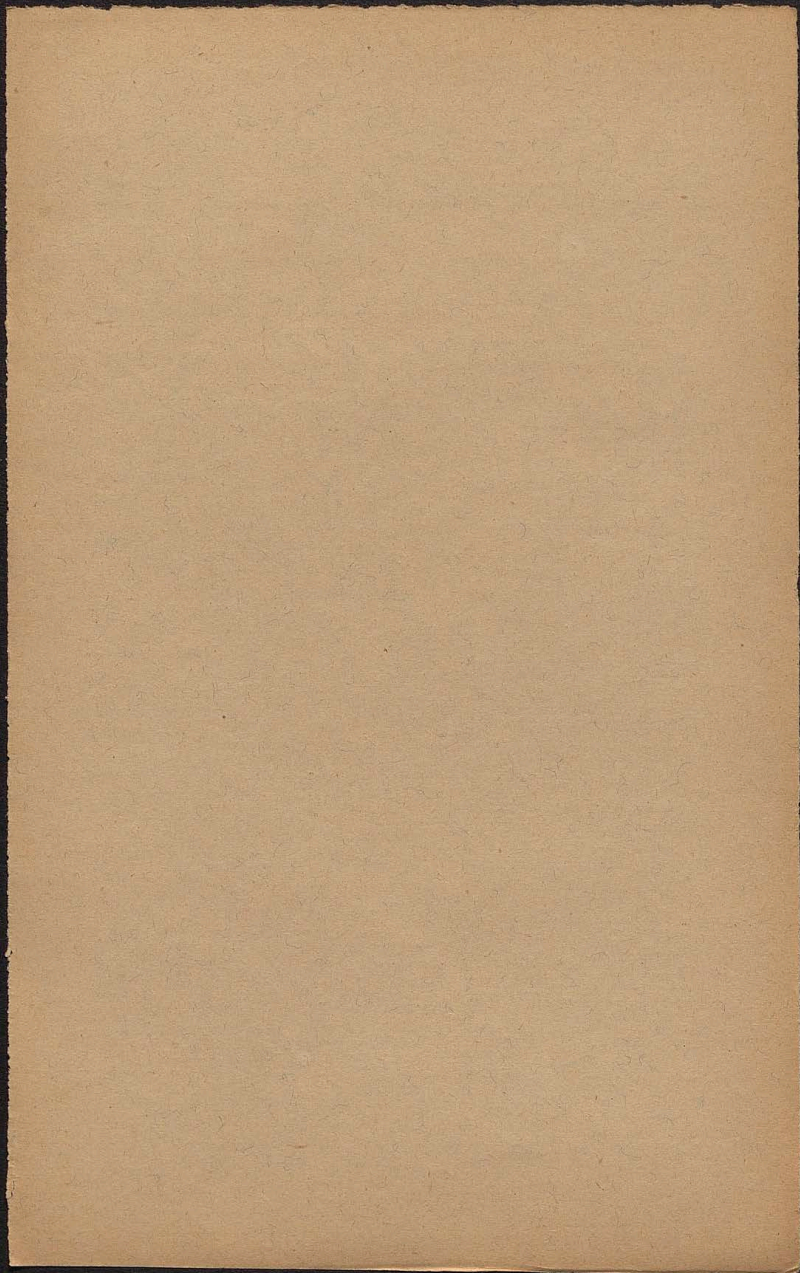
147

Litkup-u. m. z lud w kraj. naraywa „litku,”
jako pnest. uieodu.

93
148

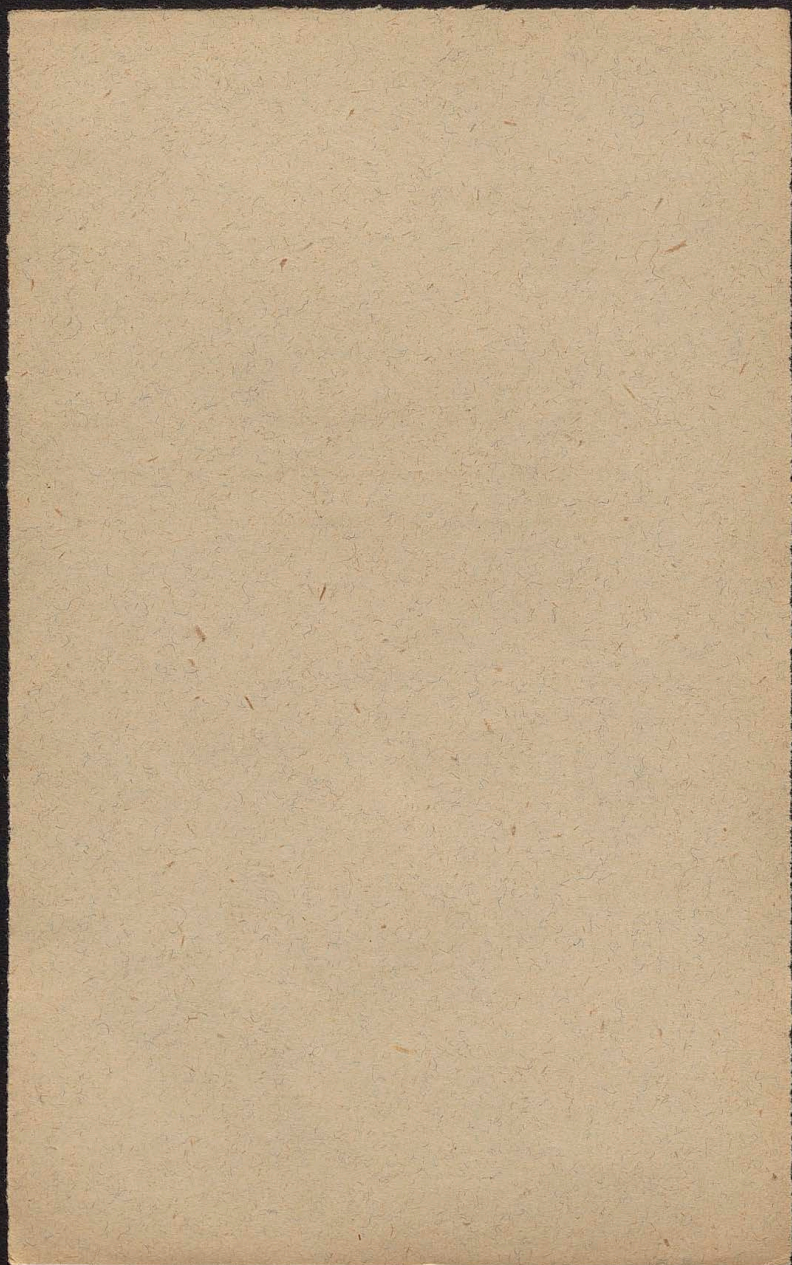
Litwinka - i. r. nki nek. um. r. d. b. i. sp. i. s. s. v. Li-
twinecka - i. r. ekki nek. um. litwika,
kobieta z Litwy r. d. e. m., Pansienewka!
Litwinecako! stij ne duwako, stij! "w. pol
g. 83.

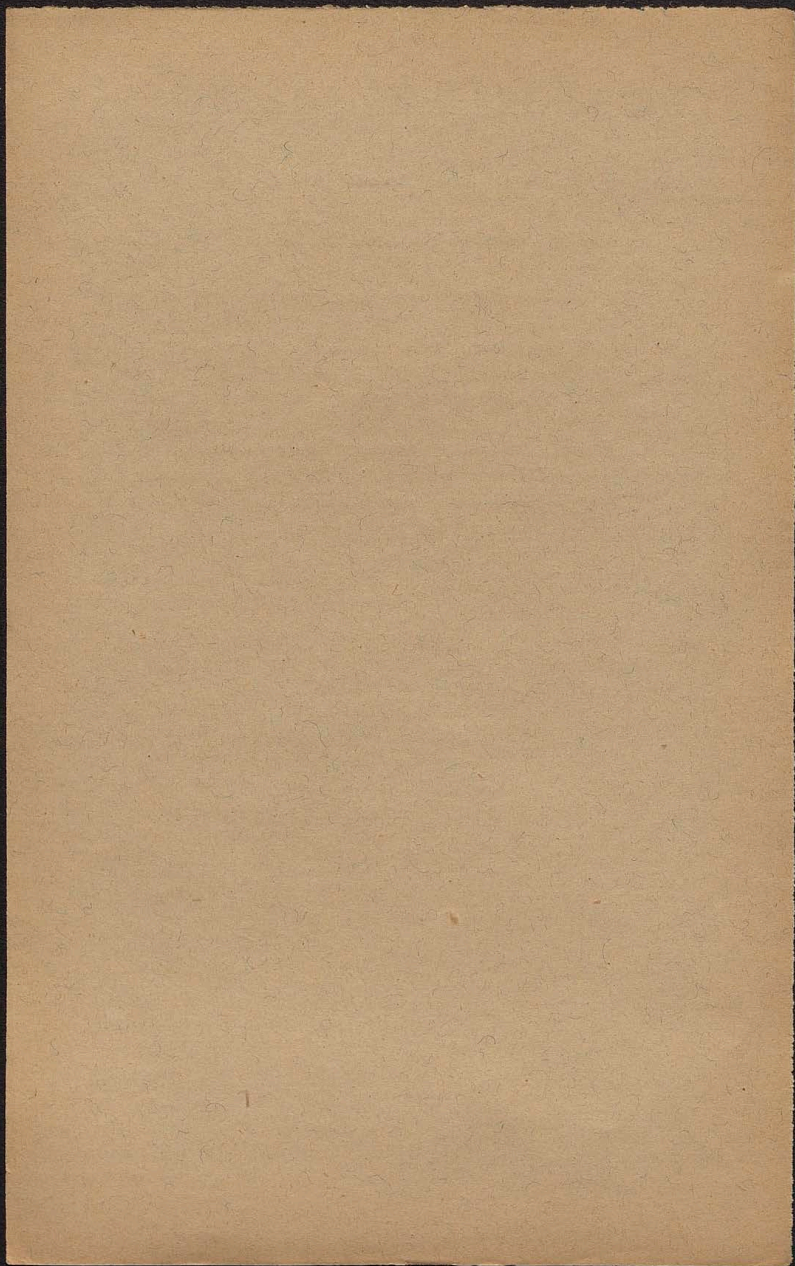
94
149

Lixytapa - y. m. py-ow. m. piekemiark, lixus,
pochlebea „Wejhard ma vorum pa-
taowuy nie wojenny, to dworek Lixy-
tapa.” J. Kwara. 96. 145.

Lixus - a. m. pochlebiuk, lixus „Vacatio-
nes was, na lixusio was” piornika sku-
danka (photo 1846 Wawa.)

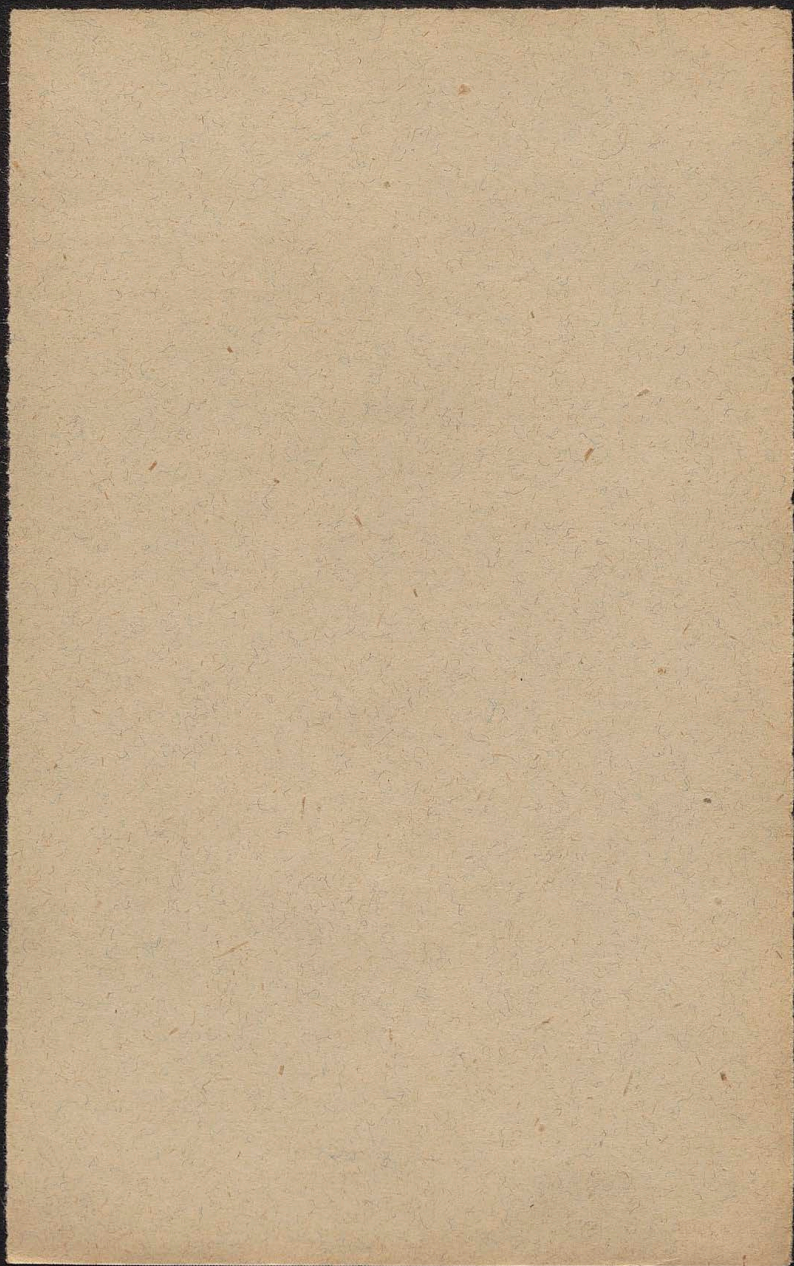
Locha - y. ž. chy ^{-loch} mn. ~~prawa~~ rdz. Łosyka - i. ž.
salka - vrb. mn. praw. Galic. swinnia macio-
 ra i samnia duka „W maju odgynie,
 takroczne warchlaki i jatowe lochy
 trzymają się stadem” w. Vol 7. 265 „W sier-
 pniu jatowe łosyki, podświniki i rycin-
 ki trzymają się kurtu” ib. 284.

95

151

Locech - saka. m. oeki - oio. um. xdrv. lok, pukie-
tek utosoiu " Gesto utokoue nad erotem
loechi, na haidym ruchem gl'ochi nad-
biegaję na ocy." A. Wilun. Fot. 1. 4.

Lód-u. m. ^{czego} „nieć jak lodu” = dźwięk, mnogość
„I u kupcio tam dżiggi jak lodu”

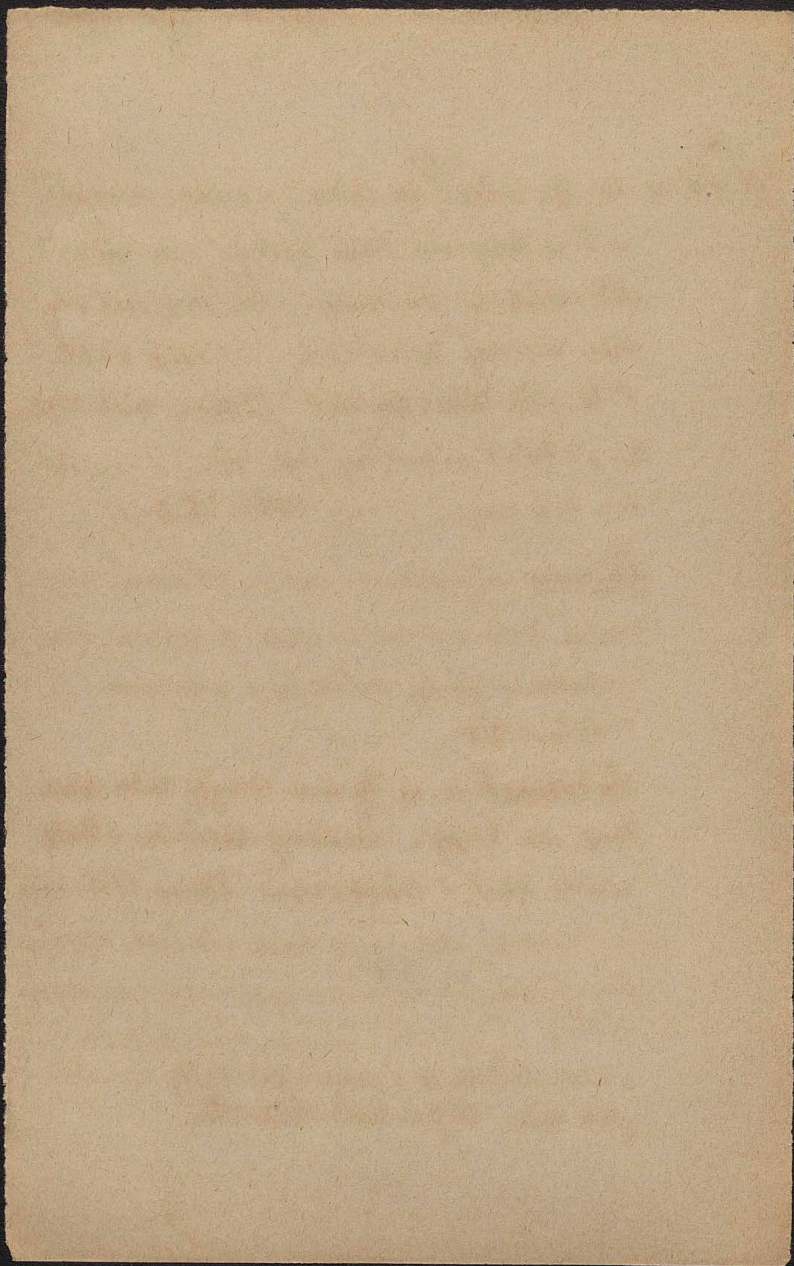
Ad. Mick. 1. For. Budr. „Nie chęć ani sty-
szyć innej tyłes tyryg dwiesie rubli
i to, jak lodu, na słót” *Ż. Kvar. wiek 1878.*

21. „Miał pieniądze, jak lodu, i uniać
ich tera wyc.” *S. nar. 1885. 45. 2. (1)*

Lodowiec nig. ndm. w lód u obracae' sko-
duiee dnu. „Serce co wiele cieszycito, dno
nakratat gboru si' erpto i skodnioto” *Ż.*
Kvarin. 1. 315

Lodowat-u. m. ty un. bnyty lodu kwa-
lowe na kupy „otocany skonicem obroy-
mick skat i lodowatow” *Skwar 1886. 223.*

- (1) „Na to się wzięci to kart nie jest. Pienię-
dy trzeba jak lodu, fersy grubej. Der wpył-
ników nie sprób” *M. Jan. wiek 1887. 24.*
„Wam rydom co innego - pieniądze macie
jak lodu” *M. Jan. wiek 1885. 286.*

Lojalny-a-e. nie przyjs. franc. szareny, otwar.

ty, prawy, ucaciwy, rzetelny, wierny
„ Nie potrzebujemy przymiotnika fran-
cuzkiego lojalny, bo mamy na to lepsze:
prawy, prawny, szareny, ucaciwy, wierny”
F. Szob. o Max. jęz. 1. 95 „ Był uczestnikiem
układów - pomimo to udawał na liście
(Manifestation) w chwili stanowczej, ażeby
wyborców zbici & tropu - czy to lojalnie?”
S. mar. 1883. 18. 1. § lojalny, port, pójczy
& zgodnie z przepisami prawa lub w myśl
dorzeczności rządu, dworu i t.p. „ Hrabia ode-
grał rolę ministerjalnego, lojalnego,
oddanego dworowi człowieka” D. Pol. Nad
mudr. Dum. 82 „ Nikt lojalności tych nie
ma ućnić nademnie, datem tego dowo-
dy... nieważ & naraziem się osobistemu”
ib. „ Stawycie potracili... idźcie & mini-
strami, bądźcie lojalni, rząd sprzyja kva-

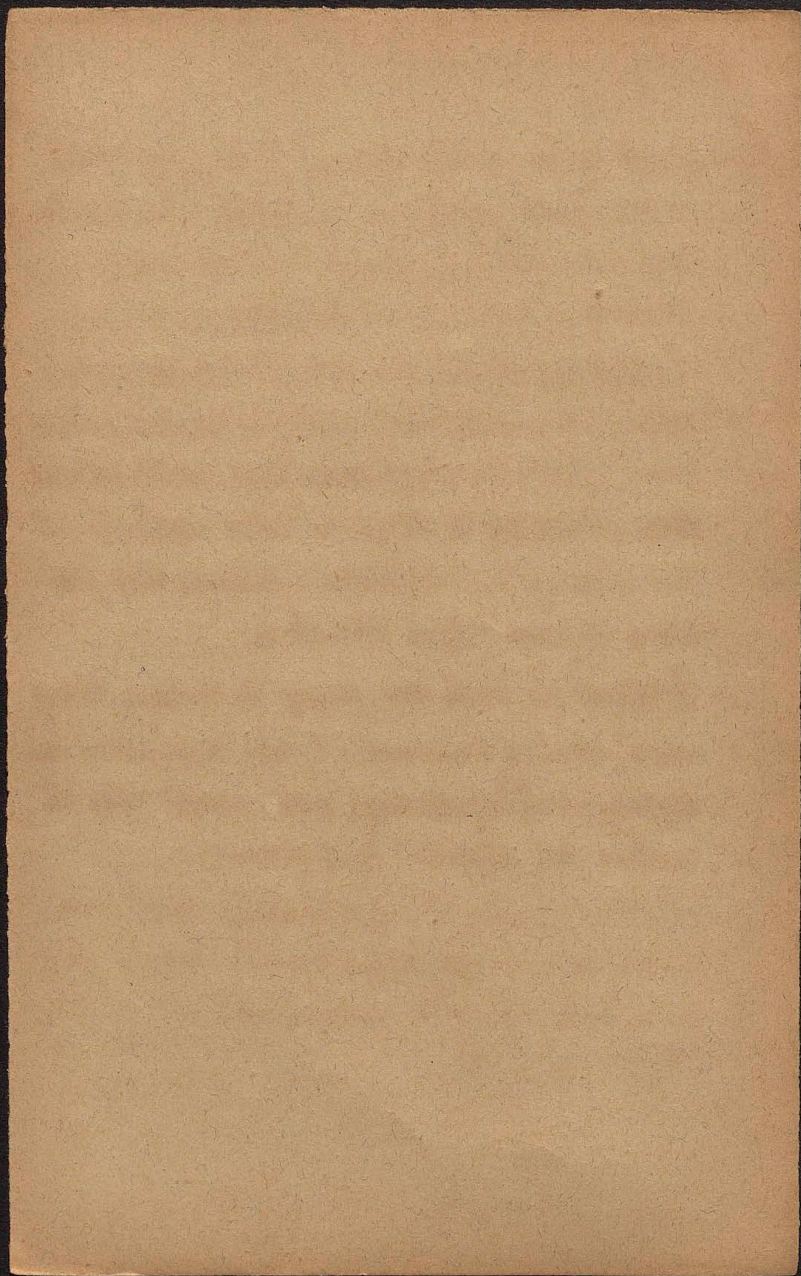
жови, до якого сія дата опраця, 'осна-
тели'іе!" іб. 108.

Lokajcynk-a. n. metody lokaj, utopie do metody
" Od chrochi prajyzia do stinby utowego lo-
kajcynka, r'ine drobne przedmioty znikaj' na-
czajnaty z mierniamia " Echo 1877. 109. 4.

Lokajstwo-a. n. stan lokajski " O btozestwa-
wionu francuzynym! nawet lokajstwo podnie-
sira! " f. Korr. 10. 270. Z serwilizmu, niskie poczeb-
stwo " Czem sie to dzieje, ze zaden narod nie jest
tak sloumy do lokajstwa i bozania stop par-
skich co nasz " Djab. 1882. 18. 2

Lokajci' sie zaim. dkn. prajzi' iz duchem lokaj-
stwa, stai' iz serwilista, " U nas w paristare kon-
stytucyjnem^{ui} wyobrazajz sobie nawet zehy sie
uwina tak lokajci' " Djab. 1882. 18. 3.

Lokajski-a. ie. z wfasciwy lokajowi,
lokajstwom, " Wlabiego rasita trockz jezo
uniziona, lokajka g'zewanos' " M. Pal.
Pauil. Driady 39.

Lokal - u. m. franc. pokroje stannowigie jedno mieszka-
 jednej natkiny, porzekanowou na raktud, bio-
 ro i t. p. cf. apartament „Kuchnia tawia naj-
 mije tu lokal obzerany i bardzo odpowiedni
 potrzebie” Tyg. Il. 2. 5. 310 „Orytutek sierot
 obecnie powiększony został przez przybrane
 i odpowiednie urządzone lokale” ib., Odeksa
 1900 sławidkita, że lokale wieżenne tawia
 są tak licho urządzone, iż wieżniowie łatwo
 mogą się z sobą komunikować a nawet
 „drapugi” z więzienią” F. uav. 1882. 290. 3.

24.3
 Kamienist na pierwsze piętro, wchodzą
 do lokalu w antresolach” Wied. 86.

Lokalik - u. m. mały lokal, apartamenty.
 „Zajmują skromny lokalik o trzech pokoi-
 kach” A. Wiln. Szwyt. 2 1882. Dod. 196. „Cale trzeci
 piętra wydzierżawione roztanie na umeblo-
 wane drobne lokaliki, tak zwane chambres
 garnies” Now. 1878. 58 (1)

Lokator. a. m. zajmujący wynajęty lokal.
 „Kamienica miata co najmuje trzydziestu
 lokatorów” F. Lachar. Pdis lit. 5. 4. „W tej chwili

zapomniał, że jest biednym lokatorem cwan-
tego piątki" ib. „ Numer w hotelu naszym
pustowaty, ale za to trafiali się lokatorowie nie-
siejzmi i dłużsi" Jt. kras. 72. 101. „ Zła, wyruke-
kana, panifidom, z lokatorami rady sobie
dawata, niektórych mióły wyganajże" Jt. 46. 13.

Lokatorka - i. z. „ Pokazata się we dławiah ze
siewy w nehu, troskliwa o lokatorkę swuję"
Jt. kras. 72. 104. „ Jedna z lokatorok tego domu
wniła dnieho do siebie" Echo 1877. 266. 5.

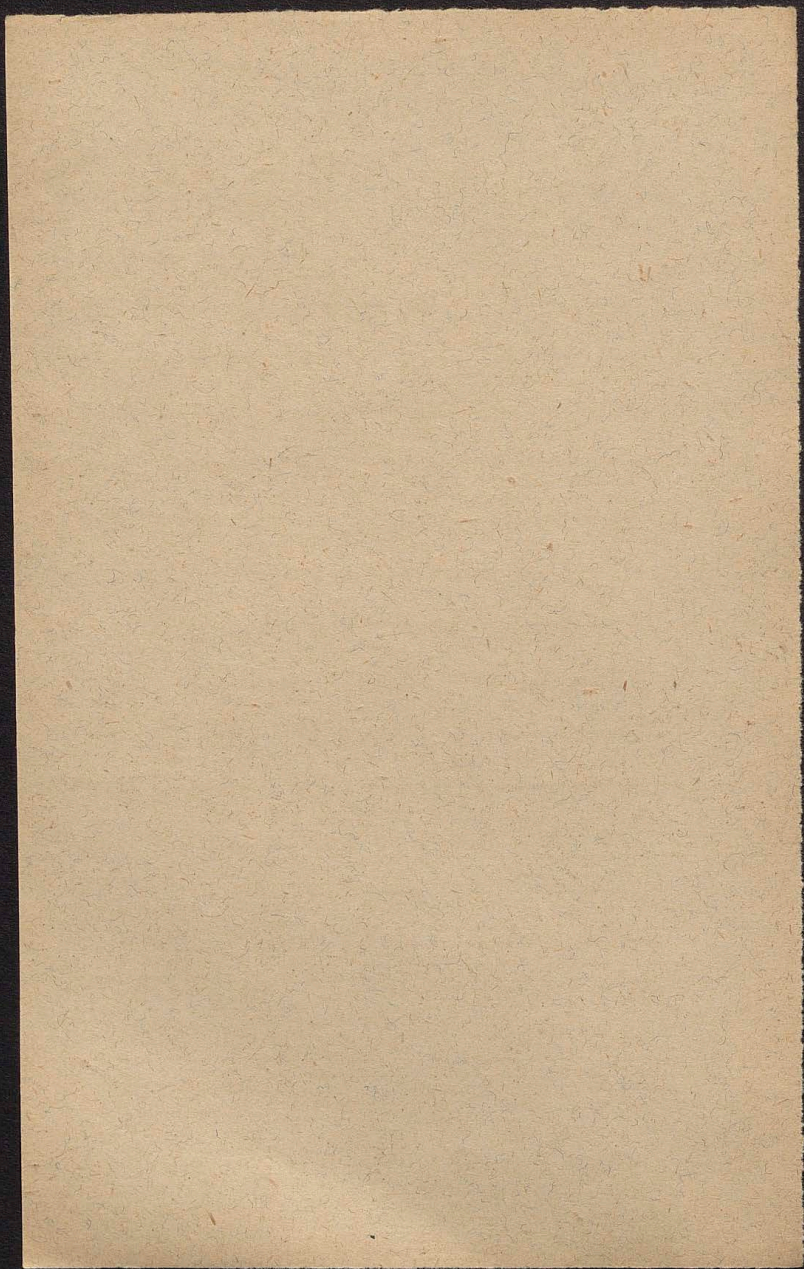
Lokatorni - i. z. lokal „ Gustownie urzędko-
ne lokatorni karyna miejskiego petne były
dobrowej publiczności" S. nar. 1883. 19. 2.

(1) „ Dyl to jeden z tych oficynowych lokali-
koin, w których brak powietrza walery o
lepsze z brakiem światła" Haj. S. lwow.
1886. 262.

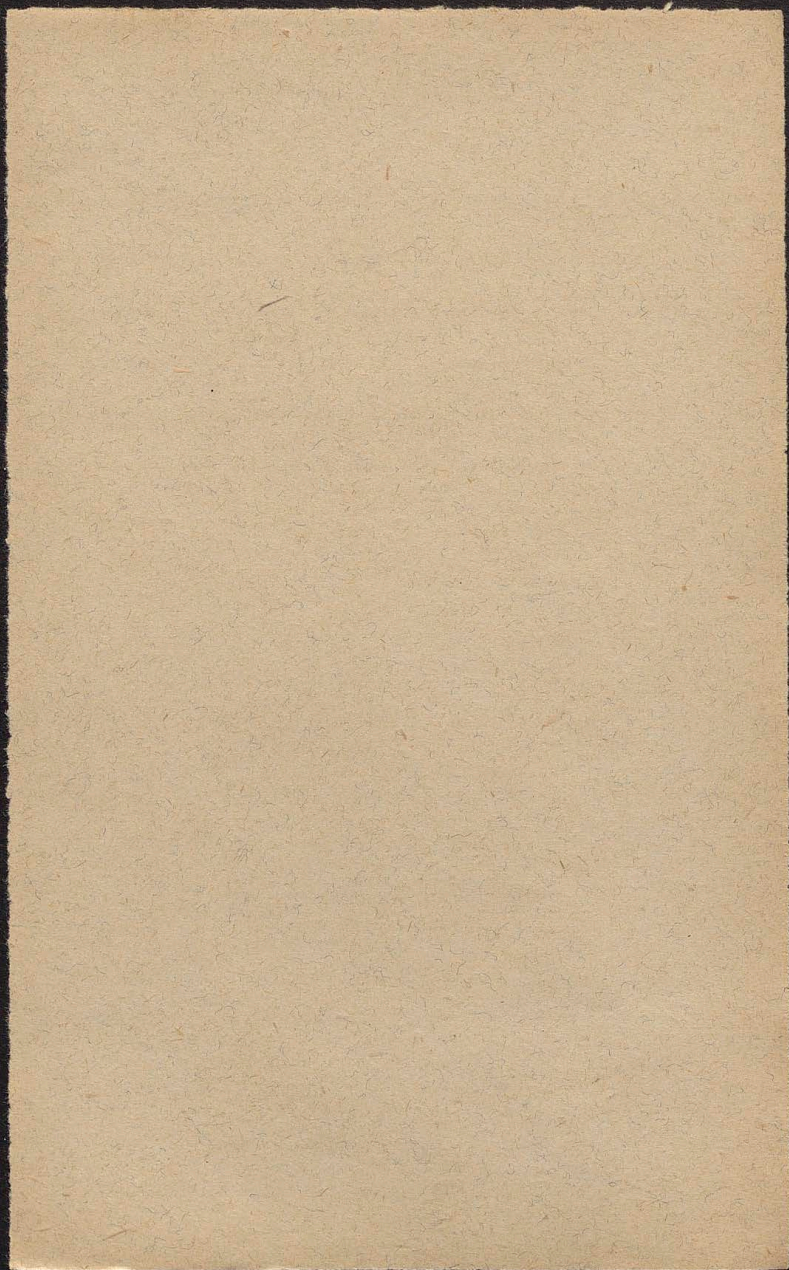
„ Lokatorni, w której miesi się Biblioteka oka-
zuje się zbyt szeptu i niedogodną dla kręgo-
zbiorn" Wieh 1888. 129. 3.

Lokalizować st. rz. ndkm. Klokalizować dkm.

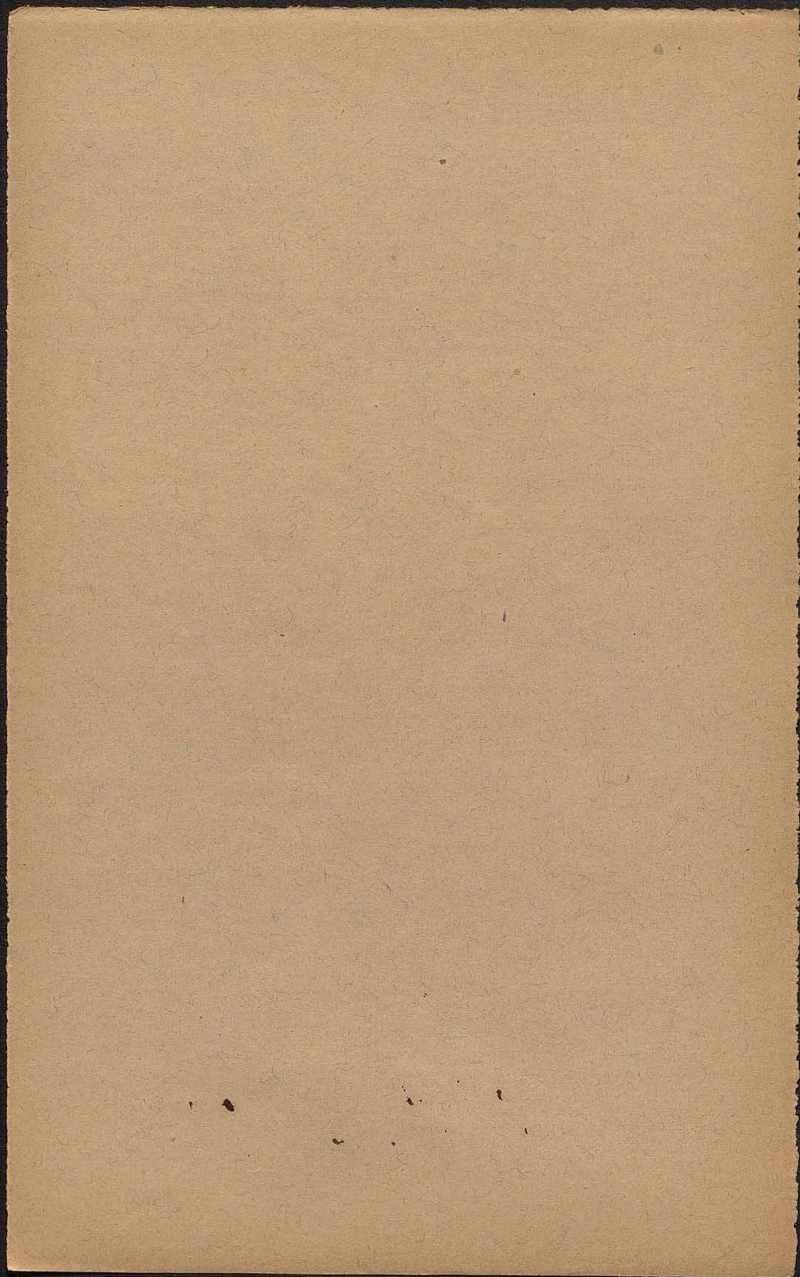
z łac. umiejscowić, ograniczać, się-
gać do jednego miejsca. „Ogromny obszar
miasta stał w ogniu i ratunek skiero-
wany mógł być tylko ku kłokalizowa-
niu pożaru” *Wiśł* 1880. 221. 4. „Ogień,
który według wszelkich powładek był pro-
dłożony, kłokalizowano dopiero nad-
ranem” *S. lwow.* 1885. 38. 4. „Z przyswoja-
ją utwory beletrystyczne literatur obcych,
nadawai im cechę lokalny, miejscowy,
~~narodowy~~ przenosi ich akcję na grunt
polski” „*Stómowa* sięwe niemieckie typy
przenosi na grunt polski; dla tej au-
malji kłokalizowanie tej fałsy jest
kompletnie chybiwe” *S. nar.* 1883. 2. 3.

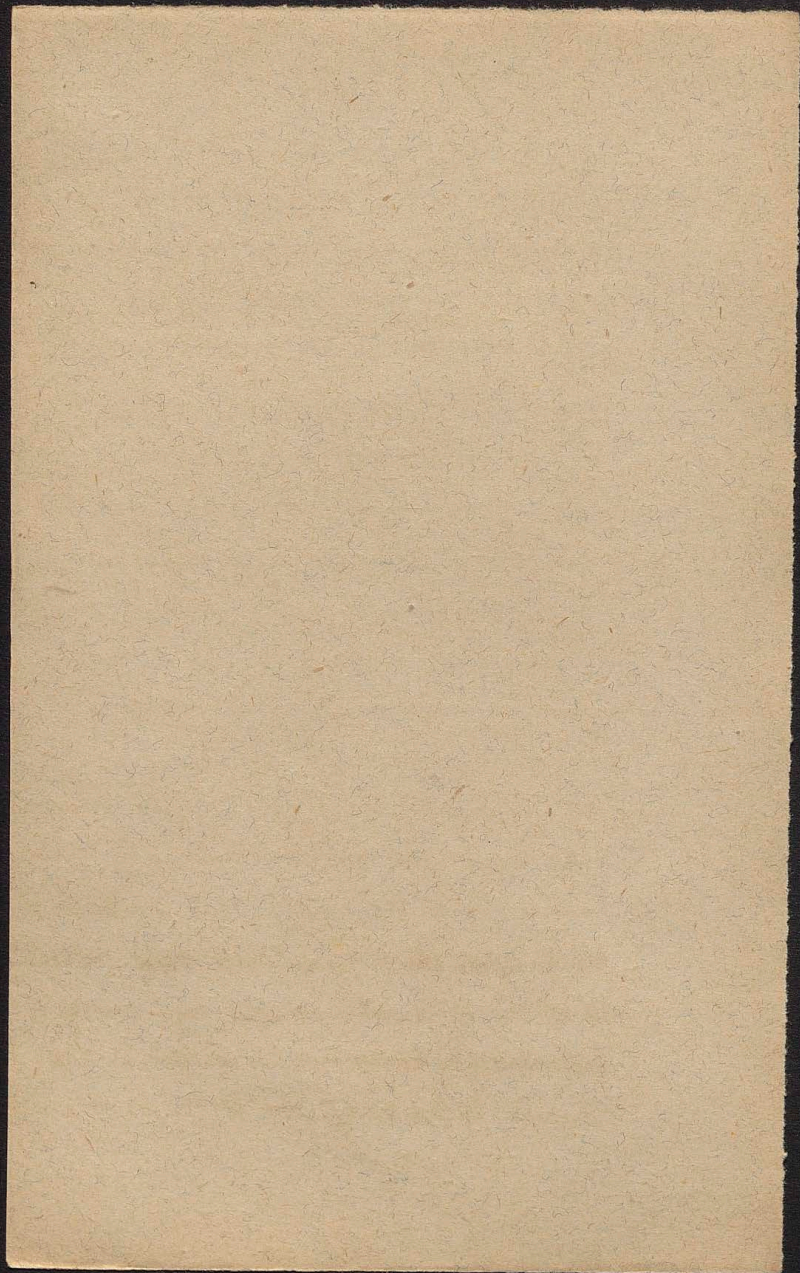
Lokality-a-e z tai. miejscowy, mają charakter i cechy pierwotnego miejsca
 „Sąsiedztwo każde nadaje swym człon-
 kom pewną barwę lokalną, której wy-
 miótny i z tego kółka w inne, dłu-
 go przebyć iż nie są w stanie” J. Dzierżk.
 5. 24.

Lokata y. ž. ty kat um. lokaja, usipice ubi
kouanna, unieravaenie „Dla takiego
jak ja chudeurua, w miesie lokaty nie
byto, unieratem sie wpyri' na Kiedow-
savayrus „ J. kvaa. 64. 29.

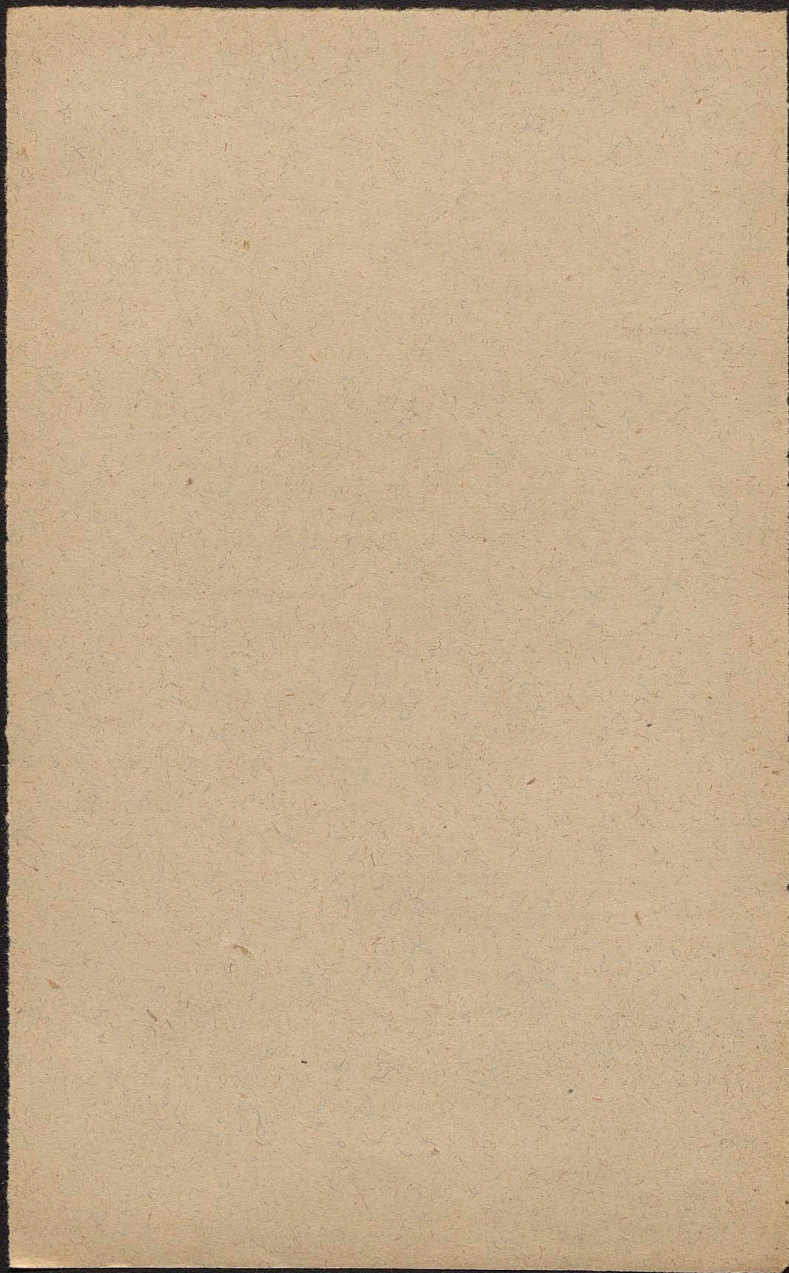
Lokomotyja - ji. i. z tac. sposobnoś, zdolnoś
 przemowaenia i z miejsce na miejsce,
 dowolnoś ruchu, ruch komunikacy-
 ny „Wznowienie braku kompetencje dobrych
 srodki lokomotyji” Echo 1877. 100. 5
 „Podajemy szczegoly o srodkach lokomo-
 tyji prywatnej w dawnej Polsce” ib. 181. 4.
 „Kawalki factory i t.p. srodki lokomotyji.”
 Now. 1882. 33. 3. 1/3 sila nadajaca ruch
 „Amerykanie pracuja nad zastosowa-
 niem do maryny do wyzicia systemu lo-
 kotyji regarowej” Echo 1877. 276. 4.
 1.) „W Londynie wlopyed stal sie tak upo-
 wrae chwisnym srodkiem lokomotyji jak
 koiny inny” wiek 1887. 118. 3. „Narz
 Klub cyklistow kamierka wagi udzial
 w kjeidnie kwotennikow tego rodzaju
 lokomotyji, ktory ma sie odbyc w Kwa-
 nowie” wiek 1887. 201. 3.

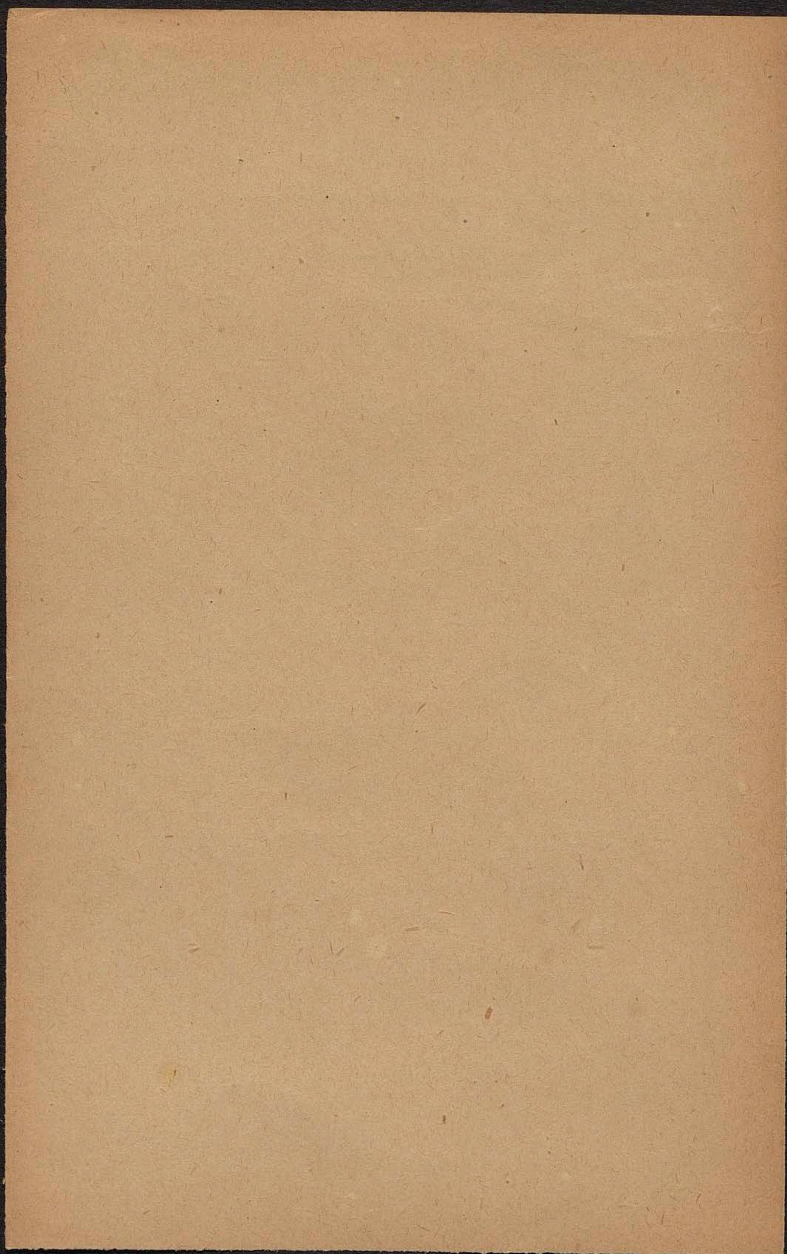
Lokomotywa - y. z. wy-tyw um. z tar, wlas.

Machina locomotiva, parowa, woz
z maszyną parową stałowizną motor,
przywrócony z powodu porażenia na dro-
dze kolejowej i ciągnący go za sobą
„Przygotuj się do odumienia pre-
tawii lokomotywy” Dż. pol. 1885. 142. 1.
w ludu „pięc.” „Trzecie dkwonienie, świat
lokomotywy, gwałtowne wybuchy pary,
zwrócenia wagonów... Cożż między dwo-
stek...” Sewer S. lwow. 1887. 92.

Lokomobila - i. z. maszyna parowa
przenośna

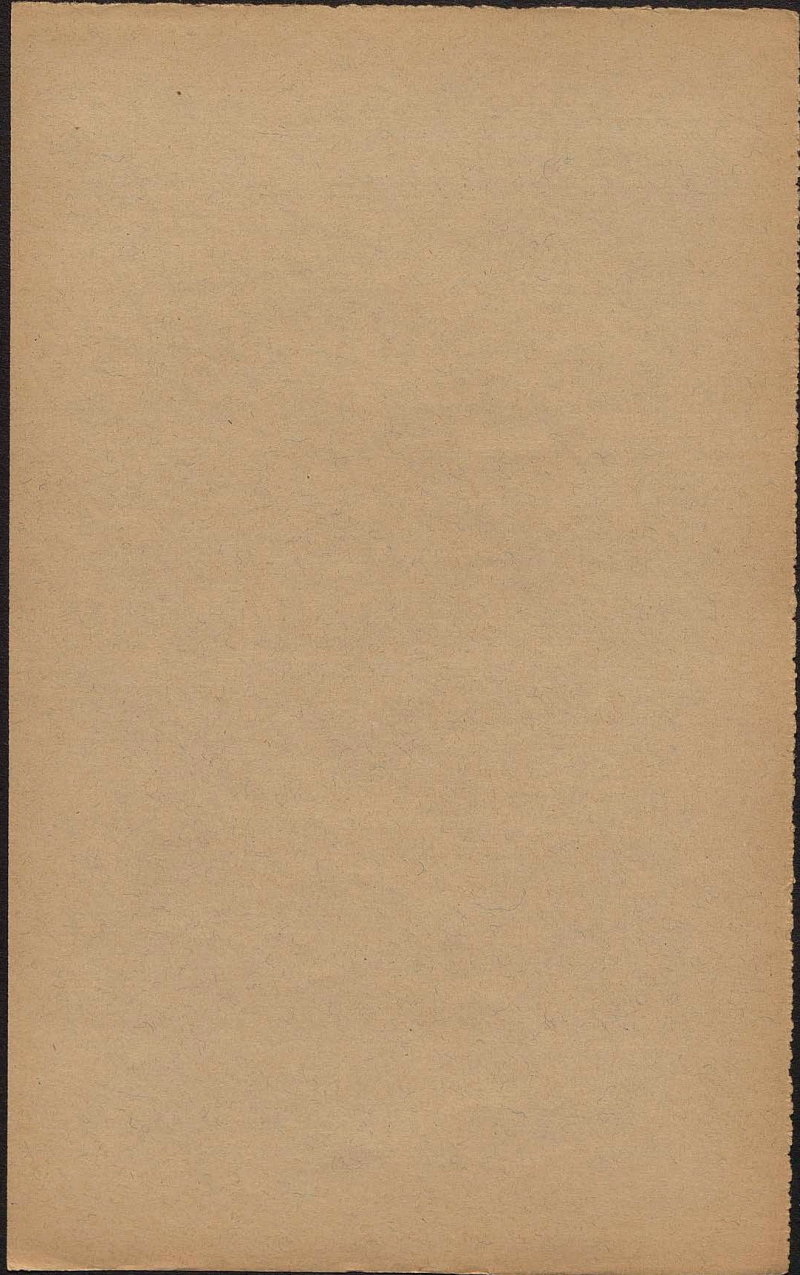

Lokowai' sig T. kain. ndkn. Ulokowai' sig dan.
umiwicai' sig, kajmowae' peroue miy'sce
„Lokaj' obok' stanzveta sig ulokowai'” T. T.
Zvi Nov. (codr.) 1878. 6. 3.

Lola-i. i. a. r. d. b. i. u. i. z. k. e. i. s. t. i. e. A. l. e. k. s. a. n. d. r. a, O. l. e. s. i. a. „Trudno było porwać Łolę zmięśnioną do nieporwania” J. Kwara. 72. 166

Lolo-a. m. Lolus-i. a. m. r. d. b. i. u. i. z. m. e. s. t. i. e. A. l. e. k. s. a. n. d. e. r, O. l. e. s. „Mój Lolu, bardzo prozą.” M. Dat. który 12. 215 „Kawadroświe mi, kochany Lolusiu” ib. „Lolusiu, coś ci powiem” ib. 347

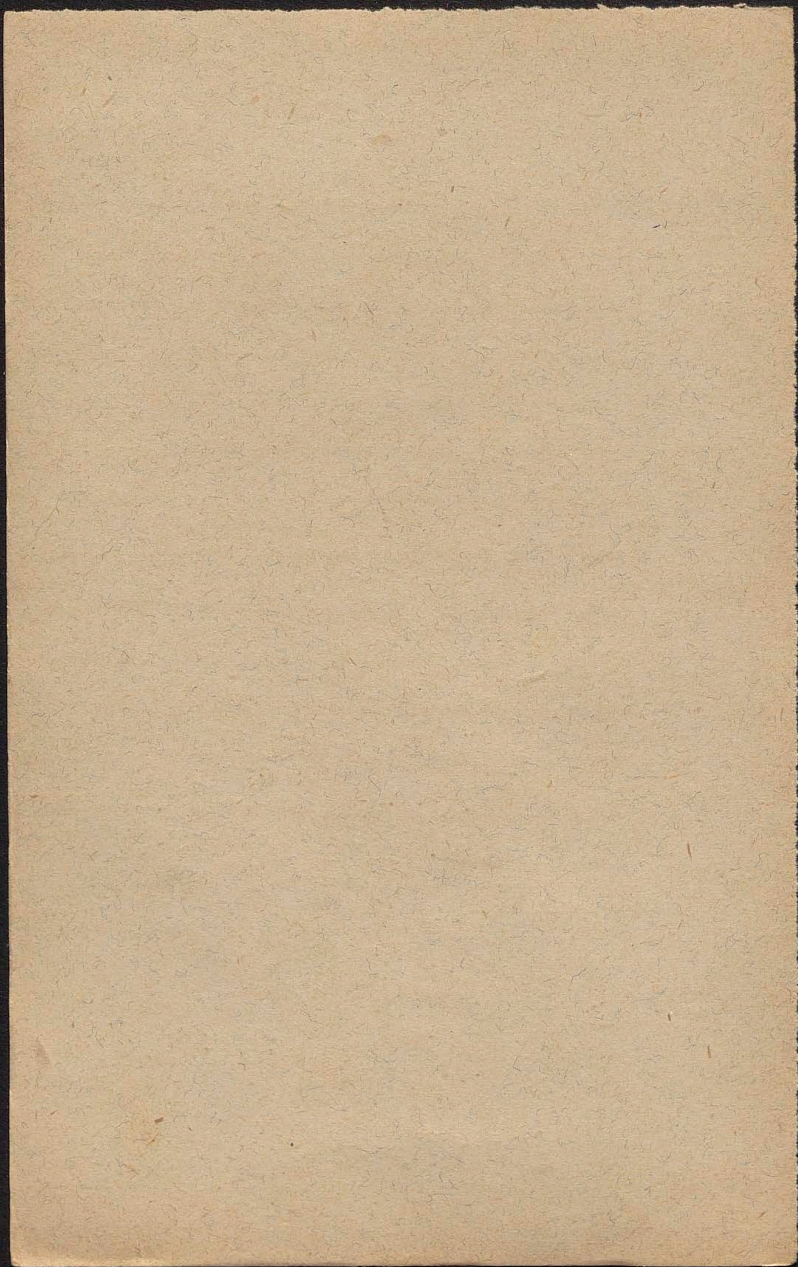

Lombard - u. m. dy. w. um. kapital kredytowy

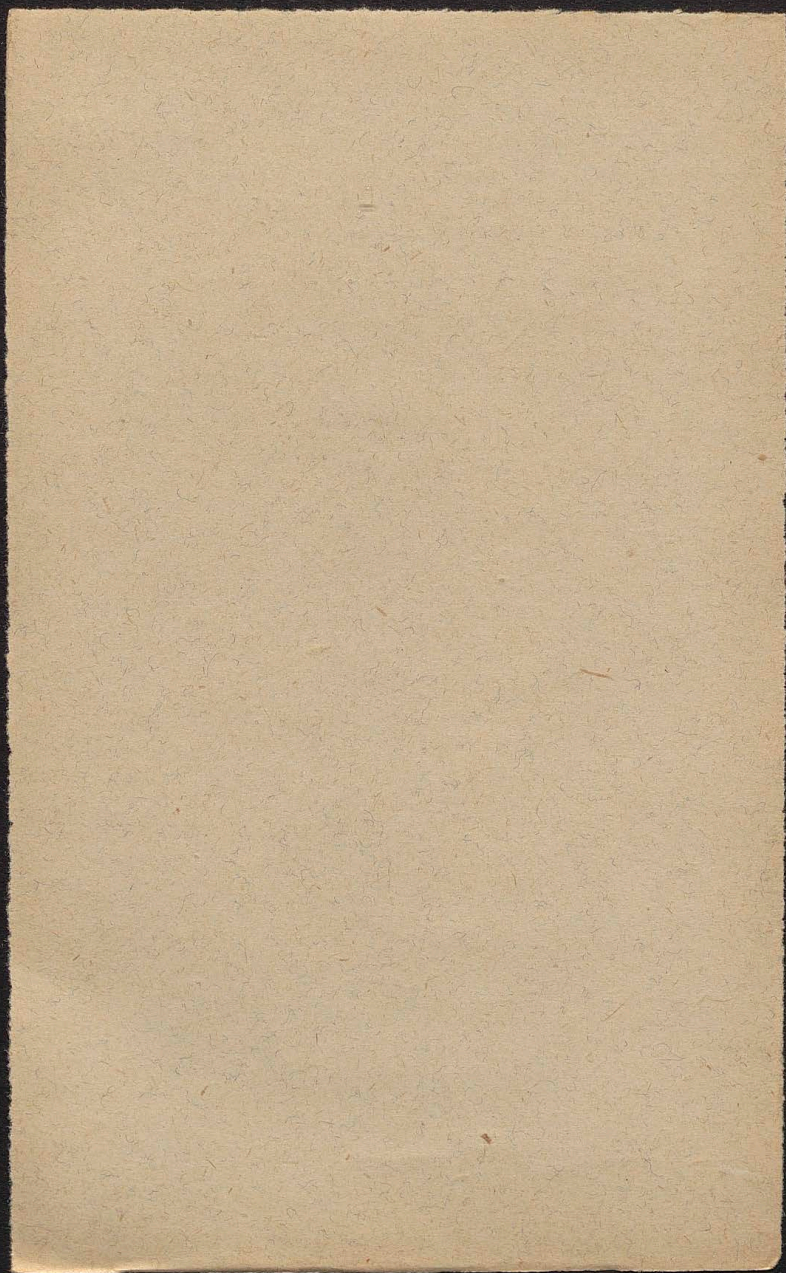
dajacy pozywaki na farty dane w ka-
staw, tak zwany dla tego, ze pierwotnie
tego rodzaju kapitaly ukazyly sie w Lou-
bardji, w potowie XV wieku „tyjs prawie
w uedny... zegunek w lombardnie!” K. Ga-
ryni. War. z potrz. 61.

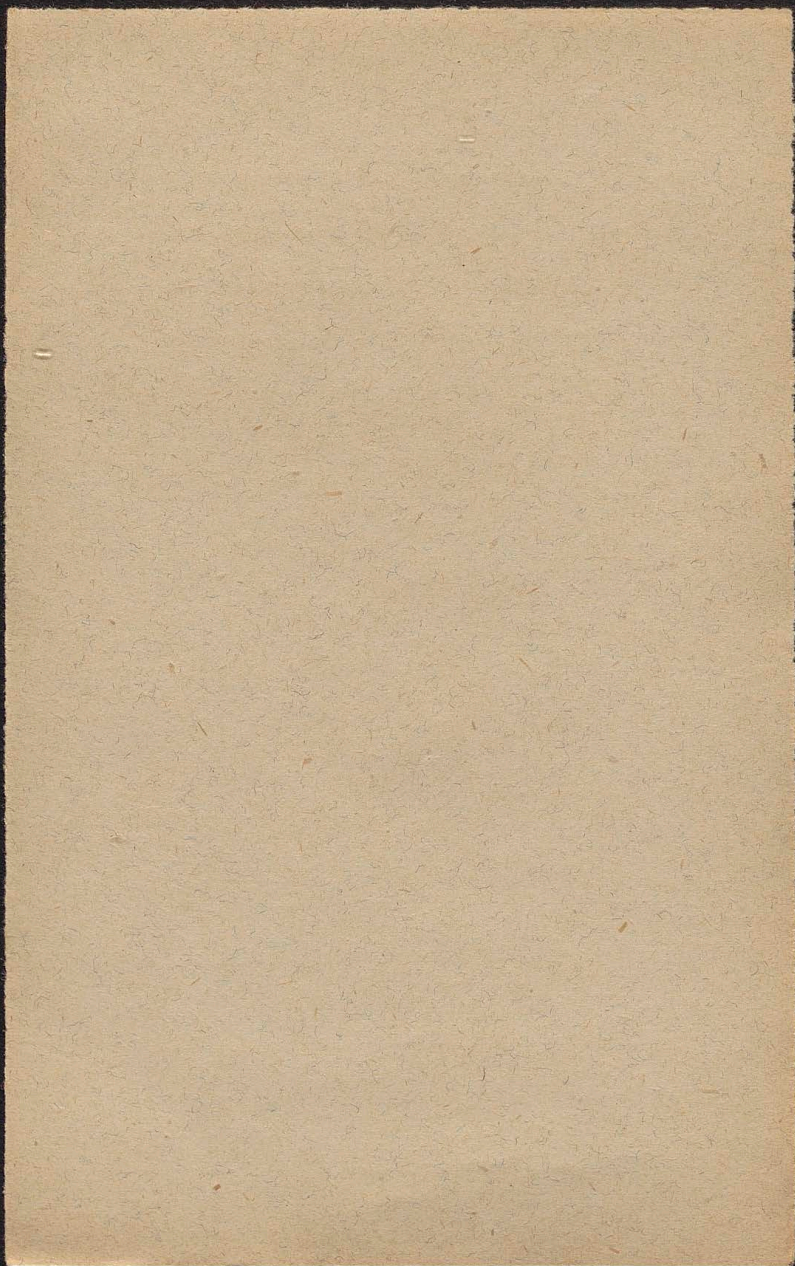
Kartawim

Lombardowca „^{dzijs garetly} Uwaga, ze w niemieckij
polityce kawta istotna kuciana, ktora iz obja-
wia w niemieciu kakam lombardowania
walrowo rozysknie pour Dank paistwowy,
nazywa Nordd. Allg. Itz fantaromad z ka-
kam lombardowania walrowo rozysknie
niekucianow.” Czas 88. 166. 1.

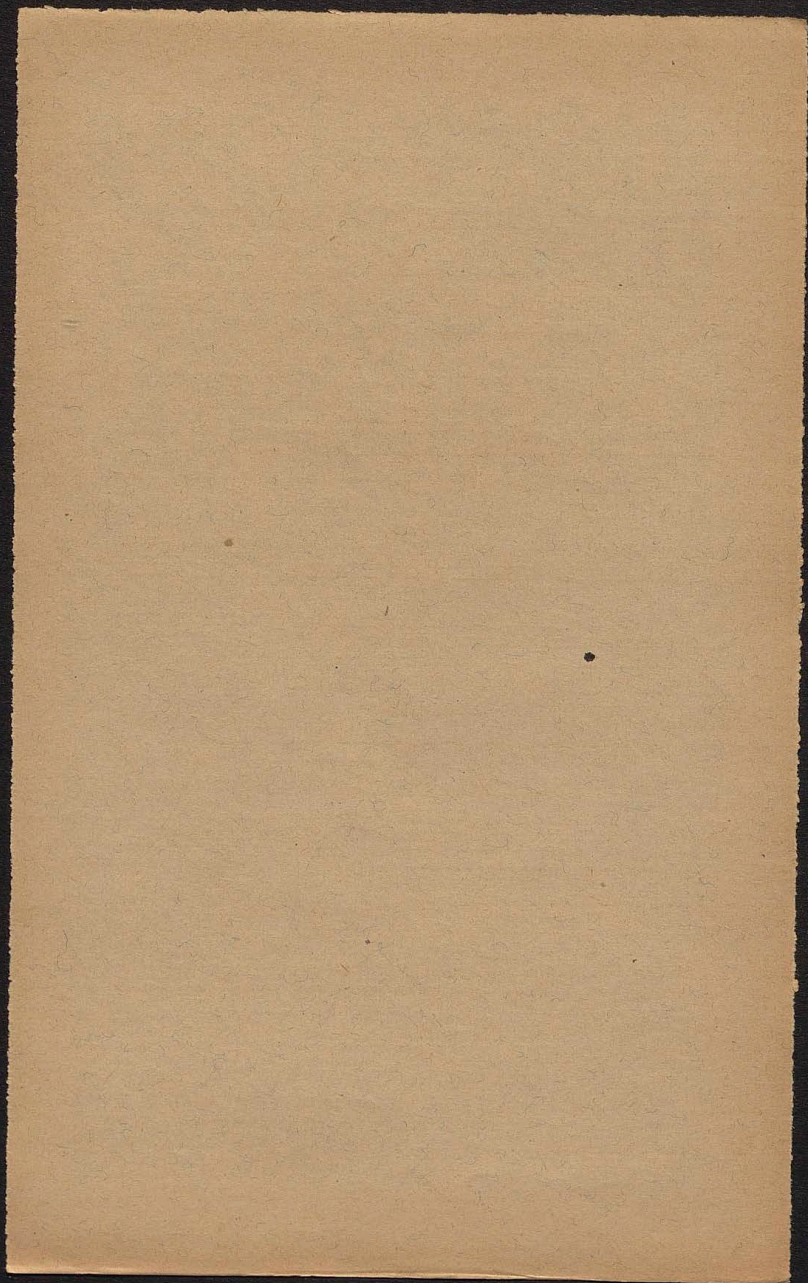

Longin - a. m. zdrob. Longinek - nka, Longus - ia
 imię męskie „ Longin uderzył na pier-
 swe krawak wejście swoją świątę ” J. J.
 Kwam. 58. 31. „ Dał sobie wzmówić, że z Lon-
 ginka coś uż wielkiego gotuje dla świątę ”
 ib. 32 „ że wspaniałego Longus skowry-
 staj umiał ” ib. 37.

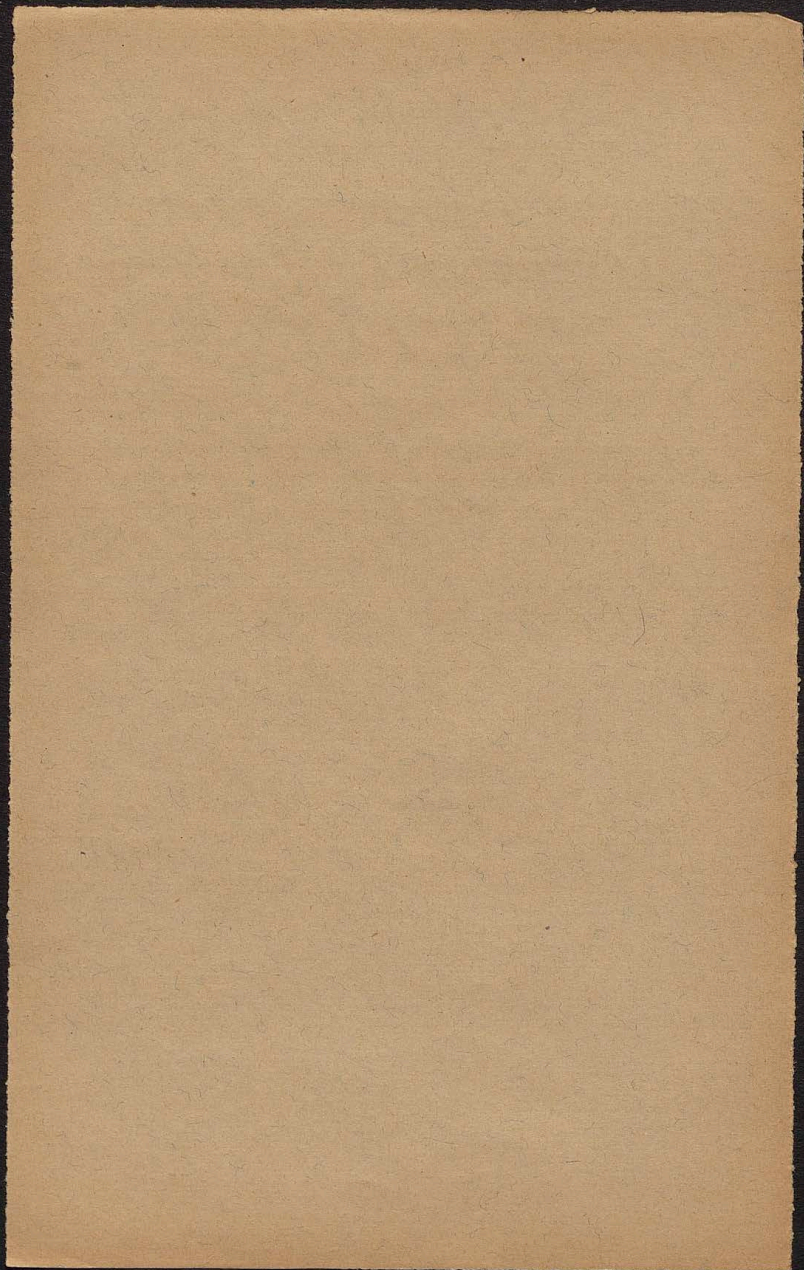

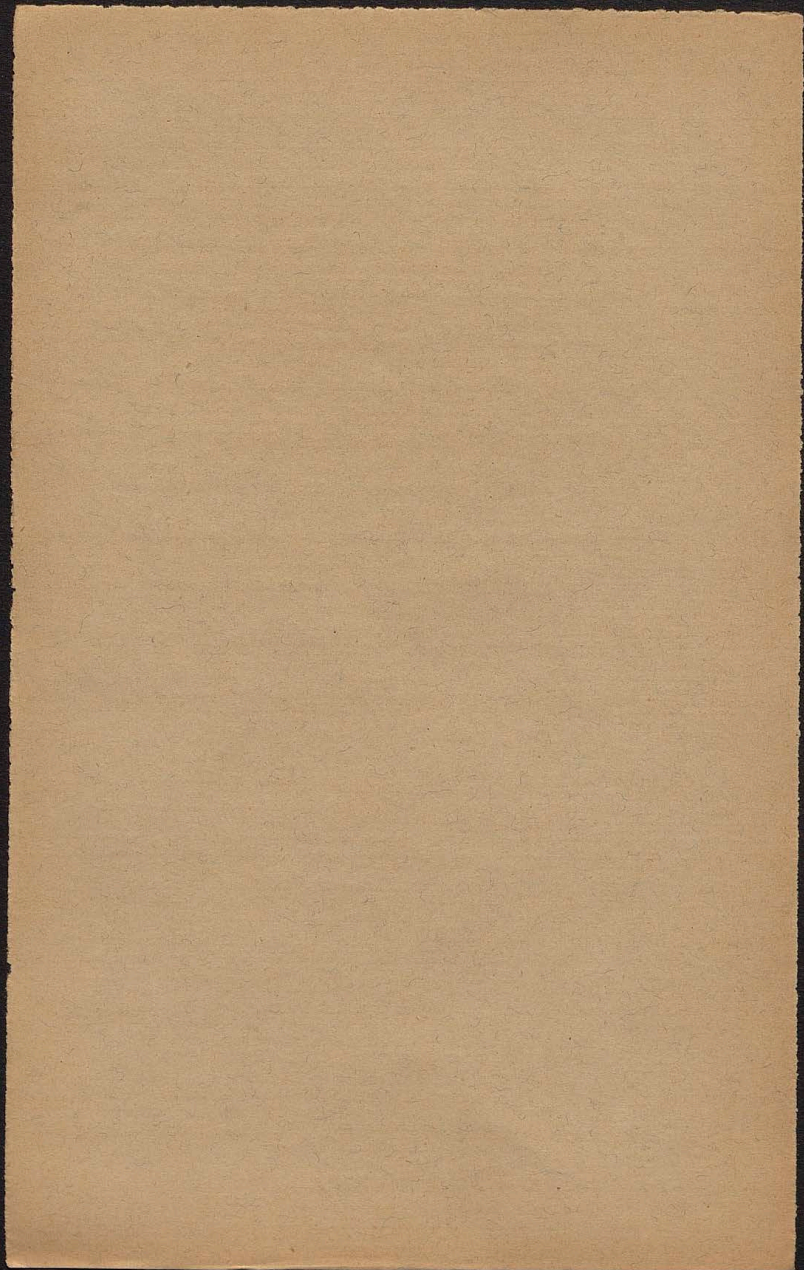
Lord - a. m. Downe - dow. m. w Anglii ty-
tuł szlachty, to samo, co: pan. U nas
nie wdaje się nigdy „milord” gdyż to
ostatecznie wypada u nas tylko w prync. 5 tytu
„milordzie” t.j. mój lordzie, nigdy „lor-
dzie.”

Łondawski - a - ie - od łonda, jak u łonda, wła-
ściwy łondowi. Miał bakenbandy
piżame, rękawicze, łondowskie" N. Pol.
Hybr. 10.

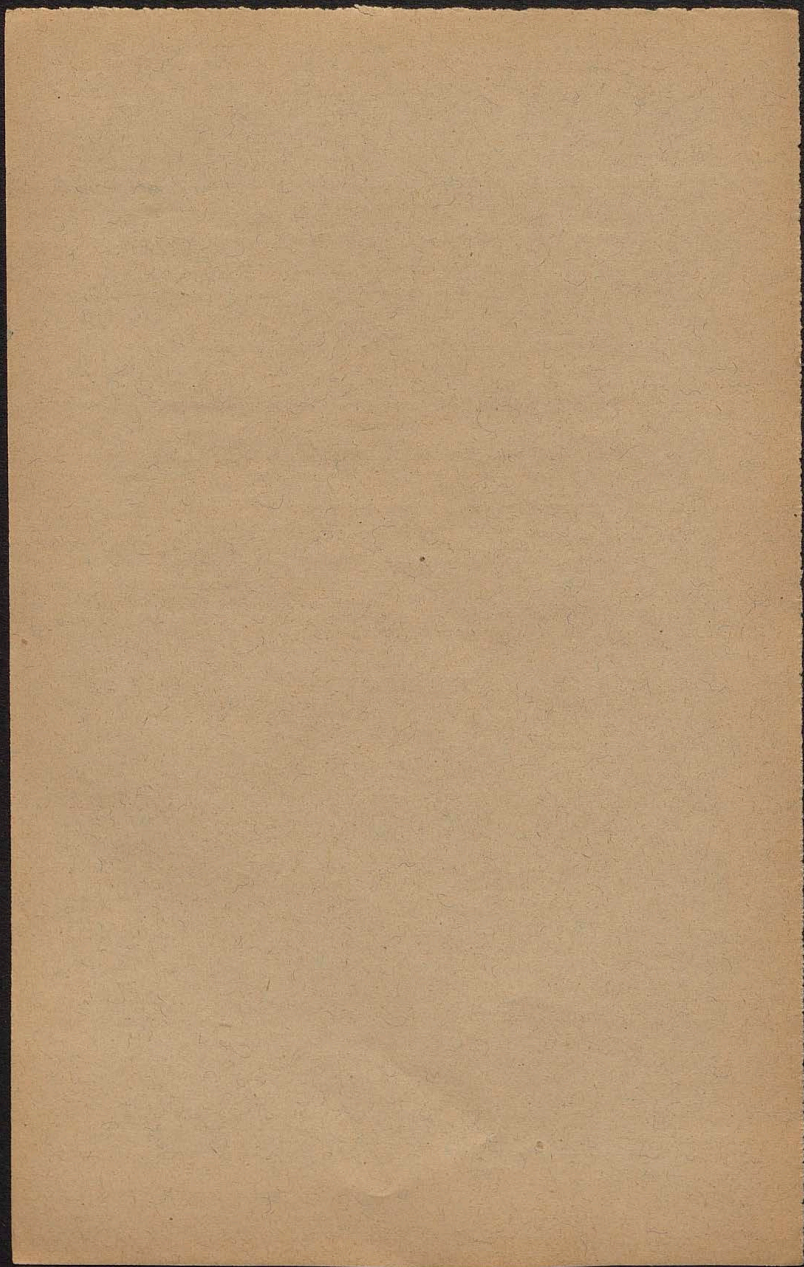

Loreta-y i. ty-ret um. i Loretka-i i. thi-tek um
 franc. Lorette, w Paryżu, kobieta lekkich
 obyczajów, wyryw skopi ni gryzethi; uamwa
 od cyrkutu Notre-Dame-de-Lorette, który
 głównie kamierchujg, wiyta par Alfousa
 (Suepes) Karr, i rkap rozpowrzechniona, „Moi naby
 umie wsiqri za niewiedzi kogo... za Lore-
 te paryzkg... za zgubionq istotq "D. Pol. Hybr.
 34. „ Dyto to umacie bez uawiska, obot.
 kłonego miesciit us i afekt dla nowy i ka-
 porysy dla Loretek paryzkiich "J. Kram 73. 59.

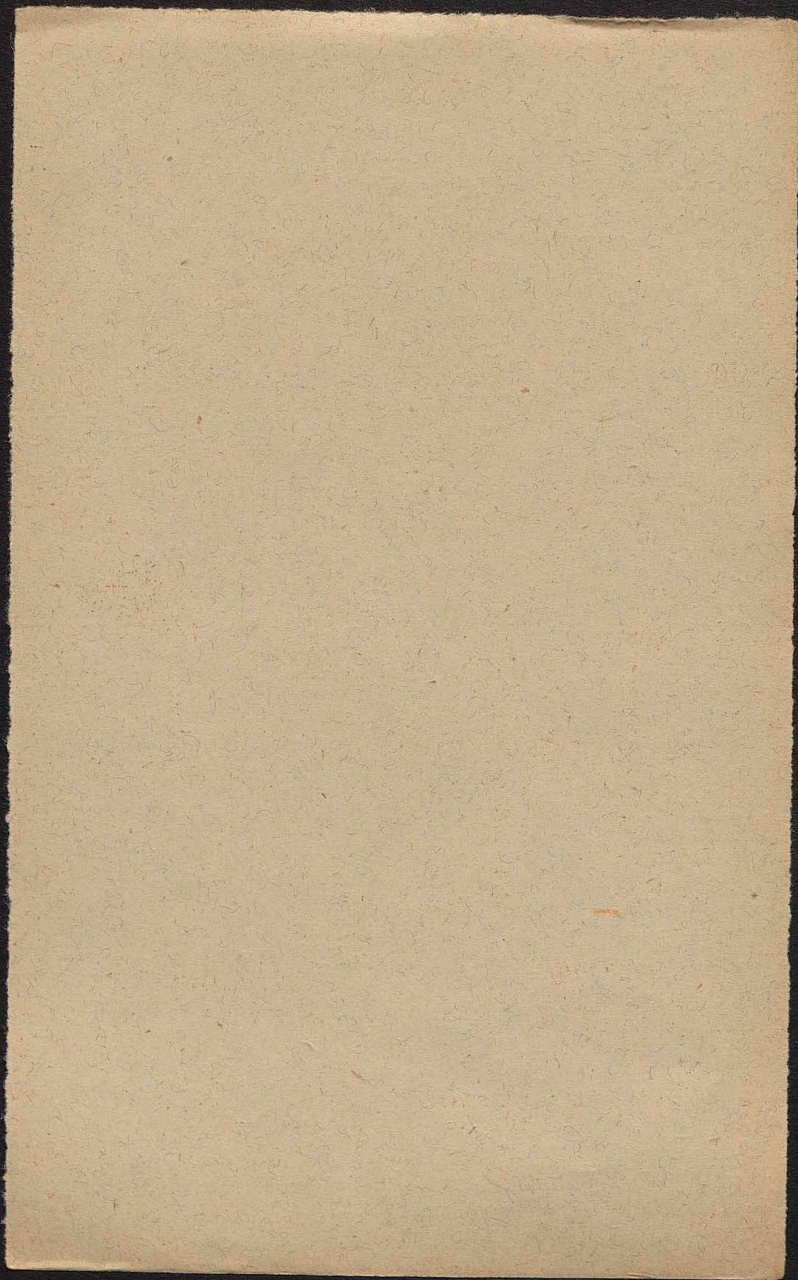

Lorneta - y. xi. nety-net. um. mata perspekty-
wa podwójna, głównie używana w tea-
trze „Jedem odbiera real, drugi podaje
lornety.” *Am. Wi.* 1. 112.

Lornetowai st. ex. ndku. - ~~nogo~~ patwiny
na nogo powa lornety „W kwaterach
spostroczym Fedwiciu & uamuz. Obie
lornetowaty ku mnie.” *A. Urb. J. nar.*
1885. 142. 1.

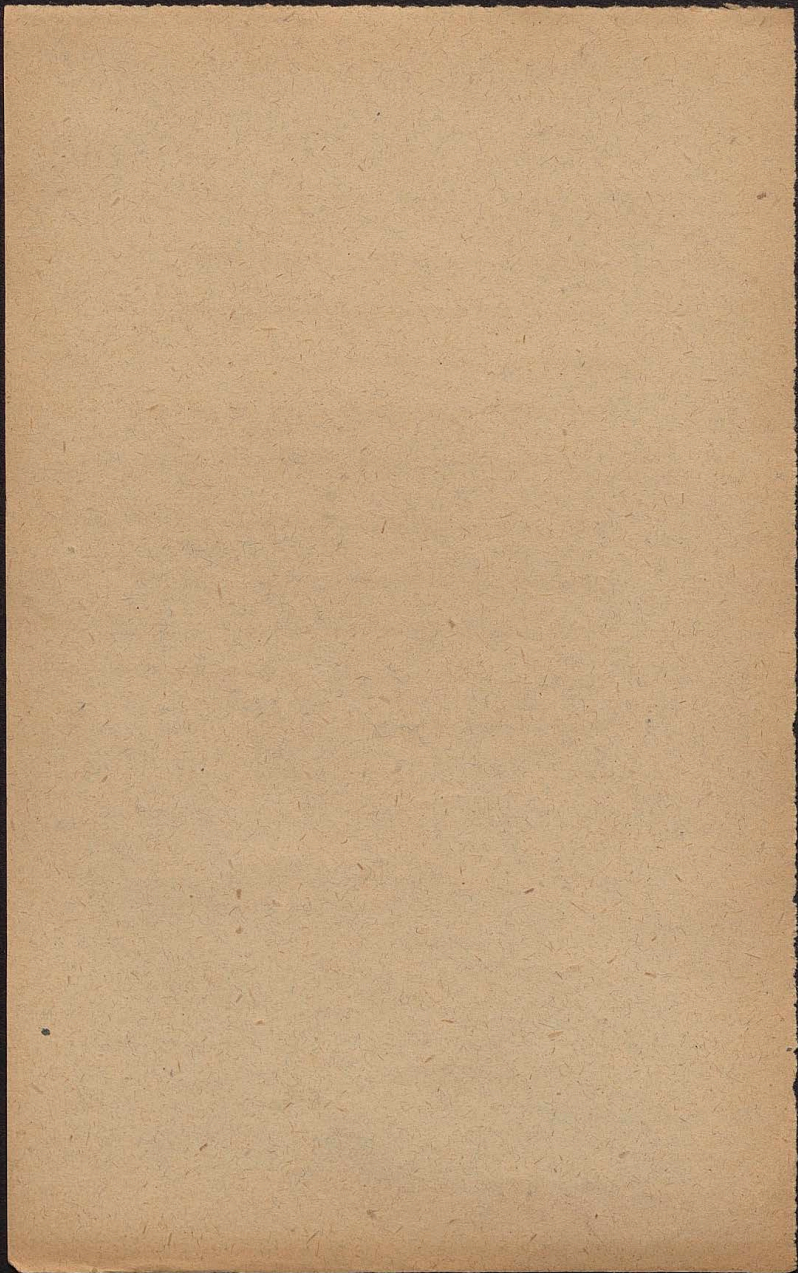

Los-u m. z ber. l. un. zam. „svetogliny les“, po-
myšlma dola, kajeva „Dla losu nie
dla mitosci idzie sig ka maji“ A. hr. Fr.
1. 165.

Loteryjka - i. x. jki- jak mu gra dzieciwa polegająca na wyciąganiu losowem numerów „ Nawet tak sucha rzecz jak tabliczka mnożenia, w dowcipnie utwórzonej loteryjce, wbiła się w pamięci Dziecka x Tatuścia „ wiek 1885-280. 1.

Loteryjny - a. e. od loterji „ Odbyto nie spodzianie rewizję w kantorach loteryjnych. Wydelegowani urzędnicy wieli sposobność przekonać się o nadwycieczkach kolektorów „ wiek 1887-282. 3.

Lovelas - a. m. sy. w. m. od nazwiska styg-
nego modnisia francuskiego z pow. XVIII
wieku, to samo, co don Juan, kobieciarz,
ctowick ubiegajacy się za kobietami, wdo-
bywa serc i cnot kobiecych, ^{wprowadziciel kobiet} "Hrabia miał
się za tak potrzebnego Lovelasa, że był
pewien ruryzacja byle się potwarat" "P.
Kwart. 72. 126" „Lokanna, niarło nie wielkie,
ciche, tem się odznacza, że nie posiada w
umrach swoich Lovelasio i Don Jua-
nio ani na lekarstwo" "J. J. Peri Now. 1878.
119: „Simiatori i caktowi ulicanyh Lowe-
lario roównai się mwie jedyne ze simia-
toriz naraych rancimierstwo i stodziei" "Echo
1877. 141. 4. „Feden z utwodnithkich lowela-
sów w arnawethich prustadowat pewny da-
mz, sigajze jz wiedzcie, gdzie tytko napu-
tkat" "Kur. War. 1878. 264.

Lovelasowski - a. ie od lowelasa, uw-

draciela „Pauzować ci smai uwiecznija ko-
siorot na miejsce schodki publicanij i ka-
chowują się tam jak... wreszcie... uwydatnia-
ją swoje lowelarsowkie zdolności.” Echo
1878. 179.

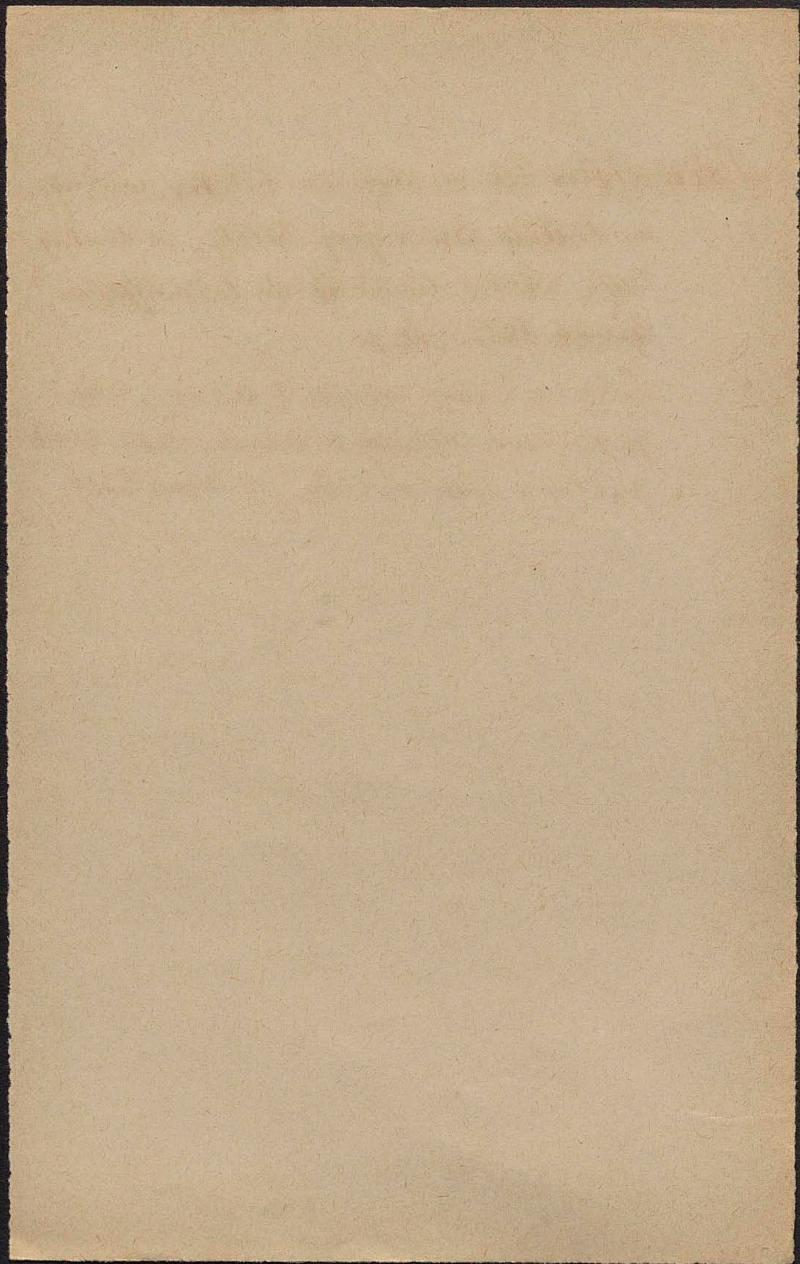
„ Młode kwiśtko z swietnem mianem...
ryto jak lowelas drugi i na balet, psy i
konie w mekrypanckie brzęsto długi ” Miron
tyg. 21. 2. 2. 13.

114

173

Lożmajster-tra. m. stry um. biletów, wożący
w teatrze odbierający bilety, w teatrze
daję wiecie ledwie że nie lożmajstwowi"
9. mar. 1882. 252. 2.

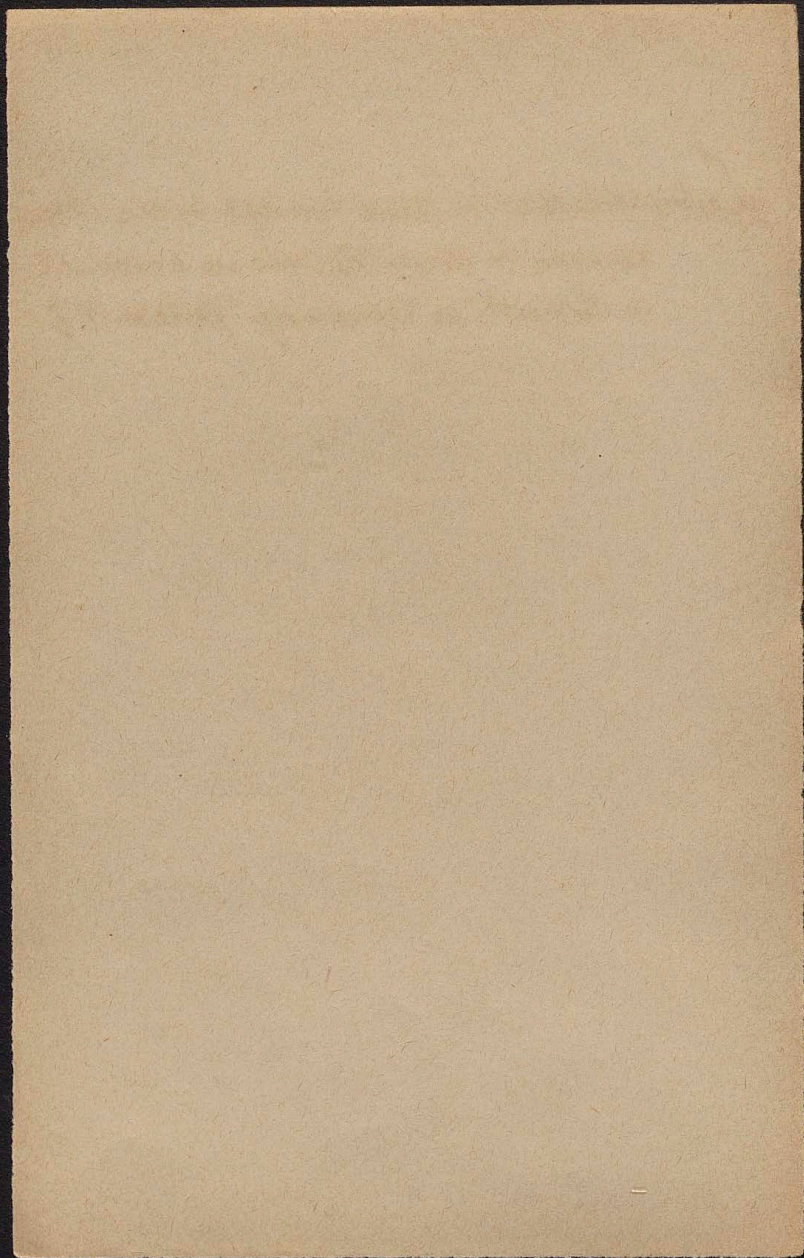
Loża y. z. loże-łóże um. z w 1. um. „loże”
publiczności siedząca w lożach „Żeby mnie
parten i loże widziały” Żu Nienc. 2. 219.

115

174

Lubystek-stka m. prow. lubczyk, ziela, Step...
zielenią w obłoki się ziela, w barwiniki,
w lubystki, w dziewanny." J. P. Kales. 4. 7

Ludecarka - i. n. Ludka - i. n. rdw. innj k'edkie

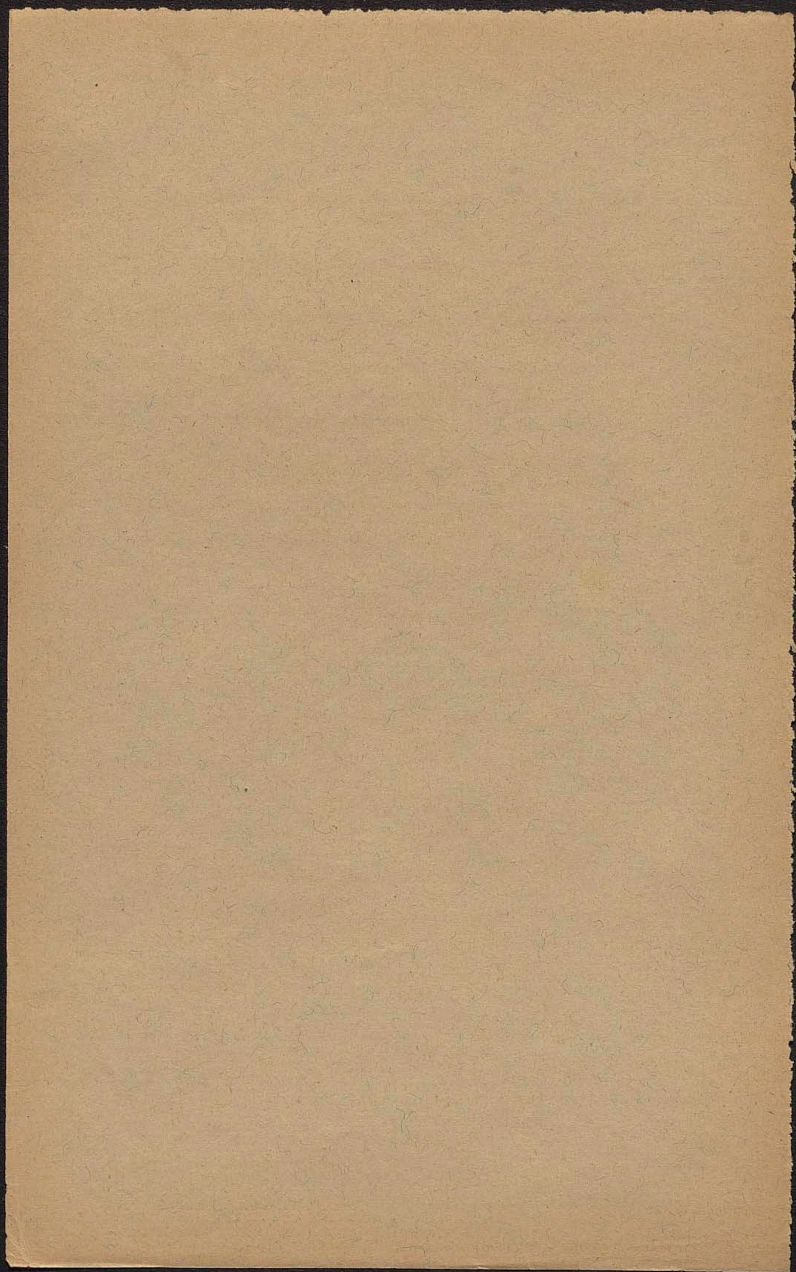
Ludwika „Ludwiko, daj mi kawy.”

Mucha 1871. 12 „Okazywales' tyle dla ro-
mansowych chimery ludki pobtarcenia!”

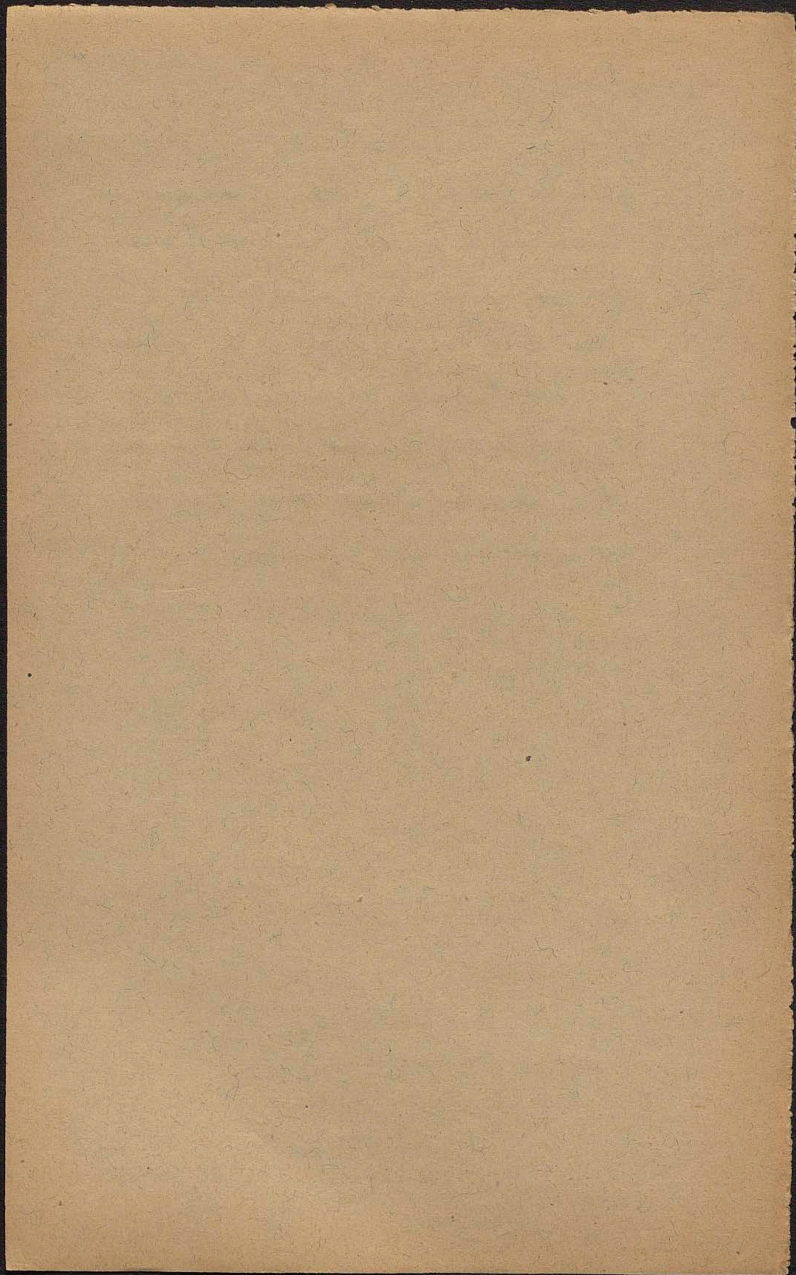
T. T. P. w. 2. 26. „Ludko co ten ty wygledniesz!”

A. Wilcz. 9. pol. 1877. 185.

Ludek - dka. m. ob. Ludwinek.

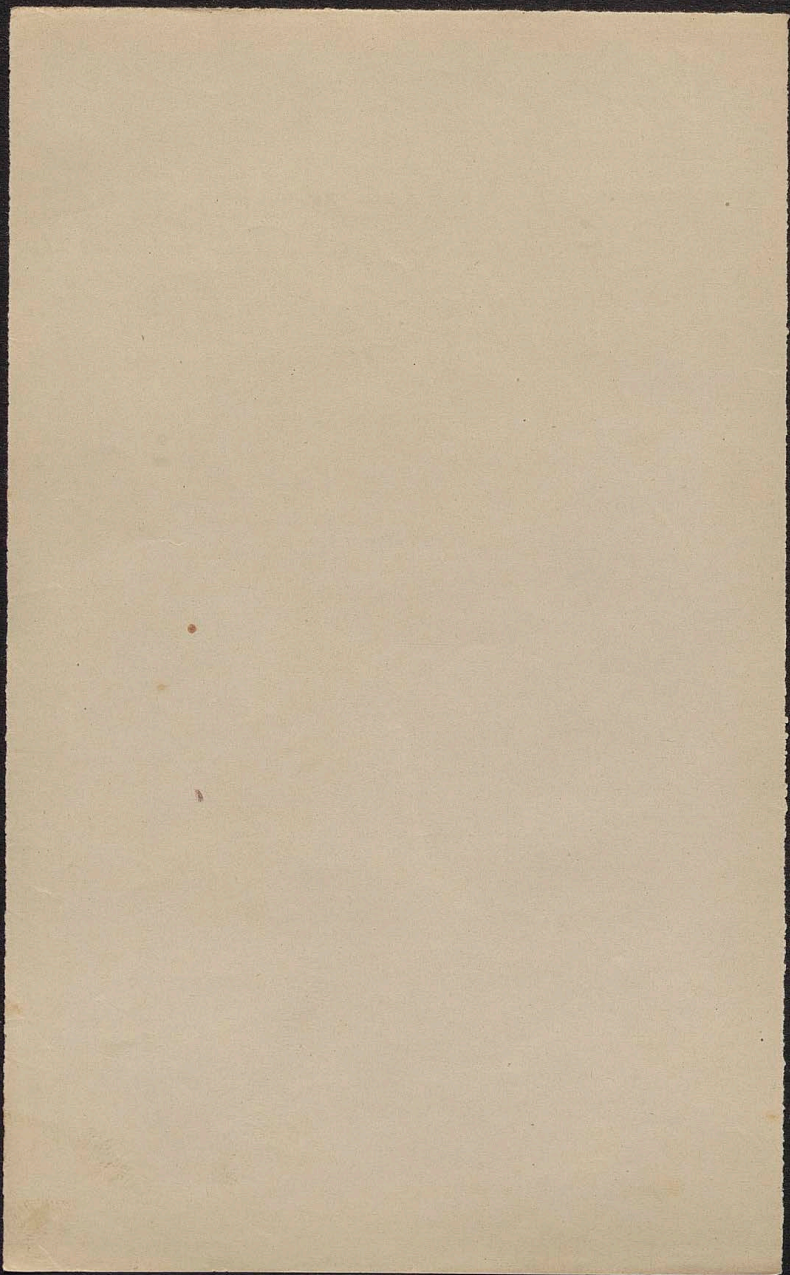
Ludek - dku. m. bez l. um. rdb. i piessnotkowi, a
 nielkiidy x ironijz, kam. lud, guvin, "Lud
 ku piessnego brnega, doba tweja dobiega,
 jeno stari sig godnym task" J.W. Kales. 4.
 6 "Swiety - srod niezaludek, gdje uwodit
 sig za ludek, utkwit Panu w xienni korzy-
 ib. "Ulewny deyar, przerwat rozoch-
 conemu ludkowi x abawz." Echo 1877. 110. 4.

118

177

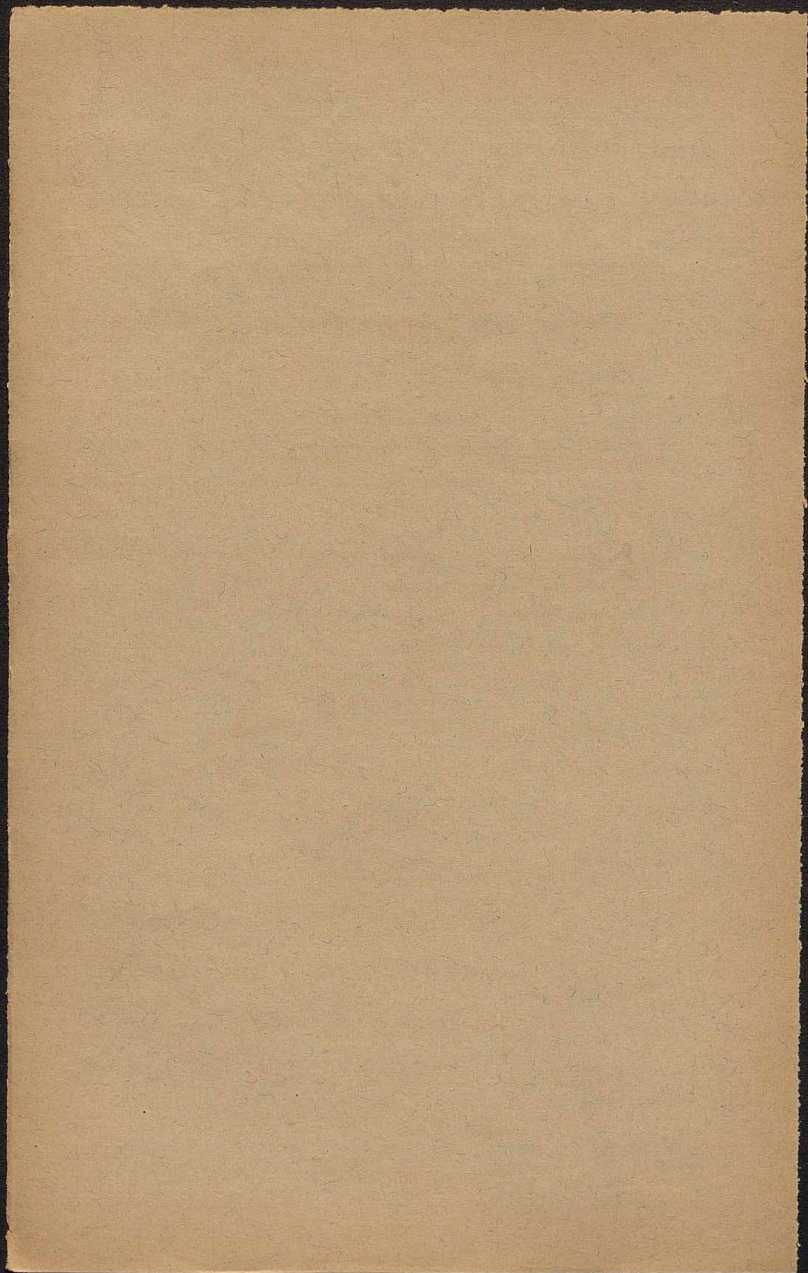
Ludowina - y. z. bez l. um. posp. lud, ludet. pro-
sty. " To kotedy takie o mnie rozno waq wie-
sci, a ludowina im wiery i stroui ode-
nnie " Brz. Tyg. 1. 394.

Ludwiczek-otka. m. Ludek-dka. m. ndrlo. inis
myskie Ludwik, Ludwiczek. na dobre
zawazd us lampartowai "A. Wilk. Tyg.
prow. 1880. 434.

Ludwiczka-i. z. prow. kuj. siona Lu-
dwika.

Ludwina-y. z. prow. kuj. inis nobiee
Ludwika.

Ludzienkowie - ków. rdob. kam. ludkie, napo-
tykane w pieśniach lud., „Zachochali się,
zachochali się dwójce ludzienków w sobie,
a pan Janus wie, a pan Janus wie, czy
nie powiechło sobie” O. Kolb. 1. 148.

Ludzięta - dźiąt, kam. ludkie, rdob. z
tekeowianinem, ludkie były jacy, małej
warkosi, „Nic bardziej śmiechu nie będzie,
jak kiedy ludzięta podrażniają wielkich
ludzi. Cielęta! Cielęta!” Rudoł piewn. b. 58.

Ludzie - i. rodz. męz. „ci ludzie” z u. pospółstwa
i ludu wiy. powr. męz. v. kiesz. „te ludzie”
„Oj wmyślto to nie ludzie wymyśli” O. Kol.
1. 165. „To tam po wsiach takie urokliwe
ludzie jenoże się uchowali?... Tu w Nowym
wie kouate ludzie gorzej jak kawalerowie.”
Food. Tyg. 31. 2. 15. 203 z powr. ~~nowy~~ powr. mo.
winnie: „podobny albo podobna do ludzi mo.
wier o kiesz. się dobrze wygoda, ma dobrej

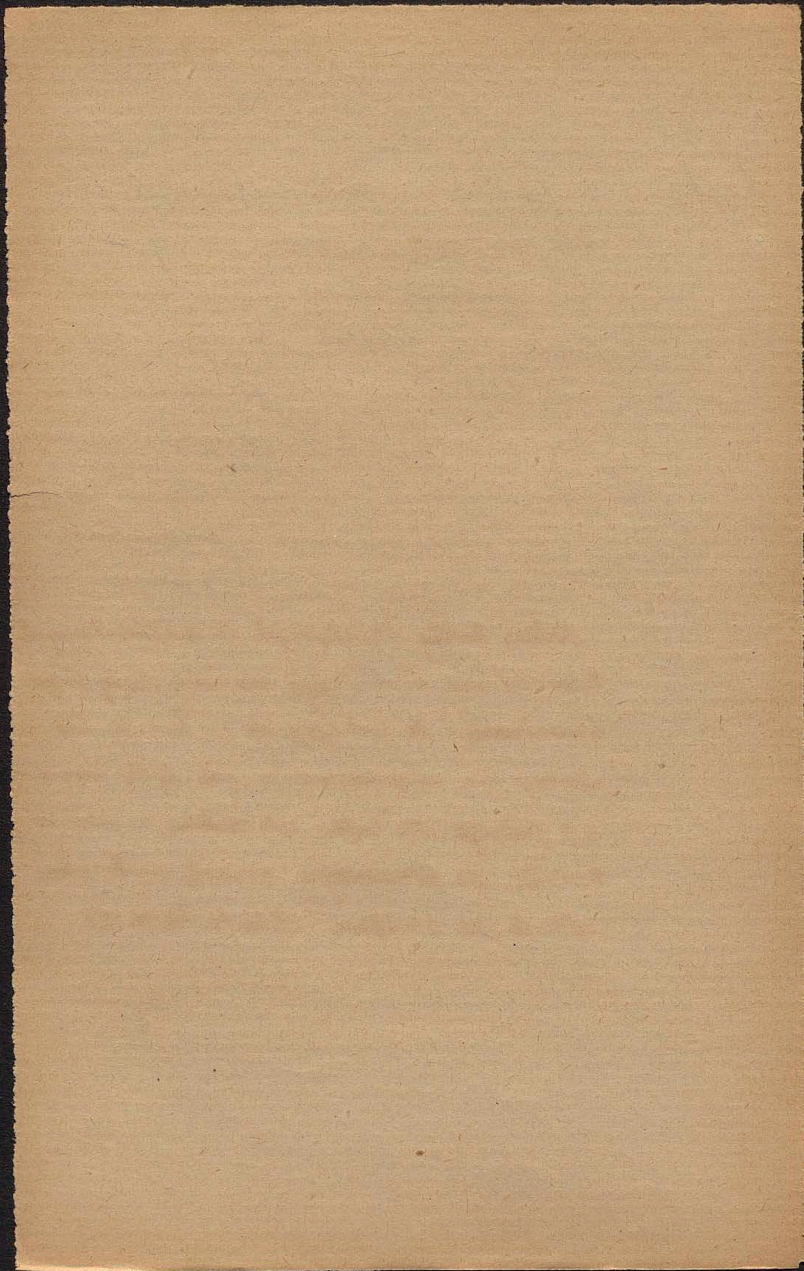
ming „ Na pierwsze wejście nie bardzo była
pokutana - ale przyjezdny w bliżej, w obliwie
w niedziela, lub w święto większe, kiedy oganus-
ta się trochę - to była podobna do ludzi " K. Jun-
wicz 1887. 216/13. " Będą z niego ludnie albo „ wy-
jdzie na ludzi " nam. będzie z niego sadowit, albo
wyjdzie na sadowitka tej. myśliemuj się dobrze, kro-
bi namyeng.

- (1) „ Dla czego piana nie kawiakawicja durala i ser-
ce pizidierizioletnich meziatka, albo kalendriesto-
letnich pansen, tylko moja. Dom wzawodka,
mam lat dwadzieścia dziewięć i jestem do lu-
dzi podobna.. " K. Kal. Echo umu. ketr. 4. 355. Guant
niekiedy storuje się do niego niezgodnych, Onzko
chęć naprzytad rebrat wórnery uprzyt um-
sialinny z kilka watek przybievaja co i z ka-
paczanej staryny, kumbinowai, aby to jachoi
do ludzi było podobne " A. Wiler. S. 88. 226.

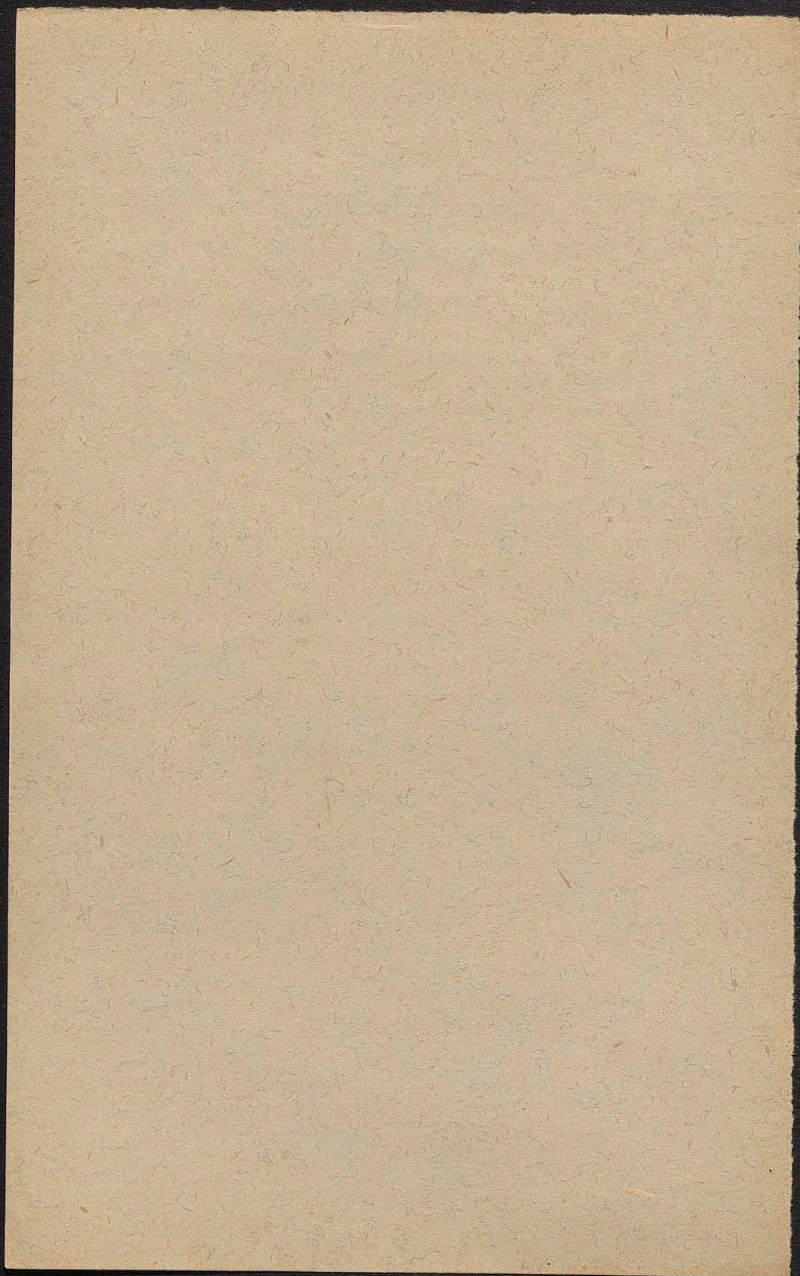
Ludziska - owo zgrab. ludzkie, z współzawzięciem,
 wialerkiem, przychylnością „A ludzkie,
 ludzkie! Ludziska... kawke pycha, was
 szatan do zgruby wiedzie.” J. Kwarc. 73. 21.
 „Pociesiwe ludziska, chwic' obcy, potrafilo
 pojzi' jego smutek” ib. 169 „To pociesiwe lu-
 dziska z hościami, tytko im języczki i
 słowie swierzbiz czasami” J. S. sta war. 2.
 176 „Niewra na starych i wysztygłych lu-
 dziskach próbowała wejrzeń swoich” J.
 wiek 1878. 36. „Dykt wehany, niewraat bie-
 dy, z wdrosiili nam ludziska” W. Tyrok.
 Gen. 4. 63. „I tak to tam bawisz się do-
 brzy ludziska...” K. Kawak. 5. 128 „Równie
 tam były gładzanie, jedni tak a drudzy i-
 nawnej, ot! jak to z wyznejnie ludziska”
 ib. 133. „W chatkach nieważnej, Dobry lu-
 dziska, toć nie odmowisz nam przytuliska”
 J. Chę. Ks. zbior. Wojc. 274. „A piórunki owej

ludwiska prości strachali sercem petnem
mitosci" Djab. 1878. 15.

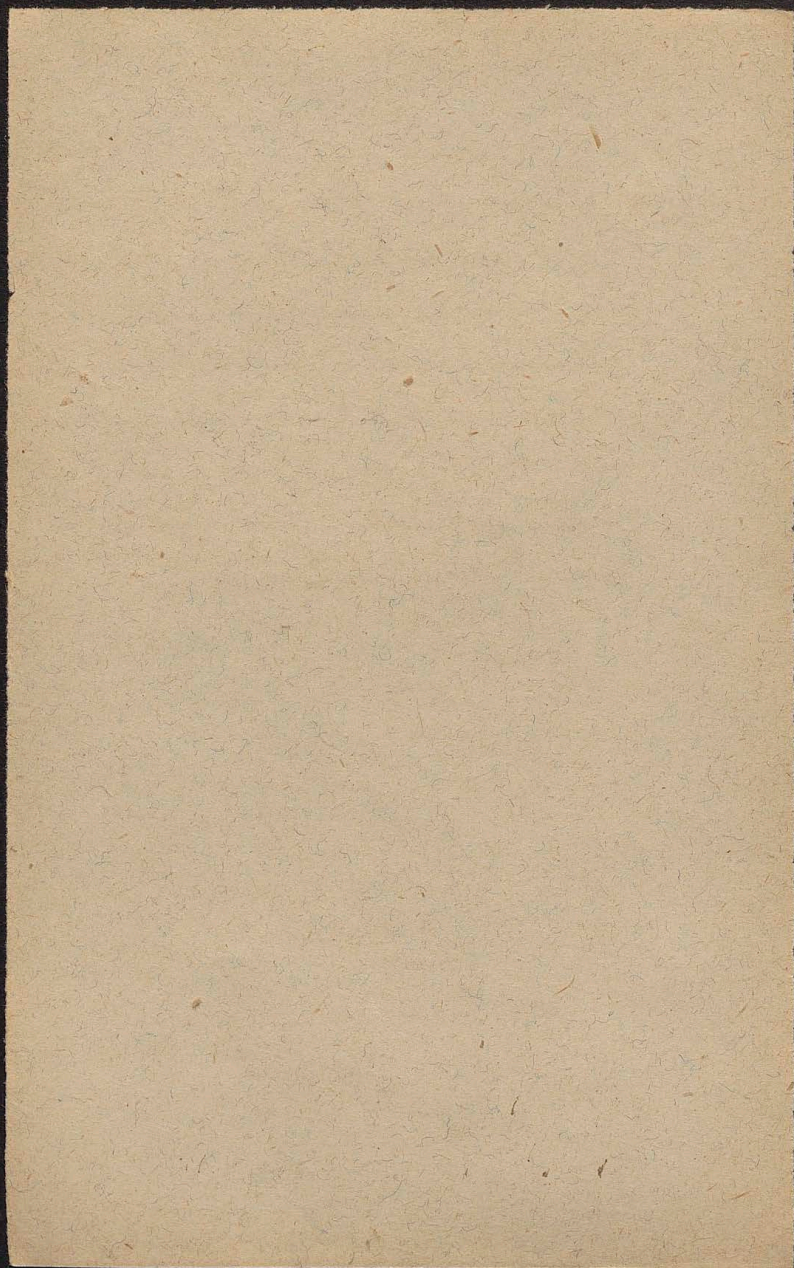
Lufa-y. i. py-luf um. w. Lufka-i. i. phi-
 fek um. rura u browi palnej, ~~z~~ strzelby
 lub pistoletu; /; meton. porp. u nucz.
 strzelby lub pistoletu „Oczepz tego, aby
 mi ktos miely lufa kaszowiec w o-
 czy; miatymu ponymajumiy nowy
 jaky sensacji.” M. Gwałt Słownik 22.
 369. /; „Fadt bez duba, ugodzony lufą
 strzelby w głowę.” Pism. przy S. lwow. 1859. 115.
 „Dwoz kolby druzinych 11-milimetrowych
 karabinow i osadzajz na nich lufy 8-mi-
 limetrowe.” Dz. pol. 1888. 14. 2. ^{met.} „Kozak... nie
 udery na nieprzyjaciela, jak ty lko trzech
 na jednego. Na lufy nie ustrone za nie u
 swiecie. Za pienowym armaty wystrzelen
 ustrone jak kampa” A. lw. Fr. dz. 11. 157.

Lufciki-a. m. ki-óo nan. z syba w oknie x w.
Dzielnymi ramkami, otwierająca się,
gdą okno powstaje ramką ztem „Prze-
lufciki, spostrzegłam idącego blondyna.”
Kuv. Swiat. 1867. 37.

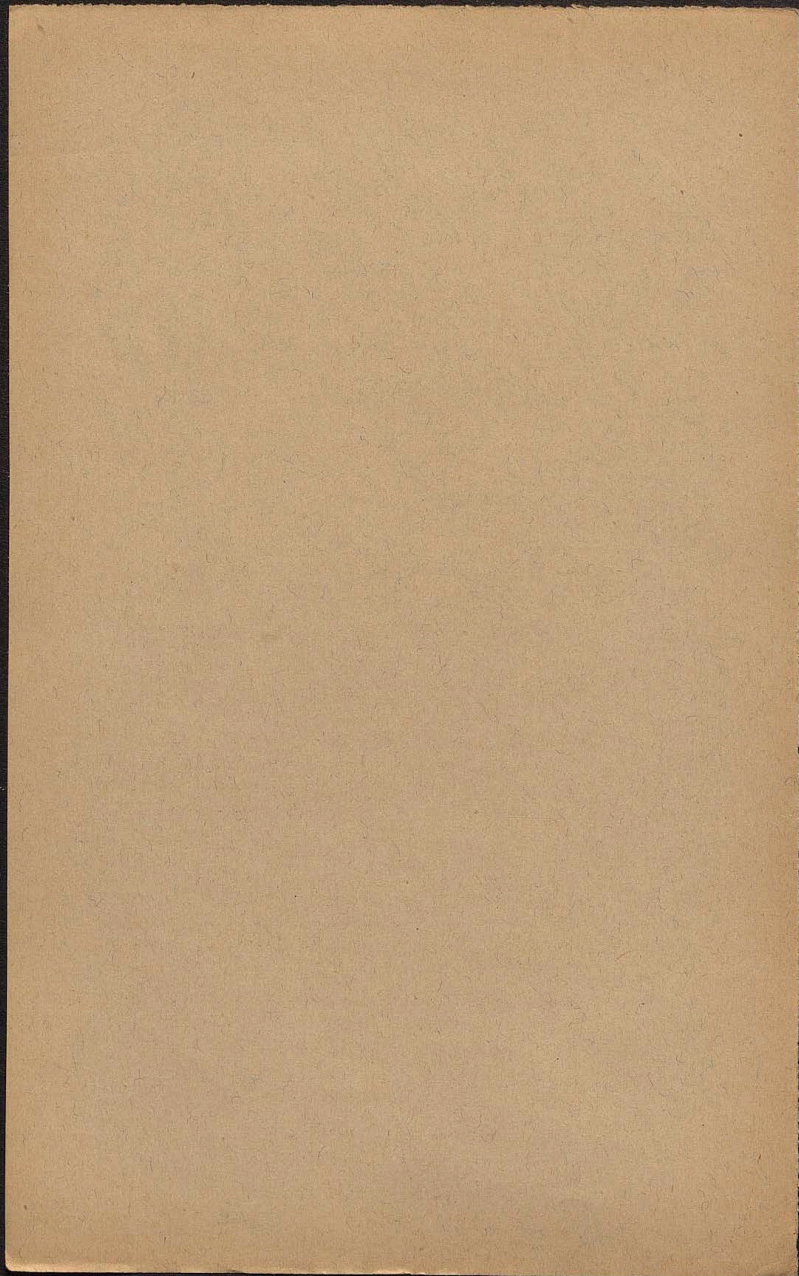

Luftowca 'st.ek. ndkn. odwierca powietrze
za pomocą luftow, sprawiających prze-
ciąggi „ Do unierawceń rolin, utrzy-
mywa w piwnicy przeciąg, wiedy plo-
ny obrychaly, a karkai szoro wiskne
mrowy nad mrdka. W dniu pogodne i
cieple przy końcu zimy takie lufto-
wai' " Niedr. 1884. 356.

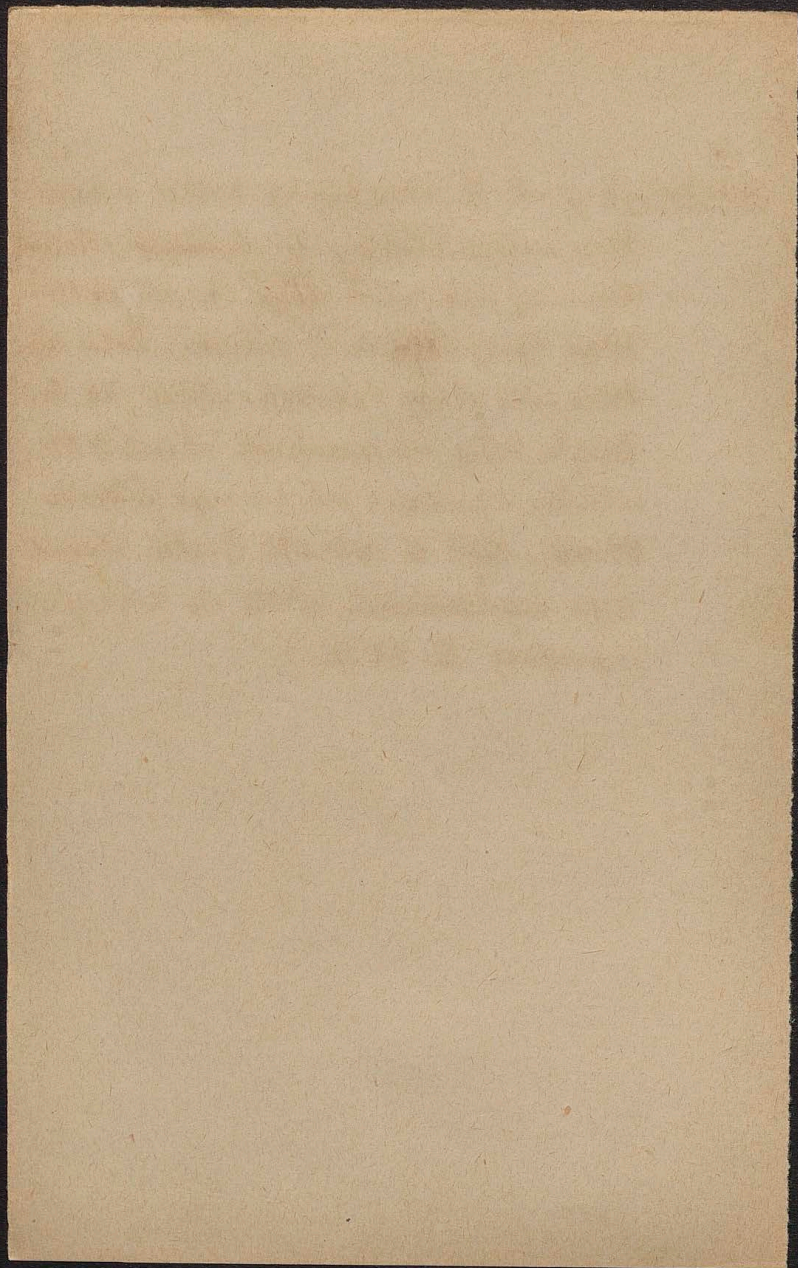

Lukier - kruszyna. kryć owoce, potrawa z cukrem na ciastach, pieruszkach i t.p. „Lukier jest podwójny: jeden z białek i cukru, który nie formuje prawa tarcie w jednej stronie; drugi przekrojony: ten tworzy się rozszerzając cukier wyciśnięty wody” L. Cwini, Fedg. prakt. przep. 150

Lukrować - at - kuje s. v. udka „Polukrować” dku. potrawa z cytrynową ciasto lukrowe „Po wyższeniu (z pieca) lukrować i ubić w cień kto chce” ib. 149 „Gdyż nie upiekie i ostygnie ciasto, na wierzchu polukrować lukrem, w wolnym piecu wstawie na 10 minut” ib. 150. Lukrować - a - e, inest. „Laprawata ja do siebie na krawę z lukrowaniem sucharkami” A. Wik, Wik 1880. 174. „Postali po lukrowanie sucharki do cukieru” M. Dat. pańs. drady 141.

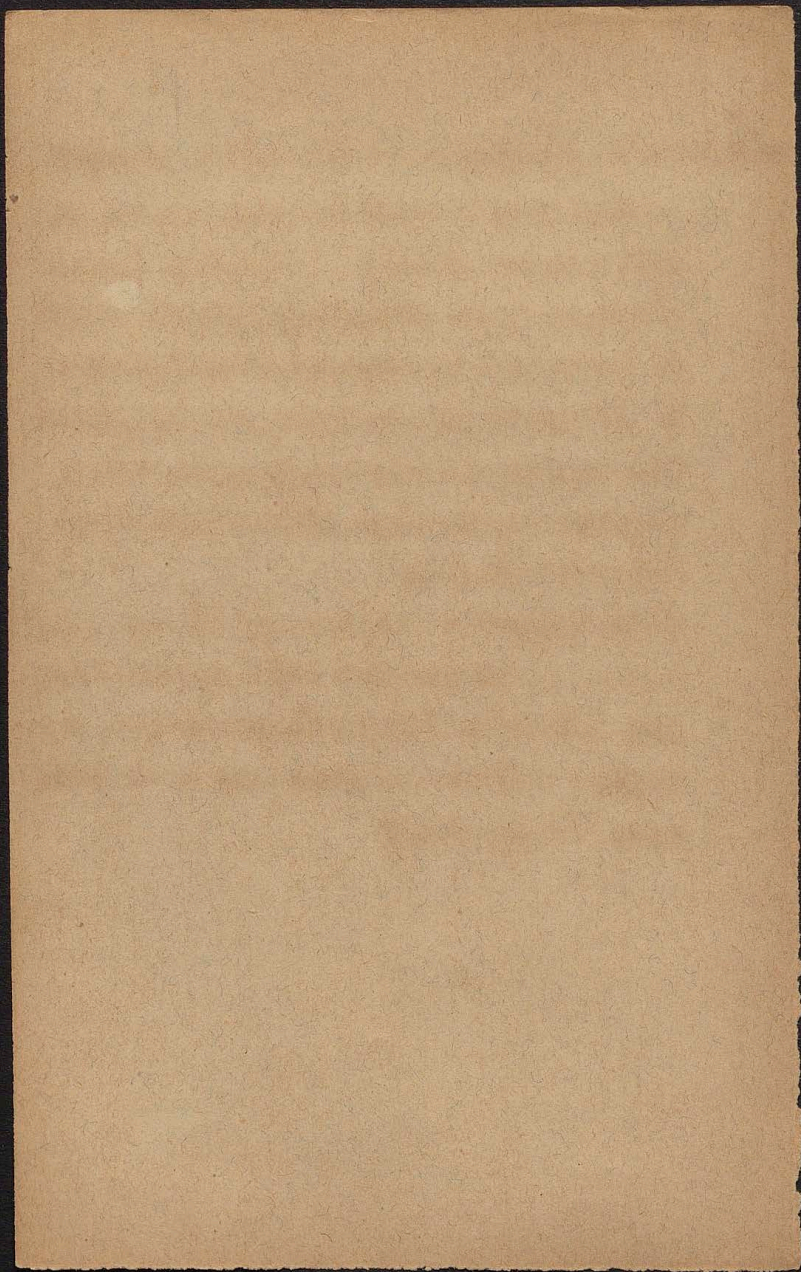
Lubrejã - jã. z. z tekantwo na kaxel z sma-
 kiem midno-stodkim; stãd ~~xxxxxxxxxxxx~~ polevãni
 wipwa uã jako poroc. ^{gdy mowa o} kãpã grevnejã, stãd-
 niãzã, uprejãzã aã do midnãci. „Dobre ma-
 tere - jak gdyby barãnek - stãdki jak lu-
 knejã, doby jak rursãnek” A. br. Sv. 2. 24.
 „Stãdka: grevãna jak lubrejã” P. Wava.
 33. 106 „Dãt to wãtowã barãno stãran-
 nego mychãwãniã, stãdki jak lubrejã,
 uprejãny” ib. 38. 57.

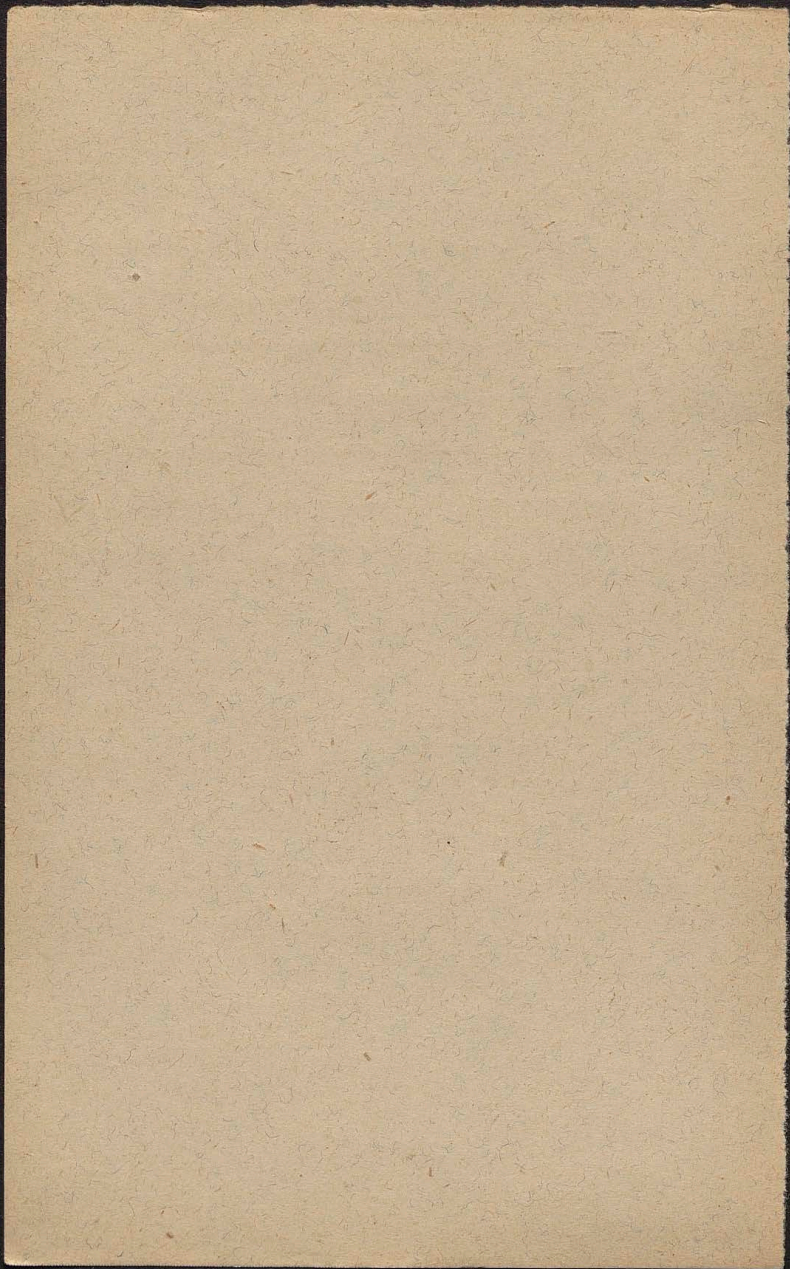
Luks-u. m. Luksus-u. m. tae. zbytek, przepych.

„Lukus, lukus u mnie być musi, zbyt ek, prze-
pych wielki” A. Trw. 1. „Notniere uauwe-
strawe, ow luksus nietychany, a powodu wielkie-
go karnotemia deuwiejnyak, odwoi sie unia-
ty” *Pr. Kras.* 30. 105. „Po kilka piem majdzieie
tenu na stole, a budiet roorny na ten luksus
umystowy kuykrajnie po kithaset rubli unywoi.”
Sydz. (Lwow) 1878. 7. 270.

Luksusowy-a-e. zbytkowy, udeuwiejny prze-
pychem „Nie ual kato robiu wydeuwisctwa,
ktore nie stoi w kadnym innym kuykrajnie a e-
dyjani luksusoweni prowa ceny ucale luksu-
sowaz” *Pr. Syz.* 1883. 7.

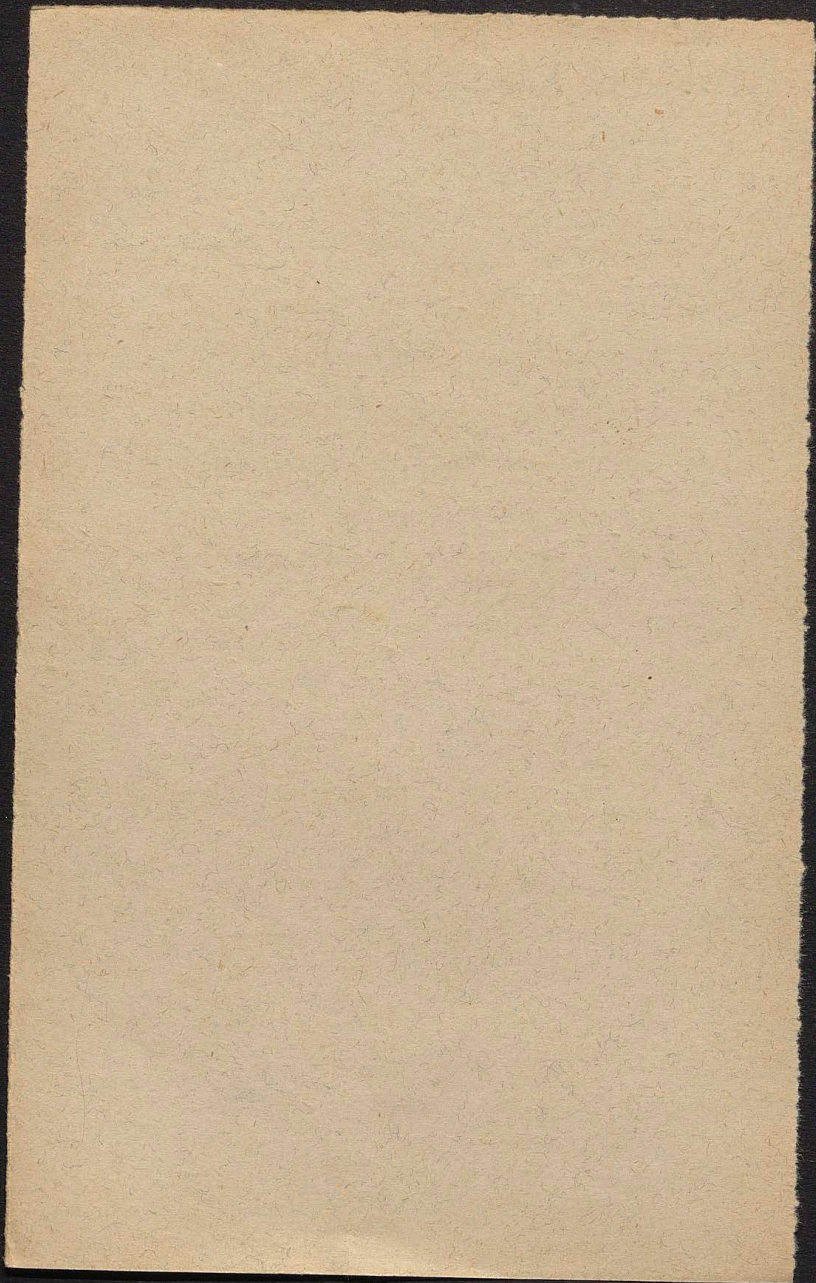
Lukullusowski - a - ie od Lukullusa wodza
 rzymskiego, głównego w rzymskiego
 życia, znany: rzymski i wykwinty
 w najwyższym stopniu, mówią o bie-
 siadach, watach „Petro, dopiero, ur-
 czytowiec wspaniały i biesiadę lukul-
 luszowską dla całego województwa odzna-
 czyć się miało” J. J. Krasa - Ssta war. 1. 34.

Luli głos kulawica t. j. usypiania dzieci w ko-
 typie (!) Luli, wota, mój małeńki, luli
 mój małeńki, luli. "Ad. Mick. 1. 23.

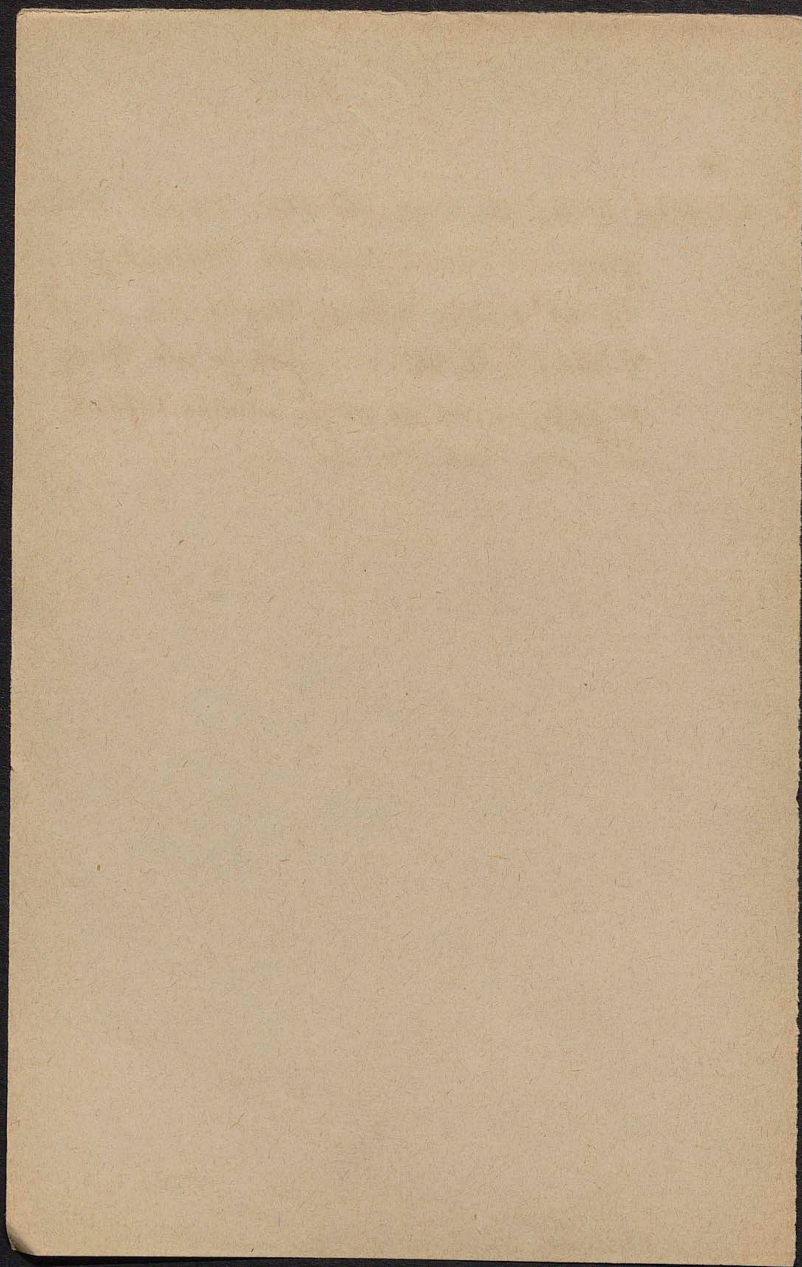
"Luli, mój mały, w snie słodkim luli,
 wiech cię stróż-aniot strażdtem otuli" G.
 Ziel. Tward. 54. "Luli małeńki luli, mru-
 szałki mrużki" ib. 26.

(!) "I dziecię bierze do ręki u łona białego tu-
 li: dalej j. w.

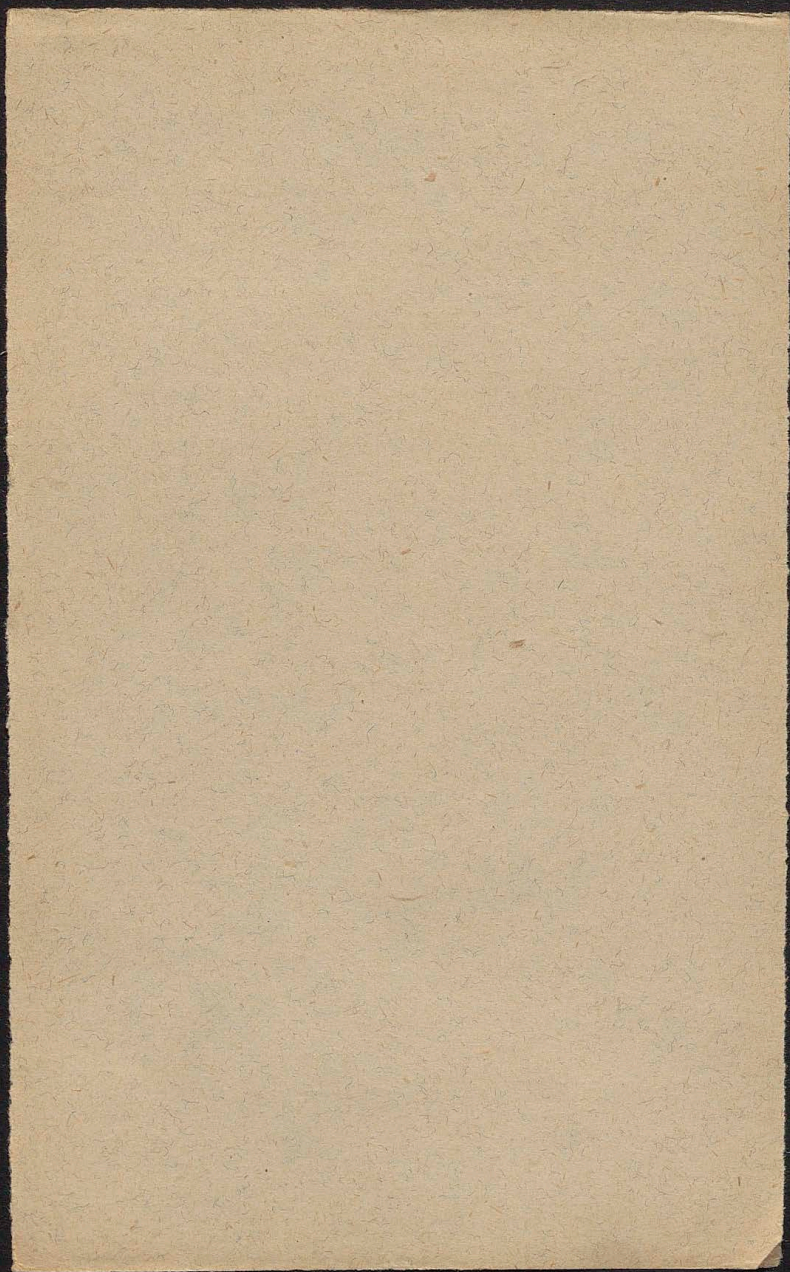

127
189

Lunaj z ca. dkn. kogo, uderzyć, kwalić, ścia-
gnąć "I znamu jego ność Walentego
lunaj s'wicią dębową klepkę rax, drugi
i trzeci" Au. Wi. "Jak go nie lunaj
w grze, a on w nogi." Mucha 1878. 8
Lud i pop. mówią "lunaj" kiej.

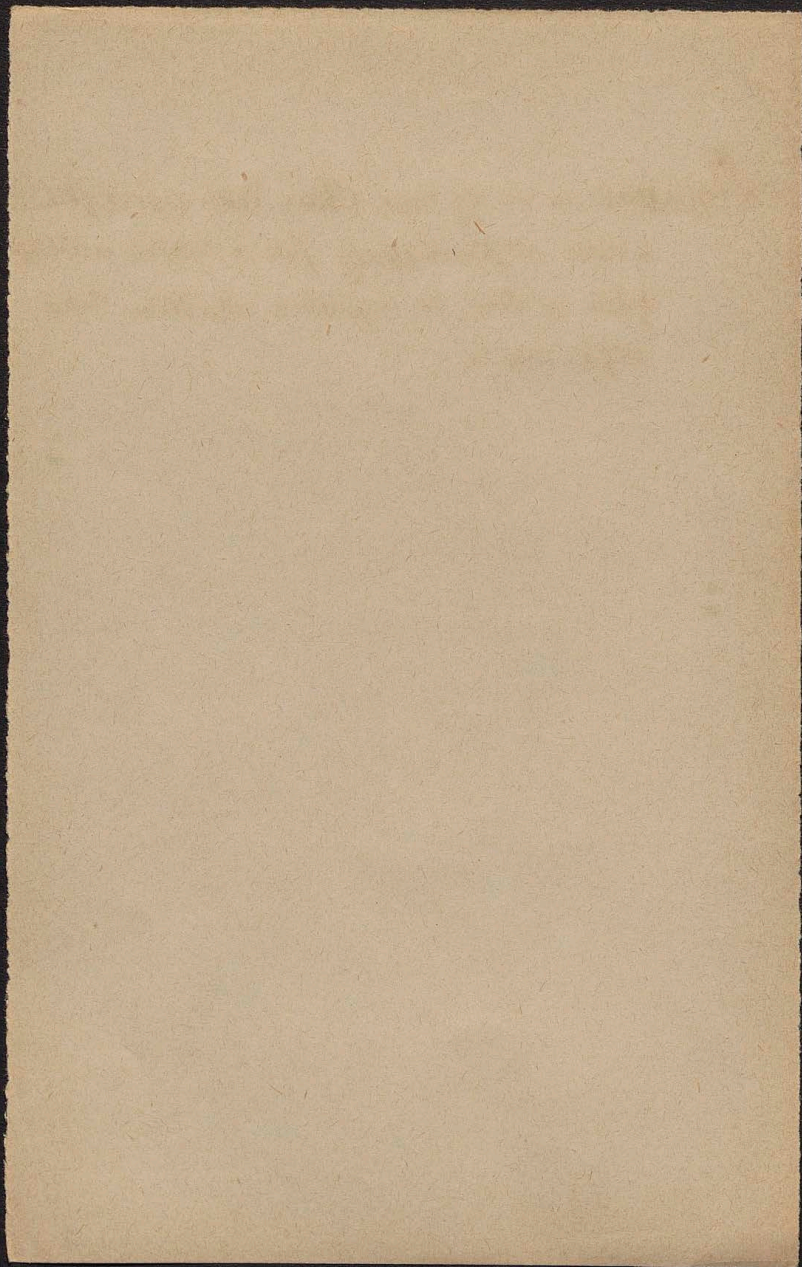
Lupa-y. ž. py-lup um. franc. loupe, sookwi-
ka vahlana dvou-vyprukta zarkspijgca
mikroskop do rozpatnywania drobnych
przedmiotow „Polewa szybko pelna, po-
zostawiajce brwady neratkami pokar-
nosc w stanie rozkladu bzdguch wy-
petnosc, o czem prostq lupa, prcho-
nai sig uwina.” Wieki 1883. 1. 3.

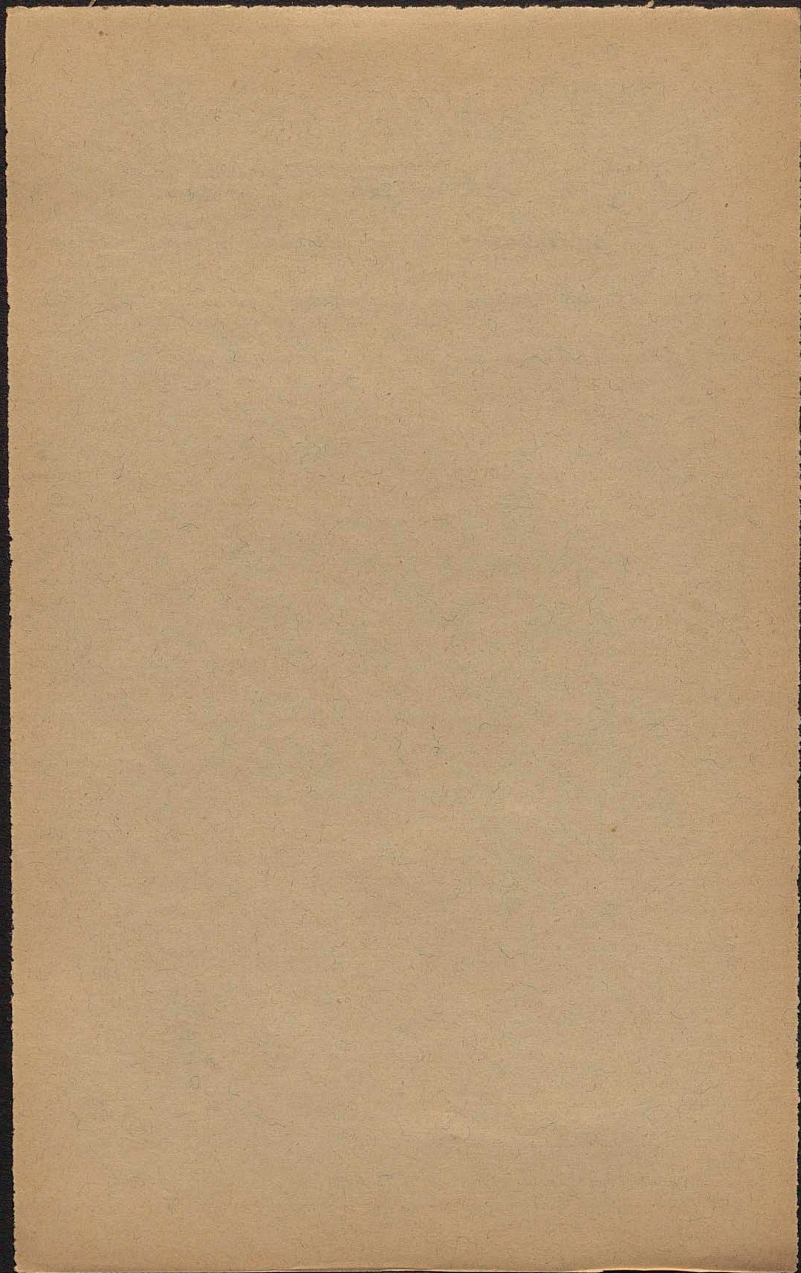

128

191

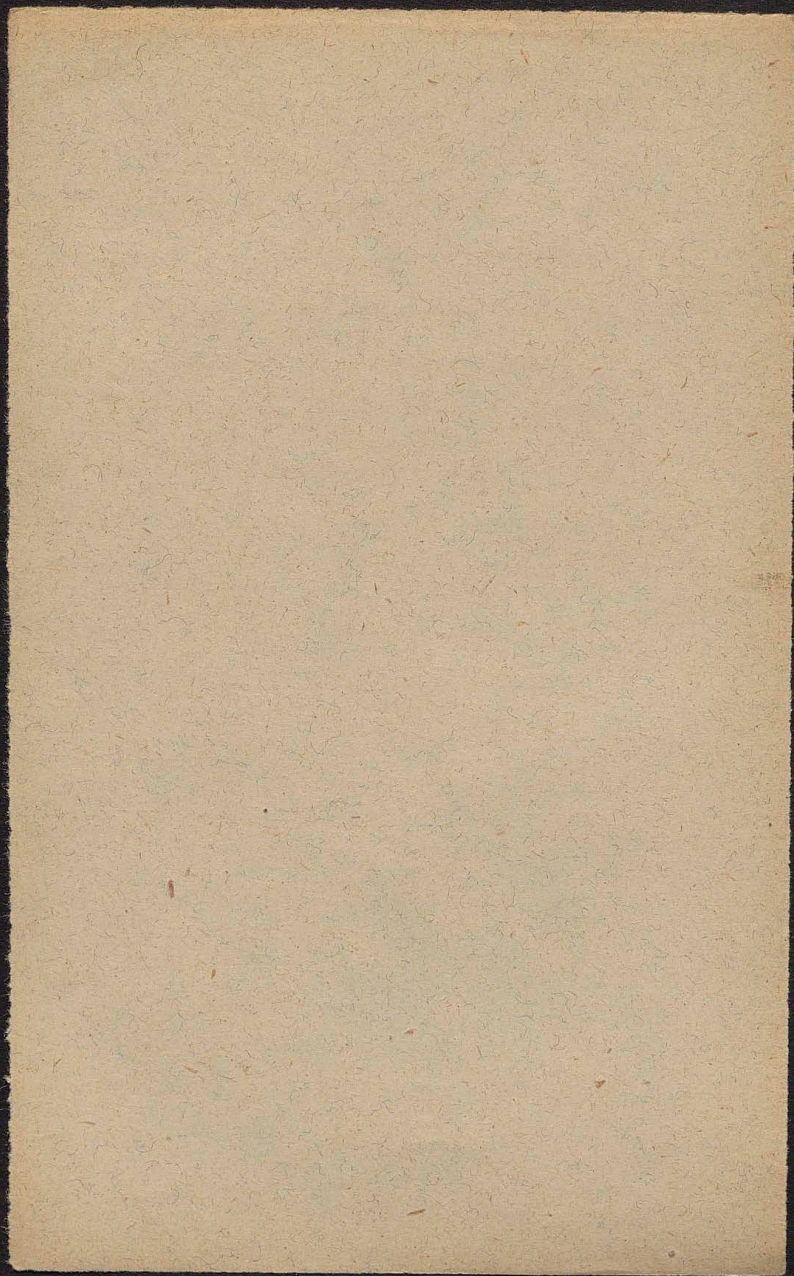
Lupanar - u. m. ry mra. 2ta. Dom niezgodu
" Nie wspomniany już o takich ulicach,
gdzie w domu to lupanar " A. Wiew. Echo
1878. 223. 3.

(wiadomości o suach. moral.)

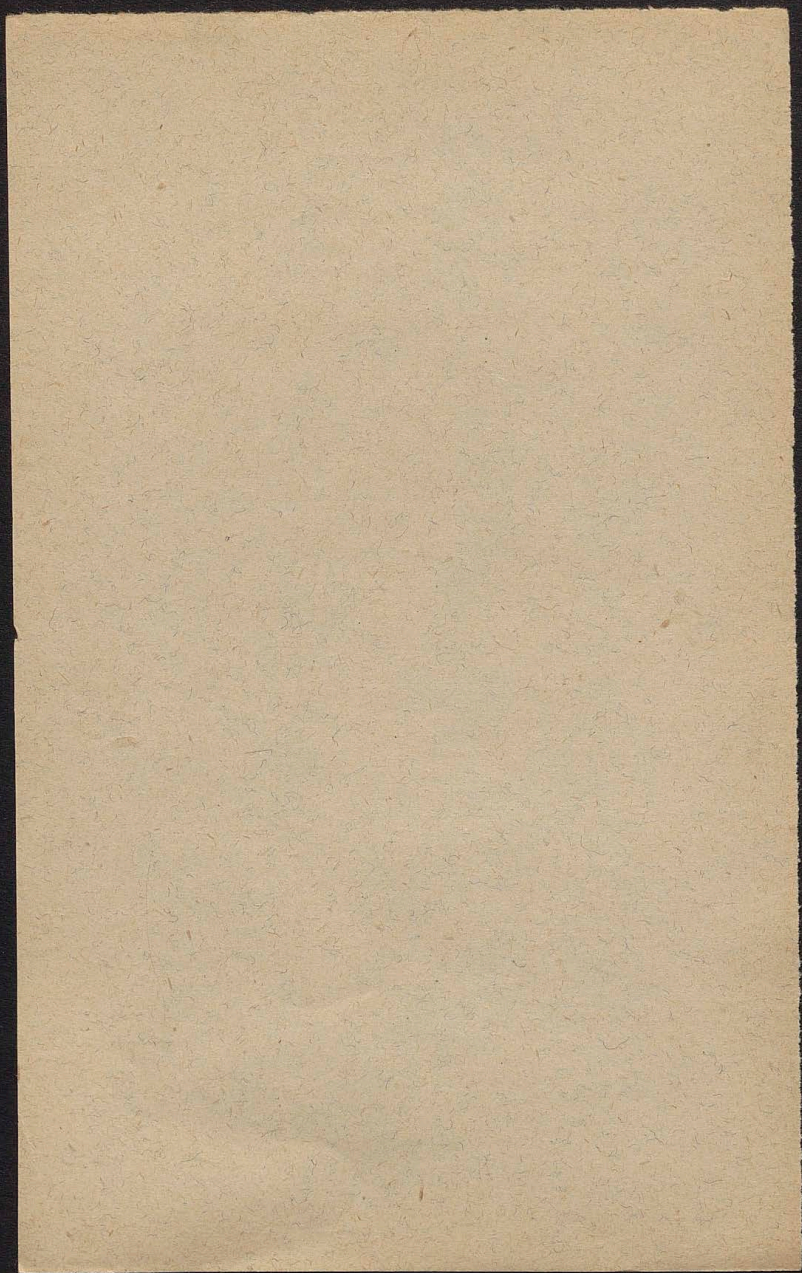
Lustr-u. m. & blask. ~~fig.~~ „Rodzina ta powaga-
ta ~~nie~~ niechylała się ku upadkowi; tak
iż ani lustr. poprzedzających koliga-
cji, ani wyutki jej wstanków, podnieśli
jej nie mogły.” J. J. Kwara. 31. 13. „Rodzi-
na ta stworzyła twórcę swą i lustrum
mato ma w kweju równych” ib. 168

130

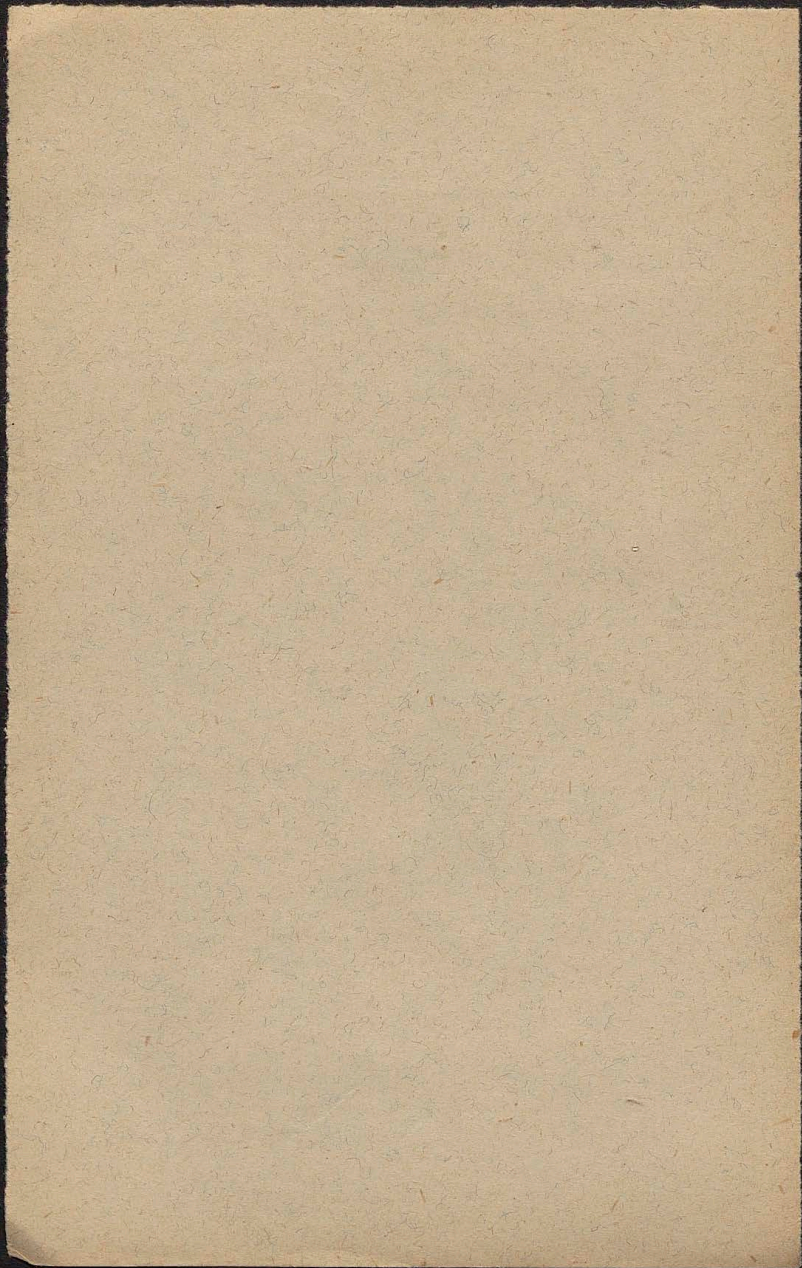
194

Lustrzany - a, - e od lustra, lustrowy, kwier-
-ciadlany „Lódź odbijata się w lustrza-
nej fali.” M. Siemk. G. pol. 1876. 20.

Litość - i. i. u ludu prawie powsz. zamiast
litość „Rece jej potomać, i' kiedyj
litości nad nią nie oglądać” Radoms.

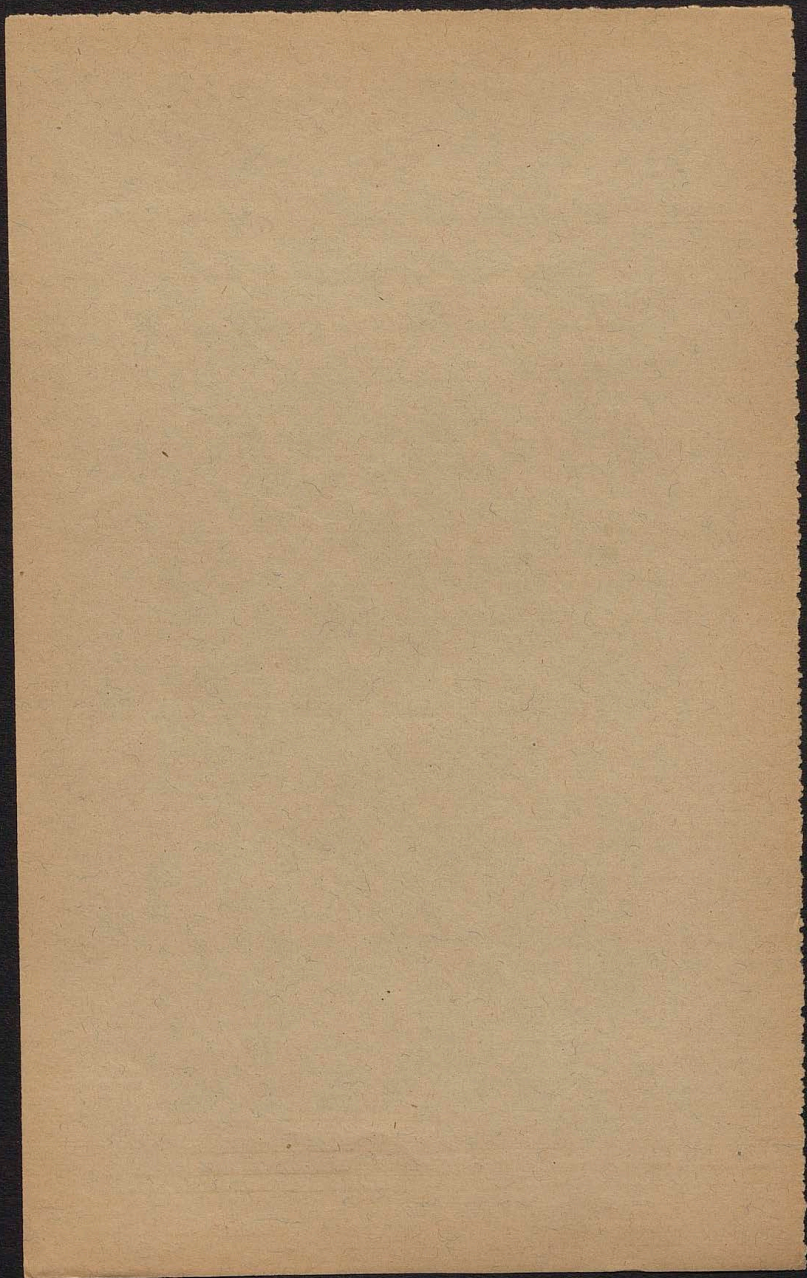
O. Kolb. 1. 81

131

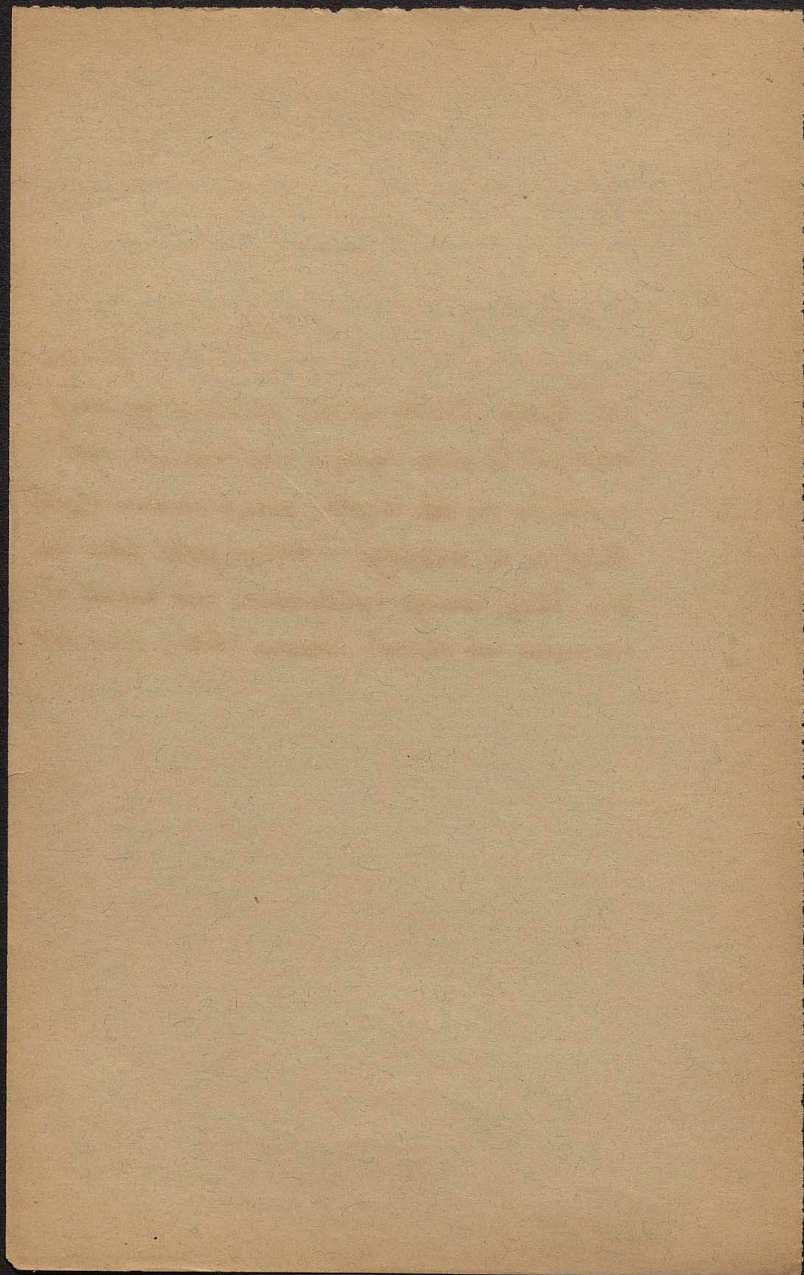
196

Lutować st. ca. wdru. u ludu pop. sam. li-
tować „ Dędie murie iatować be-
dnie murie lutować cały świat „ Ostroge.
D. Włb. 1. 152.

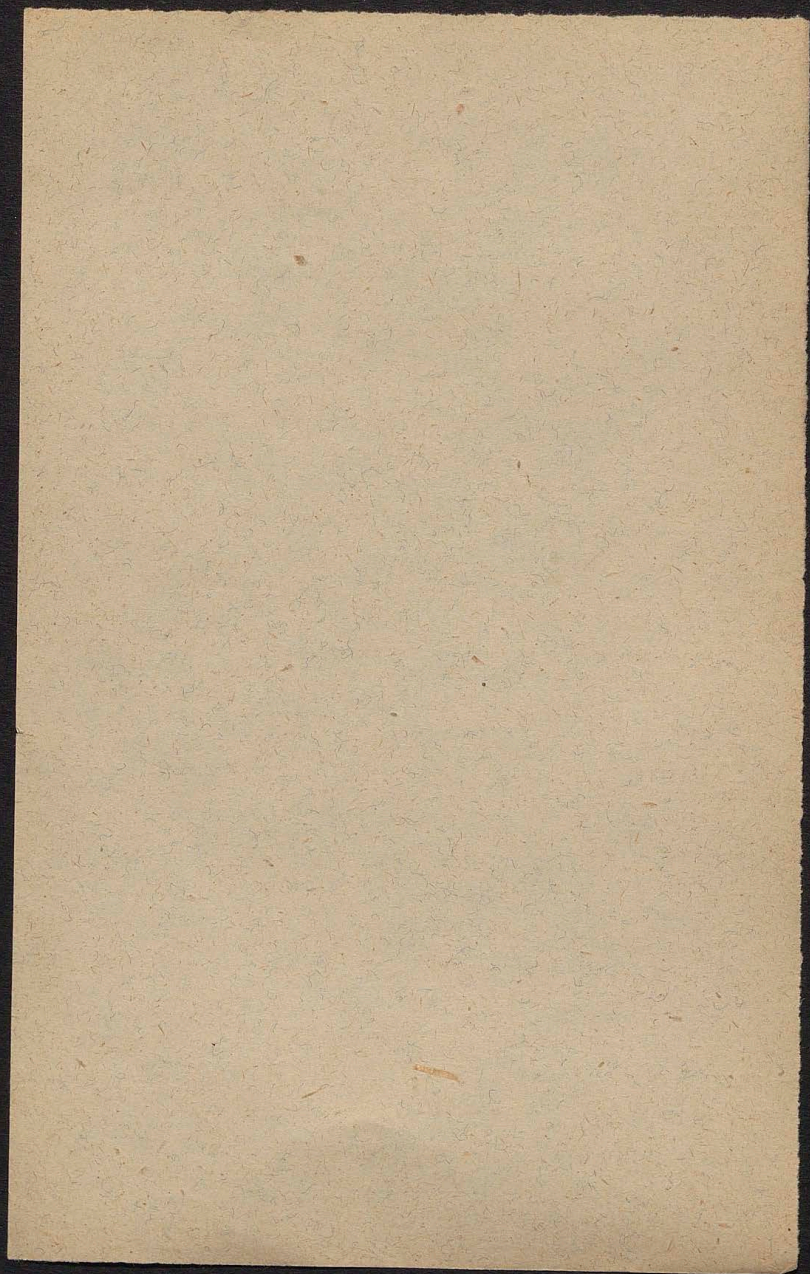

Lutowai st. cz. ndkn. spajai' metale rondopio-
nym aljainem rozawier metalowym.

Odlutowai, polutowai, przylutowai,
zalutowai, xlutowai sa dnk. fig. spa-
jai, tazyi "kandy upadek podobny gwiazdy
rotacja do waru tazyi nas cement, wgt
rozklad sie ~~na~~ czestki, rozmowamia wyra-
dzaj's sie w katarzi i trwaj's po ki jaha no-
wa istna nowego entury ammu nie kapali i'
na nowo nie kaznie lutowai" A. hr. K. dr. 11. 104.

Luty-a-e ross. srogi, okrutny „Rus' i
Prusaki w lasach lute“ J. Leuont. ks.
zbior. Wojc. 46.

Lwica - y. i. ce um. & elegancja, emancypant-
ka „Miejście nasze lwice, jak słowian-
ki by się pewny niej wydały” Jd. Krasn.
72. 112.

